

TORSTAI 12. MAALISKUUTA 2009

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Henkilöstöedustus eurooppayhtiöissä (käsiteltäväksi jätetty päätöslauselmaesitys): ks. pöytäkirja

4. Itäinen kumppanuus (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Hyvät parlamentin jäsenet, ensimmäisenä aiheena tänään on komission julkilausuma itäisestä kumppanuudesta.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin iloinen siitä, että saan käydä kanssanne tätä ajankohtaista keskustelua itäisestä kumppanuudesta. Se on yksi Euroopan unionin ulkopoliittikan lippulaivoista, ja sen strateginen tavoite on selkeä: turvallisuuden, vakauden ja vaurauden lisääminen itänaapurissamme.

Georgian konflikti ja Ukrainan kaasukriisi ovat vain muutamia esimerkkejä ajoittain puhkeavista kriiseistä ja alueen epävakaudesta. Näillä on ollut suora vaikutus unioniin ja sen kansalaisiin. Näiden kahden kriisin lisäksi on tullut vielä talouskriisi, jonka vaikutukset ovat tuntuneet erityisen raskaina itäisissä naapurimaissamme. Jokainen kriisi vaatii tietysti omat välittömät toimenpiteensä, mutta meidän on pysyttävä tarjoamaan myös keskipitkän ja pitkän aikavälin ratkaisuja, joilla estetään uusien ongelmien syntyminen; näiden välittömien toimien lisäksi kaikki itäiset naapurimme haluavat lähempiä yhteyksiä Euroopan unioniin, tosin eivät kaikki yhtä tiiviisti. Ne tarvitsevat myös lisää apua demokraattisten instituutioidensa, valtion aseman sekä oikeusvaltion vahvistamiseen.

Euroopan unioni voi ja sen täytyy vastata näihin haasteisiin, ja itäinen kumppanuus on niin sanotusti poliittinen vastauksemme. Autamme itäisten naapurimaidemme vakauttamisessa lisäämällä uudistuksiin tarkoitettua tukea ja tukemalla kumppaneitamme lainsäädäntönsä lähentämisessä EU:n säännösten kanssa.

Joulukuun 3. päivänä 2008 komissio antoi minun aloitteestani kunnianhimoisen tiedonannon itäisestä kumppanuudesta. Sen pohjana oli tšekkiläisten, puolalaisten ja ruotsalaisten ystäviemme esittämiä ajatuksia sekä monia Euroopan parlamentin ehdotuksia, jotka liittyivät muun muassa vapaakauppasopimusten syventämiseen, ihmisten liikkuvuuden parantamiseen sekä rahoituksen lisäämiseen. Osana itäistä kumppanuutta ehdotimme myös poliittisten suhteidemme tiivistämistä kunkin kumppanin kanssa tehtävän assosiaatiosopimuksen avulla – mutta vasta, kun ne ovat täyttäneet vaadittavia poliittisia uudistuksia koskevat kriteerit.

Ehdotimme toimia energiavarmuuteen liittyvän yhteistyön tiivistämiseksi sekä erityisesti taloudelliseen ja myös sosiaaliseen kehitykseen kohdistetun tuen lisäämistä, jotta voitaisiin vähentää kyseisissä maissa vallitsevaa eriarvoisuutta, joka niin usein aiheuttaa epävakautta. Me myös suosittelimme monenvälisen kehityksen perustamista itäistä kumppanuutta varten. Sen oli tarkoitus koostua neljästä toimintalinjasta: demokratia, hyvä hallinto ja vakaus; taloudellinen yhdentyminen ja lähentyminen EU:n politiikkoihin; energiavarmuus ja ihmisten väliset yhteydet.

Ehdotimme, että Euroopan parlamentin Euronest-aloitteesta tehtäisiin olennainen osa itäistä kumppanuutta. Lisäksi ehdotimme perustettavaksi parlamentaarista troikkaa, joka muodostuisi Euroopan parlamentin, ETY:n ja Euroopan neuvoston parlamentaarisisista edustajakokouksista.

Kaikkien näiden ehdotusten toteuttamiseen sekä sisäisten uudistusten tukemisen tehostamiseen komissio pyysi 350 miljoonan euron lisärahoitusta neljäksi vuodeksi. Se on vain 3,1 prosenttia Enni-määrärahoista ja huomattavasti vähemmän kuin esimerkiksi miehitettyille palestiinalaisalueille pelkästään vuosina

2007–2009 myönnettyt lisämäärärahat. Lyhyesti sanottuna kyseessä ei ole kohtuuton summa: se on välttämätön sijoitus pitkän aikavälin turvallisuuteen.

Tiedän, että jotkut teistä haluaisivat tehdä enemmänkin itäisten kumppaneidemme hyväksi. Olette sanoneet, että komission ehdotukset eivät ole riittävän pitkälle meneviä tai riittävän nopeita varsinkaan ihmisten liikkuvuuden osalta, mutta vastakkaisiakin mielipiteitä on esitetty. Meidän onkin löydettävä sopiva yhdistelmä kunnianhimoa ja realismia, emmekä saa edetä liian nopeasti.

Olen iloinen siitä, että yhteisenä tavoitteenamme on itäisten kumppaneidemme asteittainen lähentäminen unioniin sekä niiden vakauteen kohdistuvien uhkien torjuminen. Itäinen kumppanuus on keskeinen väline, jonka avulla nämä tavoitteet voidaan saavuttaa.

Toivon, että tämännäköinen keskustelu antaa 27 jäsenvaltiolle vahvan viestin niiden valmistautuessa ensi viikon Eurooppa-neuvostoon ja 7. toukokuuta 2009 järjestettävään itäisen kumppanuuden huippukokoukseen.

Itäisen kumppanuuden avulla pääsemme käsiksi tämän päivän keskeisiin haasteisiin. Sen toteuttaminen on EU:n suoran strategisen edun mukaista: uudella turvallisuuskriisillä itänaapurissamme olisi vaikutusta paitsi naapureihimme, myös koko Euroopan unioniin ja sen kansalaisiin. Siksi olen hyvin kiitollinen parlamentin tuesta ja odotan mielenkiinnolla yhteistyötä ehdotustenne ja niiden täytäntöönpanon yhteydessä.

Charles Tannock, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan naapuruuspolitiikan itäistä ulottuvuutta käsittelevänä esittelijänä olen tyytyväinen siitä, että komissio on sitoutunut syventämään suhteita kuuden itänaapurin kanssa uuden itäisen kumppanuuden avulla. On tärkeää korostaa, että itäinen kumppanuus ei sinänsä saa sulkea pois mahdollisuutta, että jokin noista maista voisi jonakin päivänä liittyä Euroopan unioniin täysjäsenenä. Olen esimerkiksi, kuten tiedätte, jo pitkään kannattanut Ukrainan EU-jäsenyyttä, ja olen edelleen vakuuttunut siitä, että Ukrainan ottaminen mukaan olisi ehdottomasti EU:n strategisen edun mukaista.

Samoin olen tyytyväinen uuden parlamentaarisen elimen, Euronestin, perustamiseen Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien jäsenten väliseksi foorumiksi, jolla ne voivat vahvistaa toistensa demokraattista mandaattia vuoropuhelun kautta; esimerkiksi Armenian ja Azerbaidžanin edustajat voivat keskustella Nagorno-Karabahin kiistasta. Myös uusien vapaakauppasopimusten neuvottelemisen ja viisumimenettelyjen helpottaminen ovat myönteisiä edistysaskeleita. Toivon kuitenkin, ettei itäinen kumppanuus johda uusien jakolinjojen syntymiseen kumppanuuden piiriin kuuluvien ja kauempana idässä sijaitsevien, kumppanuuden ulkopuolelle jäävien maiden välille. Meidän on syytä muistaa, että Keski-Aasian maat, kuten Turkmenistan, Kazakstan ja Uzbekistan, ovat suunnanneet katseensa länteen EU:n suuntaan avun ja yhteistyön toivossa. Siksi meidän on varottava unohtamasta velvollisuuksiamme Keski-Aasiaa kohtaan vain sen vuoksi, että haluamme vahvistaa suhteita EU:n välittömiin naapureihin idässä.

Sen sijaan Valko-Venäjään olen suhtautunut aina yhtä kriittisesti koko Lukashenkon diktatuurin ajan. Pidän kuitenkin viimeaikaista suhteiden parantumista hyvänä asiana. Olen jo pitkään kannattanut keppi ja porkkana -lähestymistapaa, jossa presidentti Lukashenkon pyrkimykset demokraattisiin uudistuksiin ja avoimuuteen palkittaisiin tiiviimmillä suhteilla Euroopan unioniin.

Siitä, pitäisikö Lukashenkon saada osallistua toukokuussa Prahassa pidettävään huippukokoukseen, jossa uusi itäinen kumppanuus on tarkoitus virallisesti käynnistää, on mielestäni vielä ennenaikaista puhua, sillä presidentti Lukashenkon on vielä osoitettava olevansa peruuttamattomasti sitoutunut EU:n yhteisiin arvoihin ja demokratiaan.

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos lausunnostanne ja kiinnostuksestanne asiaa kohtaan.

Haluaisin korostaa asiaa, jonka mainitsitte puheessanne, nimittäin että meillä on naapurussuhteissamme valtavia haasteita, jotka liittyvät vakauteen, demokratiakehitykseen ja nyt tietenkin myös taloudelliseen kehitykseen. Siksi meidän onkin nyt hyvä hetki ilmaista sitoutumisemme ja valmiutemme läheiseen yhteistyöhön itänaapureidemme kanssa.

On selvää, että meillä on omakin etu kyseessä sen vaikutusvallan myötä, joka meillä Euroopan unionina on itänaapureihimme, ja se meidän on myös tuotava esiin avoimesti. Me emme kuitenkaan halua laajentaa vaikutusvaltaamme väkivalloin emmekä uhkailemalla tai pakottamalla, vaan tarjoamalla asianomaisille maille tukea niiden pyrkimyksissä vakauteen ja demokratiakehitykseen. Toivon, että ne todella tavoittelevat demokratiaa, etenkin nyt, kun niillä Ukrainan tavoin on suuria taloudellisia vaikeuksia.

Kaikkiin näihin taloudellisiin ongelmiin ne eivät toki ole itse syyä, mutta osasta ne ovat tietenkin osittain itse vastuussa. Meidän on myös syytä huomata, että meidän on suhtauduttava kriittisesti tiettyihin asioihin. Juuri siksi, että me tarjoamme tukeamme, meidän on myös kritisoida niitä asioita, joiden katsomme kaipaavan kritiikkiä, ja esitettävä tarpeellisia vaatimuksia, jotta asianomaiset maat tekisivät myös oman osuutensa. Mieleissäni on erityisesti Ukraina, mutta palaan sen tilanteeseen hetken kuluttua.

On aivan ehdottoman tärkeää, että emme näe itäistä kumppanuutta pelkästään välineenä, jota voidaan käyttää Venäjää vastaan; sen sijaan kumppanuuden on nähtävä vahvistavan maita, joilla on naapureinaan Euroopan unioni toisella puolella ja Venäjä toisella. Venäjä olisi nimittäin myös otettava kumppaniksemme etenkin naapuruuspolitiikassa.

Olen hyvin tyytyväinen siitä, että Yhdysvallat ja presidentti Obama varapresidentti Bidenin ja ulkoministeri Clintonin kanssa harjoittavat uudenlaista politiikkaa. Meidän ei pidä pidättäytyä kritisoida Venäjän sisäistä kehitystä. Meidän on kuitenkin myös painettava sitä reset-nappulaa, josta varapresidentti Biden puhui Münchenissä, ja tarjottava sillä tavoin Venäjälle mahdollisuutta uuteen alkuun suhteissamme.

Tässä suhteessa ryhmäni ei ole erityisen tyytyväinen siihen, että ulkoasianvaliokunnassa hyväksytyssä Onyszkiewiczin mietinnössä ei tartuta Yhdysvaltojen tarjoukseen. Olemme jäljessä Yhdysvalloista. Se on kauheaa. Meidän pitäisi edetä samaan tahtiin Yhdysvaltojen kanssa pitäen kuitenkin aina ihmisoikeuskysymykset etualalla. Se on välttämätöntä, ja toivon, että pystymme vielä saamaan aikaan yhteisen päätöslauselman Venäjästä. Se on mielestäni äärimmäisen tärkeää.

Olen jo maininnutkin, että esittämämme tarjous, itäinen kumppanuus, ei merkitse sitä, että hyväksyisimme kaiken, mitä naapurimaissamme tapahtuu. Esimerkiksi jos ajatellaan Ukrainan tilannetta, emme voi lähteä siitä, että ”teettepä mitä tahansa, onpa teillä millaisia kiistoja ja ratkaisemattomia ongelmia tahansa, teillä on aina Euroopan unionin tuki takananne”. Ukrainan johtavien voimien on viime kädessä ratkaistava nämä ongelmat yhdessä, koska kaasukriisi on sidoksissa Ukrainassa käynnissä olevaan poliittiseen kiistaan, ja se taas on meidän kannaltamme sietämätöntä. En halua syytellä tässä ketään – me voimme kaikki muodostaa oman mielipiteemme. On kuitenkin ehdottoman tärkeää, että teemme asian selväksi Ukrainalle. Sama pätee Georgiaan ja kaikkiin muihin maihin. Euroopan unioni on tehnyt tarjouksen, ja toivon, että itänaapurimme hyväksyvät tämän tarjouksen, ottavat sen vakavasti ja tekevät vakaudesta ja demokratiasta totta.

István Szent-Iványi, ALDE-ryhmän puolesta. – (HU) Itälaajentumisen loogisena seurauksena ja sen synnyttämänä uutena tärkeänä painopistealueena itäinen kumppanuus on kenties kunnianhimoisin uudelleen yhdentynen Euroopan ulkopoliittisista aloitteista. Se on hyvä askel, mutta se voi olla järkevä ja onnistua vain, jos sen täytäntöönpanon tueksi on todellista poliittista tahtoa. Ei siis riitä, että alamme vain nimittää olemassa olevaa naapuruuspolitiikkaamme uudella nimellä; meidän on suunnattava katseemme nykyistä politiikkaa pidemmälle ja asetettava tavoitteemme korkeammalle.

Ensimmäisenä tehtävänä on epäilemättä nykyisten yhteistyösopimusten muuttaminen assosiaatiosopimuksiksi. Osana prosessiin kuuluu myös pysyvien toimielinten perustaminen, mutta se ei ole suinkaan tärkein osa. Valtioiden tai hallitusten päämiesten kokoukset ja ministerikokoukset ovat ilman muuta välttämättömiä, mutta ne voivat onnistua vain, jos kahden peruspilarin alalla saavutetaan todellista edistystä. Tavoitteena on luoda vapaakauppasopimukseen perustuva vapaakauppa-alue ja poistaa asteittain viisumivaatimukset. Tiedämme, että molemmat näistä vaikuttavat tällä hetkellä kaukaisilta tavoitteilta. Kyseiset maat eivät vielä ole valmiita tähän, ja itäisen kumppanuuden on autettava näitä maita täyttämään ehdot mahdollisimman pian, koska se on molempien osapuolten edun mukaista. Viime kuukausien kaasukriisi on osoittanut, miten haavoittuvainen Eurooppa on energian suhteen. Siksi sopimuksissa on erityisen tärkeänä osana energiayhteistyö, jossa voisi olla mukana kauttakulkumaita, kuten Valko-Venäjä ja Ukraina, tai viejäkaita, kuten Azerbaidžan. Näin ollen pidämme asiaa äärimmäisen tärkeänä.

Haluaisin korostaa, että yhteistyön olisi myös välitettävä arvoja. Itäinen kumppanuus on onnistunut, kun demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien kaltaiset arvot pidetään jatkuvasti etualalla ja kumppaneille tarjotaan apua niihin liittyvissä edistysaskelissa, mutta vaaditaan niitä samalla vastuuseen edistymisestään. Itäisen kumppanuuden on oltava avoinna myös Valko-Venäjälle, mutta vasta kun ehdot on täytetty. Maille on tehtävä selväksi, että pesäeron tekeminen Venäjään ei vielä itsessään tarkoita lähentymistä Eurooppaan. Niillä on vielä paljon tehtävää ihmisoikeuksien ja demokratian takaamisessa, ennen kuin tie yhteistyöhön voi avautua myös niille. Itäisellä kumppanuudella on ilman muuta myös budjettivaikutuksia: siihen on varattu 350 miljoonaa euroa parin seuraavan vuoden aikana, eikä sekään todennäköisesti riitä. Parlamentin tehtävänä on antaa tarvittava taloudellinen taustatuki, ja siitä syystä meidän on tunnustettava, että kumppanimaille tärkein syy osallistua itäiseen kumppanuuteen on niiden toive Euroopan unionin jäsenyydestä. Kiitos.

Konrad Szymański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, ilmoitus itäisen kumppanuuden perustamisesta on nostattanut uutta toivoa eurooppalaisten naapureidemme keskuudessa. Jos murskaamme nämä toiveet uudelleen, rajoitamme vaikutusvaltaamme idässä joka suhteessa. Sysäisimme naapureitamme Venäjän vaikutuspiiriin, mikä horjuttaisi maiden vakautta ja lisäisi autoritaarisuutta. Valko-Venäjän osalta kehottaisin varovaisuuteen. Sen lupaukset demokratian saavuttamisesta ovat jääneet perusteettomiksi. Samaan aikaan Valko-Venäjän viranomaiset karkottavat maasta katolisia pappeja, joilla on yhteyksiä televisioasema BelSatiin, ja ovat kieltäytyneet myöntämästä asemalle lupaa rekisteröidä toimipiste Minskiin. Oppositiota tukevia nuoria värvätään armeijaan. Jos Euroopan unioni yrittää tämän kriisin varjolla kieltäytyä myöntämästä rahoitusta itäiselle kumppanuudelle ja hidastaa vapaakauppasopimusten allekirjoitusprosessia ja viisumivapautta, sillä on katastrofin ainekset käsissään tuolla päin maailmaa. Jos niin käy, muistakaa sitten olla nurisematta Venäjän harjoittamasta politiikasta. Meillä on tänään tarvittavat välineet käsillä. Jos itäinen kumppanuus kuivahtaa samaksi vanhaksi tavaraksi hieman uudenlaiseen pakettiin käärittyinä, meidän ei kannata ihmetellä, jos itänaapurimme ovat pettyneitä meihin.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin ilmaista tyytyväisyyteni komission aloitteeseen, joka on erittäin hyvin valmisteltu. Toiseksi huomauttaisin, että kyse ei ole niinkään unionin idänpolitiikasta, vaan uudesta toimintamallista, jolloin kysymys on, mikä on sen tuoma lisäarvo. Sanoisin, että muiden pyrkimystemme lisäksi – olemmepa toistaiseksi onnistuneet niissä tai emme – me yritämme nyt hankkia ystäviä ympäriltämme, ja nimenomaan sellaisia ystäviä, jotka ovat ystäviä keskenään. Se on avain vakauteen ja turvallisuuteen Euroopan unionissa. Näen tämän uuden hankkeen lisäarvon olevan juuri tässä monenvälisessä ulottuvuudessa. Toivon, että Eurooppa-neuvosto hyväksyy sen maaliskuussa. Tiedämme sen olevan yksi Tšekin puheenjohtajakauden painopistealueista – vaikka meille ei olekaan suotu kunniaa saada Tšekin ministeriä paikan päälle tänään.

Assosiaatiosopimukset ovat uuden toimintamallin keskeinen osa. Niiden tulisi olla keskenään samankaltaisia, mutta kuitenkin kunkin monenväliseen kehukseen osallistuvan kuuden maan mahdollisuuksien ja suorituskyvyn mukaan eriytettyjä. Kuten jo todettiin, energiavarmuus on keskeinen asia. Se on keskeinen asia sekä meille että energian toimitusvarmuuteen sitoutuneille kuudelle maalle.

Keskustelussa on kysely myös, pitäisikö kolmansia maita ottaa mukaan. Mielestäni lähestymistapa, jossa Turkki ja Venäjä ovat mukana tapauskohtaisesti, on oikeanlainen. Valko-Venäjä on ilman muuta kutsuttava myös mukaan, mutta vain tietyin ehdoin siten, että me määrittelemme vähimmäistason, joka sen on saavutettava perusarvojen osalta.

Olemme hyvin iloisia siitä, että arvoisa komission jäsen on pannut merkille ja ottanut huomioon sen, että itäisen kumppanuuden parlamentaarinen edustajakokous Euronest – joka on tämän parlamentin keksintö – kuuluu olennaisena osana hankkeeseen.

Rahoitukseen voidaan tosissaan paneutua vasta seuraavissa rahoitusnäkymissä. Toistaiseksi toivon, että 600 riittää, mutta haluan esittää yhden tärkeän huomion, jotta vältetään väärinkäsitykset. Hankkeesta ei saa koitua haittaa eteläiselle kumppanuudelle eikä sen toteuttaminen saa tapahtua eteläisen kumppanuuden kustannuksella. Eteläisen ja itäisen kumppanuuden tulee olla synergisiä ja symmetrisiä tässä suhteessa.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, komission ehdotuksesta ei voi sanoa muuta kuin hyvää. Sen ajoituskin on kenties täydellinen, koska nykyisessä kriisitalanteessa kaikki Euroopan maat tarvitsevat keskinäistä solidaarisuutta. Keskustelimme juuri eilen ja toissapäivänä varsin laajasti uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden välisestä solidaarisuudesta. Tämä on jossain määrin keinotekoinen argumentti, mutta sellainen, jota monet pyörittelevät mielessään. Euroopan unionin itänaapurit tarvitsevat kuitenkin tällä hetkellä erityistä solidaarisuuden osoitusta, sillä niiltä puuttuu tukimekanismit, jollaisia niiden välittömällä länsinaapureilla on käytössään. Siksi tällainen aloite antaa niille vahvistusta siitä, että Euroopan unioni ei ole unohtanut niitä ja että se on valmis panostamaan suhteiden kehittämiseen niiden kanssa.

Samalla voidaan sanoa, että aloite on hyvä, mutta meidän on nähtävä, miten se kehittyy tästä eteenpäin. Olemme nimittäin useaan otteeseen joutuneet näkemään, miten hyvät aloitteet hiipuvat ajan mittaan. Toisaalta tosiasia on myös se, että joillakin näistä aloitteen kohteena olevista maista on pääasiallisena tavoitteenaan Euroopan unionin jäsenyys. Siinä mielessä on hyvin tärkeää, että niin me kuin itäiset kumppanimmekaan emme näkisi itäistä kumppanuutta yrityksenä korvata tulevaa jäsenyyttä pysyvästi tämänkaltaisella aloitteella. Arvoisa komission jäsen, haluaisinkin tästä syystä kuulla, miten itäiset kumppanimme ovat saamienne tietojen mukaan vastaanottaneet aloitteen. Virallisesti ne ovat tietenkin velvollisia tukemaan sitä, mutta etenkin tulevaa jäsenyyttä silmällä pitäen niillä saattaa olla myös omat epäilyksensä.

Mielestäni aloitteesta myös puuttuu yksi elementti, jota myös kollegani korostivat, nimittäin Venäjän rooli. Olemme tietenkin kaikki tietoisia siitä, miten arkaluonteisesta asiasta on kysymys; ovathan puheena olevat maat paitsi Euroopan unionin, myös Venäjän naapureita. Meidän on myös tärkeää kehittää suhteitamme Venäjään näiden maiden osalta, jotta Euroopan unionin ja Venäjän välille ei syntyisi kilpailuasetelmaa tai eturistiriitoja, jotka lisäisivät poliittista epävakautta. Itse asiassa sellaista on tällä hetkellä jossain määrin jo nähtävissä. Muutamat maat ovat kirjaimellisesti jakautuneet kahtia, ja niiden kansalaisista osa suuntaa toiveensa Venäjään ja osa Euroopan unioniin. Mielestäni meidän pitäisi olla paljon aktiivisempia ja meillä pitäisi olla paljon enemmän tarjottavaa näille maille.

Puheenvuoroni lopuksi haluan todeta, että kannatan viisumivaatimusten höllentämistä, joka on hyvin tärkeä askel, mutta haluaisin, että aloitteeseen liitettäisiin enemmän koulutukseen ja henkilövaihtoon liittyviä toimia, joilla laajennettaisiin näiden maiden ja Euroopan unionin kansalaisten välisiä yhteyksiä sekä tietenkin lisättäisiin näissä maissa tietämystä Euroopan unionista. Kiitos.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Itäinen kumppanuus on erityisen tärkeä politiikan ala, samoin kuin Euronest-aloite, joka on tarkoitus toteuttaa lähiaikoina. Siksi olen vakuuttunut siitä, että meidän on löydettävä ne puuttuvat 350 miljoonaa euroa, jotka tarvitaan itäisen kumppanuuden toteuttamiseen seuraavien neljän vuoden aikana. Mitä Valko-Venäjään tulee, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä vieraili kolme viikkoa sitten Minskissä. Valtuuskuntamme saapui maahan päivä sen jälkeen, kun korkea edustaja Javier Solana oli vieraillut Valko-Venäjällä. Toisaalta hänen vierailunsa oli Valko-Venäjän hallitukselle selkeä merkki siitä, että Euroopan unioni on valmis aloittamaan uuden vaiheen käytännön suhteissa. Toisaalta vaikutti siltä, että monet Euroopan unionin aiemmista vaatimuksista oli, ellei unohdettu, niin ainakin jätetty mainitsematta. Useimmille valkovenäläisille ontot fraasit rakentavasta vuoropuhelusta ja keskustelu perustavanlaatuisista ongelmista jättivät epäselväksi, millaista politiikkaa Euroopan unioni aikoo harjoittaa tulevaisuudessa. Tehty mikä tehty. Vierailu vietiin läpi lausumatta sanaakaan demokraattisista arvoista. Olen tyytyväinen siitä, että PPE-DE-ryhmän valtuuskunta oli Minskissä päivä Solanan jälkeen, ja me korostimme erityisesti ihmisoikeustilannetta ja lehdistönvapauden vaatimuksia. Lopuksi voisin vielä lisätä, että presidentti Lukashenkon kutsuminen Prahan huippukokoukseen olisi käsittämätöntä ja vaikeasti perusteltavissa. Toiseksi muistutan, että Valko-Venäjän hallituksen on toteutettava demokraattisia uudistuksia ja jatkettava niiden täytäntöönpanoa. Lukashenkon hallinnolle ei pidä antaa avointa valtakirjaa.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, itäinen kumppanuus on hanke, joka kattaa kuusi maata. Yksi niistä, Valko-Venäjä, on dramaattinen esimerkki eristäytymisestä, johon olemme tähän asti reagoineet politiikalla, jossa niin sanktioita kuin kannustimiakin on ollut liian vähän ja ne ovat tulleet myöhässä. Valko-Venäjällä on varsin vähän yhteistä esimerkiksi Georgian kanssa. Lukashenkon ja Saakashvilin välinen yhteistyö näyttää poliittisen fiktion ja poliittisen kauhukertomuksen yhdistelmältä.

Muut viisi maata sijaitsevat Mustanmeren rannalla, missä meillä on synergiaetuja – mikä tarkoittaa, että mitään strategiaa ei vielä ole. Voisiko itäinen kumppanuus korvata Mustanmeren strategian? On vaikea kuvitella alueellista strategiaa ilman Turkia ja Venäjää, mutta nämä maat on nyt jätetty prosessin ulkopuolelle. Se mikä kaikkia näitä maita yhdistää, on se, että ne ovat olleet osa Neuvostoliittoa ja ovat kaikki sekä Venäjän että Euroopan unionin naapureita. Toisin sanoen kyse on yhteisistä naapureista. Venäjä katsoo kyseisten naapurimaiden kuuluvaan omaan etupiiriinsä. Me emme tietenkään voi hyväksyä sitä, mutta toisaalta itäinen kumppanuus näyttää olevan vastaveto Venäjän harjoittamalle naapuruuspolitiikalle. Se tekee alueesta vastakkaisten etujen taistelutantereen.

Todellinen haaste on se, miten kehitetään EU:n ja Venäjän yhteistä politiikkaa suhteessa yhteisiin naapureihin. Muulla tavalla emme saa aikaan turvallisuutta ja vakautta, vaan aivan päinvastoin. Sen sijaan muista asioista demokratia ja hyvä hallinto, taloudellinen yhdentymisen ja lähentyminen, energiavarmuus ja ihmisten väliset suhteet ovatkin jo asialistalla. Tästä näkökulmasta katsottuna Ukraina on paljon edellä muita, ja oletan, ettei se ole kovin tyytyväinen havaitessaan joutuvansa nyt jakamaan tarjouksemme muiden kanssa.

Todellinen ongelma ei ollut asioiden nimeämisessä vaan pikemminkin toteutuspuolella. Ryhtymällä sanoista tekoihin – ja siinä olette, arvoisa komission jäsen, aivan oikeassa, että hyvän politiikan toteuttamiseen tarvitaan rahaa – ja korvaamalla naiivin vastakkainasettelun hiukkasella kaukonäköistä realismia voisimme tosiaan muuntaa itäisen kumppanuuden todelliseksi voimavaraksi.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ilmaista tyytyväisyyteni itäiseen kumppanuuteen, joka toivon mukaan vahvistaa demokratiaa ja uudistaa itäistä naapurustoamme. Kyseessä ei kuitenkaan ole

pelkästään alueellinen aloite: se tulisi nähdä koko Euroopan yhteisenä hankkeena. Siksi on ehdottoman tärkeää, että jäsenvaltiot sitoutuvat antamaan täyden panoksensa.

Senkaltaisella sitoutumisella viime elokuussa koettu traumaattinen Georgian konflikti olisi todennäköisesti voitu välttää. Nyt onkin kaikkien alueen valtioiden korkea aika tajuta, että tämänkaltaisia hankkeita ei voida nähdä entiseen tapaan etupiirikiistana, ja olen arvoisan komission jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että tavoitteena on vakauden ja turvallisuuden lisääminen naapurustossamme.

Itäinen kumppanuus merkitsee EU:n suhteiden tiivistämistä kuuteen naapurimaahan. Sitä voidaan verrata neljän yhteisen alueen perustamiseen EU:n ja Venäjän välille, mutta tämä suhde perustuu ennen kaikkea vastavuoroisuuteen ja ehdollisuuteen. Kumppanuus merkitsee kahdenvälisiä sitoumuksia, joilla edistetään sekä vapaisiin markkinoihin perustuvia taloudellisia suhteita että oikeusvaltion toteutumista, ja suhteen laajuus riippuu kunkin kumppanin edistymisestä näillä aloilla.

Haluaisin korostaa vielä yhtä periaatetta. Itäisen kumppanuuden ei tulisi rajoittua hallitusten väliseen yhteistyöhön. Siihen on saatava mukaan myös kansalaisyhteiskunta, ja erityisesti on kannustettava kansalaisten, kansalaisjärjestöjen ja paikallisviranomaisten välisiä ruohonjuuritason aloitteita.

Valko-Venäjän oppositiojohtajat, jotka vierailivat täällä tällä viikolla, olivat muuten huolissaan EU:n avautumisesta Valko-Venäjälle, koska kansalaisyhteiskunta on siinä sivuutettu. Valko-Venäjän kaltaisessa autoritaarisessa valtiossa kumppanuuden olisi mielestäni perustuttava selkeästi konkreettisiin edistysaskeleisiin ihmisoikeuksien alalla.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Itäinen kumppanuus on erityisen tärkeä aloite, ja sen täytäntöönpanoon tarvittava välineistö olisi saatava voimaan mahdollisimman pian.

Pidän tätä uutta kumppanuutta varten luotua yhteistyöohjelmaa erittäin onnistuneena, sillä meidän on todellakin tärkeää uudistaa suhteita naapureihimme sekä tehostaaksemme niiden kanssa tehtävää yhteistyötä että pystyäksemme ratkaisemaan vastassamme tällä hetkellä olevia isoja ongelmia, kuten talouskriisi ja energiavarmuuteen liittyvät ongelmat, joita ei pystytä ratkaisemaan pelkästään sisäisesti.

Kumppanuudella tuetaan EU:lle äärimmäisen tärkeitä hankkeita edistämällä sellaisen institutionaalisen kehityksen luomista, joka nostaa sekä EU:n naapurisuhteet että naapureiden keskinäisen alueellisen yhteistyön kokonaan uudelle tasolle. Muutamat keskeiset hankkeet ovat erityisen tärkeitä energiakriisin ratkaisemisen kannalta: Mustanmeren alueen hankkeet sekä ne, joissa hyödynnetään Kaspianmeren alueen voimavaroja. Näiden hankkeiden toteuttamisen edellytyksenä on turvallinen naapurusto ja läheiset, yhteisiin ja molemminpuolista hyötyä tuottaviin sitoumuksiin perustuvat suhteet alueellisiin toimijoihin.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, viittaan puheeseen, jonka jäsen Andriksen piti parlamentin valtuuskunnan äskettäisellä Minskin vierailulla.

Arvoisa komission jäsen, voisitte kenties vahvistaa vastauksessanne, että hylkääte Lukashenkon ja hänen kollegojensa ajatuksen siitä, että suhteemme tulisi olla vailla ehtoja. Minskissä ollessamme tapasimme tietenkin demokraattisen opposition johtajia ja puhuimme tiedotusvälineiden edustajien kanssa. On selvää, että Lukashenko haluaa hyviä suhteita meihin, mutta ei suinkaan hyvän hyvyyttään, vaan siksi, että hänellä on hoidettavanaan vakavia taloudellisia ongelmia ja hän haluaa pysyä vallassa. Hän on määrännyt poliisivoimansa hajottamaan rauhanomaisia mielenosoituksia ja vangitsee nyt uudelleen jo kertaalleen vapauttamiaan poliittisia vankeja.

Arvoisa komission jäsen, puheessanne – jota olin paikalla kuuntelemassa – puhuitte kansalaisten keskinäisestä yhteydenpidosta. Mitä me täällä EU:ssa viestitämme Valko-Venäjän kansalaisille ja valkovenäläisille opiskelijoille? Tuummeko heitä vai tuummeko diktatuuria, joka heitä tällä hetkellä hallitsee?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tarkastelen puheenvuorossani itäisen kumppanuuden ja Mustanmeren synergian keskinäistä suhdetta.

Mielestäni suurimpana ongelmana on se, miten synergialle löydetään oikea kohde tässä EU:n itään suuntautuvien aloitteiden sekamelskassa. Näin ollen Mustanmeren alueen mittavia ongelmia, kuten energiakysymyksiä ja jäätyneitä konflikteja, voidaan lähestyä joko EU:n naapuruuspolitiikan kautta, jossa on rahaa käytettävissä, tai tulevan itäisen kumppanuuden kautta, joka on suunniteltu lisäämään asianomaisten maiden luottamusta ja turvallisuutta sekä turvaamaan energiatoimitukset Euroopan unioniin Georgian sodan jälkeen. Lisäksi kyseiset ongelmat voidaan ottaa esiin EU:n strategisissa suhteissa Venäjään ja Ukrainaan tai Turkin liittymisneuvotteluissa.

Mitä Mustanmeren synergian tehtäväksi sitten jää? Sanoisin, että ei paljon mitään, paitsi seminaareja ja tutkimuksia siitä, miten olemassa olevia EU:n aloitteita voitaisiin laajentaa alueelle ja muihin kuin poliittisiin kysymyksiin. Siksi meidän on pystyttävä parantamaan ”synergiana” tunnetun kehyksen sisältöä, mikäli haluamme säilyttää sen uskottavuuden.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, itäinen kumppanuus on mutkikas kokonaisuus erilaisia ehdotuksia, joiden on määrä tukea itänaapureidemme demokratiakehitystä. Kukin näistä maista on valinnan edessä. Ne voivat noudattaa joko venäläistä tai eurooppalaista mallia. Euroopan yhteisöllä on niille ilman muuta enemmän tarjottavaa. Eurooppalainen kumppanuus ei ole yritys saada aluetta hallintamme tai laajentaa vaikutuspiiriämme. Sen sijaan se on sopimus, josta on selkeää hyötyä molemmille osapuolille. Kumppanimaille annetaan uusi mahdollisuus ja tukea taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen. Yhteisö puolestaan takaa itselleen suuremman energiavarmuuden ja poliittisen turvallisuuden.

Meidän olisi otettava tavoitteeksemme viisumirajoitusten höllentäminen. Jos helpotamme itäisen kumppanuuden valtioiden kansalaisten saapumista EU:n alueelle, he huomaavat, miten merkittäviä hyötyjä yhteistyö EU:n kanssa voi tuoda. Kansalaisten, etenkin nuorten, keskinäisen kanssakäymisen lisääminen auttaa varmasti kumppanimaiden ja EU:n lähentämisessä. Meidän olisi tarjottava nuorille mahdollisuus opiskella ja matkustaa sekä edistettävä opiskelija- ja kulttuurivaihtoa. Tiedostavat ja koulutetut nuoret ovat maanosamme tulevaisuus.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Ukrainassa vieraillessani havaitsin, että itäisten naapurimaidemme oikeudellisen kehyksen kehittämiseen ei juurikaan kiinnitetä huomiota. Yhteisön säännösten käyttöönotto auttoi Liettuaa uudistamaan talous- ja oikeusjärjestelmäänsä ja tulemaan Euroopan unionin jäseneksi. Toivon, että itäisessä kumppanuudessa kiinnitetään enemmän huomiota naapurimaidemme oikeudellisen kehyksen kehittämiseen. Se auttaisi takaamaan institutionaalisen vakauden ja helpottaisi lisäksi taloudellisten uudistusten toteuttamista. Toisaalta oikeudellisen kehyksen kehittyminen antaa Euroopan unionille ja sen itäisille naapureille mahdollisuuden entistä tiiviimpään yhteistyöhön, koska se takaa vakaan ympäristön pääomasijoituksille ja inhimillisen tiedon soveltamiselle.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, koska kaksi kollegaani ei ole tällä hetkellä paikalla, käytän hyväkseni mahdollisuutta sanoa muutama sana lisää tästä aiheesta, joka on niin olennaisen tärkeä Euroopan unionin ulkosuhteiden välittömien painopisteiden kannalta tulevina vuosina.

Haluan onnitella komissiota aloitteesta, jolla se nosti energiavarmuuden yhdeksi vuoropuhelun ja poliittisen agendan päätavoitteista. Ulkoinen energiaturvallisuuspolitiikka on äärimmäisen tärkeää. Me näimme hiljattain, miten Ukrainan ja Venäjän keskinäinen nahistelu vaikutti kuluttajiin Bulgariassa ja Slovakiassa asti.

On tärkeää muistaa, että kyseisistä kuudesta maasta useampi – Valko-Venäjä, Ukraina ja Georgia – on keskeisiä kauttakulkuvaltioita. Joukossa on myös tuottajia, kuten Azerbaidžan ja Kaspianmeren kaasun- ja öljyntuottajat. Edellytykset olisivat olemassa myös Kaspianmeren alueen energiakäytävän luomiseen Keski-Aasiaan, joka, kuten tiedätte, arvoisa komission jäsen, on lähellä sydäntäni, ja olen myös aina kannattanut suhteiden lähentämistä Kazakstanin kanssa. On tärkeää, että säilytämme Kaspianmeren alueen vakauden sekä vähennämme liiallista riippuvuuttamme Venäjän kaasutoimituksista ja etenkin Gazpromista, joka toimii usein jonkinlaisena Venäjän ulkoministeriön sivutoimipisteinä.

Minun täytyy myös pahoitellen todeta, että vaikka itäinen kumppanuus on hieno asia Etelä-Kaukasuksen maille – tosin nähtäväksi jää, pystyvätkö ne yhdentymään myös alueellisesti eivätkä vain nauttimaan kahdenvälisistä suhteista Euroopan unioniin – Ukrainan kaltaisille maille se ei tuo paljon uutta. Nämä maat käyvät jo nyt neuvotteluja vapaakauppasopimuksista, ja pöydällä ovat muun muassa viisumimenettelyjen helpottaminen sekä osallistuminen yksinkertaistettuun tullaustenmenettelyyn (Customs Freight Simplified Procedures, CFSP) ja yksinkertaistettuun ilmoitusmenettelyyn (Simplified Declaration Procedure, SDP). Ukrainalle ehdotuksessa ei ole ikävä kyllä juuri mitään uutta, mutta muille maille se on hieno.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan edelleen muistuttaa teitä siitä, että emme ole onnistuneet ratkaisemaan jäätyneitä konflikteja näillä itäisillä naapurialueilla emmekä onnistuneet välttämään Venäjän ja Georgian välistä sotaa.

Olen itse asiassa sitä mieltä, että itäinen kumppanuus on tervetullut siksi, että meidän on pystyttävä ensinnäkin vakauttamaan nämä alueet ja toisaalta vältettävä lankeamista vaikutuspiirijattelun pauloihin, koska jaolla ovat meidän lisäksi myös Yhdysvallat, Venäjä ja Turkki. Mielestäni meidän on myös tätä kumppanuutta pohdittaessa kysyttävä itseltämme, eikö alueelle tarvittaisi puolueetonta puskurivyöhykettä, eli puolueettomia

valtioita, jotta vältettäisiin vastaavanlaiset jännitteet kuin Georgian ja Nato-jäsenyyttä hakevan Ukrainan välillä tällä hetkellä. Tiedämme varsin hyvin, millainen vaikutus jäsenyydellä olisi Venäjään.

Haemme itäisestä kumppanuudesta vakautta ja energiavarmuutta. Meidän on taattava energiavarmuus, koska – kuten eräs jäsenistä sanoi – Kaspianmeren energia kuljetetaan Kaukasuksen kautta, jolloin tarvitaan vakautta Kaukasukselle.

Olen myös sitä mieltä, että kansalaistemme olisi syytä tutustua näihin alueisiin, ja sitä varten komission olisi mielestäni investoitava muutamiin hankkeisiin. Sama ongelma tuli itse asiassa esiin silloin, kun uudet maat liittyivät unionin jäseniksi. Mielestäni meidän täytyy käynnistää hankkeita, joilla tehdään näitä alueita tunnetuiksi ja varmistetaan, että niillä on tulevaisuudessa mahdollisuus unionin jäsenyyteen.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, "catch the eye" -puheenvuoromenettely tarjoaa hyvän tilaisuuden kiistelyyn. Olen eri mieltä kollegani Severinin kanssa. Hän myöntäisi Venäjälle "tarkastusoikeuden" omalla vaikutusalueellaan. Jos haluamme vakautta itärajoillemme, on lisättävä demokratiaa ja laajennettava markkinataloutta. Venäjä on vähemmän demokraattinen ja vähemmässä määrin markkinatalous kuin naapurinsa, joten yhteinen politiikka ei vie meitä lähemmäs tavoitetta.

Venäjän politiikan mukaileminen ei tuo alueelle edistystä. Ei Venäjäkään kutsunut meitä mukaan, kun IVY:tä oltiin perustamassa, ja sitä paitsi meidän ja Venäjän politiikan sekoituksesta ei todellakaan koituisi mitään hyvää.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on todella mielenkiintoinen keskustelu, ja haluan kiittää parlamentin jäseniä laajasta tuesta, jota itäinen kumppanuus on heiltä saanut.

Sanon heti alkuun, että koko kumppanuus perustuu arvoihin. Se antaa tukea sekä poliittisille että taloudellisille uudistuksille. Se vaatii resursseja – kiitokset erityisesti jäsen Andrikenelle selkeästä tuesta tälle – ja kuten monet totesivat, se vaatii myös poliittista tahtoa.

On ratkaisevan tärkeää, että hallitusten välisen yhteistyön lisäksi saadaan aikaan myös kansalaisten keskinäistä yhteistyötä, ja se onkin tässä aloitteessa selvästi mukana, samoin kuin parlamentaarinen ulottuvuus. Siksi on hyvin tärkeää, että te myös käytätte uutta Euronestiä ja kaikkia muita keinoja saadaksenne todella vietyä läpi ajatuksiamme. Se on ensimmäinen kommenttini.

Itäisestä kumppanuudesta voidaan sanoa paljonkin. Ensimmäinen, mitä voidaan kysyä, on se, mitä lisäarvoa se tuo tavanomaiseen naapuruuspolitiikkaamme verrattuna. Vastaus on: "paljonkin"! Sillä syvennetään yhteistyötä entisestään: assosiaatiosopimukset ovat jo varsin laajoja ja syvälle meneviä. Kumppanuuteen sisältyy tavallisesti myös vapaakauppasopimuksia, joita ei voida helposti tarjota kaikille, koska ne vaativat paljon rakenteellisia muutoksia asianomaisissa maissa. Tämä on hyvin tärkeää.

Poliittista yhteistyötä ja liikkuvuutta on myös tarkoitus lisätä turvallisuuden vuoksi, kuten monet teistä mainitsivat. Viisumimenettelyjä on tärkeä helpottaa, mutta kumppanimaiden puolestaan täytyy parantaa muun muassa rajaturvallisuutta ja asiakirjaturvallisuutta. Kysymys on yhteistyötarjouksesta – parannetusta sellaisesta.

Sitten kumppanuuteen sisältyy tietenkin monenvälinen komponentti; kuten olen aina sanonut, naapuruuspolitiikka – itäinen kumppanuus mukaan luettuna – on periaatteessa kahdensivlinen tarjous, kuten jäsen Swoboda aivan oikein totesi, mutta siihen sisältyy myös monenvälinen komponentti, jonka ansiosta maat voivat tehdä yhteistyötä keskenään, mikä on aina monimutkaisempaa, niin kuin etelässäkin.

Kyseessä on siis tarjous, ja tällä tarjouksella pyrimme tuomaan näitä maita lähemmäs meitä. Meillä ei ole käytössämme samoja välineitä kuin ehdokasvaltioiden kanssa, kun niiden täytyy "kerhoon" liittyäkseen täyttää tietyt ehdot, ja jos ne eivät täytä, ne eivät voi liittyä. Siksi meidän on käytettävä hyväksemme erilaisia aloitteita, ylläkeitä ja kannustimia. Se vie aikaa, koska kysymys on myös yhteiskunnallisesta muutoksesta, mutta meidän on hyvin tärkeää olla läsnä ja tarjota tukeamme ja osoittaa hyväksyntäämme.

Olen samaa mieltä myös niiden kanssa, jotka sanoivat, ettei meidän pidä nähdä tätä uhkana Venäjälle. Se on totta, ja kuitenkin samalla kyse on hyvin pienestä ryhmästä, johon kuuluu kuusi itäistä kumppanimaata ja Euroopan unioni, ja silloin tällöin, tapauskohtaisesti, voimme kenties liittoutua yhteen Venäjän tai Turkin kanssa.

Mustanmeren synergia on kuitenkin hyvin tärkeä aloite, ja sen puitteissa tuettavat hankkeet ulottuvat kaikkiin kumppaneihimme, Venäjä ja Turkki mukaan luettuna. Se on uusi aloite, ja sille on annettava mahdollisuus.

Emme pysty toteuttamaan strategiaa yhdessä vuodessa. Meidän on suhtauduttava tähän tärkeään politiikan alaan kärsivällisesti ja pyrittävä jatkuvasti kehittämään sitä.

Sanoisin jäsen Szent-Iványille, että me tuemme itäisiä kumppaneitamme ehtojemme täyttämiseksi. Se on ratkaisevan tärkeää. Siksi meillä on olemassa mekanismit, joilla tuetaan maiden omien valmiuksien kehittämistä ja yhteiskunnan rakenteiden kehittämistä, koska havaitsemme rakenteiden olevan joskus heikkoja.

Ukrainan osalta teemme koko ajan työtä oikeudellisen kehityksen kehittämiseksi, mutta täytäntöönpanosta vastaa kunkin demokraattisen maan hallitus, kun parlamentti on ensin hyväksynyt lait. Yritämme itäisen kumppanuuden avulla tukea ja patistaa kumppaneitamme, mutta niiden on myös itse tehtävä osuutensa. Kuten jäsen Swoboda mainitsi, on tärkeää, että olemme tarpeen tullen kriittisiä ja vaadimme aitoa johtajuutta. Tällä hetkellä emme aina voi olla varmoja siitä, ja haluamme kumppanimailta edistystä siinä asiassa.

Olen hyvin kiitollinen jäsen Saryusz-Wolskille hänen tuestaan. On aivan oikein sanottu, että eriyttäminen on tässä myös avainsana, sillä maat ovat keskenään hyvin erilaisia: Ukraina on periaatteessa eturintamassa, sitten tulevat Moldova ja Georgia, ja sitten on esimerkiksi Valko-Venäjä, jonka tilanne on hyvin heikko.

Valmistelen parhaillaan vierailua Valko-Venäjälle, jonka tilanne vaatii tasapainoilua, onhan meillä kuitenkin jotakin tarjottavaa – etenkin kansalle. Komissio on tukenut vilnalaisia opiskelijoita heti alusta lähtien, ja toivoisin myös eri jäsenvaltioiden antavan tukensa, koska niiden, jotka aina puhuvat tämän asian puolesta, pitäisi myös tehdä jotain käytännössä. Olen aina ollut sen kannalla.

Haluamme kuitenkin presidentti Lukashenkon myös jatkavan uudistuksiaan, ja sanomme sen myös ääneen. On tärkeää viestiä niin, että kantamme tulee selväksi. Maanantaina on yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston kokous, jossa keskustellaan varmasti siitä, mitä Valko-Venäjän kanssa pitäisi tehdä. Keskustelu noudattelee todennäköisesti samoja linjoja kuin tähänkin asti. Emme ole vielä tyytyväisiä, mutta samalla on kuitenkin nähtävissä joitakin myönteisiä edistysaskelia.

Vastaan jäsen Vigeninille toteamalla, että tarkoitus ei ole korvata jäsenyyttä. Jäsenyys ei tule kysymykseen, koska niin asianomaiset maat kuin Euroopan unionikaan eivät ole vielä valmiita jäsenyyteen. Siksi meidän on luotava uusia toimintamalleja. Tämä politiikka on suunniteltu siten, että annamme niin paljon kuin voimme, edellyttäen että asianomaiset ovat valmiita vastaanottamaan tarjouksemme. Vaikeus on siinä, että kuten jo edellä totesin, on paljon helpompaa antaa jotakin, jos samalla määrittelee ehdot tai sanoo: ”yrittäkää tehdä tämä ja vielä tuokin, niin me annamme teille mahdollisuuksia”. Tässä tapauksessa ei ole olemassa mitään välitöntä tavoitetta, että pitäisi saavuttaa tiettyjä tuloksia, vaan kokonaistuloksena on vakauden, turvallisuuden ja mahdollisuuksien lisääntyminen.

Turvallisuuskysymyksistä sanoisin jäsen Isler Béguinille, että on aivan totta, että meidän on tehtävä työtä turvallisuuden parantamiseksi, mutta samalla on huomioitava myös monia muita kysymyksiä. Teemme kovasti työtä Azerbaidžanin, Nagorno-Karabahin kysymyksen sekä Moldovan, Transnistrian ja Georgian hyväksi ja jatkamme tiiviisti näiden kysymysten parissa. Tämä on periaatekysymys. Emme tunnusta Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyyttä, mutta meidän on kuitenkin tehtävä yhteistyötä Venäjän kanssa ja sitouduttava tilanteen ratkaisemiseen. Tässä kohtaa olen samaa mieltä jäsen Swobodan kanssa siitä, että meidän on oltava realistisia mutta tuotava myös oma kantamme selkeästi esiin.

Nämä ovat keskeisiä kysymyksiä, joista olette esittäneet arvokkaita kommentteja. Monenvälisessä kehityksessä on hyvä olla kansalaisyhteiskunta mukana kaikissa muodoissaan, ja se tarjoaa myös heille sekä meille hyvän tilaisuuden tehdä työtä energiavarmuuden parantamiseksi. Energiavarmuus on nykyään yksi tärkeistä kysymyksistä, jonka ratkaisemisesta molemmat osapuolet todellakin hyötyvät: me molemmat olemme hyvin kiinnostuneita löytämään ratkaisun. Meidän on siis yhdistettävä tavoitteemme.

Puhemies. – (ES) Päättämme tämän kohdan käsittelyn.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Haluaisin kysyä puhemiehistöltä, aiommeko keskustella ehdotuksesta Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle, kun neuvoston edustaja ei ole paikalla. Onko mitään uutta tietoa siitä, onko hän saapumassa paikalle keskustelun aikana?

Puhemies. – (ES) Jäsen Ribeiro, meillä ei ole uutta tietoa neuvostolta. Toivomme, että kaikki on hyvin, mutta ei, meillä ei ole uutta kerrottavaa.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Urszula Gacek (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Näin talouskriisin aikana voidaan kysyä, pitäisikö Euroopan keskittyä huolehtimaan omista asioistaan itänaapureiden auttamisen sijaan.

Euroopan pitää päättäväisesti jatkaa niiden tukemista.

Ensinnäkin taloudellinen epävakaus itäisissä naapurimaissa, erityisesti vakavista ongelmista kärsivässä Ukrainassa, uhkaa Euroopan turvallisuutta. Vastaavasti jos Ukrainan talous saadaan vakautettua ja yhdenmennettyä yhä tiiviimmin Euroopan unioniin, se on valtava potentiaalinen markkina-alue EU:n jäsenvaltioille.

Toiseksi itänaapureidemme liittäminen eurooppalaiseen perheeseen on pitkäkestoinen hanke, vaikka varsinainen EU-jäsenyys ei kenties olekaan realistinen vaihtoehto vielä lähitulevaisuudessa. Nykyinen kriisi on toivon mukaan ratkaistuna vuoden tai puolentoista kuluttua. Itäinen kumppanuus on vuosia kestävä hanke.

Kolmanneksi vaikka joidenkin itänaapuriemme johtajat – kuten Valko-Venäjän presidentti ja jossain määrin myös keskenään kiistelevät Ukrainan johtajat – saattavat saada meidät epäilemään suhteiden tiivistämistä, meidän on muistettava, että itäiset naapurimme ovat muutakin kuin niiden nykyiset johtajat. Sitä paitsi nykyisten sisäpoliittisten ongelmien kourissa ne tarvitsevat meiltä ennen kaikkea tukea, esimerkkiä ja kannustusta.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Meidän on syytä olla tyytyväisiä siihen, että Euroopan unioni avaa uusia mahdollisuuksia suhteissaan itänaapureihinsa. Joulukuussa 2008 Euroopan komissio hyväksyi Puolan ja Ruotsin tekemän ehdotuksen Euroopan unionin yhteistyön vahvistamisesta kuuden itänaapurin kanssa. Tämä ratkaisu herättää toiveita. Toivon, että hanke ei jää suunnittelupöydälle vaan pannaan todella täytäntöön suhteissamme Ukrainaan, Moldovaan, Georgiaan, Armeniaan, Azerbaidžaniin ja Valko-Venäjään. Itäinen kumppanuus merkitsee todellista lisäystä poliittiseen yhteistyöhön, muun muassa uudentyypisiä assosiaatiosopimuksia, laaja-alaista yhdentymistä EU:n talouteen, kaikkien kumppanimaiden kansalaisille myönnettäviä helpotuksia matkustamiseen kaikkialla EU:ssa (edellyttäen että turvallisuusvaatimukset täyttyvät), energiavarmuuden turvaamiseen tähtääviä sopimuksia, joista hyötyvät kaikki osapuolet, sekä rahoitusavun lisäämistä.

Meidän on syytä tiedostaa, että itäinen kumppanuus vaatii sitoutumista sekä Euroopan unionilta että kumppanimailta. Tämä vaivannäkö voi tuoda tuntuja poliittisia ja taloudellisia hyötyjä. Se lisää osaltaan kumppaneiden välistä luottamusta ja sitä kautta kaikkien osapuolten vakautta ja turvallisuutta. Erityisen paljon odotamme kumppanuuden pääkehiksellä, etenkin neljältä toimintalinjalta, joita ovat demokratia, hyvä hallinto ja vakaus; taloudellinen yhdentymisen ja lähentyminen EU:n politiikkoihin; energiavarmuus ja ihmisten väliset yhteydet. Tietenkin moni asia herättää myös epäilyksiä, kuten Valko-Venäjän hallituksen todelliset aiheet sekä suhteet Venäjään.

5. EU:n ja Brasilian strateginen kumppanuus – EU:n ja Meksikon strateginen kumppanuus (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– Maria Eleni Koppan ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0062/2009), johon sisältyy ehdotus Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle Euroopan unionin ja Brasilian strategisesta kumppanuudesta (2008/2288(INI))

– José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyran ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0028/2009), johon sisältyy ehdotus Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle EU:n ja Meksikon strategisesta kumppanuudesta (2008/2289(INI)).

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, Latinalainen Amerikka on maanosa, jossa asuu yli 600 miljoonaa asukasta, jonka osuus maailman bruttokansantuotteesta on yli 10 prosenttia, jossa kasvaa 40 prosenttia maapallon kasvilajeista ja jossa on dynaaminen ja poikkeuksellisen aktiivinen nuori väestö.

Viime vuosien voimakkaasta talouskasvusta huolimatta nyt ei ole Latinalaiselle Amerikalle paras aika yhdentymiseen. Näin presidentti Óscar Arias sanoi virkaanastujaispuheessaan, ja minä sain siitä muistutuksen viime viikonloppuna São Paulossa järjestetyssä seminaarissa, johon osallistui Perun entinen presidentti Alejandro Toledo sekä Brasilian entinen presidentti Fernando Enrique Cardoso.

Argentiinan ja Uruguayn välillä on ollut jännitteitä; Amerikan maiden vapaakauppa-aluehanke epäonnistui; Venezuela on jättänyt Andien yhteisön jäsenyyden; Brasilian ja Bolivian kesken on ollut eripuraa energiavarojen kansallistamisesta ja Argentiinan ja Bolivian välillä riitaa samasta syystä; Ecuadorilla ja Kolumbialla on ollut kiistoja keskenään, samoin Kolumbialla ja Venezuelalla, Meksikolla ja Venezuelalla ja niin edelleen.

Tämä strategisen kumppanuuden perustamista koskeva Euroopan komission aloite, jolle parlamentti ja neuvosto ovat antaneet tukensa, antaa selkeän, täsmällisen viestin siitä, että Latinalainen Amerika on edelleen Euroopan unionin toiminnan painopistealueiden joukossa, mihin on ollut osaltaan vaikuttamassa myös komission jäsenen Ferrero-Waldnerin henkilökohtainen sitoutuminen.

Meksikon tapauksessa strategisen kumppanuuden tavoitteena on erityisesti korostaa maan painoarvoa Latinalaisessa Amerikassa ja koko maailmassa, ja lisäksi se on tärkeä ja välttämätön askel EU:n ja Meksikon välisten olemassa olevien suhteiden lujittamiseksi ja maailmanlaajuisesti tärkeitä kysymyksiä koskevan yhteistyön laajentamiseksi.

Tämä uusi askel tarjoaa mahdollisuuden poliittisen vuoropuhelun tehostamiseen ja mahdollistaa osapuolten kantojen koordinoimisen maailmanlaajuisella tasolla sekä useilla monenvälisillä foorumeilla ja kansainvälisissä instituutioissa. Kuulemismenettelyjen avulla on mahdollista antaa maailmanlaajuisia konkreettisia kysymyksiä koskevia yhteisiä kannanottoja, jotka voivat liittyä esimerkiksi turvallisuuteen, ympäristöön tai sosioekonomisiin näkökohtiin.

Euroopan unionille kyseessä on myös ainutlaatuinen mahdollisuus kehittää etuoikeutettuja suhteita maahan, jolla on johtava asema Latinalaisen Amerikan foorumeilla, kuten Rion ryhmässä, jonka puheenjohtajana se toimii vuoteen 2010 asti. Meksiko on jäsenenä G20- ja G8+5-ryhmässä, Maailman kauppajärjestössä, Kansainvälisessä valuuttarahastossa sekä OECD:ssä, jossa se on ainoa latinalaisamerikkalainen jäsen.

Näin ollen mikäli ehdottamamme strateginen kumppanuus perustetaan, Euroopan unionin ja Meksikon välisissä vuotuisissa huippukokouksissa voidaan saada aikaan monenlaista: etsiä yhteisiä ratkaisuja maailman talous- ja rahoituskriisiin, laatia kunnianhimoisia strategioita Kööpenhaminassa vuonna 2009 järjestettävää ilmastomuutosta käsittelevää Yhdistyneiden Kansakuntien kokousta varten, käydä jäsenneltyä vuoropuhelua maahanmuutosta tai suunnitella yhteistyötä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi.

Päätöslauselmassa, jonka annamme tänä aamuna, parlamentti myös toistaa tukensa presidentti Calderónille huumekaupan ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa. Lisäksi olen sitä mieltä, että meidän olisi molemminpuolisen kunnioituksen, vuoropuhelun ja vastuun jakamisen hengessä tartuttava yhteisiin haasteisiin, esimerkiksi pyrittävä suojelemaan yhteiskunnan heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä, kuten naisia ja tiedotusvälineiden edustajia.

Arvoisa komission jäsen, tänä vuonna juhlimme San Joséssä käytyjen poliittisten neuvottelujen 25. vuosipäivää. Keski-Amerikan lahjakkaimpien poliitikkojen mukaantulon sekä Euroopan unionin valvonnan ansiosta konfliktien repimälle Keski-Amerikan kannakselle saatiin viimein rauha aikaiseksi.

Tukiessaan rauhaa, keskinäistä ymmärtämystä, yksimielisyyttä ja sovintoa Euroopan unioni on mielestäni tehnyt kunnioitettavaa työtä Keski-Amerikassa ja muuallakin maailmassa. Nyt kun nämä arvot on saatu vakiinnutettua – vaikka ei suinkaan vaikeuksitta ja yhtä laajasti kaikkialla – on selvästi aika jatkaa kehitystä. Euroopan kokemusten perusteella voidaan kuitenkin sanoa, että ilman yhdentymistä se on vaikeampaa.

Katson, että tällä strategisella kumppanuudella Meksikon kanssa tarjoamme merkittävästi lisäpontta kehitystyölle ja ennen kaikkea annamme selkeän, täsmällisen viestin Euroopan sitoutumisesta Latinalaiseen Amerikkaan.

Maria Eleni Koppa, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että keskustelemme ja äänestämme tänään mietinnöstä, jossa käsitellään suhteidemme parantamista Brasiliaan. Euroopan unionin ja Brasilian välisen strategisen kumppanuuden luominen on molempien edun mukaista ensinnäkin siksi, että Brasilian asema maailmassa on muuttunut ja siitä on tullut kehitysmaiden johtava voima, ja toiseksi siksi, että Brasilialla on tärkeä rooli eriävien näkemysten yhteensovittamisessa maailmanlaajuisesti kiinnostavissa kysymyksissä.

Viime vuosina Euroopan unioni on ylläpitänyt hyvin laajoja suhteita Brasiliaan, ja siksi tarvitaan koordinoitua, yhtenäistä kehystä molemminpuolisiin suhteisiin. Suhteiden vahvistaminen perustuu historiallisiin, kulttuuriin ja taloudellisiin siteisiin sekä yhteisiin arvoihin, jotka liittyvät demokratiaan, oikeusvaltioon, ihmisoikeuksiin, huoleen ilmastomuutoksesta ja kestävästä kehityksestä, aseidenriisuntaan, energia-asioihin sekä ydinaseiden leviämisen estämiseen. Strategisen kumppanuuden on oltava soveltamisalaltaan kattava ja luonteeltaan asteittainen.

Brasilialla on myös ratkaiseva asema Mercosurissa. Sen täytyy sen vuoksi sitoutua kumppanuuden puitteissa vahvistamaan Euroopan unionin ja Mercosurin välisiä suhteita sekä ottamaan käsittelyyn yhteisesti kiinnostavia aiheita. Tässä kehityksessä strateginen kumppanuus on keino syventää alueiden välisiä taloudellisia ja kauppasuhteita.

Brasilian vahvistunut rooli alueella ja sen aktiivinen osallistuminen YK:n toimintaan tarjoaa mielestäni edellytykset sille, että Brasilialla voi jatkossa olla keskeinen rooli Latinalaisen Amerikan alueellisten konfliktien ehkäisemisessä ja ratkaisemisessa, mikä puolestaan auttaisi rauhan vakiinnuttamisessa alueelle.

Maailmanlaajuisen talouskriisin vuoksi Euroopan unionin ja Brasilian on tehtävä yhteistyötä Maailman kauppajärjestön tasolla, jotta Dohan kehitysohjelmaan liittyvät neuvottelut saadaan onnistuneesti päätökseen. Brasilialla on mahdollisuus tehdä paljon nykyistä enemmän maailmantalouden uusien haasteiden ratkaisemiseksi, koska sääntelyyn liittyvillä kysymyksillä on merkittävä rooli kilpailulainsäädännön turvaamisessa ja kestävässä kehityksessä.

Rahoitusjärjestelmän uudistamisessa Brasilian jäsenyys kansainvälisillä foorumeilla voi olla hyödyksi, kun tarkastellaan kansainvälisten instituutioiden roolia rahoitusmarkkinoiden valvonnassa ja sääntelyssä.

Muiden kehittyvien suurvaltojen tavoin Brasilia osallistuu koko ajan aktiivisemmin kansainvälisiin toimiin, joilla pyritään ratkaisemaan maailmanlaajuiseen köyhyyteen ja epätasa-arvoon liittyviä ongelmia pitkän aikavälin kestävässä kehityksessä tähtäävien yhteistyöohjelmien avulla.

Ympäristönsuojelun osalta on syytä muistaa, että Brasilia on maa, jossa on maailman suurimmat elinvoimaiset sademetsäalueet. Euroopan unionin ja Brasilian on tehtävä aktiivisesti yhteistyötä kansainvälisellä tasolla niiden suojelemiseksi sekä ilmastomuutoksen ja biologisen monimuotoisuuden vähenemisen estämiseksi. YK:n biologista monimuotoisuutta koskevan sopimuksen täytäntöönpanoon tarvitaan poliittisia sitoumuksia. Vesivarojen suojeleminen ja hallinnointi vaatii myös toimia.

Muistuttaisin tässä yhteydessä, että Brasilia on ensimmäinen maa, joka on kehittänyt merkittävää biopolttoainetuotantoa ja onnistunut sen avulla vähentämään tuntuvasti kasvihuonekaasupäästöjä. Näin ollen tämän alan kokemusten vaihto ja yhteistyö saattaisi osoittautua erittäin hyödylliseksi Euroopan unionin kannalta, ja vastaavasti Brasilia voisi hyötyä uusiutuvia energialähteitä ja energiansäästötoimia koskevasta tietämyksestä.

Maahanmuutto on yksi keskeisistä kysymyksistä Euroopan poliittisella agendalla. Strategisen kumppanuuden olisi Liman julistuksen mukaisesti edistettävä maahanmuuttoa koskevaa laajamittaista vuoropuhelua, joka kattaa laillisen ja laittoman maahanmuuton sekä maahanmuuttajien ihmisoikeuksien suojelun.

Euroopan parlamentti suhtautuu myönteisesti osapuolten välisten neuvotteluiden aloittamiseen viisumisopimuksesta, joka helpottaa jatkossa ihmisten vapaata liikkuvuutta.

Puhetta johti

varapuhemies Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (FR) Hyvät parlamentin jäsenet, hyvät ystävät, haluan ensinnäkin kiittää erityisesti esittelijöitä Koppaa ja Salafranca Sánchez-Neyraa erinomaisista mietinnöistä, jotka käsittelevät Euroopan unionin ja Brasilian sekä Euroopan unionin ja Meksikon strategista kumppanuutta.

Minun täytyy myös sanoa, että olen komission jäsenenä ylpeä siitä, että olemme esittäneet monia ehdotuksia ja tiedonantoja Latinalaisesta Amerikasta yleensä ja Brasiliasta ja Meksikosta erityisesti, koska minusta vaikuttaa siltä, että nyt oli siihen oikea aika.

Viime vuosina Brasilia ja Meksiko ovat osoittautuneet eturivin toimijoiksi sekä maailman näyttämöllä että alueellisesti. Sen mukaisesti Euroopan unioni on tunnustanut, että näitä maita on syytä harkita strategiseksi kumppaneiksi, etenkin koska niillä on suuri taloudellinen painoarvo Latinalaisessa Amerikassa sekä oma roolinsa alueellisina johtajina ja usein myös tärkeä merkitys alueellisissa turvallisuuskysymyksissä.

Suhteemme perusta on erittäin vakaa. Meillä on, kuten kaikki tiedämme, tiiviit historialliset ja kulttuuriset siteet, mutta myös yhteiset intressit ja arvot, ja myös taloudelliset yhteytemme vahvistuvat jatkuvasti.

Euroopan unioni on itse asiassa tärkein kauppakumppani Brasilialle, joka puolestaan on Euroopan unionin Latinalaiseen Amerikkaan kohdistuvien investointien tärkein kohdema. Yksistään Brasiliaan kohdistuneiden investointien kokonaissumma on ollut noin 87 miljardia euroa, eli toisin sanoen enemmän kuin Euroopan unionin muihin kolmeen BRIC-maahan, nimittäin Venäjälle, Intiaan ja Kiinaan, sijoittama pääoma yhteensä. On myös totta, että Brasilia on hyvin tärkeä WTO-yhteistyön kannalta. Kumppanina se voi joskus olla hankala, mutta luonnollisesti sillä on asioista omat näkemyksensä.

Sen jälkeen kun Euroopan unionin ja Meksikon välinen sopimus – joka oli uraauurtava sopimus Latinalaisen Amerikan maan ja Euroopan unionin välillä – pantiin täytäntöön, Euroopan keskimääräiset vuosittaiset investoinnit ovat kolminkertaistuneet, ja unioni on nykyään Meksikon toiseksi suurin kauppakumppani. Meksiko on luonnollisesti myös kumppani, jolla on samanlaiset arvot ja intressit kuin meillä. Siksi olemme laatineet tämän strategisen kumppanuuden tehokkaaksi välineeksi, joka toivoaksemme tuo tuntuja hyötyjä paitsi molempien kumppanimaiden kansalaisille, myös maailman muille maille ja alueille.

Haluan korostaa, että Euroopan unioni, Brasilia ja Meksiko jatkavat yhteistyötään rahoituskriisin nujertamiseksi sekä pohjustaakseen tietä Lontoossa huhtikuussa pidettävän G20-maiden huippukokouksen onnistumiselle, kuten jäsen Koppa mainitsi.

Me myös jatkamme työtä yhteisten haasteiden parissa. Sellaisia ovat esimerkiksi ilmastonmuutos, joka on meille tärkeä asia, sekä huumeiden torjunta, jossa luotamme pitkälti presidentti Calderóniin, sillä hänellä on käsissään keskeiset välineet tähän taisteluun. Lisäksi käsiteltävänä on vielä arkaluontoinen ja vaikea maahanmuuttokysymys.

Olemme nähneet, miten Meksikon hallitus tekee kovasti työtä laittoman huumekaupan torjumiseksi, vaikka se onkin valitettavasti saanut vastaansa lähes ennennäkemättömiä väkivaltaisuuksia. Siksi meidän on ehdottomasti autettava Meksikoa.

Hyvät parlamentin jäsenet, mitä strateginen kumppanuus merkitsee meille? Minun mielestäni se tarjoaa meille mahdollisuuden valmistautua entistä paremmin tulevaisuuteen ottamalla käsittelyyn koko joukon kahdenvälisiä ja maailmanlaajuisia yhteisesti kiinnostavia kysymyksiä paremmin jäsennellyn, yhtenäisemmän ja paremmin koordinoitun kehityksen puitteissa.

Ilokseni havaitsen, että syventäessämme suhteitamme näihin kahteen maahan olemme keskittäneet huomiomme, aivan niin kuin pitääkin, useisiin Euroopan parlamentin mietinnössä määriteltyihin painopistealueisiin, kuten monenvälisen eli myös Yhdistyneiden Kansakuntien toimien koordinointiin, demokratiaan, ihmisoikeuksiin sekä juuri mainitsemiini maailmanlaajuisiin kysymyksiin.

Erityisesti Brasilian kanssa olemme myös aloittaneet yhteistyön uusiutuviin energialähteisiin, kuten biopolttoaineisiin, liittyvissä kysymyksissä, joista Brasilialla on runsaasti kokemusta ja joihin presidentti Lula itse otti kantaa Portugalin puheenjohtajakaudella.

Kumppanuuden seurannassa ja täytäntöönpanossa tärkein haasteemme vuonna 2009 on ensinnäkin Brasilian osalta toimintasuunnitelmissa lukkoon lyötyjen yhteisten sitoumusten toteuttaminen käytännössä.

Haluaisimme saada neuvottelut päätökseen kahden ison asian osalta. Ensimmäinen on lyhytaikaisten viisumien vapauttamista koskeva sopimus ja toinen markkinatalousaseman myöntäminen Bulgarialle ja Romanialle. Suunnittelemme myös uusien keskustelujen aloittamista vuonna 2009 koulutus-, kulttuuri-, talous- ja rahoitusasioista sekä käynnissä olevien keskustelujen jatkamista. Jatkamme myös yhteistyötä Brasilian kanssa kaikissa muissa maailmanlaajuisissa kysymyksissä.

Meksikon osalta strateginen kumppanuus, josta neuvosto on jo tehnyt päätöksensä, julkistetaan toivoakseni Euroopan unionin ja Meksikon välisessä huippukokouksessa. Sitä odotellessa komissio ja jäsenvaltiot ovat sitoutuneet laatimaan yhteistyössä Meksikon hallituksen kanssa operatiivisen asiakirjan, jossa määritellään käytännön toimet, joiden avulla strategisesta kumppanuudesta saadaan mahdollisimman suuri hyöty.

Lopuksi haluan mainita Euroopan parlamentin roolin. Olemme aina suhtautuneet myönteisesti parlamentin mahdolliseen panokseen tämän strategisen kumppanuuden käynnistämisen hyväksi ja otamme tämänpäiväiset suosikset innostuneesti vastaan. Tähän liittyen haluan todeta, että voin olla vain iloinen siitä, että parlamenttien väliset suhteet vaikuttavat varsin lupaavilta, sillä Brasilian parlamentin suhteista Euroopan unioniin vastaavan parlamentaarisen valtuuskunnan jäseniä on täällä paikalla suunnilleen 96.

Yhteisenä toiveenamme on uskoakseni se, että parlamenttien välinen yhteistyö saadaan käyntiin samaan tapaan kuin EU:n ja Meksikon parlamentaarisen sekavaliokunnan toiminta, ja seuraava kokous pidetäänkin maaliskuun lopussa.

Arvoisa puhemies, yhteenvetona totean, että olemme nähdäkseni aktiivisesti toteuttamassa niitä lukuisia sitoumuksia, joita olemme kumppanuuden puitteissa tehneet, ja toivomme tällä tavoin edistävämme turvallisuutta koko maailmassa.

Juan Fraile Cantón, kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija. – (ES) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoron ensinnäkin onnitellakseni komissiota aloitteesta, joka merkitsee sitä, että Brasilia tunnustetaan alueelliseksi voimatekijäksi ja sen suhteet Euroopan unioniin nostetaan strategiselle tasolle. Nämä suhteet ovat tähän asti perustuneet vuonna 1992 tehtyyn yhteistyösopimukseen sekä vuodelta 1995 olevaan EU:n ja Mercosurin yhteistyötä koskevaan puitesopimukseen.

Viime vuosina Brasilian rooli maailmassa on kuitenkin muuttunut parempaan päin ja maa on osoittautunut keskeiseksi kumppaniksi Euroopalle. Nämä uudenlaiset näkymät ovat saaneet meidät tiivistämään ja laajentamaan suhteitamme.

Ensinnäkin EU:n ja Brasilian strategisen kumppanuuden tulisi auttaa maata käyttämään johtavaa asemaansa alueella ja koko maailmassa.

Toiseksi vuosituhannen kehitystavoitteiden osalta on syytä huomata, että vaikka ”*Bolsa Família*” (perherahasto) -ohjelman kaltaisilla ohjelmilla on onnistuttu parantamaan inhimillistä kehitystä ja vähentämään äärimmäistä köyhyyttä käytännössä puoleen entisestä, ei voida unohtaa, että tuloerot ovat edelleen hyvin suuret, että maassa on edelleen huomattavia köyhyyskeskittymiä ja että maan pohjois- ja eteläosan välillä on huomattavia alueellisia eroja.

Tässä mielessä poliittisten kokemusten vaihto olisi tarpeellista, sillä se voisi ohjata meitä esittämään innovatiivisia ratkaisuja köyhyyden, epätasa-arvon ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaan, epätasapainon vähentämiseen sekä sosiaaliturvan ja ihmisarvoisen työn tarjoamiseen kaikille.

Meillä on yhteiset huolenaiheet ympäristönsuojelun alalla, ja niiden pohjalta meidän olisikin aloitettava vuoropuhelu, jossa käsiteltäisiin muun muassa ilmastonmuutosta, vesivarojen hoitoa, biologista monimuotoisuutta ja metsien hävittämistä sekä alkuperäiskansojen roolia näissä asioissa.

Energiayhteistyön alalla vuonna 2007 käynnistetty vuoropuhelu on luonut edellytykset muun muassa kestäviin biopolttoaineisiin, uusiutuviin energialähteisiin, energiatehokkuuteen ja vähähiiliseen energiateknologiaan liittyville edistysaskelille, jotka on nyt saatava vakiinnutettua.

Strateginen kumppanuus Brasilian kanssa tuo mukanaan myös sitoutumisen alueellisen yhdentymisen lisäämiseen, joka vahvistaa yhteistyötämme Mercosurin kanssa.

Erika Mann, kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen tyytyväinen, että käymme tämän keskustelun. Meillä on tietenkin tiiviit suhteet näiden molempien maiden kanssa, mutta haluan puhua erityisesti Meksikosta.

Kansainvälisen kaupan valiokunnassa käydyissä keskusteluissa pidimme erityisen tärkeänä, että puhumme omaan alaamme vaikuttavista asioista. Meille on erityisen tärkeää, että vahvistamme taas kerran vapaakauppasopimusta. Jos katsotaan lukuja, nähdään, että vaikka kauppa on viime vuosina ehdottomasti lisääntynyt, huomattavaa kysyntää on edelleen. Markkinoille pääsyn esteenä on myös edelleen huomattavia rajoituksia, samoin kuin Euroopan puolellakin. Arvoisa komission jäsen, pyytäisin teitä vilpittömästi tekemään kaikkenne analysoidaksenne tilanteen vielä kerran asiantuntijoidenne kanssa ja todellakin poistamaan nämä rajoitukset sieltä, missä ongelmia on.

Meidän mielestämme siinä ei ole mitään järkeä, että toisaalta puhutaan strategisesta kumppanuudesta tällaisten tärkeiden Latinalaisen Amerikan maiden kanssa, ja toisaalta joudumme edelleen taistelemaan tuollaisten järjettömien markkinarajoitusten kanssa. Joskus ne ovat tietysti perusteltuja, mutta yleensä niistä ei ole mitään hyötyä. Olisin erittäin kiitollinen teille, ja valiokunnalle, jos pystyisitte ratkaisemaan tämän asian.

Toinen asia, joka on mielestämme tärkeä, on se, että meidän olisi maailmanlaajuisissa kansainvälisissä suhteissa kohdeltava Meksikoa sen ansaitseman aseman mukaisesti. Tämä liittyy tietysti erityisesti G20-kokousten yhteydessä noudatettavaan järjestelyyn, joka on vielä varsin horjuva. Valtuuskuntamme on

kirjoittanut kirjeen, jonka olemme lähettäneet myös teille, ja siinä pyydämme, että Meksiko voisi istua G20-pöydässä ja että siitä tulisi pysyvä järjestely eikä pelkkä pikainen vierailu.

Viimeinen pyyntöni teille on, että osallistuisitte valtuuskuntamme kokoukseen 30. ja 31. maaliskuuta. Tiedän, että ette pääse paikalle henkilökohtaisesti, mutta jos voisitte järjestää niin, että joku alaisenne voisi olla paikalla, kun Meksikon valtuuskunnan edustajat Guadarrama ja Buganza sekä Meksikon valtuuskunnan johtaja Green saapuvat, niin että he tuntisivat, että komissio arvostaa valtuuskuntaa ja sen vierailua.

Francisco José Millán Mon, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, tiiviit historialliset, kulttuuriset ja inhimilliset siteet yhdistävät Euroopan Latinalaiseen Amerikkaan. Espanjalaisena ja varsinkin galicialaisena olen siitä hyvin selkeästi tietoinen. Lisäksi meillä on yhteiset periaatteet ja arvot, jotka pohjautuvat myös kristilliseen perintöömme.

Latinalainen Amerikka ja Euroopan unioni ovat yleisesti ottaen luonnollisia kumppaneita, ja meidän on tiivistettävä suhteitamme. Olen iloinen siitä, että parlamentissa vallitsee laaja yksimielisyys siitä, että Euroopan unionin tulee luoda strategiset suhteet sekä Meksikoon että Brasiliaan. Itse toin sen esiin Meksikon osalta viime huhtikuussa, kun täällä parlamentissa keskusteltiin Liman huippukokouksesta.

Strategista kumppanuutta tulisi täydentää säännöllisillä vuosittaisilla huippukokouksilla. Olemme järjestäneet sellaisia Brasilian kanssa vuodesta 2007 lähtien, ja Salafrancan mietinnössä aivan oikeutetusti vaaditaan niiden järjestämistä myös Meksikon kanssa, etenkin kun otetaan huomioon neuvoston varsin kunnianhimoiset päätelmät lokakuulta 2008. Toivon, että tällainen huippukokous voidaan pitää Meksikon kanssa tänä vuonna.

Hyvät kuulijat, Euroopan unionin strateginen kumppanuus Meksikon ja Brasilian kanssa on erittäin hyödyllinen sekä kahdenvälisellä tasolla että maailmanlaajuisesti. Kahdenvälisesti suhteiden laajentamiseen on runsaasti mahdollisuuksia. Esimerkiksi Meksikon tapauksessa assosiaatiosopimus on lisännyt kauppaa ja investointeja tuntuvasti. Järjestäytyneen rikollisuuden ja huumekaupan torjunta sekä energia-alan yhteistyö ovat myös alueita, joilla tarvitaan yhteistyötä sekä parempaa koordinaointia monenvälisillä foorumeilla.

Brasilian kohdalla suhteiden tiivistämisen pitäisi edesauttaa myös EU:n ja Mercosurin välisten sopimusneuvottelujen jatkumista.

Haluan korostaa, miten hyviä taloudellisia tuloksia Meksiko ja Brasilia ovat saavuttaneet tällä vuosikymmenellä edellisiin verrattuna. Ilman hyvin suunniteltujen toimenpiteiden aikaansaamaa edistystä parhaillaan käynnissä oleva raju maailmantalouden kriisi olisi tuhonnut niiden taloudet. Sen sijaan niiden hallitukset voivat nyt käyttää keräämiään varantoja suhdanteita tasaavien toimien toteuttamiseen samaan tapaan kuin kehittyneet maat ja muutamit nopeasti kehittyvät maat.

Meksikolla ja Brasilialla on myös kasvava rooli maailmassa. Ne osallistuvat Heiligendammin prosessiin, ja Latinalaisen Amerikan tärkeimpinä talousmahteina ne ovat myös G20-ryhmän jäseniä.

Tämän päivän monimutkaisessa ja voimakkaasti verkottuneessa maailmassa – olen juuri lopettamassa – jossa on maailmanlaajuiset haasteensa ja uhkansa, Euroopan unionille sekä tietenkin koko kansainväliselle yhteisölle on suureksi hyödyksi, jos ne pystyvät tekemään yhteistyötä vastuun jakamisen hengessä niinkin merkittävien toimijoiden kuin Meksikon ja Brasilian kanssa.

Vicente Miguel Garcés Ramón, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio antoi 15. heinäkuuta 2008 neuvostolle ja parlamentille tiedonannon, jossa suositeltiin strategisen kumppanuuden perustamista Euroopan unionin ja Meksikon välille.

EU:n yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto puolestaan tunnusti Meksikon strategiseksi kumppaniksi 13. lokakuuta 2008, kunhan parlamentti on ensin esittänyt näkemyksensä asiasta.

Muistuttaisin, että EU:n ja Meksikon parlamentaarisen sekavaliokunnan seitsemännessä kokouksessa, joka pidettiin viime vuoden lokakuun lopussa, me totesimme, että Meksikon ja Euroopan unionin strateginen kumppanuus tarjoaisi tarvittavan sysäyksen kahdenvälisten suhteidemme vahvistamiseen ja kehittämiseen todelliseen mittaan.

Nyt on meneillään hyvä ajanjakso osapuolten välisissä suhteissa, ja voimassa olevan kokonaissopimuksen tulokset ovat hyviä. Me korostamme, että molempien osapuolten toimeenpanovallan on vahvistettava poliittista ja taloudellista yhteistyötään sekä muuta yhteistoimintaansa etenkin molemmissa maanosissa jylläävän rahoitus- ja talouskriisin synnyttämien uusien haasteiden vuoksi.

Meksiko on merkittävä maa, jonka kanssa meillä on yhteiset arvot ja tavoitteet, kuten demokraattisten hallinnon muotojen kehittäminen, sitoutuminen sukupuolten tasa-arvoon, oikeusvaltion vakiinnuttaminen, oikeudenmukainen ja kestävä kehitys sekä ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Kannatamme yhteistyön tiivistämistä järjestäytyneen rikollisuuden, terrorismin ja huumekaupan torjunnassa jaetun vastuun periaatteiden mukaisesti ja tiukasti kansainvälistä oikeutta noudattaen.

Näin ollen kannatamme myös ehdotusta EU:n ja Meksikon strategista kumppanuutta koskevaksi suositukseksi, jonka parlamentti saa eteensä tänään aamupäivällä.

Renate Weber, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, nykyään tunnustetaan jo laajasti, että Brasiliasta on tullut yhä merkittävämpi alueellinen ja maailmanlaajuinen toimija. Brasilian ratkaiseva rooli Etelä-Amerikan kansojen liiton (UNASUR) perustamisessa on vain yksi esimerkki maan saavutuksista ja ansaitsee selkeän tunnustuksen, niin kuin myös Brasilian pyrkimykset tukea ja edistää demokratiakehitystä joissakin Latinalaisen Amerikan maissa.

Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että Brasilialla ja Euroopan unionilla on samat arvot demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien edistämisen suhteen ja ne noudattavat samoja markkinatalouden periaatteita. Siksi on selvää, miksi Brasilia on keskeinen kumppani Euroopan unionille.

Brasilia on saanut useita vuosia nauttia talouskasvusta, jonka toivon jatkuvan ilman suurempia notkahduksia käynnissä olevan tuhoisan talouskriisin jälkeenkin. Valitettavasti Brasilian taloudellinen kehitys ja varallisuuden kertyminen ei ole kuitenkaan poistanut köyhyyttä. Kuten mietinnössä todetaan, Brasiliassa on yhä paljon köyhiä, ja surullinen tosiasia on, että vauraus keskittyy kulttuurisiin ja rodullisiin perusteisiin tietyille kansanosille. On syytä korostaa, että 65 prosenttia köyhimmistä brasilialaisista on mustia tai useampaa etnistä alkuperää, kun taas 86 prosenttia hyväosaisimmasta luokasta on valkoisia. Pidän hyvänä presidentti Lulan ajatusta, että hänen hallituksensa ei tulisi taistella vaurautta vaan nimenomaan köyhyyttä vastaan. Olen vakuuttunut siitä, että EU:n tuesta ja avusta olisi hyötyä, kun yritetään tehdä loppu kansan jakautumisesta erittäin köyhiin ja erittäin rikkaisiin.

Mutta jotta se voisi toteutua, Brasilia tarvitsee kehitysyhteistyövälineen puitteissa saatavilla olevaa rahoitustukea, jolla voidaan tukea vuosituhatien kehitystavoitteiden toteuttamista ja kestävä kehitystä. Samaan aikaan Euroopan unionin on keskityttävä estämään metsien hävittämistä. Se on tärkeä asia, sillä Brasiliassa on rikas mutta haavoittuvainen luonto. Meidän on kehitettävä vahvoja kumppanuuksia mutta myös koordinoitava toimiamme muiden avunantajien kanssa ja ryhdyttävä sanoista tekoihin erilaisten ympäristönsuojeluhankkeiden avulla.

Strategisen kumppanuutemme olisi tuettava myös vahvan brasilialaisen kansalaisyhteiskunnan kehittymistä, kannustettava yhteyksien luomista eurooppalaisten ja brasilialaisten kansalaisjärjestöjen, yrittäjien ja liike-elämän edustajien välille sekä edistettävä koulutus- ja kulttuurivaihtoa. Erasmus Mundus -ohjelman tai muiden kahden alueen välisten järjestelmien puitteissa tapahtuva korkea-asteen koulutusyhteistyö olisi nähtävä investointina maan kallisarvoisimpaan pääomaan, inhimillisiin voimavaroihin.

Roberta Angelilli, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vuoropuhelu sekä poliittinen ja kaupallinen yhteistyö Brasilian kanssa on tärkeä tavoite Euroopalle – tavoite, jota on kehitettävä ja vahvistettava alkaen köyhyiden torjunnasta, etenkin lasten keskuudessa, ja edeten kaupallisiin sopimuksiin, joilla tuetaan kauppaa ja investointeja.

Strategisessa kumppanuudessa ei kuitenkaan voida sivuuttaa tiettyjä välttämättömyyksiä. Ensinnäkin tarvetta lisätä yhteistyötä korruption, järjestäytyneen rikollisuuden, rajat ylittävän rikollisuuden, huumekaupan, rahanpesun ja kansainvälisen terrorismin torjunnassa. Toiseksi tarvetta läheiseen yhteistyöhön oikeudellisissa asioissa, kuten karkotusmenettelyihin liittyvässä yhteistyössä ja tuomioistuinten päätösten vastavuoroisessa tunnustamisessa.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, mielestäni on itsestään selvää, että emme voi sivuuttaa ympäröivää tilannetta, jossa keskustelemme tästä sopimuksesta. Euroopassa nykyinen kriisi vaikuttaa ennen muuta vientiin suuntautuneisiin aloihin, kun taas Meksikossa se vaikuttaa erityisesti niihin toimijoihin, jotka kärsivät eniten talouden hidastumisen seurauksista.

Tämänkaltaisen sopimuksen pitäisi hyödyttää molempia osapuolia, mutta tähänastisen kokemuksemme perusteella näyttää siltä, että näin ei aina ole. Euroopalle sopimus on erittäin hyödyllinen. Mielestäni se onkin ilmeistä, ja se näkyy selvästi, kun katsotaan tuloksia viimeisten kahdeksan vuoden ajalta, jolloin kauppa on ollut voimakkaasti ylijäämäistä EU:n eduksi.

Kauppavaje on kasvanut 80 prosentilla, mikä tarkoittaa, että Meksiko on nyt hyvin riippuvainen Euroopasta. On olemassa kuitenkin myös muita riskejä, joita ei pidä unohtaa. Tosiasia on, että useimmilla EU:n tekemillä investoinneilla on myöhemmin myönteisiä vaikutuksia myös Euroopan kannalta. Tarkoitin, että suuri osa viennistä tapahtuu yritysten sisällä.

En väitä, että se olisi välttämättä huono asia, mutta muistutan, että meidän on oltava varovaisia ja tiedostettava, että sillä voi myös olla hyvin kielteisiä seurauksia. Huolestuttavin seikka on kuitenkin ennen kaikkea joidenkin maiden pakkomielteinen liberalisointihalu, joka kätkeytyy tiettyihin tähän asiaan liittyviin asenteisiin. Pankkitoiminta esimerkiksi on yksi tärkeimmistä aloista, ja se on myös osoittautunut keskeiseksi kriisin ratkaisemisen kannalta, mutta Meksikossa 90 prosenttia pankkialasta on ulkomaisessa omistuksessa, 50 prosenttia eurooppalaisten käsissä.

Minusta se ei ole paras mahdollinen lähestymistapa tämänkaltaiseen sopimukseen. Sopimuksen tulisi korjata, tai se ei saisi ainakaan pahentaa näitä riskejä. Tähän asiaan liittyviä muutoksia ehdotamme muutamissa tarkistuksissamme.

Willy Meyer Pleite, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, mietinnössä tuodaan epäilemättä esiin joitakin hyvin myönteisiä näkökohtia kumppanuudesta Brasilian kanssa. Monenvälisen yhteistyön lisääminen etenkin Yhdistyneiden Kansakuntien kansainvälisillä foorumeilla sekä ympäristöasioiden, kestävä kehityksen, metsä- ja vesivarojen hoidon ja koulutuksen alalla tehtävä yhteistyö sekä uusiutuviin energialähteisiin ja energiateknologiaan liittyvä yhteistyö ovat meidän mielestämme erittäin asianmukaisia ja myönteisiä vaatimuksia.

Maahanmuuttoasioiden osalta katson, että häpeällisestä direktiivistä huolimatta tällä kertaa mietinnössä puhutaan nimenomaan ihmisoikeuksista ja maahanmuuttajien oikeuksista, jolloin se on aivan paikallaan. Toinen tärkeä kohta on vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen tähtäävä yhteistyö sekä sosiaalinen yhteenkuuluvuus, johon liittyen Brasilia on osoittanut kaivattua johtajuutta köyhyyden vähentämiseen tarkoitetuissa toimissaan, joita toteutetaan ”Bolsa Família” -ohjelman tai ”perherahaston” kautta. Vielä yksi epäilemättä tärkeä osa kumppanuutta on Brasilian rooli yhtenä UNASURin kautta toteutettavan alueellisen yhdentymisprosessin johtajista. Toisin sanoen kumppanuuteen sisältyy koko joukko tärkeitä kohtia, mistä seuraa, että myös kansalaisyhteiskunnan pitäisi olla mukana neuvotteluissa.

Toisaalta mietinnössä on kohtia, joista emme pidä, ja sen vuoksi aiomme äänestää tyhjää. Ensinnäkin siinä suositellaan taloudellisen protektionismin lopettamista Brasiliassa. Luulen, että teksti laadittiin ennen talouskriisiä; nähdäkseni protektionismi on tänä päivänä tosiasia. Muutoksen tuulet, jotka puhaltavat kohti kriisin päättymistä tai lievittymistä, vievät epäilemättä siihen suuntaan, että hallitukset alkavat puuttua talouteen yhä enemmän. Luulen, että vapaiden markkinoiden aika on ohi, ja se on jättänyt jälkeensä kriisin, jonka seuraukset ovat ihmiskunnan historiassa ennennäkemättömiä.

Toinen hyvin tärkeä kohta, josta emme pidä, on se, että mietinnössä vaaditaan osallistumista ydintutkimushankkeisiin, etenkin ITER-lämpöydinreaktorihankkeeseen. Minusta se ei ole oikea ratkaisu meille, koska me emme kannata ydinvoimaa. Lisäämällä energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä voimme mielestäni tulla toimeen ilman sellaista energiamuotoa, joka on erittäin vahingollinen ihmiskunnalle. Tämä saa meidät hyvistä kohdista huolimatta äänestämään tyhjää.

Meksikoa käsittelevä mietintö on aivan eri asia, koska Brasilian kanssa kumppanuus on vielä käynnistämättä. Meksikon kanssa yhteistyötä on tehty strategisen assosiaatiosopimuksen puitteissa vuodesta 1997 lähtien, ja siksi meillä on jo tuloksia, joiden avulla voimme arvioida yhteistyön sujumista – sujuuko se siis toivotulla tavalla.

Aiomme äänestää tyhjää myös tästä mietinnöstä, useistakin syistä. Ensinnäkin katsomme, että mietinnössä sivuutetaan talouden kannalta kielteiset vaikutukset. On totta, että edistystä on tapahtunut, jos tarkastellaan asioita, joissa maan ihmisoikeustilanne on ollut huono, kuten naisten murhia. Mietintöön on esitetty tarkistuksia, jotka selkeyttävät ja parantavat tekstiä, mutta siinä on kohtia, joita emme pidä lainkaan onnistuneina. Tällä tarkoitan kaikkea, mikä liittyy vapaakauppasopimukseen ja sen vaikutuksiin Meksikon pienten tuottajien kannalta. Nyt ei ole hyvä aika Meksikolle, niin kuin ei millekään muullekaan maalle maailmassa nykyisen kriisin keskellä. Ulkomaiset investoinnit keskittyvät Meksikossa vain muutamille aloille eivätkä ne auta maan talouden laajentamisessa.

Ryhmämme, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto, äänestää näin ollen tyhjää.

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, viime vuosina unioni on pyrkinyt solmimaan koko ajan enemmän strategisia kumppanuuksia kolmansien maiden kanssa. Se ei sinänsä huolestuta minua kovin paljon. Saattaa olla hyväksikin tehostaa kahdenvälisiä suhteita kumppanuuden avulla, mutta kyseiseen rakenteeseen liittyy ainakin kaksi riskiä.

Ensinnäkään Eurooppa ei voi julistaa jokaista maata strategiseksi kumppaniksi. Jos niin tehdään, mielestäni termi ”strateginen” menettää silloin arvonsa. Siksi väitän, että ainoastaan kahdenväliset suhteet ratkaisevan tärkeisiin kumppaneihin olisi otettava tämän otsikon alle. Minun nähdäkseni tämän aamun keskustelun kohteista tämä määritelmä sopii paremmin Brasiliaan kuin Meksikoon.

Toiseksi minulla on joskus epämääräinen tunne, että nämä strategiset kumppanuudet ovat suurelta osin symbolisia. Ne ovat vain syy kutsua kokoon jälleen yksi huippukokous, jonka jälkeen asiat jäävät kutakuinkin ennalleen. Nämä kumppanuudet toimivat usein pelkkänä keskustelufoorumina. Konkreettiset tulokset jäävät usein puuttumaan.

Minulla on jossain määrin samanlainen tunne tästä Brasiliasta koskevasta parlamentin suositusluonnoksesta neuvostolle, josta keskustelemme huomenna. Tässäkin minulla on sellainen tunne, että yksittäisille ongelmille ei ole annettu riittävästi sijaa. Arvoisa puhemies, haluaisin havainnollistaa tätä ongelmaa kolmella esimerkillä suositusluonnoksesta.

Ensinnäkin suosituksessa todetaan jokseenkin harhaanjohtavasti, että kumppanuuden ei pidä toteutua unionin ja Mercosurin välisten suhteiden kustannuksella. Miten on mahdollista, että Euroopan unioni, joka aina esiintyy alueellisen yhteistyön kannattajana, voi antaa kahdenvälisen suhteidensa Brasiliaan nousta tärkeämmiksi kuin alueellinen yhteistyö Mercosurin kanssa? Unioni valitsee tässä painotuksensa väärin.

Koska olemme vahvasti mukana alueen asioissa, Euroopan unionin on tehtävä Brasilialle selväksi, että se pitää vahvaa Mercosuria tärkeänä, ja kannustettava sitä panostamaan itsekin voimakkaasti tähän yhteistyösopimukseen. Sen sijaan unioni on nyt ryhtymässä kahdenvälisiin neuvotteluihin Brasilian kanssa ja osoittaa sillä, että Mercosur on meille toisarvoinen.

Myöskään kaupan alalla suositusluonnos ei nähdäkseni ole tarpeeksi tiukkasanainen. Siinä vaaditaan yhteistyötä Dohan kierroksen saattamiseksi onnistuneesti päätökseen. Se on tietenkin hieno tavoite, mutta eikö olisi parempi ensin tämentää, mitkä ovat tärkeimmät näkemyserot EU:n ja Brasilian välillä?

Markkinoille pääsy on merkittävä kysymys molemmille osapuolille. Uskon, että Dohan kierroksella on enemmän onnistumisen mahdollisuuksia, jos tämä asia ratkaistaan kahdenvälisellä tasolla. En väitä, että se olisi helppoa, mutta uskon sen olevan parempi etenemistapa kuin hienolta kuulostavien julistusten antaminen.

Olen tarkastellut suositusluonnosta myös geopolittisten intressieni näkökulmasta. Siitä näkökulmasta minusta näyttää siltä, että suosituksessa ei riittävän selkeästi vaadita Brasiliasta omaksumaan johtavaa roolia alueella. Tähän ajatukseen päätän puheenvuoroni. Brasilian on seurattava myös alueen poliittista kehitystä, jonka mittarina toimii erityisesti sen naapurin, Venezuelan, pyrkimys hallita maanosaa.

Se ei olisi sen paremmin maanosan itsensä kuin Euroopan unioninkaan etujen mukaista. Venezuelan perustuslain muuttamista koskevan kansanäänestyksen ristiriitainen tulos osoittaa kyllin selvästi, ettei eurooppalaisista arvoista, kuten demokratiasta, olisi sen jälkeen paljon mitään jäljellä.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, on toki hyvä, että meillä on strateginen kumppanuus, on Volkswagenin tehdas Pueblassa ja parlamentaariset sekavaliokunnat Chilen ja Meksikon kanssa, mutta kuten jäsen Salafranca Sánchez-Neyra totesi mietinnössään, realismia, yhteistyötä, keskusteluja maataloudesta, huumeista, naisten asemasta, vesiasioista ja niin edelleen on jatkunut jo 30 vuotta.

Meidän on mentävä pidemmälle. Tarvitaan lisää kunnianhimoa sekä Euroopan että Latinalaisen Amerikan puolelta. Meidän on asetettava selkeä tavoite, joka voisi olla esimerkiksi vuosi 2025. Yhdessä sukupolvessa, seuraavien 20 vuoden aikana, meidän on luotava kulttuurien liitto Euroopan ja Latinalaisen Amerikan välille, tai miksei jopa yhdentymiskehitystä!

Sen toteuttamiseen tarvitaan EuroLat, Euroopan ja Latinalaisen Amerikan yhdistävä parlamentaarinen elin. Tämän kehyksen sisällä tarvitaan ohjelmajulistus, päätöslauselma, jolla olisi samanlainen merkitys kuin toukokuun 8. päivällä 1950 on eurooppalaisille. Kootaan yhteen kansamme, voimavaramme, älymme, nuoret ja vanhat molemmiin puolin ja luodaan viipymättä vapaan liikkuvuuden alue opiskelijoita, tutkijoita, intellektuelleja ja osaamista varten. Se tarkoittaisi automaattisesti myönnettävää kulttuuriviisumia. Malinche ei tarvitsisi viisumia mennäkseen opettamaan inkojen tai mayojen kieltä Cortésille. Se on ensimmäinen askel

liittolaissuhteen luomisessa miljardin latinalaisamerikkalaisen kanssa, miljardin kristityn kanssa solmittava kansakuntien naimakauppa.

Tiedän oikein hyvin, että tämä saattaa vaikuttaa epärealistiselta, mutta jos unelma, jota tavoittelee, ei ole riittävän suuri, sen saattaa kadottaa näkyvistään.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Haluan ilmaista tukeni jäsen Salafrancan mietinnölle. Olen sitä mieltä, että sen jälkeen, kun kokonaissopimus on pantu täytäntöön, meidän on siirryttävä korkeammalle, historialliselle tasolle Euroopan unionin ja Meksikon välisessä strategisessa kumppanuudessa.

Tästä kumppanuudesta on tullut välttämätön, kun otetaan huomioon, miten merkittävä rooli Meksikolla on maailman politiikassa ja taloudessa ja myös miten läheiset taloudelliset siteet sillä on Euroopan unioniin. Meksikossa on yli 100-miljoonainen väestö, se on maailman kymmeneksi suurin talousmahti ja G20-ryhmän jäsen.

Maailmanlaajuisten haasteiden, kuten talouskriisin ja ilmaston lämpenemisen vuoksi yhteistyö Meksikon kanssa osoittautuu varmasti hyödylliseksi. Sanomattakin on selvää, että haluamme uuden kumppanuuden virallistavan Euroopan unionin ja Meksikon vuosittaiset huippukokoukset saman mallin mukaisesti kuin Euroopan unionin suhteissa muihin strategisiin kumppaneihin.

Meidän on myös tuettava kumppanuuden parlamentaarista ulottuvuutta, joka toteutuu EU:n ja Meksikon parlamentaarisisessa sekavaliokunnassa ja EuroLat-kokouksissa, joilla on ollut erityisen hyödyllinen rooli viime vuosina. Koska parhaillaan on käynnissä Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi, minusta meidän olisi kiinnitettävä enemmän huomiota Euroopan unionin ja Meksikon väliseen yhteistyöhön tutkimuksen, kulttuurin ja koulutuksen alalla sekä tutkijoiden ja opiskelijoiden liikkuvuuteen.

Meksikolaiset ovat maailman suurin espanjankielinen kansa, jolla on samat kulttuuriset arvot kuin eurooppalaisilla, ja siten myös latinalaisen perintönsä kautta tiiviit siteet Romanian kulttuuriperintöön. Esimerkiksi heinäkuussa 2005 Romanian talonpoikaismuseossa Bukarestissa esillä olleessa näyttelyssä oli nähtävissä hämmästyttävää yhtäläisyyttä meksikolaisen nykyaiteen ja useiden romanialaisen nykyaiteen teosten välillä. Mielestäni Euroopan unionin toimielinten olisi hyödynnettävä laajemmin ja jatkuvammin sitä potentiaalia, jonka kulttuuri, koulutus ja taide tarjoavat kansojen lähentämisessä.

Lopuksi huomauttaisin, että strategisen kumppanuuden avulla pitäisi pystyä myös takaamaan Meksikoon matkustavien Euroopan kansalaisten turvallisuus. Meksiko tarjoaa poikkeuksellisen laajat mahdollisuudet matkailuun. Sillä on upeat historialliset kulttuuripaikat, ja se on myös monien eurooppalaisten suosikkikohte. Matkailijat eivät kuitenkaan saa joutua vaaraan tietyillä alueilla rehottavan rikollisuuden ja korruption vuoksi. Rikosten torjunta voisi tehostua Meksikon, Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen kolmenvälisen yhteistyön avulla.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Mielestäni Euroopan unionin ja Meksikon sekä Euroopan unionin ja Brasilian väliset yhteistyösopimukset ovat ensiarvoisen tärkeitä. Näiden yhteistyösopimusten on perustuttava demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen kaltaisiin arvoihin.

Haluaisin korostaa, että Euroopan unionin ja näiden kahden maan olisi tehostettava toimiaan tieteen ja teknologian siirron edistämiseksi, jotta niiden välille syntyisi todellista yhteistyötä ilmastomuutoksen torjunnassa ja ympäristönsuojelun parantamisessa. Pienille ja keskisuurille yrityksille tarkoitettulla laaja-alaisella tukiohjelmalla (PIAPYME) parannetaan oleellisesti näiden maiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä. Etenkin nykyisessä maailmanlaajuisessa talouskriisissä on tärkeää pystyä luomaan ja säilyttämään työpaikkoja sekä jatkaa työtä vuosituhatien kehitystavoitteiden saavuttamiseksi.

Euroopan yhteisön ja Meksikon yhdysvaltojen välistä tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevaa sopimusta käsittelevän mietinnön esittelijänä haluan korostaa mainitun sopimuksen merkitystä. Se edistää vapaata kilpailua lentoliikenteen alalla. Meksiko voi syrjimättömin perustein määrätä tarvittaessa veroja, tulleja tai muita maksuja sen alueella toimitetulle polttoaineelle, jota käytetään Euroopan yhteisön jäsenvaltion nimeämän lentoliikenteen harjoittajan ilma-aluksessa, joka liikennöi Meksikon alueella sijaitsevan paikan ja jonkin toisen Amerikassa sijaitsevan valtion alueella sijaitsevan paikan välillä.

Haluan mainita, että tämä asia on äärimmäisen tärkeä etenkin kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmän täytäntöönpanon kannalta. Lisäksi näillä kahdella maalla, Brasilialla ja Meksikolla, on erityisen tärkeä rooli Kioton pöytäkirjan jälkeisen sopimuksen aikaansaamisessa, jonka allekirjoittamisen odotamme tapahtuvan joulukuussa Kööpenhaminassa.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä äänestää Brasilian kumppanuutta käsittelevää mietintöä vastaan ja Meksikon kumppanuutta käsittelevän mietinnön osalta tyhjää. Se ei ole meille mikään ilo, mutta me katsomme, että tämä äänestysratkaisu osoittaa selkeästi tyytymättömyytemme käytäntöihin, joita olemme arvostelleet jo jonkin aikaa. Esimerkiksi Brasilian osalta kumppanuuskysymys ratkaistaan lisäämällä Mercosurin polkumyyntiä. Siinä keskitytään meidän mielestämme väärin painopistealueisiin; komission jäsen Ferrero-Waldner mainitsi esimerkiksi biopolttoaineet, mutta päätöslauselmassa luetellaan koko joukko erilaisia näkökohtia ydinvoimasta sekä hiilen talteenotosta ja varastoinnista, eli hiilestä siis. Brasilian kaltaisen maan pitäisi kuitenkin sen sijaan tehdä yhteistyötä meidän kanssamme uusitutuvien energialähteiden ja energiansäästön kehittämiseksi.

Meksikon osalta olemme puolestaan jättäneet käsiteltäväksi joitakin tarkistuksia; lisäksi esittelijä on ottanut vastaan joitakin tekemiämme ehdotuksia, jotka koskevat lähinnä ihmisoikeuksia. Strategisen kumppanuuden ja parlamentaarisen vuoropuhelun pitäisi kuitenkin meidän mielestämme keskittyä ajankohtaisiin poliittisiin aiheisiin. Päälinnaisen poliittisella asialistalla ovat kuitenkin tällä hetkellä maata koetteleva vakava talouskriisi, maahanmuuttajien palauttamiseen liittyvät ongelmat sekä tietenkin väkivalta ja järjestäytynyt rikollisuus. Mielestäni kumppanuuden tulisi keskittyä paljon, paljon selkeämmin niihin eikä sellaisiin asioihin, joita me varmasti pidämme vähemmän tärkeinä.

Arvoisa puhemies, sanon vielä muutaman sanan parlamenttien välisestä vuoropuhelusta, jota me kaikki tietenkin pidämme erittäin tärkeänä: uskon ja toivon, että seuraavassa EuroLat-kokouksessa pystytään löytämään ulospääsy siitä varsin muodollisesta ja suoraan sanoen hyödyttömästä toimintamallista, jota monet kokouksemme ovat noudattaneet, ja toivon vilpittömästi, että sillä on myös vaikutusta kansalliseen keskusteluun kyseisissä maissa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Latinalaisessa Amerikassa tapahtuvien muutosten olisi rohkaistava Euroopan unionia luomaan uudet yhteistyösuhteet Latinalaisen Amerikan maiden kanssa. Huomiota olisi kiinnitettävä entistä enemmän sosiaalisiin ja kulttuurisiin näkökohtiin sekä kehityksen tukemiseen keskinäisen kunnioituksen ilmapiirissä erilaisista kehitystasoista ja erilaisista poliittisista valinnoista huolimatta. Valitettavasti nämä ovat sivuseikkoja Euroopan unionin tekemissä ehdotuksissa.

Yleisesti ottaen keskeisimmät intressit ovat taloudellisia, niiden tavoitteena on turvata suurten eurooppalaisten taloudellisten ja rahoitusalan ryhmittymien toiminta. Yhteiskunnalliset organisaatiot ovat etenkin Brasiliassa yrittäneet kiinnittää huomiota tähän ongelmaan. Sen saimme huomata suhteista Mercosuriin vastaavan valtuuskunnan viimeisimmällä vierailulla Brasiliaan. Aikana, jolloin esimerkiksi suurin osa Meksikon pankkisektorista on ulkomaisten yritysten, erityisesti eurooppalaisten pankkien hallussa, on valitettavaa, että Euroopan unioni käyttää Meksikon kanssa tekemäänsä sopimusta enemmänkin porttina Yhdysvaltoihin kuin keinona tukea paikallista kehitystä. Näin se on mukana tuhoamassa Meksikon pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja maan tuotantorakennetta, etenkin teollisuuden rakennetta, vaatimalla itsepintaisesti vapaakauppaa, strategisten alojen liberalisointia ja välttämättömyshyödykkeiden, kuten vesihuollon, kaupallistamista.

Siksi meidän on tarkistettava perin pohjin EU:n suhtautumista kumppanuussopimuksiin siten, että jatkossa etusija annetaan yhteistyölle sekä taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle. Näin voimme auttaa työntekijöille asianmukaiset oikeudet tarjoavien työpaikkojen luomisessa, sosiaalisen edistyksen takaamisessa, alkuperäiskansojen oikeuksien edistämiseksi sekä metsien ja biologisen monimuotoisuuden suojelussa. Samalla tunnustamme Latinalaisen Amerikan maiden luovuttamattoman oikeuden korkealaatuisiin julkisiin palveluihin ja taloutensa strategisten alojen valvontaan ja kunnioitamme kansan valitsemien toimielinten päätöksiä.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, väittäisin, niin kuin monesti aiemminkin, että yhteistyösuhteen vahvistaminen Latinalaisen Amerikan kanssa on strateginen siirto EU:lta. Suhteen tiivistämistä perustellaan, niin kuin nyt esimerkiksi Salafrancan mietinnössä, paitsi historiallisilla ja kulttuurisilla siteillä ja yhteisillä arvoilla, myös sillä, että se tarjoaa – niin kuin esittelijä aivan oikein toteaa – mahdollisuuksia monialaiseen, alueiden väliseen ja alueiden sisäiseen kehitykseen molemmin puolin.

Suhtaudunkin sen vuoksi myönteisesti ehdotuksiin kaupan ja investointien lisäämisestä EU:n ja Brasilian välillä, mutta mietin, millaisia parannuksia olisi mahdollista tehdä oikeudelliseen ja ympäristöyhteistyöhön, ihmisoikeuksien tunnustamiseen ja EU:hun usein levittäytyvän järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan. Nämä alueet ovat aivan yhtä tärkeitä. Maahanmuuttoa ja maastamuuttajien rahalahetyksiä on myös selvitettävä, sillä on päivänselvää, että pimeällä työllä ja muulla laittomalla toiminnalla hankittua tuloa

viedään laittomasti maasta. Maahanmuuton osalta kysyisin, mitä takeita voimme saada valtiolta, joka suojelee sellaisia rikollisia kuin Cesare Battisti ja "taikuri" Mário Pacheco do Nascimento. Tämä esimerkki yksistään selittää, miksi vastustan ehdottomasti viisumivapaus sopimusta koskevien neuvottelujen avaamista Euroopan unionin ja Brasilian välillä.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, koska puheenjohtajavaltio Tšekin edustaja ei ole paikalla, puhun englanniksi, koska uskon, että sillä tavoin viestini menee pikemmin perille.

Haluan kiinnittää huomionne Brasilian kumppanuutta koskevan suositusehdotuksen 1 kohdan 1 alakohtaan sekä monikielisyyttä käsittelevään komission tiedonantoon syyskuulta 2008.

Tosiasia on, että jos haluamme luoda ja kehittää strategista kumppanuutta Brasilian kanssa, meidän on puhuttava portugalia. Kun menemme Yhdysvaltoihin tai Australiaan, puhumme englantia; kun menemme Meksikoon tai Kolumbiaan, puhumme espanjaa; kun menemme Brasiliaan tai Angolaan, puhumme portugalia; kun menemme Senegaliin tai Norsunluurannikolle, puhumme ranskaa. Se on avain viestintään; se on avain liiketoimintaan.

Siitä tulee mieleen asia, josta puhuin muutama vuosi sitten. Puhuin "eurooppalaisista maailmankielistä", portugaliksi *linguas europeias globais*. Tarkoitan sitä, että joillakin eurooppalaisilla kielillä on kyky synnyttää hyvin läheisiä ja tiiviitä yhteyksiä eri puolille maailmaa, ja näitä kieliä ovat: englanti, espanja, portugali, ranska ja vähemmässä määrin ja hieman eri perustein myös saksa ja italia. Komissio ymmärsi tämän täysin ja sisällytti sen tiedonantonsa, mutta valitettavasti neuvostossa asiasta syntyi väärinkäsitystä – pääasiassa saksalaisten taholta, uskoisin – ja neuvosto lievensi linjaansa tässä asiassa.

Minun täytyy selventää, että tämä ei suinkaan vaikuta millään tavalla unionin virallisten kielten yhtäläiseen asemaan. Siinä on kysymys monikielisyyden sisäisestä ulottuvuudesta. Olemme kaikki samaa mieltä siitä, että jokaisella kansalaisella on oikeus puhua, lukea ja saada vastauksensa omalla äidinkielellään. Tämä tuo kuitenkin uuden lisän monikielisyyden laajaan ulkoiseen ulottuvuuteen. Se, että meillä on nämä eurooppalaiset maailmankielet nykyajan globalisoituneessa maailmassa, globaalissa taloudessa, tässä kulttuurisessa, taloudellisessa, sosiaalisessa ja poliittisessa maailmankylässä, on koko EU:lle valtava etu, joka meidän on tiedostettava ja jota meidän on hyödynnettävä mahdollisimman hyvin. Siksi pyydän, että nämä kielet otetaan asianmukaisesti käyttöön nuorille suunnatuissa ulkomaanpalveluissa ja että niitä myös opetetaan kouluissamme yhteisenä voimavarana, toisena, kolmantena tai neljäntenä kielenä. Sillä kuten suhteemme Brasiliaan osoittaa, nämä kielet lisäävät EU:n kykyä luoda suhteita eri puolille maailmaa: mennä mukaan, jakaa aidosti kokemuksia, kuulua samaan joukkoon. Tämä on vetoomukseni neuvostolle, ja kiitän esittelijää hänen tuestaan tässä asiassa.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan aivan ensin onnitella jäsen Salafranca Sánchez-Neyraa erinomaisesta mietinnöstä, joka käsittelee niinkin tärkeää aihetta kuin maailmanlaajuisista yhteistyötä strategisten kumppaneidemme kanssa. Globalisaatio ei tuo meille pelkkiä hyötyjä, vaan se tekee meidät myös alttiimmiksi maailmanlaajuisille kriiseille ja uhkille. Siksi strategisten kumppaneiden määrittely ja yhteistyön vahvistaminen maailmanlaajuisesti antaa meille mahdollisuuden selvittää nykyisistä ja tulevista haasteista. Korostamme mietinnössä, että Eurooppa on Meksikon toiseksi suurin kumppani Yhdysvaltojen jälkeen. On syytä korostaa, että Eurooppa pitää Meksikoa tärkeänä kumppanina raaka-aineiden toimituksessa. Raaka-ainetoimitusten turvaaminen on erityisesti yksi Euroopan kestävästä kehitystä tukevista avaintekijöistä. Euroopalla puolestaan on johtava rooli ympäristönsuojelussa ja ympäristöystävällisten teollisuuden ratkaisujen käyttöönotossa.

Strateginen kumppanuus Meksikon kanssa vahvistaa kahdenvälisiä suhteita. Sen erityisenä tavoitteena on tehostaa teknologian ja raaka-aineiden kauppaa sekä tarjota hyvä perusta kahdenväliselle yhteistyölle ympäristönsuojelun alalla. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi meidän on kehitettävä ja parannettava alakohtaisia ohjelmia, joihin tieteellisen osaamisen ja teknologian siirron menetelmät ja toimenpiteet perustuvat, koska yhteistyö voi toteutua vain yksityiskohtaisten toimien avulla. Lisäksi tieteellisen osaamisen ja teknologian siirto on mahdotonta ilman koulutusvaihtoa ja tieteellisten tutkimuskeskusten verkoston perustamista. Siksi vaadin kahdenvälisen yhteistyön laajentamista myös koulutuksen ja innovaatioiden alalla. Kiitos mielenkiinnostanne.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, onneksi aika, jolloin Latinalaista Amerikkaa pidettiin Yhdysvaltojen takapihana, on ollut mennyttä jo kauan sitten. Nykyään näemme kyseisen alueen hyvin eri tavalla, ja Euroopalla ja Latinalaisella Amerikalla on paljon yhteisiä näkemyksiä ja yhteisiä kiinnostuksen kohteita, joiden vuoksi on perusteltua laajentaa strategisia kumppanuuksiamme myös tälle alueelle.

Edellisissä puheenvuoroissa on jo mainittu ilmastomuutos, energiapolitiikka, rahoituskriisi, huumekauppa ja niin edelleen. Tässä suhteessa meillä on paljon yhteisiä näkemyksiä ja yhteisiä kiinnostuksen kohteita. On hyvä, että teemme monenvälistä yhteistyötä tällä alueella. On hyvä, että teemme myös kahdenvälisiä sopimuksia. On kuitenkin tärkeää, että yhteistyösuhde on molempien osapuolten kannalta tasapainoinen.

Jos siis saamme aikaan viisumivapauden, meidän on pohdittava myös, miten käsittelemme karkotuksia, luovutussopimuksia ja vastaavia kysymyksiä, jotta ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin huomauttaa, että tänään aamupäivällä keskustelimme Euroopan unionin ja Brasilian ja Meksikon kaltaisten maiden välisestä kumppanuudesta. Keskustelimme tänä aamuna myös itäisestä kumppanuudesta. Haluaisin korostaa mahdollisimman painokkaasti – ja suuntaan sanani erityisesti komission jäsenelle Ferrero-Waldnerille – että keskustellessamme Euroopan unionin ulkopoliitikasta tai ulkosuhteista, kuten EU:n suhteista Brasiliaan, Meksikoon tai Pohjois-Afrikan maihin, keskustelumme ovat jossain määrin irrallaan todellisuudesta. Toisaalta kun keskustelemme suhteistamme itään, kyse on Euroopan unioniin vaikuttavista perustavanlaatuisista kysymyksistä. Vastaavasti kun keskustelemme kumppanuudestamme Turkin kanssa ja maan mahdollisesta EU-jäsenyydestä, olemme perustavanlaatuisien asioiden äärellä. Kun keskustelemme suhteistamme Valko-Venäjään, Ukrainaan ja Venäjään kaasutoimitusten osalta tai Georgian kysymyksestä, keskustelemme asioista, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä EU:lle ja jotka voivat syöstä Euroopan unionin vakavaan kriisiin.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Brasilian rooli sekä kansainvälisellä että alueellisella näyttämöllä kasvaa vuosi vuodelta. Sen seurauksena maasta on tullut yksi Euroopan unionin tärkeimmistä kumppaneista. Historiallisten, kulttuuristen ja taloudellisten siteiden tulisi tarjota perusta EU:n ja Brasilian strategisen kumppanuuden piiriin kuuluville toimille. Keskeisiin kysymyksiin, joihin poliittisen vuoropuhelun olisi keskityttävä, tulisi kuulua yhteisten strategioiden laatiminen maailmanlaajuisia haasteita vastaan. Sellaisia ovat esimerkiksi turvallisuuskysymykset, ihmisoikeudet, rahoituskriisi ja kenties tärkeimpänä köyhyyden torjunta.

Meidän olisi myös pyrittävä monipuolistamaan toimiamme, jotta estettäisiin Etelä-Amerikan alueelliset konfliktit. Painopisteenämme tulisi olla kahdenvälisen yhteistyön vahvistaminen kaupan alalla sekä Brasilian metsien – maailman keuhkojen – suojelu. Strategisen kumppanuuden tulisi helpottaa pysyvän foorumin luomista Euroopan unionin ja Brasilian väliselle vuoropuhelulle.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, EuroLatin jäsenenä suhtaudun myönteisesti EU:n strategiseen kumppanuuteen Brasilian ja Meksikon kanssa, jotka ovat molemmat kukoistavia demokratioita. Ulkopoliitikan asiantuntijat puhuvat paljon BRIC-maista – joita ovat Brasilia, Venäjä, Intia ja Kiina – ja Brasilia tosiaan onkin nopeasti kehittyvä maailmanlaajuinen toimija.

Presidentti Lula on osoittanut malttia hallinnossaan ja toiminut vakauttavana voimana vastapainoksi populistisille kansankiihottajille, kuten Venezuelan Chávezille ja Bolivian Moralesille. Luottolama ja hyödykkeiden hintojen lasku koettelee nyt Brasiliata. Meksikoon vaikuttaa lisäksi öljynhintojen voimakas lasku. Nämä kaksi maata ovat saaneet nauttia vakaudesta. Kiitan myös Meksikon presidentti Calderónin työtä. Häinkin ansaitsee tukemme taistelussaan huumekartelleja vastaan.

Nämä kaksi maata, jotka ovat molemmat sekä NAFTA:n että Mercosurin jäseniä, ovat voimatekijöitä alueellaan ja avainasemassa suhteissamme Latinalaiseen Amerikkaan.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kymmenen sekuntia. Jokin aika sitten osallistuin kokoukseen, jonka aiheena olivat eläkkeet, eläkemaksut ja se, miten pitkään eläkeläiset nauttivat eläkettä ennen siirtymistään vihreämmille niityille. Tilaisuuden yhteydessä julkaistiin maiden ranking-lista, jossa maat oli luokiteltu sen mukaan, kuinka monta vuotta eläkkeitä keskimäärin maksetaan. Meksikoa pidettiin malliesimerkkinä. Miksi? Koska eläkeläiset elivät keskimäärin kuusi kuukautta eläkkeelle päästyään ja nostettuaan ensimmäisen eläkkeensä, ja se oli siis ennätys. Toisin sanoen sitä pidettiin parhaana maana ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan täysin tämän mietinnön 1 kohdan e alakohdtaa, jossa puhutaan sellaisen kumppanuuden tarpeesta, jolla käsitellään globaaleja haasteita, kuten ilmastomuutosta, energian toimitusvarmuutta sekä köyhyyden ja syrjäytyneisyyden torjumista.

Olen kuitenkin huolissani WTO-sopimuksista – tai mahdollisista sopimuksista – EU:n viljelijöiden ja elintarvikkeiden tuottajien näkökulmasta. Kuten tiedätte, elintarvikkeiden tuotantovaatimuksista käytiin kova kiista, ja komissio päätti lopulta, että se ei voinut sallia brasilialaisen naudanlihan tuontia Euroopan unioniin, ennen kuin se täyttää meidän tuotantovaatimuksemme. Kiitän tuosta päätöksestä ja olen sitä mieltä, että meidän pitäisi tehdä samoin kaikkien hyödykkeiden kohdalla. Emme voi odottaa tuottajiemme täyttävän vaatimuksia, joita kolmannet maat eivät täytä. Jos sellainen jatkuu, emme saa tuottajiamme yhteistyöhön WTO-sopimuksen puolesta.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, annan joskus myöten monikielisyydelle ja yritän nyt puhua espanjaa.

Ensinnäkin haluaisin selittää jäsen Belderille, miksi olemme valinneet strategisen kumppanuuden. Minusta on ensinnäkin hyvin tärkeää käsittää, että asianomaiset maat ovat itse hyvin kiinnostuneita kumppanuudesta. Luonnollisesti kyse on poliittisesta päätöksestä, joka perustuu tiettyihin kriteereihin. Esimerkiksi Meksiko on tärkeä silta pohjoisen ja etelän välillä ja vakauttava tekijä, vaikka maan sisällä onkin ongelmia.

Toiseksi se on tällä hetkellä G20-ryhmän jäsen, ja jäsen Mannille vastatakseni, toivon tietenkin, että näin on myös tulevaisuudessa.

Kolmanneksi sekä Meksiko että Brasilia ovat vahvasti sitoutuneet maailmanlaajuisiin kysymyksiin, joiden ratkaiseminen on mahdollista vain yhteistyössä. Sellaisia kysymyksiä ovat erityisesti ilmastonmuutos ja talouskriisi. Siksi minun mielestäni ajatus strategisesta kumppanuudesta on perusteltu: ei tietenkään koko maailman kanssa, vaan maailman merkittävimpien toimijoiden kanssa.

Lisäksi on monia pienempiä tai erityisempiä, alakohtaisia kysymyksiä, joista haluaisin mainita muutamia.

Tosiasia on, että keskustelemme näiden maiden kanssa monista vaikeista kysymyksistä, kuten huumeista, korruptiosta, terrorismista ja järjestäytyneestä rikollisuudesta. Järjestämme johtavien virkamiesten tasolla ja myös ministeritasolla kokouksia, joissa pohdimme, mitä näiden maiden auttamiseksi voidaan tehdä, sekä jaamme kokemuksia.

Olemme perustaneet Meksikon kanssa yleiseen turvallisuuteen keskittyvän foorumin, jossa käsitellään erityisesti korruptioon liittyviä ongelmia. Selvitämme yhteistyömahdollisuuksia useilla aloilla, kuten poliisikoulutuksessa, vankiloiden toimintatavoissa sekä ihmiskaupan, huumeiden, asekaupan, tietokonerikollisuuden ja rahanpesun torjunnassa. Minusta on hyvin tärkeää jatkaa keskusteluja näistä erityiskysymyksistä.

Kysymykseen siitä, voisiko meillä olla enemmän kokouksia, voin sanoa, että yritämme järjestää korkeimman tason kokouksen tänä vuonna, mutta se riippuu myös puheenjohtajavaltiota ja siitä, sisällyttääkö se tämän asian asialistalleen. Toivon sen toteutuvan vuoden loppupuolella. Joka tapauksessa meillä on Prahassa ministerikokous, jossa käsitellään Mercosuriin liittyviä kysymyksiä sekä strategista kumppanuutta Meksikon ja Brasilian kanssa. Kumpakaan ei ole suljettu pois, koska olemme koettaneet tehdä kovasti työtä Mercosurin kanssa tehtävän sopimuksen hyväksi, mutta kuten kaikki tiedätte, emme me eivätkä Mercosur-maat, etenkin Brasilia ja Argentiina, ole vielä valmiita allekirjoittamaan sopimusta, kun vielä ei tiedetä, mihin suuntaan Dohan prosessi etenee. Olemme koko ajan edenneet rinta rinnan Dohan prosessin kanssa.

Tietenkin Prahassa järjestetään toukokuussa myös toinen ministerikokous, ja sielläkin pyrimme kaikin keinoin ratkaisuun, mutta luulen, että emme vielä pääse eroon tästä haasteesta.

Maahanmuuttokysymys on myös erittäin tärkeä, ja minusta meillä on käynnissä tasapainoinen ja vastakkainasetteluja välttävä vuoropuhelu Meksikon kanssa esimerkiksi palauttamista koskevan direktiivin osalta. Arvostamme suuresti sitä, että Meksiko on reagoinut hyvin myönteisesti ja ymmärtäväisesti aiheeseen, joka on hyvin mutkikas, kuten kaikki tiedämme, ja jossa meidän on noudatettava tietenkin ihmisoikeuksia mutta myös otettava huomioon maidemme erityistarpeet. Uskoakseni tämä on huomioitu.

Haluaisin myös muistuttaa, että isommat asiat ovat meillä aina pöydällä. Esimerkiksi viime joulukuussa presidentti Sarkozy, presidentti Lula ja puheenjohtaja Barroso keskustelivat erityisesti talouskriisistä ja sen ratkaisemisesta, mutta samalla puhuttiin myös uusiutuvasta energiasta, jonka alalla teemme jo nyt yhteistyötä Brasilian kanssa toisen sukupolven biopolttoaineiden kehittämiseksi.

Aiomme myös vuonna 2009 ensimmäistä kertaa käynnistää ihmisoikeusvuoropuhelun, jossa käsitellään alkuperäiskansojen oikeuksia, joka on myös yksi ihmisoikeusneuvoston työn painopistealueista.

Luulen, että lopetan tähän, arvoisa puhemies, koska esiin tuli niin paljon asioita, että en voi käsitellä kaikkia niistä.

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun päätteeksi haluan sanoa vain, että päätös myöntää Meksikolle ja Brasilialle strategisen kumppanin asema on oikea ja merkitsee samalla laadullista edistysaskelta suhteissamme kyseisten maiden poliittisen, taloudellisen, strategisen ja väestöllisen tärkeyden vuoksi. Minun nähdäkseni nämä maat ovat EU-kumppaneiden kärkikaartiä yhdessä muiden maailmanlaajuisten kumppaneiden, kuten Yhdysvaltojen, Kiinan ja Venäjän, kanssa.

Arvoisa puhemies, Meksikon ja Brasilian välinen ero on tällä hetkellä se, että niin kuin arvoisa komission jäsen meille muistutti, Meksikolla on assosiaatiosopimus Euroopan unionin kanssa, kun taas Brasilialla sellaista ei vielä ole.

En yhdy tämän assosiaatiosopimuksen tuloksista esitettyihin arvioihin. EU:n ja Meksikon assosiaatiosopimus on ollut menestys, kuten parlamentaarista sekavaliokuntaa johtava Erika Mann totesi. Se johtuu siitä, että Euroopan unioni tekee nämä sopimukset sillä tavoin, että kumppanimme, tässä tapauksessa Meksiko ja meksikolaiset, eivät edusta pelkkää markkina-aluetta, vaan tiettyä lähestymistapaa, joka perustuu tiettyihin periaatteisiin, arvioihin, edustukselliseen demokratiaan, ihmisoikeuksien kunnioitukseen ja oikeusvaltion periaatteisiin.

Mielestäni meidän olisi sen vuoksi nähtävä, että sopimus on piristänyt suhteitamme, joita nyt on tarkoitus vahvistaa tämän kahden alueen välisen strategisen kumppanuuden luonteen mukaisesti.

Arvoisa komission jäsen kertoi, että osapuolten seuraava kohtaaminen on Rion ryhmän kokouksessa, joka järjestetään puheenjohtajavaltio Tšekin isännöimän Prahan huippukokouksen yhteydessä tämän vuoden toukokuussa. Latinalainen Amerikka ja kumppanimme tarvitsevat meiltä mahdollisuuksia pikemmin kuin rahan jakamista, ja juuri tällaisen mahdollisuuden assosiaatiosopimukset tarjoavat.

Olen täysin tietoinen niistä rajoituksista, joita arvoisa komission jäsen mainitsi, sillä assosiaatiosopimuksen tekeminen, tässä tapauksessa Mercosurin kanssa, vaatii poliittista tahtoa molemmilta osapuolilta. Ymmärrän, että WTO:n Dohan kierros ja kahdenvälinen assosiaatiokehitys kulkevat rinta rinnan. Meksikon ja Chilen esimerkit osoittavat sen selvästi.

Siksi, arvoisa komission jäsen, meidän täytyy tehdä kaikkemme tämän strategisen assosiaatiosuhteen lujittamiseksi Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välillä. Nämä kumppanuudet Meksikon ja Brasilian kanssa antavat sille uutta pontta ja vievät sitä hyvän matkaa eteenpäin.

Maria Eleni Koppa, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä Ferrero-Waldneria ja kaikkia kollegojani heidän kommentistaan, jotka koskivat niitä kahta mietintöä, joista tänään keskustelemme. Olen jäsen Salafranca Sánchez-Neyran kanssa samaa mieltä siitä, että Latinalainen Amerikka on erittäin mielenkiintoinen ja tärkeä kumppani Euroopan unionin kannalta, ja meidän on näillä mietinnöillä viestitettävä selkeästi yhteistyöhaluamme etenkin näinä kriisiaikoina. Tarvitsemme mittavan kehyksen, joka voi kattaa kaikki kysymykset ja tarjota selkeitä vastauksia.

Haluan mainita vain muutaman seikan edelliseen keskusteluun liittyen. Ensinnäkin haluan korostaa, että suhteiden vahvistamisella ei missään tapauksessa ole tarkoitus heikentää Mercosuria. Päinvastoin katsomme, että strateginen kumppanuus Latinalaisen Amerikan suurimman ja kenties tärkeimmän maan, Brasilian, kanssa voisi antaa uutta pontta Mercosurille. Meidän on myös tehtävä täysin selväksi, millaisen rahoituskehyksen puitteissa suhteet Brasiliaan määritellään.

Lisäisin vielä, että Brasilia on osallistunut koko ajan aktiivisemmin yhteistyöhön Etelä-Amerikan ja Afrikan portugalinkielisten maiden kanssa ja voisi sen vuoksi tehdä aktiivisesti yhteistyötä myös Euroopan unionin kanssa tällä alalla.

Meidän on huolehdittava siitä, että etenkin näinä kriisiaikoina biopolttoaineiden kehittäminen ja elintarviketurva säilyvät tasapainossa.

Jäsen Weber nosti esiin kysymyksen epätasa-arvosta. Mielestäni presidentti Lulan hallitus on ottanut merkittäviä askeleita ongelman ratkaisemiseksi. Paljon on vielä tehtävää, mutta pohja on mielestäni rakennettu.

Lopuksi haluan mainita, että meidän on harkittava vakavasti EU:n ja Brasilian parlamentaarisen sekavaliokunnan perustamista, koska Brasilia on ainoa BRIC-maa, jonka kanssa meillä on tiivistetyt suhteet, joita ei ole institutionalisoitu.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.00.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, eilen Etelä-Saksassa sijaitsevassa Winnendenissä teini-ikäinen mielipuoli Tim Kretschner ampui koulussa 15 ihmistä, joista suurin osa oli lapsia. Yksi opettajista kuoli yrittäessään suojata oppilasta omalla kehollaan. Pyydän puhemiestä ilmoittamaan minuutin hiljaisuudesta ennen äänestystä tämän tragedian uhrien kunnioittamiseksi.

Puhemies. – (IT) Olen pahoillani, ette varmaankaan ollut istuntosalissa tuolloin, mutta tätä tapahtumaa muistettiin eilen minuutin hiljaisuudella, josta puhemiehemme ilmoitti. Pahoittelen, että ette ollut läsnä ettekä näin ollen tiennyt, että parlamentti oli jo viettänyt minuutin hiljaisuuden.

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Katson, että EU:n ja Brasilian strateginen kumppanuus hyödyttää molempia osapuolia. Euroopan unioni on nähdäkseni demokratian tukipylväs; Eurooppahan on kulttuurimme kehto. Strategisena kumppanina Brasilia on tasapainon ja vakauden linnake Latinalaisessa Amerikassa.

EU:n ja Brasilian suhteiden lujittaminen voi luoda yhteisen kehyksen, joka helpottaa näiden kahden toimijan kehitystä ja siten edistää asianomaisten alueiden yhteistyön lisääntymistä. EU:n ja Brasilian strategista kumppanuutta koskeva sopimus voi olla paitsi minun mielestäni myös esittelijän mielestä väline, joka auttaa edistämään demokratiaa ja ihmisoikeuksia. Lisäksi tämä kumppanuus voi osaltaan edistää hyvää hallintoa maailmanlaajuisesti sekä YK:ssa tehtävää hyvää yhteistyötä.

Tuen ehdotusta Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle EU:n ja Brasilian strategisesta kumppanuudesta ja haluan onnitella esittelijää.

6. Tiibetin kansannousun 50. vuosipäivä sekä dalai-laman ja Kiinan hallituksen vuoropuhelu (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Marco Cappaton, Marco Pannellan ja Janusz Onyszkiewiczin Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta sekä Monica Frassonin ja Eva Lichtenbergerin Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys tiibetiläisten kansannousun 50. vuosipäivästä sekä dalai-laman ja Kiinan hallituksen vuoropuhelusta (O-0012/2009 – B6-0012/2009).

Haluan esittää lyhyen henkilökohtaisen huomautuksen: uskon vilpittömästi, että keskustelumme voi osaltaan edistää kaikkien tiibetiläisten vapautta joko valtion tai uskonnon ylivallan sijasta.

Marco Cappato, laatija. – (IT) Arvoisa puhemies, yhdyn toiveeseen. Valitettavasti emme voi toivoa, että neuvoston puheenjohtajavaltio käyttää tätä keskustelua apuna Euroopan unionin kannan edistämisessä. Itse asiassa puheenjohtajavaltio Tšekki ilmeisesti pitää yhteistä eurooppalaista politiikkaa esteenä kansallisvaltioidemme merkittävälle kansalliselle ulkopolitiikalle. Kiina on kiitollinen siitä, samoin Venäjä. Toisin sanoen sortoa harjoittavat ja demokratian vastaiset maat kaikkialla maailmassa kiittävät tätä EU:n poissaoloa, jota kuvastaa erittäin hyvin se, ettei puheenjohtajavaltio ole nyt läsnä parlamentissa.

Haluan huomauttaa komission jäsenelle Ferrero-Waldnerille käsitellessämme tätä asiaa yhdessä, mistä siinä on mielestäni viime kädessä kyse: kyse ei ole vain laista ja järjestyksestä – toisin sanoen sen tarkastelemisesta, kuinka monta munkkia on pidätetty ja kuinka monta tiibetiläistä on surmattu viime aikoina Kiinan raa'an sorron seurauksena, toivoen, että määrä on pienempi kuin vuosi sitten. Olisin halunnut sanoa neuvostolle ja sanon sen nyt komissiolle, että sen on otettava kantaa perustavaan poliittiseen kysymykseen, nimittäin Kiinan kansantasavallan ja dalai-laman lähettiläiden keskusteluihin, niiden tavoitteeseen ja syyhyn, jonka

vuoksi keskustelut on keskeytetty. Keskustelujen voitaisiin nyt sanoa epäonnistuneen, elleimme pysty käynnistämään niitä uudelleen.

Asiassa on kaksi vastakkaista kantaa. Toinen on Kiinan hallituksen kanta, jonka mukaan dalai-lama on väkivaltaisen kansan väkivaltainen johtaja ja dalai-lama ja maanpaossa oleva Tiibetin hallitus haluavat itsenäisen Tiibetin kansallisvaltion, mikä on ristiriidassa Kiinan alueellisen yhtenäisyyden kanssa. Tämä on Beijingin kanta. Vastakkaista kantaa edustavat dalai-lama, maanpaossa oleva Tiibetin hallitus ja dalai-laman lähettiläät, jotka sanovat tavoittelevansa jotakin muuta, käyttävänsä taistelussaan väkivallattomia keinoja ja haluavansa yksinkertaisesti todellista itsemääräämisoikeutta, mikä tarkoittaa oikeutta säilyttää heidän kulttuurinsa, perinteensä, kielensä ja uskontonsa. Tämä sanoma sisältyy muistioon, jonka dalai-laman lähettiläät esittivät Kiinan hallitukselle. Muistio on myös julkaistu, ja siihen sisältyvät heidän vaatimuksensa.

Euroopan unionia pyydetään nyt valitsemaan puolensa. Asiassa on kaksi vastakkaista kantaa: toinen osapuolista valehtelee. EU voi pyrkiä määrätietoisesti etsimään totuutta. Radikaalipuolueen ehdotus on *satyagraha*, totuuden etsiminen, kollektiivisena maailmanlaajuisena poliittisena aloitteena. Euroopan unionin pitäisi hyödyntää diplomaattisia välineitään – arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, pyydän kertomaan tämän puheenjohtaja Barrosolle – meidän on tavattava dalai-lama ja suotava hänelle kunnia esittää asiansa, jotta totuus saadaan selville. Onko Beijing oikeassa sanoessaan, että tiibetiläiset ovat itsenäisyyttä ajavia väkivaltaisia terroristeja, vai onko dalai-lama oikeassa sanoessaan, että he haluavat asianmukaisen ja arvokkaan itsemääräämisoikeuden? Euroopan unioni ei voi olla hiljainen sivustakatsoja tässä konfliktissa.

Eva Lichtenberger, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, 50 vuotta sitten Kiinan armeija kukisti lopullisesti tiibetiläisten vastarinnan. Siitä lähtien tiibetiläiset ovat paenneet Himalajan vuoriston ja rajojen yli muihin valtioihin, mikä on edellyttänyt valtavia ponnisteluja. Näihin päiviin saakka useat tuhannet ihmiset vuosittain – jotka kaikki ovat pakolaisia – ovat ryhtyneet näihin suunnattomiin ponnisteluihin ylittääkseen 5 000 metriä korkeat esteet. Jos tiibetiläisten tilanne on niin erinomainen, kuten Kiina on aina väittänyt, pakenemiselle ei olisi perusteita. Siinä tapauksessa ei olisi myöskään oikeutettua estää kuukausien ajan toimittajien, länsimaalaisten ja tarkkailijoiden pääsy Tiibetiin tai sallia se vain tiukassa valvonnassa. Naispuoliset toimittajat eivät pääse yksin edes vessaan, vaan heidän mukanaan on tiedustelupalvelun naisvirkkailijoita varmistamassa, etteivät he voi tehdä mitään kiellettyä.

Kysynkin itseltäni: mikä on meidän tehtävämme Euroopan unionina? Meidän on jotenkin saatava kiinalaiset ja tiibetiläiset jatkamaan vuoropuheluaan. Sitä on kuitenkin käytävä erilaiselta pohjalta. Tähän saakka Kiina on pelkästään toistanut samat syytökset ja vaatimukset eikä ole edes yrittänyt ymmärtää Tiibetin edustajien selitystä, jonka mukaan kyse ei ole Kiinasta irtautumisesta ja itsenäisen valtion luomisesta vaan itsemääräämisoikeuden saamisesta.

Arvoisa komission jäsen, mitä teemme sen suhteen, että Internetin valvonta on Tiibetissä tiukempaa kuin missään muualla Kiinassa ja että eurooppalaiset yritykset toimittivat välineet, jotka ovat mahdollistaneet näin tehokkaan valvonnan? Meidän on toimittava. Meitä kehoitetaan kotimaissamme käymään vuoropuhelua.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen, että tänään keskustellaan asiasta, joka on askarruttanut monia meistä jo pitkään ja erityisesti Tiibetissä vuosi sitten sattuneiden surullisten tapahtumien jälkeen. Siksi onkin mielestäni erittäin hyvä, että käymme tätä avointa keskustelua tarkastellaksemme jälleen sitä, mitä voidaan tehdä.

Ennen kuin käsittelen niitä monia kysymyksiä, jotka sisältyvät yhteiseen päätöslauselmaesitykseenne, haluan myös puhua lyhyesti kahdenvälisistä suhteistamme Kiinaan. EU:n Kiinan politiikka perustuu sitoutumiseen. Strateginen kumppanuutemme on vahva, minkä ansiosta voimme käsitellä kaikkia kysymyksiä, myös niitä kaikkein arkaluonteisimpia. Olemme luoneet korkean tason vuorovaikutukselle tehokkaan kehyksen, jossa käsittelemme säännöllisesti kaikkia niitä maailmassa tapahtuvia muutoksia, jotka vaikuttavat kansalaisiimme, sivuuttamatta kysymyksiä, joista saatamme olla eri mieltä. Tiibet on yksi niistä. Haluan tehdä tämän erittäin selväksi – emme ole Kiinan kanssa samaa mieltä Tiibetistä, ja Tiibetin ihmisoikeustilanne on edelleen meille hyvin todellinen ja oikeutettu huolenaihe, kuten molemmat puhujat äsken korostivat. Olemme huolestuneita siitä, että kansainväliset tiedotusvälineet, diplomaatit ja humanitaariset järjestöt eivät ole päässeet suurimpaan osaan Tiibetistä nyt lähes vuoteen. Meitä huolestuttaa myös dalai-laman edustajien ja Kiinan viranomaisten keskustelujen ajautuminen umpikujaan siitä huolimatta, että keskusteluja käytiin viime vuonna kolmeen eri otteeseen.

Nämä kysymykset olivat myös useiden EU:n johtajien esityslistan kärjessä Kiinan johdon kanssa viime vuonna järjestetyissä kahdenvälisissä tapaamisissa. Olemme pyrkineet pääsemään Kiinan kanssa yhteisymmärrykseen

tästä arkaluonteisesta aiheesta ja olemme tehneet kantamme erittäin selväksi aina, kun olemme käsitelleet Tiibetin tilannetta heidän kanssaan.

Toistan jälleen kerran EU:n kannan, joka ei jätä sijaa väärille tulkinnoille. Ensinnäkin tuemme Kiinan, joka käsittää myös Tiibetin, suvereniteettia ja alueellista koskemattomuutta. Toiseksi olemme aina tukeneet pyrkimyksiä rauhanomaiseen sovintoon Kiinan viranomaisten ja dalai-laman edustajien välisen vuoropuhelun kautta. Muistan, miten vieraillessani alueella komission, puheenjohtaja Barroson ja muiden kollegoiden kanssa kävin vuoropuhelua nimenomaan tästä kysymyksestä monien keskustelukumppaneideni kanssa. Olemme aina korostaneet sitä, että vuoropuhelun on tähdättävä sovintoon ja että tätä vuoropuhelua olisi jatkettava.

Vuoropuhelun on oltava rakentavaa ja aitoa, ja tietysti pahoittelemme näin ollen sitä, ettei tämä vuoropuhelu ole toistaiseksi tuottanut todella merkittäviä tuloksia. Olemme aina todenneet, että vuoropuhelussa olisi käsiteltävä keskeisiä kysymyksiä, kuten Tiibetin ainutlaatuisen kulttuurin, uskonnon ja perinteiden säilyttämistä sekä tarvetta saada aikaan järjestelmä, jossa Kiinan perustuslaissa taataan Tiibetille mielekäs itsemääräämisoikeus. Olemme aina painottaneet, että vuoropuhelussa olisi käsiteltävä kaikkien tiibetiläisten osallistumista päätöksentekoon. Pitäisimmekin myöntäen, jos näitä kysymyksiä käsiteltäisiin Kiinan tulevassa ihmisoikeuksia koskevassa kansallisessa toimintasuunnitelmassa.

Tiibet on meille ihmisoikeuskysymys, ja sitä on näin ollen lähestytty aina sellaisena. Olemme myös johdonmukaisesti välittäneet tämän viestin kiinalaisille kollegoillemme ja kuunnelleet erittäin tarkkaavaisesti heidän näkemyksiään. Olemme pyrkineet kaikin tavoin ymmärtämään heidän kantaansa molemminpuolisen kunnioituksen ilmapiiirissä, mutta ihmisoikeudet ovat yleismaailmallisia ja Tiibetin tilanne herättää siten – oikeutetusti – perusteltua huolta koko kansainvälisessä yhteisössä, erityisesti Euroopan unionissa. Tätä seikkaa korostaa tietysti se, että kansainvälisen lain välineet ihmisoikeuksien suojelemiseksi ovat olleet olemassa jo yli puoli vuosisataa.

Päätöslauselmassanne vaaditte kiinalaisten ja tiibetiläisten vuoropuhelun jatkamista. Kuten te kaikki tiedätte, viimeisellä kierroksella tiibetiläiset esittivät Kiinan hallituksen pyynnöstä muistion tiibetiläisten todellisesta itsemääräämisoikeudesta. Tähän asiakirjaan sisältyy nähdäkseni joitakin elementtejä, joiden pohjalta keskusteluja voitaisiin tulevaisuudessa jatkaa. Tällainen on esimerkiksi kulttuuria, koulutusta ja uskontoa käsittelevä kappale.

Pidän myös rohkaisevana sitä, että tiibetiläiset ovat ensimmäistä kertaa kirjallisessa asiakirjassa ilmaisseet vankan sitoumuksensa olla tavoittelematta Kiinasta irtautumista tai itsenäisyyttä. Tämä on mielestäni tärkeää vuoropuhelun edistymisen kannalta. Olen myös tyytyväinen siihen, että dalai-lama vahvisti täällä parlamentissa viime vuoden joulukuussa omistautuvansa vastaantuloon perustuvaan lähestymistapaan ja vuoropuheluun ainoina keinoina saavuttaa kestävä ratkaisu, jonka molemmat osapuolet voivat hyväksyä.

Lopuksi haluan jakaa kanssanne henkilökohtaisen vakaumukseni. Koko poliittisen ja henkilökohtaisen urani ajan olen aina uskonut lujasti siihen, että sitoutumisen ja vuoropuhelun avulla kaikkein vaikeimpiakin kysymyksiä voidaan käsitellä ja toivottavasti myös ratkaista, kun ajankohta on oikea. Vetoankin kiinalaisiin ja dalai-laman edustajiin, että he jatkaisivat vuoropuhelua mahdollisimman pian avoimuuden hengessä ja tavoitteena saavuttaa kestävä ratkaisu Tiibetissä. Voin taata vilpittömän tukemme tällaiselle prosessille. Tämä on kantamme, jonka esitämme kiinalaisille.

Charles Tannock, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n tunnuslause on ”moninaisuudessaan yhtenäinen”. Tämä periaate on palvellut meitä hyvin.

Valitettavasti tällä ajatuksella ei ole kovinkaan suurta arvoa Kiinan kansantasavallan autoritaariselle kommunistidiktatuurille. Monimuotoisuutta tukahdutetaan sen hyväksymisen sijasta. Vähemmistöjä, jotka haluavat ilmaista itseään muutoin kuin vallalla olevan suuntauksen mukaisella ja puolueen hyväksymällä tavalla, syrjitään ja vainotaan rutiininomaisesti. Tämä suuntaus on nähtävissä monien uskonnollisten vähemmistöjen, kuten kristittyjen, muslimien ja Falun Gongin harjoittajien, kohtelussa ja etenkin Kiinan kansantasavallan asenteissa Tiibetiä kohtaan.

Vuonna 1950 kommunistijoukot tunkeutuivat Tiibetiin, mikä johti dalai-laman maanpakoon 50 vuotta sitten. Aina siitä lähtien Tiibet on ollut Beijingin valvonnassa. Kiinan hallituksen toimet ovat heikentäneet erittäin voimakkaasti perinteistä tiibetiläistä kulttuuria, joka oli ollut eristyksissä satojen vuosien ajan. Hallitus on pyrkinyt kaikin tavoin estämään kansallismielisyyden nousemisen uudelleen pintaan Tiibetissä. Itse asiassa tiibetiläisen kulttuurin järjestelmällinen ja toisinaan raakakin tukahduttaminen on vahvistanut tiibetiläistä identiteettiä ja tuonut alueen asukkaiden ahdingon maailman tietoisuuteen.

Dalai-laman innoittava johtajuus on varmistanut, että Tiibetin tulevaisuus on edelleen voimakkaasti esillä julkisessa keskustelussa, vaikka Kiinan kansantasavalta on pyrkinyt monin tavoin varoittamaan sellaisia henkilöitä kuin neuvoston entinen puheenjohtaja Nicolas Sarkozy, joka rohkeni kyseenalaistaa Beijingin näkemyksen.

Me täällä parlamentissa olemme aina puolustaneet voimakkaasti Tiibetin kansan itsehallinnollisia oikeuksia, mikä ei automaattisesti tarkoita itsemääräämisoikeutta tai oikeutta itsenäisyyteen. Tehdessämme näin emme pyri provosoimaan Kiinaa tai tekemään sitä vihamiestämme. Tunnustamme kuitenkin, ettei sitoutumistamme tiettyihin arvoihin – ihmisoikeuksiin, demokratiaan, oikeusvaltioon ja omantunnonvapauteen – voida nähdä erillisenä siitä kiistatta tärkeästä strategisesta taloudellisesta kumppanuudesta, jota EU parhaillaan kehittää Kiinan kanssa.

Parlamentin Kiina-myönteisillä tahoilla on varmasti sanottavansa tähän keskusteluun, mutta Tiibetin kansalta on liian kauan evätty oikeus puhua omasta puolestaan, ja siksi meidän on puhuttava heidän puolestaan.

Glyn Ford, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, sosialistiryhmä on huolestunut Kiinan ihmisoikeustilanteesta. Vaikka myönnämmekin, että tilanne on parantunut merkittävästi viimeisten 10 vuoden aikana, on yhä monia alueita, joilla ihmisoikeuksia ei edelleenkään suojella asianmukaisesti tai riittävästi. Jonkinasteista ajatuksenvapautta saattaa olla, mutta ei toimintavapautta. Haluamme tietysti korostaa sitä, ettei Kiina ole sallinut vapaiden ammattiliittojen toimintaa. Olemme huolestuneita niiden 100 miljoonan siirtotyöläisen ahdingosta, jotka ovat muuttaneet maalta kaupunkiin ja joille on erittäin heikosti saatavilla terveydenhuoltoa ja koulutusta. Meitä huolestuttaa uskonnollisten ja etnisten vähemmistöjen huono tilanne koko Kiinassa.

Tästä huolimatta sosialistiryhmä vastusti asiasta keskustelemista ja päätöslauselmaesityksen laatimista. Syynä siihen oli oikeasuhteisuus. On oikein arvostella Kiinaa sen ihmisoikeustilanteesta, aivan kuten arvostelimme Yhdysvaltoja kuolemanrangaistuksen käytöstä, Guantánamosta ja poikkeuksellisista luovutuksista, mutta meidän ei tarvitse tehdä sitä jokaisella istuntojaksolla. Se on suoraan sanoen kääntymässä meitä itseämme vastaan. Oli aika, jolloin Kiinan viranomaiset ottivat päätöslauselmamme huomioon, mutta eivät tee niin enää. Kun jotkut yksittäiset henkilöt ja ryhmät huomionkiipeydessään jatkavat panosten korottamista uusilla vaatimuksilla, ajattelen ensimmäistä kertaa, että jäsenvaltioiden pitäisi luopua yhden Kiinan politiikasta ja tunnustaa maanpaossa oleva Tiibetin hallitus.

Dalai-lama oli täällä parlamentissa vasta joulukuussa puhumassa täysistunnossa Tiibetin puolesta. Miksi tämä kysymys on tarpeen ottaa jälleen esille? Päätöslauselmaan ei sisälly mitään uutta.

Minulla oli Elmar Brokin, Philippe Morillonin ja muiden tämän parlamentin jäsenten tavoin viime kesänä mahdollisuus vierailla Lhasassa. Olimme ensimmäinen kansainvälinen ryhmä siellä maaliskuisten levottomuuksien jälkeen ja keskustelimme sekä viranomaisien että tiibetiläisten mielenosoittajien tukijoiden kanssa. Kuten vierailun jälkeen kirjoitin, todellisuus oli se, että rauhanomaiset mielenosoitukset – ja me tuemme rauhanomaista mielenosoittamista – muuttuivat rotumellakoiksi, kun mielenosoittajat hyökkäsivät han-kiinalaisten kauppoihin ja koteihin polttaen niitä, jolloin kymmenet ihmiset saivat surmansa. Kouluja poltettiin ja sairaaloihin ja muslimivähemmistön moskeijoihin hyökättiin. Dalai-lama itse tunnusti todellisuuden, kun hän uhkasi tuolloin luopua asemastaan elävänä jumalana.

Kiina on tehnyt valtavasti Tiibetin hyväksi tarjoamalla infrastruktuuria, kuten uuden Qinghain ja Lhasan välisen rautatieyhteyden, sekä korkeatasoisemman sosiaaliturvan kuin muilla Kiinan maaseutualueilla. Ongelmana on, että se alkaa herättää närää muualla Kiinan sisällä.

(Vastalauseita)

Ongelmana on kuitenkin se, Beatlesia lainatakseni, että ”rahalla ei voi ostaa rakkautta”. Tiibetiläiset haluavat edelleen kulttuurisen ja poliittisen itsehallinnon, joka on paljon laajempi kuin se, minkä Kiina on valmis antamaan. Kuten tuolloin sanoin, Kiinan on käytävä vuoropuhelua Tiibetin edustajien kanssa sellaisen ratkaisun löytämiseksi, jolla taataan tällainen itsehallinto ja samanaikaisesti suojellaan maakunnan etnisten ja uskonnollisten vähemmistöryhmien oikeuksia.

Vaihtoehto on se, että kärsimättömät, nuoret tiibetiläiset turvautuvat väkivaltaan ja terrorismiin. Tuolloin kirjoittamani artikkelin seurauksena minua pyydettiin keskustelemaan asiasta dalai-laman Lontoon edustajan kanssa, ja kävinkin hänen kanssaan pitkähkön keskustelun. Olen samaa mieltä komission jäsenen kanssa: voimme edetä asiassa vuoropuhelun ja sitoutumisen avulla, emme kärkevillä, itseään loputtomasti toistavilla päätöslauselmilla, jotka eivät sisällä mitään uutta, kuten nyt käsiteltävänä oleva päätöslauselma.

Hanna Foltyn-Kubicka, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, muutamien viime vuosikymmenten ajan demokraattiset maat ovat vaatineet lukuisia kertoja ihmisoikeuksien kunnioittamista ei-demokraattisissa maissa. Nämä toimet ovat osoittautuneet tehokkaiksi vain silloin, kun kyseiset maat ja kansainväliset järjestöt ovat olleet johdonmukaisia toimissaan ja vaatimuksissaan. Valitettavasti Tiibetin tapaus, tai laajemmin sanottuna, Kiinan ihmisoikeuskysymys on yleensä sysätty usein syrjään, kun etusija on annettu kauppasuhteille. Ellei Beijingissä olisi järjestetty olympialaisia ja elleivät monet yhteiskunnalliset järjestöt ja kansalaisjärjestöt olisi toimineet päättäväisesti, maailma tietäisi yhä hyvin vähän Tiibetin tilanteesta.

Meidän tehtävämme Euroopan parlamentina on varmistaa, että demokraattiset maat reagoivat voimakkaasti ja päättäväisesti Kiinan viranomaisten toimiin, kuten jokin aika sitten toteutettuun ”strike hard” -kampanjaan. Tämä on kuitenkin mahdollista vain, jos tuomitsemme johdonmukaisesti ja päättäväisesti kaikki kommunistiviranomaisten tekemät ihmisoikeusloukkaukset Kiinassa.

On syytä muistaa, että 6. heinäkuuta 2000 hyväksymässään päätöslauselmassa Euroopan parlamentti kehotti jäsenvaltioita tunnustamaan Tiibetin maanpaossa olevan hallituksen, jos Kiinan hallitus ja dalai-laman hallinto eivät kolmen vuoden sisällä pääse sopimukseen. Kuten tiedämme, Beijing kieltäytyy edelleen neuvottelemasta Tiibetin kansan kiistattoman johtajan kanssa. Älkäämme unohtako myöskään 11. Panchen-lamaa, maailman nuorinta poliittista vankia, joka on ollut Kiinan hallussa 14 vuotta. Hän täyttää tänä vuonna 20 vuotta.

Haluankin vielä kerran kehottaa parlamenttia johdonmukaisuuteen toimissaan ja suhtautumaan julkilausumiinsa vakavasti. Ellemme osoita, että tarkoitamme sitä, mitä sanomme, on vaikea odottaa muiden pitävän lupauksiaan ja täyttävän velvoitteitaan.

Raül Romeva i Rueda, Vets/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, olen seurannut Tiibetin tilannetta useiden vuosien ajan. Olen käynyt alueella ja puhunut monien ihmisten kanssa Tiibetissä ja sen ulkopuolella. Pidän Tiibetin kansan vaatimuksia oikeutettuina ja tiettyssä määrin loogisina. Pidän erityisesti heidän tämänhetkisiä pelkojaan enemmän kuin perusteltuina, kun otetaan huomioon Kiinan hallituksen Tiibetissä harjoittama ankara sortopolitiikka, joka on nyt kestänyt yli 50 vuotta, lukuun ottamatta lyhyttä ja – sanoisin – valheellista aselepoa olympialaisten aikaan.

En tunne montaakaan kansaa, joka on yhtä selvästi halukas keskustelemaan ja pääsemään sopimukseen, kuin Tiibetin kansa. Sen vuoksi en ymmärrä tätä Kiinan hallituksen pakkomiellettä sekä vääristellä todellisuutta että tehdä neuvottelukierrokset tyhjäksi kerta toisensa jälkeen.

Maata ei tee suureksi sen sotilaallinen voima, maantieteellinen koko tai taloudellinen vauraus. Suureksi maan tekevät sen toimien ylevyys ja sen jalous. Euroopan unioni voi ja sen täytyy auttaa ratkaisemaan tämän tilanteen, samalla kun tietysti kunnioitetaan asianosaisten suvereniteettia, mutta sen on pysyttävä lujana. Se onnistuu tukemalla tiibetiläisten pyyntöä neuvottelujen aloittamisesta uudelleen Kiinan kanssa ja tunnustamalla, että tässä tapauksessa Tiibetin kansa on vuosien ajan taipunut Kiinan viranomaisten painostuksen edessä ja kärsinyt sen seuraukset.

Konfliktin osapuolet eivät ole tasavertaisia niin valmiuksien kuin motiivienkaan puolesta. Euroopan unionin on osoitettava kunnioitusta molemmille osapuolille, mutta se ei voi suhtautua neutraalisti sortoon, mielivaltaisiin pidätyksiin, kidutukseen, murhiin tai uskonnolliseen, kielelliseen ja kulttuuriseen kansanmurhaan.

Tiibetiläisten todellisesta itsenäisyysoikeudesta laadittu muistio, jota Kiina ei ole hyväksynyt työasiakirjaksi, osoittaa, että tiibetiläiset ovat jo toimineet vilpittömästi ja luopuneet erittäin suuresta osasta oikeutettuja pyrkimyksiään, mitä haluan korostaa.

Kiinalla on nyt tilaisuus osoittaa maailmalle jalomielisyytensä ja tahtonsa rauhaan ja sopusointuun. Euroopan unionilla on ennen kaikkea tilaisuus auttaa sitä toimimaan suuruutensa edellyttämällä tavalla.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, 10. maaliskuuta 1959 tiibetiläiset kokivat sanoin kuvaamatonta kärsimystä kiinalaisten käsissä. 60 000 ihmistä sai surmansa, ja satojatuhansia pidätettiin, siirrettiin muualle ja kidutettiin seuraavien kuukausien aikana. Vuosi sitten väkivaltaisuudet leimahtivat jälleen. Yli 200 tiibetiläistä sai surmansa, osa tahallisen kuolettavista luodeista, ja nyt – pian 50. vuosipäivän jälkeen – luostareita suljetaan ulkomaailmalta, alueelle vieviä teitä valvotaan ja sotilaat ja turvallisuuspalvelun edustajat seisovat valmiina tyrehtyttämään mielenosoitukset heti alkuunsa. Emme ole vielä kuulleet uutisia mahdollisista mellakoista. Mikä on vastaus tähän voimanosoitukseen? Tiedotusvälineiden vaikeneminen. Dalai-lama on kehottanut kansaansa pysymään väkivallattomalla tiellä. Hänen vetoomuksensa vuoropuhelusta

ei saanut vastakaikua Beijingissä. Kun dalai-laman lähettiläs esitteli muistiossa konkreettiset askeleet itsehallinnon luomiseksi, presidentti Hu Jintao torjui ne. Hän sanoi, että ”meidän on rakennettava muuri separatismia vastaan”. Tämän ajatuksen, joka on puhdasta provosointia, kruunasi ennalta suunniteltu pakollisen juhlapäivän käyttöönotto Tiibetissä: 28. maaliskuuta vietetään orjien vapautuspäivää. Tämä on katkera todellisuus.

Toissapäivänä Euroopan parlamentissa liputettiin. Täysistunnossa vaikuttava määrä parlamentin jäseniä asetti Tiibetin lipun pöydälle ja osoitti näin solidaarisuuttaan kärsiviä tiibetiläisiä kohtaan. Kaikkialla EU:ssa järjestettiin rauhanomaisia mielenosoituksia. Kollegamme – jäsenet Cappato, Lichtenberger, Tannock ja Romeva i Rueda – ovat täysin oikeassa: tämänpäiväisen päätöslauselman sanoma on selvä. Muistion on muodostettava perusta tuleville neuvotteluille. Se on asiakirja, jonka tavoitteena on Tiibetin todellinen itsehallinto Kiinan perustuslaissa. Tiibetin eristys on lopetettava – niin asukkailta, matkailijoilta kuin toimittajiltakin. Meidän on saatava vastaus 600 vangitun tiibetiläisen kohtaloon.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, parlamentti ei voi antaa dalai-laman äskettäisen avunhuudon kaikua kuuroille korville. Vain muutama kuukausi sitten kuuntelimme hänen puhettaan Brysselissä. Me kaikki tiedämme hänen olevan lempeä mies, rauhantekijä, tiibetiläisen kulttuurin, toisin sanoen eritoten harmonian ja veljeyden kulttuurin, puolestapuhuja. Näiden arvojen nimissä puhuessaan ”kiinalaisista veljistään” dalai-lama on pyytänyt – joskin painokkaasti – laillista ja konkreettista itsehallintoa Tiibetille ja muistuttanut kansansa ja maansa tuskasta ja hirveästä kärsimyksestä. Tätä pyyntöä parlamentin pitäisi ylpeänä tukea. Se on poliittinen velvollisuutemme toimielimenä demokratian, ihmisoikeuksien ja vapauden arvojen nimissä. Tiibetiläiset suuntaavat katseensa Eurooppaan, joka saattaa olla heidän ainoa toivonsa. Emme todellakaan saa tuottaa heille pettymystä.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, me kristillisdemokraatit tunnustamme kiistatta Kiinan kansantasavallan alueellisen suvereniteetin, Tiibet mukaan luettuna.

Samanaikaisesti torjumme kuitenkin Kiinan näkemyksen, jonka mukaan jokainen Euroopan unionin kannanotto Kiinan ihmisoikeustilanteeseen on luvaton puuttumista sen sisäisiin asioihin. Ihmisoikeuksien ja kansainvälisen lain nykyaikaisen käsityksen – johon myös Kiina toivottavasti pian yhtyy – mukaan kansainvälisen yhteisön on ilmaistava huolensa ihmisoikeuksista kaikkialla maailmassa, erityisesti hyvin räikeissä tapauksissa.

Miten muuten entisen Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin olisi voinut ryhtyä toimiin entisen Jugoslavian maissa tehdyissä rikoksissa ihmisyyttä vastaan ja antaa tuomioita, ellei sillä olisi ollut oikeutta puuttua asiaan ihmisoikeuksien vuoksi?

Kiinan kansantasavallan ja sen hallituksen pitäisi näin ollen tunnustaa, että keskustelu ihmisoikeuksista, kuten kokoontumis-, lehdistön- ja uskonnonvapaudesta, sekä kulttuurivähemmistöjen oikeuksista Tiibetissä ja Kiinan muissa osissa ei ole sen sisäisiin asioihin puuttumista. Sen on hyväksyttävä tämä keskustelu.

Tärkeintä meistä on tällä hetkellä kuitenkin vedota sen puolesta – enkä ymmärrä tältä osin jäsen Fordia, vaikka hän onkin aina ollut enemmän Kiinan hallituksen puolella –, että Kiinan kansantasavalta ja sen hallitus jatkavat keskusteluja dalai-laman kanssa, joka on tiibetiläisten enemmistön johtaja.

Rehellisesti sanottuna – kuten kollegani jo totesi – hallitus kävi näitä keskusteluja viime vuonna, mutta keskeytti ne olympialaisten jälkeen. Herää pakostakin epäily, että keskusteluja käytiin olympialaisten aikaan vain huomiomme suuntaamiseksi toisaalle. Hyvä jäsen Ford, me emme kuitenkaan salli sitä. Otamme tämän asian esityslistalle yhä uudelleen ja kehotamme Kiinan hallitusta aloittamaan todelliset ja vakavat keskustelut dalai-laman kanssa, koska ihmisoikeuksia loukataan edelleen Tiibetissä ja koska meidän on varmistettava, että tähän tilanteeseen tulee muutos.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, jos keskustelemme tänään vainottujen tiibetiläisten kohtalosta, meidän on tiedostettava, että heidän tulevaisuudennäkymänsä paranevat vain, jos koko kansainvälinen yhteisö painostaa Kiinaa poliittisesti. Minun onkin korostettava, että tältä osin kaikki komission jäsenen Ferrero-Waldnerin ja niiden henkilöiden ponnistelut, jotka pystyvät vaikuttamaan maailmanpolitiikkaan, saattavat hyvinkin kantaa hedelmää.

Minun on myös tähdennettävä, että kuuntelin hyvin murheellisena Euroopan parlamentin sosialistiryhmän edustajan puheenvuoroa, jossa hän väitti, että rautatieyhteyden rakentaminen Tiibettiin oikeuttaa Kiinan rikokset. Tämä muistuttaa minua ajasta, jolloin moottoriteiden rakentamista käytettiin Euroopassa

oikeutuksena keskitysleirien rakentamiselle. Emme voi sallia rautatieyhteyksien ja moottoriteiden rakentamista vainottujen ihmisten hädän ja kärsimyksen perustalle.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, seisoin tässä vuosi sitten, kun keskustelimme Tiibetin levottomuuksista. Pyysimme Kiinaa hartaasti sallimaan tiedotusvälineiden ja kansainvälisten järjestöjen pääsyn alueelle, ja olen iloinen voidessani sanoa, että me parlamenttina kehoitimme tuolloin Kiinaa käymään vakavaa vuoropuhelua dalai-laman kanssa.

Viime vuonna Kiina näytti koko maailmalle järjestämällä olympialaiset, että se pystyy muuttumaan ja hämmästyttämään maailman. Olympialaisten alla Kiina antoi ulkomaisille toimittajille jonkin verran vapauksia. Ymmärrän sen, että tämä jonkinasteisen lehdistönvapauden tilapäinen takaaminen koski vain ulkomaisia toimittajia. Valitettavasti sitä kesti vain vähän aikaa. Viime tiistaina toimittajat eivät päässeet Tiibetiin raportoidakseen sen tilanteesta.

Pahoittelen syvästi sitä, ettei Kiinan hallitus enää takaa lehdistönvapautta. Samanaikaisesti kiinalaisilla toimittajilla ei ole minkäänlaista lehdistönvapautta. Kiinalaiset toimittajat työskentelevät itsesensuuriin perustuvassa järjestelmässä, jossa heidän edellytetään tukevan hallituksen kantaa. Tässäkin tapauksessa lainsäädännön – joka on perusteltu ja jossa taataan lehdistönvapaus – ja todellisuuden, jossa toimittajat joutuvat rajoittamaan omaa toimintaansa, välillä on valtava kuilu. Kaikkien tiedotusvälineiden on alistuttava puolueen sanelemaan sensuuriin.

Lisäksi hallitus myös sulkee Internet-sivustoja. Internetin käyttäjät kertovat toisilleen nopeasti poliittisista tapahtumista reaaliaikaisesti. Tiibetiläisten ja kiinalaisten – väestön, kansan – vuoropuhelun kannalta on erittäin tärkeää, että heillä on oikeaa tietoa. Neuvotteluja voidaan käydä vain tosiseikkojen pohjalta, ja lehdistönvapaus Kiinassa on tärkeä edellytys sille, että näin tapahtuu. Lehdistöllä on oltava vapaus kirjoittaa, ja toimittajille on annettava mahdollisuus kertoa muille kiinalaisille, mitä Tiibetissä tapahtuu.

Meidän eurooppalaisten olisi lyötävä nyrkki pöytään ja puolustettava ihmisoikeuksia Kiinassa. Tämä on tarpeen Kiinan ja Tiibetin vuoropuhelun saamiseksi jälleen käyntiin. Kiinan pitäisi ottaa tämä yksi askel oikeaan suuntaan ja tasoittaa tietä vuoropuhelulle, tai kiinalaisen filosofin Laozin sanoin, ”tuhansien kilometrien matka alkaa yhdestä askeleesta”.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Olin Kiinassa maaliskuussa 2008 Tiibetin surullisten tapahtumien aikaan ja pystyin seuraamaan tapahtumia vain Internetissä, koska meitä ei päästetty Tiibetiin. Näin silloin, miten kipeästi tiibetiläiset tarvitsevat apua.

Olen vakuuttunut, että tämän päätöslauselman välityksellä Euroopan parlamentin on välitettävä Kiinan hallitukselle hänen pyhyytensä dalai-laman toteamus, jonka mukaan Tiibetillä ei ole separatistisia pyrkimyksiä ja sen tavoitteena on vain Tiibetin kulttuurisen itsehallinnon tunnustaminen Kiinassa.

Ymmärrän, että EU pyrkii luomaan hyvät taloussuhteet Kiinaan, ja kerroimme tämän keskusteluissamme Kiinan hallituksen ja kansankongressin jäsenten kanssa sisämarkkina- ja kuluttajansuojaliiton valtuuskunnan vieraillessa Beijingissä maaliskuussa 2008. Emme voi kuitenkaan suhtautua välinpitämättömästi Tiibetin tilanteeseen tai jatkuviin ihmisoikeusloukkauksiin, kostotoimenpiteisiin, kärsimykseen ja väkivaltaan.

Nyt kun dalai-laman lähdöstä maanpakoon Intiaan on kulunut 50 vuotta, odotan kiinalaisten viranomaisten sallivan riippumattomille tarkkailijoille ja ulkomaisille tiedotusvälineille rajoittamattoman pääsyn Tiibetiin, jotta ne voivat arvioida tilannetta paikan päällä.

Victor Boștinăru (PSE). – (RO) Arvoisa komission jäsen, haluan kiittää teitä tasapainoisesta kannasta, jonka olette esitellyt jälleen kerran tänään parlamentin täysistunnossa.

Kaikki Euroopan parlamentin jäsenet pitävät Euroopan unionin suhteita Kiinaan strategisesti tärkeinä, ja niillä on nyt ja myös tulevaisuudessa merkittäviä maailmanlaajuisia vaikutuksia. Olisin odottanut meidän keskustelevan Euroopan unionin yhteistyöstä Kiinan kanssa maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän uudistamisessa, kun otetaan huomioon Kiinan tasapainoinen ja rakentava kanta, erityisesti nyt, ennen Lontoon G20-huippukokousta. Se olisi voinut olla oikea aika ottaa Afrikka yhteiselle asialistalle, kun muistetaan Kiinan suuri rooli tässä suhteessa. Voisin vielä jatkaa tätä luetteloa.

Huolimatta näistä aivan ilmeisistä kysymyksistä ja Euroopan komission Kiinaa koskevasta ohjelmasta, ja 27 jäsenvaltion paljon johdonmukaisemmasta ja tasapainoisemmasta Kiinaa koskevasta

toimintasuunnitelmasta poiketen, panen murheellisena merkille, että me Euroopan parlamentissa olemme tekemässä näistä strategisista suhteista pelinappulan poliittisten ryhmien vaalikampanjassa.

Ihmisoikeudet ovat, ja niiden täytyy olla, ensisijainen tavoite, mutta ne eivät voi olla ainoa tavoite.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, 1950-luvun alussa Kiinan hallitus pakotti Tiibetin edustajat allekirjoittamaan sopimuksen, jossa se takasi Tiibetille laajan itsehallinnon. Nämä takeet osoittautuivat tyhjiksi. Yleisen painostuksen tuloksena ja olympialaisten boikotoimisen pelossa Kiinan hallitus aloitti keskustelut dalai-laman edustajien kanssa. Näitä keskusteluja käytiin kuitenkin raivostuttavan alhaisella tasolla, ja lisäksi vuoropuhelu muistutti kahden, eri kanavalle viritetyn television välistä viestintää.

Emme halua vuoropuhelua, haluamme neuvotteluja. Haluamme kiinalaisten neuvottelevan dalai-laman edustajien kanssa ehdotetun muistion pohjalta. Jos Kiinan hallitus ei pidä muistiota hyvänä perustana neuvotteluille, sen pitäisi perustella näkemyksensä eikä piiloutua sen yleispätevän lausunnon taakse, jonka mukaan muistiossa pelkästään ehdotetaan Tiibetin itsenäisyyttä, mikä ei todellakaan pidä paikkaansa.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, annan täyden tukeni komission jäsenelle, jonka mukaan vuoropuhelu ja sitoutuminen ovat ratkaisevan tärkeitä. Samanaikaisesti meidän on myönnettävä, että kiinalaisilta puuttuu selkeästi poliittinen tahto käydä vakavaa ja tulossuuntautunutta vuoropuhelua dalai-laman edustajien kanssa.

Monille meistä tapaus Tiibet – sen itsehallinto – on näytön paikka Kiinan viranomaisille. Tiibet kuvastaa Kiinan ihmisoikeustilannetta, samoin kuin Hu Jian, vuoden 2008 Saharov-palkinnon saajan, kaltaisten ihmisoikeusaktivistien tilannetta. En näe jäsen Fordia nyt istuntosalissa, mutta haluaisin vakuuttaa hänelle, että ihmisoikeudet ovat aina olleet ja tulevat aina olemaan poliittisen asialistamme kärjessä.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Kiinan hallitus on antanut Tiibetin miehityksen vuosipäivälle nimen ”orjien vapauttaminen”. Valitettavasti tätä orwellilaista kieltä käytetään edelleen: orjuus on vapautta, valheet ovat totuus. Se kuitenkin osoittaa, että Kiinan kommunistijohtajista on tullut oman huonon omantuntonsa pitkäaikaisvankeja.

Tiibetin todellisen itsehallinnon saavuttaminen liittyy läheisesti toisen päivämäärän sanoman ymmärtämiseen: pian tulee kuluneeksi 20 vuotta Tiananmenin opiskelijademokratialiikkeestä.

Todellisen demokratian saavuttaminen Kiinassa on avain Tiibetin tilanteen ratkaisemiseen, mutta aika on käymässä vähiin, ja paljon riippuu omasta moraalisesta päättäväisyydestämme.

Kehotan myös neuvoston puheenjohtajavaltiota antamaan tästä tapahtumasta samantapaisen lausuman kuin päätöslauselmamme, kuten myös kesäkuussa Tiananmenin aukion verilöylyn vuosipäivänä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä lyhyt keskustelu on osoittanut jälleen kerran selvästi suuren huolestuksen Tiibetin tilanteesta. Puheenvuoroissa on korostettu, että tämä huoli on yhtä todellinen ja oikeutettu nyt, kun on kulunut 50 vuotta Tiibetin kansannoususta 10. maaliskuuta 1959. Lisäksi keskustelussamme on nähdäkseni myös tähdennetty sitä, että molempien osapuolten on jatkettava vuoropuhelua viipymättä. Sanon ”vuoropuhelu”, koska vuoropuhelu on aina ensimmäinen tärkeä askel ennen neuvotteluihin siirtymistä. Se on myös paras tapa välttää nuorten tiibetiläisten turhautumista ja väkivaltaa, mikä on mielestäni erittäin hyvä syy. Tämän vuoksi aiempaa varteenotettavampi vuoropuhelu on molempien osapuolten etujen mukaista.

Dalai-lama on kunnioitettu uskonnollinen johtaja ja muun muassa Nobelin rauhanpalkinnon saaja. Vaikka yksittäiset eurooppalaiset johtajat ovat tavanneet hänet useissa, joskin yleensä uskonnollisissa, yhteyksissä, tapaamiset poliittisissa yhteyksissä eivät kuulu toimintaperiaatteeemme. Olemme kuitenkin usein yhteydessä hänen lähettiläisiinsä erityisesti vuoropuheluprosessin edistymisestä, ja näin aiomme toimia myös jatkossa.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Minäkin toivon, että tiibetiläiset voivat saada vapautensa, mutta toivon myös, ettei heidän tarvitse elää joko valtion tai uskonnon valvonnassa.

Olen vastaanottanut viisi työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Tiibetiläiset pakolaiset ovat vaatineet 50 vuoden ajan perusoikeuksiensa kunnioittamista. Uskon vakaasti, että näiden oikeuksien kunnioittaminen ja vuoropuheluprosessin käynnistäminen uudelleen tiibetiläisten kanssa on selkeästi Kiinan etujen mukaista. Nykyisin imago on tärkeä osa tapaa, jolla maa toimii maailmantaloudessa, ja kansainvälistä yhteistyötä. Kiinan imagolle on haitallista, että se kieltäytyy käymästä vuoropuhelua dalai-laman edustajien kanssa ja torjuu tiibetiläisten erittäin maltilliset vaatimukset. Osallistumisesta keskusteluihin oikeuksista, jotka ovat Kiinan perustuslain periaatteiden mukaisia, ei aiheutuisi merkittävää uhkaa Kiinalle. Oikeastaan asia on aivan päinvastoin. Suurten maiden ja suurten kansakuntien pitäisi olla jalomielisiä. Tällainen käytös voi olla todiste niiden suuruudesta.

Vuoropuhelun käyminen Tiibetin kanssa tarjoaa Kiinalle tilaisuuden osoittaa hyvän, myönteisen puolensa. Solidaarisuuden osoittaminen Tiibetille ja tiibetiläisille ei ole kiinalaisvastaista. Se on huolenilmaus ihmisoikeuksista, uskonnollisesta ja kielellisestä vapaudesta, kulttuurisesta monimuotoisuudesta sekä oikeudesta säilyttää kansallinen identiteetti ja itsemääräämisoikeus. Emme näin ollen puutu Kiinan sisäisiin asioihin, vaan pyrimme pelkäämään puolustamaan normeja ja arvoja, jotka ovat tärkeitä meille kaikkialla – Euroopassa, Aasiassa ja koko maailmassa. Kiinaa ei ole otettu mitenkään silmätikuksi. Puolustamme pienten kansakuntien oikeuksia, vaikka se osoittautuisikin kiusalliseksi tai hankalaksi. Teemme näin, koska uskomme, että se on oikea lähestymistapa.

(Istunto keskeytettiin klo 11.55 ja sitä jatkettiin klo 12.05.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

7. Äänestykset

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

7.1. Paremmat uranäkymät ja suurempi liikkuvuus: Eurooppalainen kumppanuus tutkijoita varten (A6-0067/2009, Pia Elda Locatelli) (äänestys)

7.2. Kuluttajien ja erityisesti alaikäisten suojeleminen videopelien haitoilta (A6-0051/2009, Toine Manders) (äänestys)

7.3. Yhteisen ilmailualueen kehittäminen Israelin kanssa (A6-0090/2009, Luca Romagnoli) (äänestys)

7.4. Tonnikalan monivuotinen elvytysuunnitelma Itä-Atlantilla ja Välimerellä (äänestys)

7.5. Sri Lankan humanitaarisen tilanteen huonontuminen (äänestys)

7.6. EU:n ja erityisesti Etelä-Euroopan maatalousmaan heikentymisestä johtuva haaste: EU:n maatalouspolitiikan välineiden tarjoama vastaus (A6-0086/2009, Vincenzo Aita) (äänestys)

7.7. Työntekijöiden osallistuminen yrityksissä, joilla on eurooppalainen perussääntö (äänestys)

7.8. Siirtolaisten lapset (äänestys)

– Ennen 7 kohdasta toimitettua äänestystä:

Philip Bushill-Matthews, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, päätöslauselmaesityksen 7 kohdassa – sen viimeisessä kohdassa – kehoitetaan teitä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle ja muille maineikkaille toimielimille, alueiden komitea ja talous- ja sosiaalikomitea mukaan luettuina, sekä työmarkkinaosapuolille. Siinä ei kuitenkaan, harvinaista kyllä, kehoiteta teitä välittämään päätöslauselmaa jäsenvaltioiden parlamenteille. Haluaisinkin korjata tämän laiminlyönnin ja ehdottaa seuraavaa hyvin yksinkertaista suullista tarkistusta: ”ja jäsenvaltioiden parlamenteille”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

7.9. Kroatian edistymiskertomus 2008 (äänestys)

– Ennen tarkistuksesta 13 toimitettua äänestystä:

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Kiitos, arvoisa puhemies. Poliittisten ryhmien välillä on käyty paljon keskusteluita muutamien viime päivien aikana, itse asiassa aivan viime hetkiin saakka. Seuraava tarkistus on nyt käsittääkseni saanut eniten kannatusta parlamentissa, ja saamieni tietojen mukaan siitä on myös sovittu yhteisymmärryksessä sekä Kroatian että Slovenian kanssa.

Tarkistus kuuluu seuraavasti:

(EN) ”muistuttaa Kroatian ja Slovenian pääministereiden 26. elokuuta 2007 tekemästä epävirallisesta sopimuksesta rajakiistan viemisestä kansainvälisen elimen ratkaistavaksi; pitää myönteisenä Kroatian ja Slovenian valmiutta hyväksyä komission välitysehdotus, ja katsoo, että välityksen olisi perustuttava kansainväliseen oikeuteen ja oikeudenmukaisuuden periaatteeseen; odottaa tässä yhteydessä, että liittymisneuvottelut etenevät pikaisesti;”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

7.10. Turkin edistymiskertomus 2008 (äänestys)

– Ennen 4 kohdasta toimitettua äänestystä:

Andrew Duff, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän lisäämään tähän kohtaan adjektiivin ”sekularistiseksi”, jolloin ilmaus kuuluisi seuraavasti: ”vakaaksi, demokraattiseksi, moniarvoiseksi ja sekularistiseksi hyvinvointiyhteiskunnaksi”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

– Ennen tarkistuksesta 9 toimitettua äänestystä:

Joost Lagendijk, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, eilisen keskustelun ja esittelijän kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen haluaisin lisätä tarkistukseen yhden sanan. Se on ”siirtymäkauden”, ja tarkistus kuuluisi sen jälkeen seuraavasti: ”väliaikaisia siirtymäkauden poikkeuksia lukuun ottamatta”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

– Ennen tarkistuksesta 10 toimitettua äänestystä:

Joost Lagendijk, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, eilisen keskustelun jälkeen ehdotan, että sanat ”ottamaan mukaan” korvataan sanalla ”kuulemaan”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

7.11. Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian edistymiskertomus 2008 (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Erik Meijer, esittäjä. – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin äänestämme entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian liittymisprosessia käsittelevästä päätöslauselmaesityksestäni, haluan esittää kolme teknistä huomautusta, jotta kaikki voivat äänestää oikeasta tekstistä.

Ensimmäinen huomautus: kun päätöslauselmaesityksen 12 kohdassa mainitaan Makedonian neuvottelija, siinä pitäisi olla ”entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian neuvottelija”. Tämä on täysin yhdenmukaista sen kanssa, mitä päätimme äänestäessämme mietinnöistäni vuosina 2007 ja 2008.

Toinen huomautus: 18 kohdassa mainittu Makedonian ortodoksikirkko on maan suurimman uskonnollisen yhteisön virallinen nimi. Tämän maininnan tarkoituksena on erottaa se Serbian ortodoksiryhmästä. Sanaa ”Makedonian” ei voida korvata viittaamalla valtion nimeen. Koska kyseessä on instituution virallinen nimi, ehdotan nimen ympäröimistä lainausmerkeillä.

Kolmas huomautus: 10 kohtaan sisältyvän sanan ”pending”, joka on osa ilmausta ”odotettaessa Eurooppa-kumppanuuden keskeisten prioriteettien täysimääräistä täytäntöönpanoa”, käännöksen osalta on todettava, että – ainakin – ranskan- ja italiantekstien versiot eroavat englannin-, saksan- ja hollanninkielisistä versioista. Ehdotan, että kaikki lopulliset käännökset tehdään alkuperäisen englanninkielisen version pohjalta.

– 12 kohdasta:

Giorgos Dimitrakopoulos, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, jäsen Swoboda oli esittänyt 12 kohtaan tarkistusta 1, josta pyydettiin nimenhuutoäänestystä, ja kuten tiedätte, jäsen Swoboda peruutti tarkistuksen 1 tänään. Pyydänkin, että nimenhuutoäänestys toimitetaan 12 kohdan toisesta osasta.

– Ennen tarkistuksesta 2 toimitettua äänestystä:

Anna Ibrisagic, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ehdotan, että tekstistä poistetaan osa siten, että 13 kohdan toisen osan uusi teksti kuuluisi seuraavasti: ”toivoo, että odotettavissa olevaa ’Nimetz-prosessin’ mukaista uutta neuvottelukierrosta ajatellen kaikki alueen hallitukset tukisivat kyseisen maan integroitumista Euroopan unioniin ja myötävaikuttaisivat tällä tavoin alueen vakauteen ja hyvinvointiin”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin sanoa, etten pidä oikeudenmukaisena sitä, että peruutettuani tarkistukseni osa alkuperäisestä tekstistäni hylättiin. Tämä ei ole oikeudenmukainen menettelytapa.

Jäsen Ibrisagicin äskeisen puheenvuoron osalta haluan kuitenkin todeta, että voimme hyväksyä tämän sanamuodon. Peruutan siinä tapauksessa tarkistukseni 3 ja toivon oikeistolta oikeudenmukaista kohtelua.

7.12. Entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen toimeksianto (A6-0112/2009, Annemie Neyts-Uyttebroeck) (äänestys)

– Ennen 1 kohdan h alakohdasta toimitettua äänestystä:

Doris Pack, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin sosialistiryhmän ja esittelijän suostumuksella ehdotan 1 kohdan h alakohdtaan seuraavaa suullista tarkistusta:

(EN) ”korostaa, että asiasta vastaavien viranomaisten olisi luovutettava kenraali Ante Gotovinan, Mladen Markačin ja Ivan Čermakin syyttämiseksi keskeiset asiakirjat”. Kohdan loppu säilyy entisellään.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

7.13. Istanbulissa 16.–22. maaliskuuta 2009 järjestettävä maailman viides vesifoorumi (äänestys)

– Tarkistuksesta 5 toimitetun äänestyksen jälkeen:

Inés Ayala Sender, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, Zaragozan vuoden 2008 maailmannäyttely päättyi 14. syyskuuta 2008. Se oli ensimmäinen yksinomaan vedelle ja kestäville kehitykselle omistettu näyttely ja ensimmäinen näyttely, johon Euroopan parlamentti osallistui tasavertaisena komission kanssa.

Kolme kuukautta jatkuneiden keskustelujen, joihin osallistui yli 2 000 asiantuntijaa ja kansalaisjärjestöä, tuloksena syntyi Zaragozan peruskirja, joka kuvastaa erittäin hyvin keskustelujen tilaa Mexico Cityn (2006) ja Istanbulin vesifoorumeiden välillä. Ehdotammekin, että päätöslauselmaan lisätään seuraava johdanto-osan kappale, jonka luen ääneen englanniksi:

(EN) "ottaa huomioon vuoden 2008 Zaragozan peruskirjan 'Uusi laaja näkemys vedestä' ja vesifoorumin Zaragozan vuoden 2008 maailmannäyttelyn päättäjäispäivänä 14. syyskuuta hyväksymät suositukset, jotka välitettiin YK:n pääsihteerille,".

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

7.14. Saharan eteläpuolisen Afrikan maille myönnettävä terveydenhuoltopalveluihin liittyvä EY:n kehitysyhteistyötuki (äänestys)

7.15. Yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) käyttöönotto (äänestys)

7.16. EU:n ja Brasilian strateginen kumppanuus (A6-0062/2009, Maria Eleni Koppa) (äänestys)

7.17. EU:n ja Meksikon strateginen kumppanuus (A6-0028/2009, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra) (äänestys)

*

* *

Puhemies. – (DE) Haluan sanoa jotakin ennen viimeistä äänestystä, jolloin parlamentissa on aina rauhatonta. Tämä on viimeinen täysistunto, johon pääsihteerimme Harald Rømer osallistuu. Esitin hänelle monisanaisesti teidän puolestanne Euroopan parlamentin kiitokset toissapäivänä järjestetyllä vastaanotolla. Haluan lopuksi kiittää häntä myös täällä täysistunnossa: hyvä Harald Rømer, suuret kiitokset vuosikymmenten työstänne Euroopan parlamentin palveluksessa.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

(Vastalauseita)

Euroopan parlamentille 36 vuoden ajan työskennellyt henkilö ansaitsee parlamentin vilpittömän tunnustuksen. Lämpimät kiitoksemme, Harald Rømer.

(Vastalauseita)

Näitä välihuomautuksia esittäville haluan sanoa toivovani, etteivät vanhempanne saa tietää, miten käyttäydytte täällä.

(Suosionosoituksia)

*

* *

7.18. Tiibetin kansannousun 50. vuosipäivä sekä dalai-laman ja Kiinan hallituksen vuoropuhelu (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Marco Cappato, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, pyydän, että 1, 2 ja 3 kohdasta pyydetty erillinen äänestys toimitetaan nimenhuutoäänestyksenä.

– Ennen johdanto-osan E kappaleesta toimitettua äänestystä:

Marco Cappato, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Pyydän myös, että lopullinen äänestys toimitetaan nimenhuutoäänestyksenä.

Puhetta johti*varapuhemies Gérard ONESTA***8. Äänestysseilykset****Suulliset äänestysseilykset****- Mietintö: Vincenzo Aita (A6-0086/2009)**

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain sanoa tästä mietinnöstä, että olen tyytyväinen ryhmämme esittämän tarkistuksen 1 hyväksymiseen ja että pidän tätä muutosta myönteisenä. Haasteena on maaperän suojelu Euroopan unionissa, mutta se kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan eikä edellytä EU:n lähestymistapaa tai EU:n direktiivejä tai asetuksia. Pidän näin ollen äänestyksen tulosta myönteisenä.

- Päätöslauselmaesitys (B6-0104/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen ja haluan myös kiittää lämpimästi jäsen Swobodaa siitä, että tämä tärkeä mietintö on hyväksytty erittäin suurella yksimielisyydellä.

Haluan käyttää tätä tilaisuutta vedotakseni slovenialaisiin kollegoihimme, joita ja joiden kotimaata kohtaan tunnen suurta sympatiaa, että he löytäisivät jälleen keinon jatkaa Slovenian erittäin menestyksellisellä tiellä kohti yhdentynyttä Eurooppaa. Slovenia oli ensimmäinen uusi jäsenvaltio, joka otti käyttöön euron ja alkoi soveltaa Schengen-säännöstöä. Slovenia on Euroopan yhdentymisen tienraivaaja. Haluaisin nähdä Slovenian myös toimivan kansallisten etujensa mukaisesti tienraivaajana Kroatian EU-jäsenyydelle.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, tuen periaatteessa Kroatian liittymistä Euroopan unioniin, mutta en äänestänyt päätöslauselman puolesta. Äänestin tyhjää, koska Kroatiassa on edelleen monia ongelmia, yhtenä esimerkkinä korruptio. Kokemus on nyt osoittanut meille, että korruptio on itse asiassa lisääntynyt useissa maissa, jotka liittyivät Euroopan unioniin ennen kuin olivat todellisuudessa täysin valmiita siihen.

Ongelmana tässä päätöslauselmassa on se, että sen mukaan neuvottelut voitaisiin ehkä saada päätökseen vuonna 2009, toisin sanoen kuluvana vuonna. Minusta on kuitenkin oikeastaan epäviisasta sitoutua tiettyyn määräaikaan. Kroatialle pitäisi antaa mahdollisuus liittyä sitten, kun se on täysin valmis. Tällä hetkellä näin ei todellakaan ole.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Toivon vilpittömästi, että Kroatiasta tulee Euroopan unionin jäsen mahdollisimman pian, ja tätä toivoo myös Slovenia. Jos haluamme toiveemme toteutuvan, meidän on autettava Kroatiaa ja tehtävä yhteistyötä sen kanssa. Voimme ratkaista kiistat kuuntelemalla tarkkaavaisesti kaikkia asianosaisia. Euroopan parlamentin tänään hyväksymässä päätöslauselmassa ei kuitenkaan ole mitään sellaista, mikä viittaisi siihen, että olemme löytäneet oikean tasapainon äänestäessämme niin sanotusta Kroatian ja Slovenian rajakiidasta. Puolueellisuuden välttämiseksi meidän olisi myös sisällytettävä siihen vähimmäisvaatimuksena oikeudenmukaisuuden periaate.

Lopuksi huomauttaisin, että jos todella haluamme ratkaista tämän ongelman, meidän olisi varmistettava, että sekä Slovenia että Kroatia noudattavat asianomaisen kansainvälisen elimen ratkaisua. Tästä syystä molempien maiden parlamenttien pitäisi ratifioida se etukäteen.

- Päätöslauselmaesitys (B6-0105/2009)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Kiitos, arvoisa puhemies. Annoin tukeni Turkin edistymiskertomukselle. Turkin kanssa käytävät neuvottelut sen liittymisestä Euroopan unioniin ovat kaikille jäsenvaltioille poliittisesti ja taloudellisesti merkittävä vakava haaste, joka vaikuttaa myös turvallisuuteen. Turkin on erityisen tärkeää täyttää jäsenyysskriteerit ja toimia johdonmukaisesti, riittävän täsmällisesti ja avoimesti Euroopan unionin kansalaisia kohtaan. Mielestäni on erityisen tärkeää edistyä tässä prosessissa naapurimaiden kanssa tehtävän hyvän yhteistyön kautta. Tältä osin meidän on nähdäkseni pantava merkille, että Bulgarian ja Turkin välillä on tapahtunut tiettyä edistymistä niiden päästyä yhteisymmärrykseen neuvottelujen aloittamisesta niistä kysymyksistä, joita ei ole toistaiseksi pystytty ratkaisemaan, erityisesti traakialaisten pakolaisten omistuskysymysten ratkaisemisesta, mikä on Euroopan parlamentin ponnistelujen ansiota. Seuraamme tätä prosessia erityisen tiiviisti, koska se koskee tuhansien ihmisten oikeuksia, joita on

kunnioitettava koko Euroopan unionin alueella. Traakialaisia koskeva kysymys on aivan yhtä tärkeä kuin Turkin suhteet muihin sen naapurimaihin. Kiitos.

- Päättölauselmaesitys (B6-0104/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Tiedämme, millainen koettelemus balkanilaisilla ystävillemme on takanaan. Tämä pätee sekä Sloveniaan että Kroatiaan, kun Serbia hyökkäsi niitä molempia vastaan, ja tunnemme sympatiaa molempia kohtaan. Minun on sanottava, että EU toimi jalosti hyväksyessään Slovenian EU:hun ennen kuin kaikki Slovenian ja Kroatian väliset kiistat oli ratkaistu. Katsonkin, että meidän pitäisi nyt omaksua samantapainen lähestymistapa Kroatiaan.

Pahoittelen sitä, että jotkut slovenialaiset poliitikot haluaisivat nyt estää Kroatian liittymisen EU:hun. Olen kuullut näin jäsen Jordan Cizeljiltä, jolla on järkevä ja mielestäni tasapainoinen lähestymistapa tähän poliittiseen kysymykseen. Luotan siihen, että epävirallinen sopimus, josta Kroatian ja Slovenian on määrä jatkaa keskusteluja komission välityksellä, johtaa menestykselliseen lopputulokseen.

Puhemies. – (FR) Hyvät parlamentin jäsenet, saanen selittää yhden asian työjärjestyksessämme. Voidaksenne käyttää puheenvuoron äänestysesitysten aikana teidän on pyydettävä sitä parlamentin yksiköiltä ennen äänestysesitysten alkua. Olen tietysti hyvin joustava ja annan läsnä olevien jäsenten käyttää puheenvuoron. Emme kuitenkaan sovelle nyt menettelyä ilman puhujalistaa. Teidän on merkittävä nimenne etukäteen listaan ennen äänestysesitysten alkamista.

- Päättölauselmaesitys (B6-0105/2009)

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, annoin tukeni Turkia koskevalle edistymiskertomukselle, koska se on mielestäni objektiivinen kertomus, joka antaa sekä Turkille että Euroopan unionille tilaisuuden edetä yhdessä Turkin valmistautumisessa EU:n jäsenyyteen. Samanaikaisesti haluan todeta olevani tietyllä tapaa tyytymätön siihen, että täysistunnossa hylättiin sosialistiryhmän ehdotus päättölauselmaan sisällytettävästä toteamuksesta, jonka mukaan Turkin EU-jäsenyys on Turkin ja Euroopan unionin yhteinen tavoite.

Jos haluamme Turkilta nopeampaa edistymistä sen kehitykseen liittyvien ongelmien osalta, meidän on uskoakseni myös oltava riittävän avoimia ja tehtävä kumppaneillemme ehdottoman selväksi, että tämän prosessin päämääränä on edelleen tosiasiallisesti Turkin liittyminen Euroopan unioniin. Turkin rooli kasvaa tulevaisuudessa, ja on Euroopan unionin etujen mukaista, että sen jäsenvaltioiden joukossa on ei-kristitty maa, koska tämä antaa meille monia mahdollisuuksia tehdä sellaista politiikkaa, joka ei ole mahdollista tällä hetkellä. Kiitos.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Hyvät parlamentin jäsenet, Attack-puolue äänestää Turkia koskevaa edistymiskertomusta vastaan, koska emme havaitse minkäänlaista edistymistä. Itse asiassa edistystä ei voitaisikaan saavuttaa. Turkki ottaa huomioon vain omat etunsa, joihin eivät kuulu ihmisoikeuksien kunnioittaminen eivätkä muut eurooppalaiset ja kristilliset arvot. Turkki on yli 80 vuoden ajan kieltäytynyt noudattamasta Ankaran sopimusta, jonka mukaan se on Bulgarialle velkaa 10 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Kuvitelkaapa, miten se noudattaisi eurooppalaisia säännöksiä.

Jäsen Wiersma mainitsi eilen, että se, ettei Turkki tunnusta vuosien 1915–1916 armenialaisten kansanmurhaa, on ongelma. Mitä meidän pitäisi sitten sanoa bulgarialaisiin 500 vuoden ajan kohdistuneista kansanmurhaa vastaavista toimituksista, kuten Stara Zagoran, Batakin ja Perushtitsan verilöylyistä, joita Kansainvälinen eurooppalainen komissio kuvaili vuonna 1876? Jäsen Wiersma myös totesi, ettei EU:ssa ole sijaa islamistiselle Turkille. Turkkilaiset islamistit räjäyttivät Bulgariassa 20 vuotta sitten naisia ja lapsia kuljettaneita linja-autoja. Turkki maksoi muistomerkkien pystyttämisen näiden terroristien kunniaksi. Tällainen on nykyaikainen Turkki, jota hallitsee fundamentalistinen islamistipuolue. Nämä ovat sen arvoja, eivätkä ne sovellu mielestämme Eurooppaan.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, erehtyminen on inhimillistä, erheeseen takertuminen pirullista. Tämä sanonta ei ole koskaan ollut yhtä osuva kuin Turkin kanssa käytävien liittymisneuvottelujen surullisen tarinan kohdalla.

Vuodesta 2005 lähtien komissio on esittänyt samat kielteiset kertomukset ihmisoikeuksista, vähemmistöjen kunnioittamisesta ja unionille tehdyistä sitoumuksista, samalla kun liittymistavoitteeseen ei ole kajottu.

Tämä ei ole tällä hetkellä se varsinainen ongelma. Taustalla on eurooppalaisten toive, ettei heidän tarvitsisi enää hyväksyä liittymisestä väistämättä seuraavan sijoittautumisvapauden seurauksia.

On myös otettava huomioon, että Turkki kuuluu maantieteellisesti, kulttuurisesti, kielellisesti ja hengellisesti alueeseen, joka ei ole Eurooppa. Meidän onkin luovuttava tästä kuvitelmasta. Meidän on luovuttava liittymiseen liittyvästä teatterista ja aloitettava välittömästi käytännön keskustelut, toisin sanoen pyrittävä yhteisiin ja keskinäisiin etuihin perustuvaan kumppanuuteen. Liittymisprosessista on luovuttava.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, ratkaisevilla aloilla – ihmisoikeudet, vähemmistöjen oikeudet, uskonnon- ja ilmaisunvapaus – Turkki ei ole edistynyt lähes lainkaan, ja muutamina viime päivinä se on jopa ottanut joitakin askeleita taaksepäin.

Tästä huolimatta komissio väittää, että olemme velvollisia ottamaan myönteisen kannan, koska kyseessä on tärkeä strateginen kumppani. Se on totta, mutta kyse on ulkopoliittikkaan kuuluvasta asiasta. Se, että tarvitsemme strategisia kumppanuuksia, ei ole jäsenyyskriteeri.

Äänestin kaikesta huolimatta hyvin selkeästi kertomuksen puolesta, koska sosialistien vaatimus siitä, että kertomuksessa keskitytään liittymiseen, hylättiin. Kertomus on erittäin onnistunut ja läpimurto meille, koska siinä nimenomaan vältetään asettamasta liittymistä tavoitteeksi ja koska siinä puhutaan pitkästä prosessista, jolla ei ole takarajaa ja jonka lopputulos ei ole vielä selvillä. Olisimme mieluummin ottaneet kielteisen kannan täysjäsenyyteen, mutta tämä sanamuoto lähentelee joka tapauksessa sitä ja on siten suuri saavutus niille meistä, jotka kannattavat mielihyvin kumppanuutta Turkin kanssa osana ulkopoliittikkaamme mutta torjuvat sen liittymisen EU:hun.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin tyhjää Turkkia koskevasta kertomuksesta. Vaikka kertomuksessa nimittäin esitetään kattavaa kritiikkiä monista Turkissa edelleen olevista suurista ongelmista, sen ainoa mahdollinen päätelmä olisi pitänyt olla se, että neuvottelut on lopetettava, vieläpä pysyvästi, koska kolmen vuoden jälkeenkin Turkin tilanne ei ole parantunut olennaisesti.

Olen joka tapauksessa sitä mieltä, että Euroopan unionin on säilyttävä eurooppalaisena hankkeena eikä Euroopan unionissa pitäisi siten olla sijaa Turkin kaltaiselle maalle, joka ei ole eurooppalainen maa.

Eilen eräs Euroopan parlamentin sosialistiryhmän jäsen sanoi, ettei hän koskaan hyväksyisi Turkin islamisoitumisen jatkumista. Toivon, että hän ja hänen ryhmänsä vastustavat myös Euroopan islamisoitumista, vaikka en pidätkään henkeäni sen puolesta.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kertomuksessa kuvataan Turkin edistymistä kohti tulevaa EU:n jäsenyyttä. Se on lopullinen päämäärä, jota tuen. Minulla on kuitenkin joitakin Turkin edistymiseen liittyviä huolenaiheita.

Yksi huolenaiheistani on sekularistisen tasavallan ihanteen asteittainen rapautuminen ja uskonnon kasvava asema politiikassa. Olen myös huolissani joistakin Turkissa dokumentoiduista ihmisoikeusloukkauksista ja joistakin vähemmistöyhteisöjen vastaisista toimista. Meidän on nähtävä toimia näillä aloilla ennen kuin voimme harkita Turkin jäsenyyttä.

Meidän on kuitenkin myös tärkeää olla rehellisiä Turkille ja sanoa selvästi ja yksiselitteisesti, että jos se täyttää kaikki ehdot, jotka muut jäsenvaltiot ovat täyttäneet, sillä on oikeus liittyä EU:hun. Ei ole oikein, että yksittäisten jäsenvaltioiden päämiehet asettavat epäoikeudenmukaisia ja epätasapainoisia esteitä Turkin jäsenyyden tielle. Jos Turkki täyttää ehdot, sillä on oikeus liittyä, ja sen pitäisi antaa tehdä niin. Tarvitsemme EU:n, joka on laajempi eikä syvempi.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, äänestin Turkin edistymiskertomusta koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta sen 32 ja 40 kohdassa Kyproksesta esitettyjen myönteisten toteamusten vuoksi, vaikka en olekaan samaa mieltä tarkistusten 9 ja 10 sisällöstä.

Tarkistuksessa 9 esitetään, että Euroopan unionin perusperiaatteista, neljä perusvapautta mukaan luettuina, tehtäisiin – joskin tilapäisiä – poikkeuksia, mitä en voi hyväksyä. Näin on toimittu nyt, kun neuvotteluja käyvät Kyproksen kahden yhteisön johtajat, toisin sanoen ainoat ihmiset, jotka voivat päättää asiasta.

Tarkistus 10 on ristiriidassa sen kanssa, että yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka on osa yhteisön säännöstöä, jota EU:n ja jäsenvaltioiden on noudatettava, eikä kolmansille maille voida antaa *avointa valtakirjaa* osallistua suunnittelu- ja päätöksentekoprosesseihin.

- Päätöslauselmaesitys (B6-0106/2009)

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (HU) Viimeisten kolmen vuoden ajan Makedonia on ollut EU:n ehdokasvaltio. Tästä huolimatta liittymisneuvottelut eivät ole vielä alkaneet. Ellei Euroopan unioni ota viipymättä ratkaisevia askelia, siitä seuraavalla uskottavuuden menetyksellä saattaisi olla kielteisiä vaikutuksia alueen vakauteen. Makedonia on edistynyt erittäin paljon muutamien viime vuosien aikana, saavuttanut hyviä taloudellisia tuloksia, siirtynyt lähemmäs toimivaa markkinataloutta ja antanut onnistuneesti lainsäädäntöä. Hallitus ja oppositio, kansalaisyhteiskunta ja julkinen mielipide ovat päässeet yhteisymmärrykseen, jotta Kööpenhaminan kriteerit voidaan täyttää mahdollisimman pian. Kansallisten ja etnisten yhteisöjen rinnakkaiselo on myös järjestetty hyvin. Kreikan sitkeä vastustus liittymisneuvottelujen aloittamista kohtaan on käsittämätöntä. Maan nimi ei saa olla mikään este! Kahdenvälisiä keskusteluja nimestä voidaan käydä samanaikaisesti. Kannatan kertomusta, koska se on tärkeä viesti Makedonian kansalle ja antaa ratkaisevan sysäyksen todellisten neuvottelujen aloittamiselle ennen kuluvan vuoden loppua. Suuret kiitokset.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, tässä kertomuksessa lähetetään tärkeä viesti maalle, jolla on vakauttava rooli, esimerkillinen vähemmistöjä koskeva lainsäädäntö, laajapohjainen hallitus, jossa kaikki kansallisuudet ovat edustettuina, ja joka on ottanut selkeän eurooppalaisen kurssin pääministeri Gruevskin johdolla. Äänestin siksi mielihyvin tämän kertomuksen puolesta ja katson, että meidän olisi korostettava erityisesti kahta seikkaa. Ensinnäkin haluamme neuvoston ja komission kertovan meille tänä vuonna, milloin liittymisneuvotteluiden on määrä alkaa, ja toiseksi emme suvaitse mitään kahdenvälisiä rettelöintiä, varsinkaan tämän eriskummallinen nimikysymyksen osalta. Tätä maata nimitetään Makedoniaksi, sopii se joillekin henkilöille tai ei, ja meidän on viimeinkin alettava tasoittaa sen tietä kohti Eurooppaa.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin jäsen Meijerin päätöslauselmaesitystä vastaan, koska minä ja puolueeni katsomme, että laajentuminen on keskeytettävä Kroatian liittymisen jälkeen määrittelemättömäksi ajaksi. EU:n kansalaiset eivät halua uutta laajentumista lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä eivätkä varsinkaan laajentumista, joka käsittäisi tietysti Turkin. Tämän parlamentin on aika kuunnella kerrankin niitä, joita sen on tarkoitus edustaa.

Vastustan myös liittymisneuvotteluiden aloittamista entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kanssa, mitä Euroopan parlamentti vaatii, sekä EU:n jäsenyyssmahdollisuuden antamista koko Länsi-Balkanille. Osa näistä maista tai yksiköistä on läpikotaisin islamilaisia, eikä niiden pitäisi mielestäni antaa liittyä Euroopan unioniin.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olin hyvin tyytyväinen tämänpäiväiseen äänestykseen.

Vierailin aivan äskettäin Makedoniassa Margaret Thatcherin pääministerikaudellaan perustaman Westminster Foundation for Democracy -säätiön puolesta. Näin vierailuni aikana maan, jolla on erittäin aktiivisia poliittisia puolueita ja mielenkiintoinen veropolitiikka, jossa on käytössä tasavero sekä yritys- että tuloverotuksessa, sekä kasvava talous. Makedoniassa järjestetään ensi kuussa vapaat, oikeudenmukaiset ja rehelliset vaalit – luultavasti paremmat kuin meillä oli äskettäin Yhdistyneessä kuningaskunnassa postiaänestyksen osalta. Tällaiselle maalle pitäisi antaa mahdollisuus liittyä halutessaan Euroopan unioniin oman itsemääräämisoikeutensa perusteella – minkä vuoksi edellisten puhujien pitäisi ehkä pohtia tätä asiaa.

Olemme todistaneet tänään merkittävää muutosta, koska tähän saakka parlamentin kreikkalaiset jäsenet ovat tehneet itsensä täysin naurettaviksi ja joutuneet pilkan kohteeksi esittäessään argumenttejaan tämän maan nimestä, joka on Makedonian tasavalta.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ongelmana jäsen Heaton Harrisin jälkeen puhumisessa on se, että hän toi esille monia asioita, joista halusin itsekin tässä yhteydessä puhua. Minusta on aivan järjetöntä, että Kreikka jatkaisi tätä iänikuista ja, suoraan sanottuna, naurettavaa valitusvirttä Makedonian nimestä. Vaalipiirissäni on muutamia kauniita kreivikuntia – kuten Durham ja Northumberland –, enkä oikeastaan pidä kovinkaan pahana asiana, jos jokin toinen jäsenvaltio haluaa nimetä itsensä näiden suurenmoisten kreivikuntien mukaan.

On aivan naurettavaa, että liittymisneuvotteluja viivytetään vain sen vuoksi, että maa päättää nimetä itsensä Makedoniaksi, eikä suinkaan etnisen, demokraattisen tai ihmisoikeuksia koskevan kiistan vuoksi. Toivon, että parlamentin kreikkalaiset jäsenet tulevat tässä suhteessa järkiinsä. Toivon myös, että Makedoniaa arvioidaan niiden samojen kriteerien perusteella, joita sovelletaan kaikkiin muihin ehdokasvaltioihin. Jos Makedonia täyttää nämä kriteerit, on demokraattinen, sekulaarinen valtio ja kunnioittaa ihmisoikeuksia,

sillä pitäisi olla kaikkien muiden jäsenvaltioiden tavoin oikeus liittyä EU:hun. Kreikan ei pitäisi käyttää naurettavaa veto-oikeutta pelkästään nimen perusteella.

- Päätöslauselmaesitys (B6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, EU ja Yhdysvallat ovat määritelleet tamilitiikerit terroristiryhmäksi, mutta onneksi näyttää siltä, että heidän verenhimoinen taistelunsa itsenäisen tamilivaltion puolesta saattaa nyt olla päättymässä. Sri Lanka ansaitsee elää rauhassa, kuten me Euroopassa.

Muiden kollegoiden tavoin kannatan Sri Lankan jakamatonta valtiota. Lisäksi on syytä merkitä pöytäkirjaan, että mielestäni on myös ehkä hyvä ajatus taata tamileille jonkinasteinen itsehallinto tämän jakamattoman valtion sisällä. En tue tiikereiden väkivaltaista taistelua ja pidän itse asiassa ehdottoman tärkeänä, että Sri Lankan armeijan annetaan jatkaa aseellista taisteluaan tamilitiikereitä vastaan.

On kuitenkin myös syytä huomata, että Sri Lankassa vallitsee tällä hetkellä humanitaarinen kriisi ja että avustusrjestöt olisi päästettävä alueelle. Olisikin ehkä syytä vaatia tulitaukoa, jotta avustusrjestöt pääsevät alueelle ja siviilien annetaan poistua kiistellyiltä alueilta. Tämän jälkeen meidän on kuitenkin annettava armeijan jatkaa taistelua.

- Mietintö: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, sellaisten kansainvälisten oikeusperiaatteiden, joilla ei ole yhteyttä mihinkään vaaleilla valittuun kansalliseen lainsäädäntöelimeen, lisääntyminen on yksi aikamme huolestuttavimmista kehityssuuntauksista. Olemme mullistamassa paitsi 300-vuotisen oikeuskäsityksen alueellisesta toimivallasta, toisin sanoen siitä, että rikos kuuluu sen valtion toimivaltaan, jonka alueella se on tehty. Olemme myös omaksumassa uudelleen sen historiallisen ajatuksen, jonka mukaan lakeja säätävien ei pitäisi olla vastuussa ihmisille, joiden on noudatettava näitä lakeja, vaan ainoastaan omalletunnolleen.

Saattaa vaikuttaa hyvin järkevältä ajatukselta, että jos esimerkiksi Milošević tai Karadžić ei saa oikeutta kotimaassaan, meidän on tehtävä asialle jotain. Miloševićin kaltaisten autoritaaristen johtajien vika on kuitenkin juuri se, että he turmelivat maansa demokratian ja asettivat itsensä lain yläpuolelle. Jos teemme tästä ongelmasta kansainvälisen, alennumme hänen tasolleen, kuten tapahtui farssiksi muuttuneen Haagin oikeudenkäynnin kohdalla. Kuuden vuoden aikana oikeudellista menettelyä muutettiin 27 kertaa, Miloševićille määrättiin puolustusasianajaja ja tuomiokin jäi lopulta antamatta.

En ole Miloševićin kannattaja: hän oli paha tarkoittava ja häijy kommunisti. Mutta pahatkin miehet ansaitsevat oikeutta – eritoten pahat miehet ansaitsevat oikeutta –, ja elleivät he saa sitä, me muut joudumme kärsimään.

- Päätöslauselma (B6-0113/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, me kaikki tiedämme, miten tärkeää vesi on, ja erityisesti kehitysmaissa, joissa vettä on hyvin hankalasti saatavilla, nuoret tytöt ja naiset kärsivät eniten. Heidän koulutusmahdollisuuksiaan heikentää suunnattomasti se, että he ovat vedenkantajia, mikäli niin halutaan. Näin tämän vieraillessani valtuuskunnan mukana Intiassa, ja on hyvin tärkeää, että investoimme enemmän vedenkäyttöön ja varmistamme, ettei se muodostu esteeksi nuorten tyttöjen ja naisten koulutukselle.

Pidän erityisen myönteisenä päätöslauselmaesityksen 2 kohtaa, jossa todetaan, että vettä on pidettävä yleisenä hyödykkeenä ja että sen on oltava julkisen valvonnan kohteena riippumatta siitä, miten sitä hallinnoidaan. Vesi on kallisarvoinen luonnonvara ja olemassa yleistä hyvää varten, ei yksittäisten tahojen valvontaa tai voitontavoittelua varten.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin annan vankan tukeni päätöslauselmaesityksellemme vedestä ja pidän myönteisenä sen 2 kohtaa, jossa toteamme painokkaasti, että vettä on pidettävä yleisenä hyödykkeenä ja että sen on oltava julkisen valvonnan kohteena. Vastustan henkilökohtaisesti voimakkaasti vesivarojen yksityistämistä.

Olemme viime aikoina nähneet, miten armoton voitontavoittelu on pannut maailmantalouden polvilleen. Emme varmasti halua saman tapahtuvan vesivaroille. Veden laadun turvaaminen ja vedenjakelujärjestelmän parantaminen edellyttävät jatkuvia investointeja siirtojärjestelmään. Yksityisellä sektorilla ei ole kannustimia tähän, koska houkutuksena on tietysti yksinkertaisesti nostaa kuluttajahintaa siirtojärjestelmän ajantasaistamiseen investoimisen sijaan. Olen nähnyt näin tapahtuvan omalla kotiseudullani Sligossa, jossa tietyt yhteisön osat joutuvat tulevaisuudessa maksamaan vedestään enemmän kuin oikeudenmukaisen osuutensa, koska yksityinen sektori ei investoi riittävästi siirtojärjestelmään.

- Mietintö: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin päätöslauselman ja mietinnön puolesta, mutta olen huolissani muutamasta asiasta. Tänä aamuna komissio myönsi, ettemme tiedä, mihin suuntaan WTO on kehittyvässä, emmekä näin ollen tiedä, miten strateginen kumppanuus nivoutuu siihen.

Emme voi sallia sellaisen tilanteen syntymistä, jossa strategisella kumppanuusjärjestelyllä – tai maailmankauppaa koskevalla sopimuksella – on kielteinen vaikutus EU:n elintarviketurvaa koskeviin huolenaiheisiin. Painotan jälleen kerran elintarviketuotannolle asetettuja vaatimuksia, jotka ovat tiukempia Euroopan unionissa. Rankaisemme omia tuottajiamme, jos he eivät täytä näitä vaatimuksia. Emme voi sallia sellaista tilannetta, jossa tuomme kolmansista maista – esimerkiksi Brasiliasta – elintarvikkeita, jotka eivät täytä tuotannolle asetettuja vaatimuksiamme, jolloin Euroopan unionin elintarvike- ja maataloustuottajat ovat hyvin eriarvoisessa kilpailuasemassa kolmansien maiden tuottajiin nähden.

- Mietintö: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Philip Claey (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin ja Meksikon, kuten myös EU:n ja esimerkiksi Brasilian, strateginen kumppanuus on tietysti hyvä asia ja EU:n etujen mukaista. Mietintö on suurelta osin tasapainoinen, mutta EU:n etujen mukaista ei ole mielestäni se – ja tämä myös herättää paljon kysymyksiä suuren yleisön keskuudessa – mietintöön sisältyvä kohta, jossa kehoitetaan tekemään maahanmuuttopolitiikkaa koskeva sopimus EU:n ja Meksikon välillä. Tämä ei tiedä hyvää ja on myös syy siihen, että päätin äänestää tyhjää.

- Päätöslauselmaesitys (B6-0135/2009)

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Myös minä äänestin Tiibetin tilannetta kansannousun 50. vuosipäivänä koskevan päätöslauselman puolesta, koska kiinalaiset viranomaiset ovat äskettäin kiristäneet Tiibetin turvatoimia ja estäneet toimittajien ja ulkomaalaisten pääsyn alueelle.

Tämänpäiväisellä keskustelulla Euroopan parlamentissa viestitämme, että olemme erittäin huolestuneita Tiibetin tilanteesta, erityisesti sen viattomiin asukkaisiin kohdistuvista kärsimyksistä ja kostotoimista.

Kehotan neuvostoa perustamaan päätöslauselman mukaisesti totuuskomission, jonka tavoitteena on selvittää, mitä Kiinan kansantasavallan ja hänen pyhyytensä dalai-laman edustajien välisissä neuvotteluissa tosiasiallisesti tapahtui.

Kehotan Kiinan hallitusta vapauttamaan välittömästi kaikki henkilöt, jotka on pidätetty pelkästään rauhanomaiseen mielenosoitukseen osallistumisen perusteella.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoron ilmaistakseni tyytyväisyyteni siitä laajasta tuesta, jota täysistunnossa on annettu jäsen Pannellan ja jäsen Onyskiewiczin kanssa esittämälleni päätöslauselmaesitykselle. Päätöslauselmaesitys poikkeaa jossain määrin komission jäsenen Ferrero Waldnerin tämänpäiväisestä puheenvuorosta, sillä päätöslauselmaesityksessä valitsimme puolemme. Pyrimme nimittäin selvittämään totuuden eli todelliset syyt siihen, miksi kiinalaisten ja tiibetiläisten keskustelut katkesivat. Emme siis tarkastele tätä kysymystä ulkopuolisen näkökulmasta, kuten komissio ja neuvosto valitettavasti edelleen tekevät, aivan kuin pelkkä toiveemme näiden kahden osapuolen välisestä vuoropuhelusta olisi riittävä.

Haluan korostaa, että minun on erityisen vaikea ymmärtää Euroopan parlamentin sosialistiryhmän menettelyä. Ensin he vastustivat keskustelua, sen jälkeen päätöslauselman esittämistä ja lopuksi he vielä äänestivät sitä vastaan. Jäsen Ford selitti tätä sillä, että hyväksymme liian monia Tiibetiä käsitteleviä päätöslauselmia. Ehkäpä sosialistiryhmä ja jäsen Ford eivät ymmärrä – tai sitten ymmärtävät sen liiankin hyvin – että tässä on kyse paljon suuremmasta asiasta, nimittäin miljardin Kiinan kansalaisen samoin kuin tiibetiläisten vapaudesta ja demokratiasta.

Philip Claey (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, on sanomattakin selvää, että äänestin päätöslauselman puolesta. Meidän ei kuitenkaan pidä kuvitella, että tällä viime kädessä harmittomalla päätöslauselmalla on kovinkaan suurta vaikutusta Kiinan totalitaariseen kommunistihallintoon, jonka kanssa käymme kaikesta huolimatta ilomielin kauppaa.

Tekisimme suuremman vaikutuksen Kiinan hallintoon, jos parlamentilla ja neuvostolla olisi rohkeutta todeta, että Tiibetin miehitys ja myöhemmin tapahtunut Kiinaan liittäminen olivat ristiriidassa kansainvälisen lain kanssa eikä Euroopan unioni voi siten tunnustaa niitä. Meidän on sinnikkäästi tehtävä täysin selväksi, että

Tiibetin on oltava itsenäinen valtio eikä Kiinan autonominen maakunta ja että Kiina on syyllistynyt ja syyllistyy Tiibetissä kansanmurhaan.

9. Ilmoitus neuvoston toimittamista yhteisistä kannoista: ks. pöytäkirja

10. Äänestysesitykset (jatkoa)

Suulliset äänestysesitykset (jatkoa)

– Päätöslauselmaesitys (B6-0135/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tiibetiläiset, kuten kaikki kansat, haluavat elää omien lakiansa ja oman kansansa alaisuudessa, ja kieltäessään heidän kansalliset pyrkimyksensä Kiinan hallitus käyttää erilaisia perusteluja kuten feodalismin lakkauttaminen ja maaorjuuden ja taikauskon poistaminen.

Loppujen lopuksi se kaikki on yksi versio siitä, mitä Engels kutsui ”vääräksi tietoisuudeksi”: Kiina katsoo, että tiibetiläiset eivät oikein ymmärrä asiaa eikä heille siksi pidä sallia täyttä demokratiaa.

Pyydän Euroopan parlamentin jäseniä pohtimaan kuinka ironista on kyseisen väitteen samankaltaisuus väitteeseen, joka esitettiin Ranskan, Alankomaiden ja Irlannin ”ei”-äänestysten jälkeen. Kuulimme tässä salissa kerta toisensa jälkeen, että ihmiset eivät ole kunnolla ymmärtäneet kysymystä, että he olivat äänestäneet jostain muusta – Jacques Chiracista vastaan tai Turkin liittymistä vastaan tai anglosaksista liberalismia vastaan – ja että he eivät olleet ymmärtäneet asiaa ja että heidän oli saatava lisätietoja.

Uskon, että kansat, olivat ne Tiibetissä tai Euroopan unionin jäsenvaltioissa, ymmärtävät toiveensa ja heidän olisi annettava ilmaista ne äänestyskopissa. Tiedän, että minusta on tulossa yhtä ikävyyttä kuin Cato vanhemmasta, mutta häntä kuunneltiin loppujen lopuksi, ja toistan, kuten olen tehnyt jokaisessa puheessani, että meidän olisi järjestettävä kansanäänestys Lissabonin sopimuksesta. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Kirjalliset äänestysesitykset

– Mietintö: Pia Elda Locatelli (A6-0067/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, Italia kärsii todellisesta aivovuodosta. Tutkijoiden joukkolähdöstä on vuosien mittaan tulossa selvä suuntaus. Lääketieteen Nobelin palkinnon voittajasta Renato Dulbecco on sanonut, että ne, jotka haluavat tehdä tutkimusta ovat lähdössä, kuten ovat tehneet aikaisemminkin, ja samasta syystä. He lähtevät, koska heille ei ole uranäkymiä, asianmukaisia palkkoja tai tutkimusvaroja, ja tutkimuskeskusten ovet pysyvät suljettuna, koska varojen puutteen lisäksi niiltä puuttuu organisaatio, joka ottaisi vastaan uusia ryhmiä ja kehittäisi uusia ideoita.

Italialaiset tutkijat lähtevät, koska infrastruktuuria puuttuu, erityisesti tieteen ja teknologian alalla, rahoitusta puuttuu, palkat ovat naurettavia ja valintajärjestelmä lannistaa parhaat ehdokkaat ja palkitsee suosituksia. He lähtevät ja he valittavat, koska yliopistojemme tarjoamat perusvalmiudet ovat erinomaisia. Kaikki muu kuitenkin puuttuu.

Olen samaa mieltä siitä, että jäsenvaltioiden on varmistettava avoin, kilpailuun perustuva tutkijoiden rekrytointi, joka perustuu tieteellisiin ansioihin. Ansiot olisi mitattava tieteellisen osaamisen ja tuotannon (julkaisujen) perusteella. Muitakin tärkeitä näkökohtia olisi luettava ansioiksi tutkijan uralla: innovointikyky, tutkimuksen johtamistaidot, koulutus- ja valvontataidot sekä yhteistyö teollisuuden kanssa.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta, koska olen samaa mieltä siitä, että EU tarvitsee lisää tutkijoita. Mietintö on erittäin tärkeä muun muassa siksi, että siinä jäsenvaltioita kehoitetaan parantamaan nuorten tutkijoiden nykyisiä uramahdollisuuksia esimerkiksi rahoituksen lisäämisellä ja urakehityksellä, joka perustuu saavutuksiin eikä virkaikaan. Saavutuksina pidettäisiin innovointikykyä, yrityksissä suoritettuja koulutusjaksoja ja niin edelleen.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Pia Elda Locatellin mietinnöllä tarkistetaan osaltaan Lissabonin strategiaa, jolla EU:n taloudesta on määrä tehdä maailman kilpailukykyisin vuoteen 2010 mennessä, ja keskeistä siinä on tutkijoiden asema EU:ssa. Mietinnössä mainitaan neljä ensisijaista alaa, joilla edistymisen on välttämätöntä:

– avoimet hakumenettelyt ja apurahojen siirrettävyys

- sosiaaliturva ja eläkkeet
- houkuttelevat työolot ja työehdot sekä
- tutkijoiden koulutus ja pätevyys.

Näillä aloilla käsitellään liikkuvuutta, avoimuutta, julkisuutta ja tukea tutkijoille ja mahdollisille tutkijoille. Koulutuksen, innovoinnin ja tutkimuksen kokoaminen johdonmukaiseksi tukipolitiikaksi on keskeinen osa toimivaa osaamistaloutta. Aivovuodon torjumista ja ”aivoverkon” perustamista koskevia toimiamme edistetään ehdotuksilla, joilla minimoidaan byrokraattiset esteet ja parannetaan tutkijoiden sosiaaliturvaa. EU:n päästökauppajärjestelmästä vastaavana esittelijänä tunnen oikein hyvin tutkimuksen ratkaisevan roolin ja tarpeen kehittää tarjolla olevia lahjakkuuksia kohtaamiemme huomattavien ilmastohaasteiden ratkaisemiseksi. Totean tyytyväisenä, että Irlannissa UCD- ja TCD-yliopistot ovat muodostaneet innovaatioallianssin, mikä on hyvä esimerkki tutkijoihin ja heidän uransa alkuun investoimisesta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Huolimatta siitä että viimeaikaiset tapahtumat osoittavat selvästi, että uusliberaali Lissabonin strategia on yksi Euroopan unionin heikkenevään taloudelliseen ja sosiaaliseen tilanteeseen johtaneista tekijöistä, mietinnössä vaaditaan strategian noudattamista, mitä emme hyväksy.

Mietinnössä on kuitenkin myönteisiä näkökohtia, joita me tuemme. Ne koskevat erityisesti tutkijoiden tarpeiden täyttämistä, heidän työoloihin ja sosiaaliturvaan liittyviä oikeuksiaan, perheiden yhdistämistä, naistutkijoiden oikeuksia ja nuorten tutkijoiden mukaanpääsyä sekä vaatimusta tutkimusrahoituksen ja tutkijoiden määrän lisäämisestä.

Ei ole kuitenkaan selvää, miten ehdotettu eurooppalainen tutkimusstrategia takaa yhtäläiset oikeudet kaikissa jäsenvaltioissa ja tutkijoiden, erityisesti nuorten tutkijoiden, yleisen pääsyn eurooppalaiseen tutkimuskumppanuuteen, erityisesti maissa kuten Portugali, joka ei ole poliittisen päätöksenteon keskiössä Euroopan unionissa, jota suuret valtiot hallitsevat yhä enemmän. Näistä syistä äänestimme mietinnöstä tyhjää.

Adam Gierek (PSE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, onko akateeminen ura riippuvainen liikkuvuudesta? Tietystä määrin se on. Voidaan sanoa, että liikkuvuudella voi erityisesti nuorten tutkijoiden tapauksessa olla merkittävä vaikutus heidän tuleviin saavutuksiinsa. Se johtuu siitä, että liikkuvuus helpottaa uuden tiedon saatavuutta ja antaa heille mahdollisuuden päästä sen ympäristön rajoitusten yli, jossa heidät on koulutettu. Siinä ei kuitenkaan ole kaikkia. Akateeminen ura alkaa varhain, yläasteella ja lukiossa, joissa nuoret saavat yleistiedon perusteet, erityisesti matematiikassa ja tieteessä.

Seuraava vaihe käsittää korkea-asteen koulutuksen ja jatko-opinnot. Nuoren henkilön akateemisen uran alkuvaiheessa, ja puhun nyt omien kokemusteni perusteella, liikkuvuus, helppo pääsy tutkimuslaitoksiin sekä mielenkiintoinen ja lupaava aihe, jota tutkitaan huippututkijoiden valvonnassa, ovat tärkeimmät asiat näille nuorille henkilöille, tärkeämpiä kuin heidän tuleva eläkkeensä.

Siten tärkein askel tieteellisen tutkimushenkilöstön houkuttelemiseksi on oikeiden olosuhteiden luominen tällaiselle tutkimukselle Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin tai eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurin puitteissa, esimerkiksi ottamalla käyttöön tohtoriapurahat, jotka ovat EU:n opiskelijoiden ja kolmansien maiden opiskelijoiden saatavilla ja joista tiedotetaan laajalti. Tarjoamamme olosuhteet, jotka koskevat perhettä ja ammatillista vakautta, määräävät sen, siirtyvätkö nuoret tohtorintutkimuksen suorittuaan teollisuuteen vai akateemisiin tutkimuslaitoksiin ja menevätkö he takaisin kotimaahansa vai jatkavatko matkaansa edelleen.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kun opiskelija pohtii tutkimusuraa, fyysistä liikkuvuutta on mainostettava koulutuskokemuksena, jota ei voida korvata virtuaalisella liikkuvuudella. Meidän on varmistettava, että lahjakkaimmat tutkijat saavat tuekseen tarpeeksi rahoitusta ja henkilöresursseja. Joillekin se voi merkitä sitä, että saavat resursseja kotimaansa ulkopuolelta.

Opiskelijoiden, luennoitsijoiden ja tutkijoiden liikkuvuuden eduista (esimerkiksi lisäarvo) on tiedotettava. Hallinnolliset ja rakenteelliset esteet on poistettava. Stipendejä ja lainoja pitäisi olla opiskelijoiden ja tutkijoiden saatavilla yksittäisille henkilöille ja laitoksille suunnattujen muiden edistämistoimien ohella.

Globalisaatiopolitiikassa on otettava huomioon seuraavat tekijät: kansainvälistä kokemusta saaneiden tutkijoiden keskeinen merkitys; todelliset kielelliset mahdollisuudet; tarve tarjota kaikille tutkijaksi aikoville

opiskelijoille mahdollisuus saada opintosuorituksia useista vieraista kielistä erikoisalasta riippumatta; hyvä laatu sekä tiedotus mahdollisuudesta ulkomailla tapahtuvaan opiskeluun ja tutkimukseen.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Mietinnöllä eurooppalaisesta kumppanuudesta tutkijoita varten pyritään vahvistamaan EU:n kilpailukykyä muihin imperialistisiin keskuksiin nähden, rajoittamaan tutkijoiden ”vuotoa” ja houkuttelemaan tutkijoita kehitysmaista.

Siinä edistetään tutkijoiden vapaata liikkuvuutta valtioiden, julkisen ja yksityisen sektorin, yritysten, tutkimuskeskusten ja yliopistojen välillä, julkisen ja yksityisen sektorin entistä voimakkaampaa yhteenkuuluvuutta tutkimuksen alalla, tieteen ehdotonta alistamista markkinoiden väliaikaisille teknisille vaatimuksille ja tutkijoiden suuntautumista sovellettuun tutkimukseen, ja siinä tutkijoiden kokemus yrityksissä tunnustetaan muodolliseksi pätevyydeksi.

”Tutkimuskaavojen” käyttöön ottaminen tutkijoiden valitsemiseksi toisen jäsenvaltion tieteellisistä laitoksista tai yliopistosta sekä tutkijoiden ja yritysjohtajien liikkuvuus auttaa suuria yrityksiä valitsemaan tutkijoiden eliitin ja hankkimaan henkilökuntaa ehdoin, joilla edistetään niiden kannattavuutta (joustavat työehdot, palkaton työ, poikkeukset vakuutusmaksuista). Nämä järjestelyt koskevat myös tohtoriksi opiskelevia, jotka suorittavat leijonanosan tutkimuksesta.

Äänestimme mietintöä vastaan, koska tutkijoiden on työskenneltävä vakain työehdoin laitoksissa, jotka eivät kilpaile ”ylivoimasta” vaan jotka tekevät yhteistyötä tieteen kehittämiseksi ja täyttävät ruohonjuuritason nykyaikaiset vaatimukset eivätkä plutokratian ja suuryritysten voittojen vaatimuksia.

Teresa Riera Madurell (PSE), kirjallinen. – (ES) Tutkimushenkilöstön puutteen korjaamiseksi on helpotettava EU:n ulkopuolella työskentelevien eurooppalaisten tutkijoiden paluuta ja myös niiden kolmansien maiden tutkijoiden maahantuloa, jotka haluavat työskennellä EU:ssa.

Naiset ovat edelleen aliedustettuina monilla tieteen ja teknologian aloilla sekä vastuutehtävissä. Siksi mielestäni on tärkeää kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan parempi sukupuolten välinen tasapaino elimissä, jotka vastaavat tutkijoiden palkkaamisesta ja etenemisestä. On tärkeää tehdä valinta- ja etenemisprosesseista avoimia.

Tutkijoiden yhtenäismarkkinoiden luomisessa on tärkeää myös määritellä ja luoda yhtenäinen eurooppalainen uramalli tutkimuksen alalla ja ottaa käyttöön tutkimusalan työtarjousten ja harjoittelusopimusten integroitu tietojärjestelmä koko EU:ssa.

Liikkuvuuden parantamisesta haluaisin todeta, että kolmansien maiden mies- ja naistutkijoiden vaihdon helpottamiseksi on sovellettava erityistä, entistä nopeampaa ja vähemmän byrokraattista viisumipolitiikkaa. Tämä koskee myös niitä maita, joiden kanssa tehdään jo nyt merkittävää tieteellistä yhteistyötä, kuten tiettyjen Latinalaisen Amerikan maiden kanssa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä Pia Elda Locatellin mietintöä eurooppalaisesta kumppanuudesta tutkijoita varten. Yliopiston luennoitsijana ymmärrän, että EU tarvitsee lisää tutkijoita parantaakseen tuottavuuttaan ja kilpailukykyään, erityisesti maailmanlaajuisessa kilpailussa, johon osallistuvat muut suuret taloudet kuten Yhdysvallat ja Japani sekä kehittyvät taloudet kuten Intia ja Kiina. Siitä syystä yhdyn esittelijän vetoomukseen, että jäsenvaltiot varmistavat avoimen, kilpailuun perustuvan tutkijoiden rekrytoinnin, joka perustuu tieteellisiin ansioihin.

– Mietintö: Toine Manders (A6-0051/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin mietinnön puolesta.

Uudet teknologiat ovat muuttaneet meidän elämämme, eivätkä vapaa-ajan harrastuksia ole suinkaan suljettu pois tästä prosessista.

Videopelit ovat nyt nuorten suosituin harrastus Euroopassa ja muuallakin. Monet videopelit on itse asiassa suunnattu aikuisille, ja niiden sisältö on usein lapsille sopimatonta.

Ottaen huomioon 22. huhtikuuta 2008 päivätty komission tiedonanto kuluttajien ja erityisesti alaikäisten suojelemisesta videopelien haitoilta nyt on kiireesti säänneltävä merkintöjä ja käytettävä toimenpiteitä, kuten ”punainen nappi” vanhemmille tai PEGI Online -järjestelmä, mukaan luettuna eurooppalainen *Safer Internet* -ohjelma.

On myös tärkeää, että jäsenvaltiot jatkavat tiivistä yhteistyötään lasten suojelun edistämiseksi ja alan yritysten auttamiseksi toimivien järjestelmien kehittämisessä.

Emme saa jättää huomiotta sitä seikkaa, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi meidän on saatava tukea myös valmistajilta sekä ennen muuta kaikilta vanhemmilta, jotka ensisijaisesti suorittavat valvontaa perheissä.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä Toine Mandersin mietintöä kuluttajien ja erityisesti alaikäisten suojelemisesta videopelien haitoilta. Tein niin hieman vastahakoisesti. Vaarana on se, että joissakin tapauksissa perusteltu huoli muuttuu ”moraaliseksi paniikiksi”, joka on suhteetonta ongelman laajuuteen nähden. En halua välttämättä sitoutua menemään pidemmälle kuin tähän saakka.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tämä mietintö sisältää monia vaatimuksia siitä, mitä jäsenvaltioiden on tehtävä videopelien haitallisen käytön rajoittamiseksi: koulujen pitäisi tiedottaa lapsille ja vanhemmille videopelien eduista ja haitoista; vanhempien olisi toimittava kielteisten seurausten välttämiseksi, kun heidän lapsensa pelaavat videopelejä; jäsenvaltioiden olisi arvioitava mahdollisuutta asentaa ”punainen nappi” pelikonsoleihin ja tietokoneisiin tiettyjen pelien käytön estämiseksi; olisi toteutettava kansallisia tiedotuskampanjoita kuluttajille; internet-kahviloiden omistajien olisi estettävä lapsia pelaamasta aikuisille tarkoitettuja pelejä; olisi otettava käyttöön erityiset Euroopan laajuiset käytäntösäännöt videopelien jälleenmyyjille ja tuottajille ja jäsenvaltioiden olisi annettava siviili- ja rikoslainsäädäntöä väkivaltaisten televisio-, video- ja tietokonepelien jälleenmyynnistä.

Alaikäisten videopelit liitetään moniin levottomuutta herättäviin kulttuurisiin ja sosiaalisiin ongelmiin. Juuri siitä syystä jäsenvaltioiden on toteutettava ratkaisuja, jotka sopivat niiden omaan kulttuuriin ja arvoihin, jotta niillä olisi demokraattinen perusta jäsenvaltioiden omassa väestössä. EU:n toimielinten luennoinnilla on lähes päinvastainen vaikutus.

Jäsenvaltioiden kyky löytää erilaisia etenemistapoja tässä kysymyksessä on myös tärkeä kokemustemme ja tietojemme laajentamiseksi tällä alalla.

Näistä syistä äänestin mietintöä vastaan lopullisessa äänestyksessä.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin puhua videopelialasta, jonka vuosittaiset tuotot ovat lähes 7,3 miljardia euroa. Kun videopelien suosio kasvaa lasten ja aikuisten keskuudessa, on tärkeää käydä poliittista keskustelua niistä koskevasta säännöstöstä. Jotkut videopelit auttavat kehittämään näppäryyttä ja saamaan 2000-luvun elämässä vaadittuja tietoja. Haluaisin kuitenkin muistuttaa, että aikuisille tarkoitetuilla videopeleillä, joissa on väkivaltaisia piirteitä, voi olla kielteinen vaikutus erityisesti lapsiin.

Siksi velvollisuutemme on suojella kuluttajia ja erityisesti lapsia. Lasten ei pitäisi voida ostaa videopelejä, joita ei ole tarkoitettu heidän ikäryhmälleen. PEGI-järjestelmä, jolla määritellään ikärajat, on auttanut lisäämään avoimuutta lasten pelien ostamisessa, mutta jälleenmyyjillä ei vielä ole tarpeeksi tietoa videopelien haitallisista vaikutuksista lapsiin. Tässä yhteydessä on tärkeää lisätä tietoa kyseisistä haitallisista vaikutuksista lapsiin, ja on välttämätöntä, että tuottajat, jälleenmyyjät, kuluttajajärjestöt, koulut ja perheet tekevät yhteistyötä. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön toimia, joilla estetään lapsia ostamasta videopelejä, jotka on tarkoitettu vanhemmille ikäryhmille. Olen samalla tyytyväinen Euroopan komission ja neuvoston ehdotukseen, joka koskee videopelien merkintöjä koskevia sääntöjä ja lapsille tarkoitettuja interaktiivisia videopelejä koskevia vapaaehtoisia menettelyohjeita.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä Toine Mandersin valiokunta-aloitteista mietintöä, jossa kiinnitetään erityistä huomiota videopeleihin.

Videopelimarkkinat ovat nopeasti kasvavat maailmanlaajuiset markkinat. Videopelejä ei kuitenkaan enää suunnata vain lapsille, sillä yhä suurempi osa niistä on suunniteltu erityisesti aikuisille. Juuri siksi monien pelien sisältö on lapsillemme sopimaton ja voi olla jopa haitallinen.

On totta, että videopelejä voidaan käyttää opetustarkoituksiin mutta vain sillä ehdolla, että niitä käytetään kullekin ikäryhmälle suunnitellun tarkoituksen mukaisesti. Siitä syystä meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota PEGI-järjestelmään pelien arvioimisessa. PEGI Online -versio auttaa vanhempia ja alaikäisiä tarjoamalla vinkkejä siitä, miten suojella alaikäisiä, sekä erilaisia tietoja online-peleistä.

Mietinnössä korostetaan myös jäsenvaltioiden tarvetta varmistaa, että videopelien online-ostoa valvotaan asianmukaisesti, millä estetään alaikäisiä saamasta pelejä, joiden sisältö ei sovellu heidän ikäryhmälleen vaan on tarkoitettu aikuisille tai muulle ikäryhmälle. Esittelijä ehdottaa myös kehittämään ”punaisen napin”, joka

antaa vanhemmille mahdollisuuden kytkeä pois peli, jonka sisältö on sopimaton lapsen ikään nähden, tai rajoittaa alaikäisten käyttöä tiettyinä aikoina.

Zuzana Roithová (PPE-DE), kirjallinen. – (CS) Asiantuntijoiden varoituksista huolimatta vanhemmat aliarvioivat tietokonepelin vaikutuksen lastensa persoonallisuuden kehitykseen. Nyt lapset ja nuoret altistuvat useaksi tunniksi kerrallaan tietokonepelin aggressiiviselle tai seksuaaliselle sisällölle. Lapset imitoivat pelejä, mikä voi johtaa traagisiin seurauksiin. Tulevaisuuden katurikolliset ovat vain yksi seuraus aggressiivisten pelien vaikutuksesta käyttäytymiseen, psykologiaan ja myöhemmin ilmeneviin tapoihin.

Kannatan siksi eettisen ohjeiston laatimista videopelien jälleenmyyjille ja tuottajille.

Toisin kuin esittelijä uskon tietysti, että tarvitsemme vapaaehtoisten sääntöjen lisäksi myös sitovia yhteisiä sääntöjä EU:ssa. Siksi olen tällä varauksella äänestänyt mietinnön puolesta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä Toine Mandersin mietintöä kuluttajien ja erityisesti alaikäisten suojelemisesta videopelien haitoilta. Katson, että videopelien pelaaminen on erittäin tärkeää opetussyistä. On kuitenkin paljon ohjelmistoja, jotka on suunnattu aikuisille ja joille on tyypillistä lähes aiheeton väkivallan käyttö. Siksi meidän on suojeltava lapsia riittävästi ja estettävä toiselle ikäryhmälle suunnatun mahdollisesti haitallisen sisällön päätyminen heiden nähtäväkseen. Lopuksi totean, että videopelien merkintöjen standardointi johtaa siihen, että merkintäjärjestelmät ymmärretään paremmin, ja samalla edistetään sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa.

– Mietintö: Luca Romagnoli (A6-0090/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin mietinnön puolesta.

Israel on Euroopan unionin tärkeä kumppani Lähi-idässä ja Euroopan naapuruuspolitiikassa.

Yhteisön ilmailusopimus loisi tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille yhteisön ja Israelin lentoyhtiöille ja antaisi matkustajille mahdollisuuden hyötyä kaikissa jäsenvaltioissa samoista ehdoista ja lentoyhtiöiden lisääntyneestä kilpailusta. Se voi johtaa entistä useampiin, halvempiin ja parempiin lentopalveluihin EU:n ja Israelin välillä.

EU:n on varmistettava EU:n lainsäädäntöä noudattavien yhteisten normien täytäntöönpano suhteissaan Välimeren kumppaneihin. Se on mahdollista vain kattavalla sopimuksella, joka on neuvoteltu yhteisön tasolla ja joka sisältää sääntely-yhteistyötä tai vähintään ilmailunormien ja -menettelyjen keskinäisen tunnustamisen.

Pidän siksi perusteellisia neuvotteluja Israelin kanssa tärkeänä askeleena EU:n ja Israelin ilmailusuhteiden kehittämisessä ja yhteisen ilmailualueen laajentamisessa Euro–Välimeren alueelle. Sopimuksen tekeminen lisää mahdollisuuksia lentoyhtiöiden ja matkustajien taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle.

Chris Davies (ALDE), kirjallinen. – (EN) En ymmärrä, miten parlamentti, joka on vaatinut Israelia lopettamaan Gazan taloussaarron, voi tänään äänestää sellaisen mietinnön puolesta, jolla pyritään lisäämään yhteistyötä Israelin kanssa.

Viime tiistai oli melko tavallinen päivä Gazan rajanylityspaikoilla. Israel päästi läpi rajoitetun määrän elintarvikkeita, jonkin verran hygieniatuotteita, ruokaöljyä ja raskasta dieselöljyä, kaiken kaikkiaan 110 kuorma-autokuormaa – vaikka UNRWA ilmoittaa, että Gazan kaistalla tarvitaan 500 kuorma-autokuormaa tarvikkeita joka päivä.

Kouluille tarkoitettua kirjoituspaperia ei päästetty läpi, ei vaatteita, ei huonekaluja, ei sähkötarvikkeita eikä rakennustarvikkeita. Gaza on pommitettu murskaksi, eikä Israel salli sen jälleenrakentamista. Kurjuus jatkuu.

Puhemiehemme on vieraillut siellä, samoin Javier Solana, kansallisten parlamenttien jäsenet, Euroopan parlamentin jäsenet, ja jopa Tony Blair on vieraillut siellä. Kaikki he ovat vaatineet lopettamaan kärsimyksen, Israel ei ole kuitenkaan muuttanut mitään.

Nyt ei ole oikea aika tukea tätä mietintöä.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Vastustin äänestyksessä mietintöä, jolla pyritään luomaan yhteinen ilmailualue Israelin kanssa. Vastakkaisista väitteistä huolimatta kyseessä ei ole puhtaasti tekninen mietintö. Pikemminkin EU, Israelin suurin kauppakumppani, joka tekee yhteisen ilmailusopimuksen, antaa huomattavan taloudellisen palkkion Israelille.

Ottaen huomioon Gazan viimeaikaiset tapahtumat, joihin kuuluu siviilien julma ja summittainen tappaminen sekä Gazan infrastruktuurin tuhoaminen, millä on hävitetty miljardeja euroja EU:n kehitysapua; ottaen huomioon Euroopan parlamentin viime joulukuussa tekemä päätös lykätä EU:n ja Israelin suhteiden tiivistämistä; ottaen huomioon YK:n päätöslauselmien jatkuva huomiotta jättäminen sekä siirtokuntien laajentaminen Länsirannalla ja Jerusalemissa ja ottaen huomioon oma äskettäin vierailuni Gazaan, jossa näin itse, ettei Israel ole lopettanut Gazan piiritystä välttämättömän humanitaarisen avun perille päästämiseksi,

pidän täysin sopimattomana sitä, että parlamentti hyväksyy tämän sopimuksen. Israelin kanssa tehtävää erityistä kauppasopimusta olisi lykättävä siihen saakka, että se noudattaa ihmisoikeusnormeja ja osallistuu rakentaviin ja merkittäviin neuvotteluihin naapuriensa kanssa kahden valtion ratkaisun toteuttamiseksi konfliktissa.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tyhjää lopullisessa äänestyksessä EY:n ja Israelin ilmaisuopimuksesta protestina Palestiinan nykyiselle kriisille. Pidän sopimattomana suhteiden parantamista Israeliin, kunnes se osallistuu ponnisteluihin palestiinalaisten kärsimyksen lievittämiseksi sekä kestävään poliittiseen vuoropuheluun kahden valtion ratkaisun toteuttamiseksi alueen ongelmiin.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Emme voi hyväksyä sitä, että Euroopan parlamentti käsittelee ja ehdottaa sopimusta Israelin kanssa EU:n ja Israelin välisen yhteisen ilmaisualueen perustamiseksi, samalla kun palestiinalaisten teurastus Israelin hallituksen heitä vastaan Gazan kaistalla käynnistämässä murhaavassa sodassa on vielä tuoreessa muistissa.

Tällaisen sopimuksen ehdottaminen vahvistaa EU:n rikollisen vastuun. EU, joka istuu tekopyhästi kahdella tuolilla, käytännössä vahvistaa Israelia ja palkitsee uuden sodan, jonka tämä on aloittanut ja joka on aiheuttanut valtavan humanitaarisen katastrofin palestiinalaisten keskuudessa. Yli 1 300 palestiinalaista on kuollut, ja heistä ylivoimainen enemmistö on ollut siviilejä, lapsia ja naisia, yli 5 000 ihmistä haavoittunut ja Israel on hävittänyt totaalisesti Gazan siviili-infrastruktuurin, mukaan luettuna koulut ja YK:n tilat.

EU myös tukee Israelin aikeita purkaa kymmeniä taloja Itä-Jerusalemissa, millä tehdään kodittomiksi yli 1 000 palestiinalaista. Tämä on uusi yritys häätää palestiinalaiset Jerusalemissa ja vaikeuttaa entisestään ratkaisun löytämistä Lähi-idässä.

Tällaisilla toimilla tuetaan yleisesti aluetta koskevaa imperialistista politiikkaa, joka on osa EU:n, Yhdysvaltojen ja Naton Lähi-itää koskevia imperialistisia suunnitelmia. Ihmiset ovat voimistamassa solidaarisuuttaan ja taisteluaan palestiinalaisten puolella itsenäisen, alueellisesti yhtenäisen, vuoden 1967 rajojen mukaisen Palestiinan valtion perustamiseksi, niin että sen pääkaupunkina on Itä-Jerusalem.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä omaa mietintöäni yhteisen ilmaisualueen kehittämisestä Israelin kanssa. Minun on tarpeetonta toistaa tässä syitä, joiden takia äänestin mietinnön puolesta. On selvää, että syyt mainitaan itse mietinnössä.

– Ehdotus asetukseksi (C6-0081/2009)

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin ehdotusta vastaan, koska kantojen epävarman tilanteen takia sinievätonnikalan kalastus pitäisi kieltää siihen saakka, kunnes kannat ovat elpyneet.

– Päätöslauselmaesitys (B6-0140/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen voimakkaasti tätä päätöslauselmaa, jossa vaaditaan välitöntä tulitaukoa Sri Lankan armeijan Tamilitiikerien välille, jotta siviiliväestö voi lähteä taistelualueelta. Päätöslauselmassa tuomitaan kaikki väkivallan käyttö ja pelottelu, joilla estetään siviilien lähtö konfliktialueelta. Siinä tuomitaan myös siviileihin kohdistuneet hyökkäykset, joista Kansainvälinen kriisiryhmä on todistanut. Kummankin osapuolen on noudatettava kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja autettava siviiliväestöä taistelualueella ja turvavyöhykkeellä. Euroopan parlamentti on huolestunut myös raporteista, jotka koskevat Sri Lankan hallituksen perustamien pakolaisleirien huomattavaa liikakansoitusta ja huonoja olosuhteita. Olemme vaatineet, että kansainvälisille ja kansallisille humanitaarisille järjestöille sekä toimittajille myönnetään rajoittamaton pääsy taistelualueelle ja pakolaisleireille, ja kehotamme Sri Lankan hallitusta tekemään yhteistyötä niiden valtioiden ja avustusjärjestöjen kanssa, jotka haluavat ja voivat auttaa siviilien evakuoinnissa.

Jean Lambert (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen tämän päivän päätöslauselmaan Sri Lankasta. Maan pohjoisosan tapahtumat ovat murhenäytelmä, joka on suurimmalta osin piilossa maailman katseilta, koska humanitaarisia järjestöjä ja toimittajia ei ole päästetty vapaasti katsomaan, mitä siellä tapahtuu, vaan

ne ovat joutuneet nojautumaan enimmäkseen puolueellisiin tietoihin. Jo ennen hallituksen sotilaallisia toimia siellä oli mahdotonta käydä avointa keskustelua lehdistön häirinnän ja poliittisen häirinnän takia.

Konfliktissa ei voida saavuttaa kestävää sotilaallista ratkaisua vaan ainoastaan poliittinen ratkaisu, jossa tunnustetaan saaren kaikkien kansojen oikeudet. Tarvitaan välitön molemminpuolinen tulitauko suunnattoman inhimillisen kärsimyksen lievittämiseksi. Jos tamilien edut ovat ensisijaisia, kuten kumpikin osapuoli väittää, miksi tarvitaan tätä jatkuvaa kärsimystä? Mitä hyötyä siitä on kestävälle ratkaisulle? Kaikkien osapuolten on osallistuttava rauhanneuvotteluihin. Kanavat ovat avoinna vuoropuhelulle, jos kumpikin osapuoli sitä haluaa. Väkivallan ja sorron on kuitenkin loputtava ja on käytettävä ihmisoikeusvälineitä ja noudatettava oikeusvaltioperiaatteita, jos halutaan ihmisten luottavan lopputulokseen. Kansainvälinen yhteisö on valmiina auttamaan, helpottamaan nopeasti kärsimystä ja myös auttamaan pitkällä aikavälillä.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) 9. syyskuuta 2006, 5. helmikuuta 2009 ja viime yönä keskustelimme tässä parlamentissa tamilien ja singaleesien jatkuvasta ja toivottomasta konfliktista Sri Lankan saarella. Osallistuin kaikkiin näihin keskusteluihin. Siinä yhteydessä olen aina vedonnut siihen, ettemme asetu kenenkään puolelle tässä konfliktissa vaan toimimme sen hyväksi, että kumpikin osapuoli sitoutuu rauhansopimukseen. Tällaisella sopimuksella on joka tapauksessa perustettava itsehallinto maan koillisosan tamilialueelle.

Viime yönä Charles Tannock ja Geoffrey Van Orden puolustivat päinvastaista ratkaisua. He viittasivat tamilien vastarintaliikkeen julmuuksiin ja halusivat antaa kaiken mahdollisen tuen singaleesihallitukselle. Tuollaisella asenteella jätetään huomiotta se seikka, että kumpikin osapuoli on käyttänyt väkivaltaa sopimattomalla tavalla ja että hallitus rikkoi norjalaisten avulla saavutetun rauhanprosessin.

Olen tyytyväinen siihen, että tänään on hyväksytty päätöslauselma, joka sisältää useimmat Robert Evansin esittämät tarkistukset ja jossa vaaditaan humanitaarista apua, sovittelua ja konfliktin rauhanomaista ratkaisua.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), kirjallinen. – (DE) Sri Lankan armeija käy erittäin julmaa sotaa Tamilitiikereitä vastaan eikä ota lainkaan huomioon siviileitä. Sri Lankan armeijan hyökkäyksissä kuolee ja haavoittuu jatkuvasti siviilejä. Sadat tuhannet ovat eristyksissä eivätkä he saa humanitaarista apua. Punaisen ristin kansainvälinen komitea on kuvannut tilannetta yhdeksi katastrofaalisimmista, joita se on kokenut.

Kummankin osapuolen, Sri Lankan armeijan ja Tamilitiikerien, on laskettava aseet välittömästi. Kaikkien kansainvälisten järjestöjen ja hallitusten olisi vaadittava sitä.

Ulkoasiainvaliokunnassa brittiläinen konservatiivijäsen Charles Tannock, joka edustaa Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmää, sai kannatusta vaatimukselleen ”väliaikaisesta tulitauosta”. Sillä olisi tuettu Sri Lankan hallituksen julmaa sotapolitiikkaa ja annettu lupa hyökkäyksille siviilejä vastaan.

Äänestin päätöslauselman puolesta, koska onneksi Euroopan parlamentin enemmistö, mukaan luettuna PPE-DE-ryhmä, ei lopulta noudattanut Charles Tannockin ja brittiläisten konservatiivien epäinhimillistä politiikkaa vaan äänesti välittömän tulitauon puolesta.

Sijoittamalla Tamilitiikerit terroristijärjestöjen luettelonsa EU asettui toiselle puolelle ja antoi tosiasiaassa luvan ampua Tamilitiikereitä. Sen seurauksena Norjan johdolla käynnissä olleet neuvottelut romutettiin ja niitä pystyttiin vain vaivoin jatkamaan EU:n ulkopuolella.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatan päätöslauselmaesitystä humanitaarisen tilanteen heikkenemisestä Sri Lankassa, ja äänestin siksi sen hyväksymisen puolesta. Katson, että koska Sri Lankan armeijan ja Tamilitiikerien väliin jääneet noin 170 000 siviiliä ovat hätätilanteessa eivätkä saa edes perusapua, on saatava aikaan välitön väliaikainen aselepo Sri Lankan armeijan ja Tamilitiikerien välille, jotta siviiliväestö voi poistua taistelualueelta. Katson myös, että kansalliset ja kansainväliset humanitaariset järjestöt on päästettävä taistelualueelle.

– **Mietintö: Vincenzo Aita (A6-0086/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin mietinnön puolesta. Kuten vanhassa intiaanien sananlaskussa sanotaan, emme peri maata vanhemmiltamme, me lainamme sitä lapsiltamme. Etelä-Euroopan maatalousmaa antaa voimakkaan varoituksen. Se kärsii yhä enemmän ympäristön paineesta, ja kielteisiä seurauksia ovat hydrogeologisen tasapainon häiriintyminen, merenpinnan nousu ja siitä johtuva maaperän suolaantuminen, maatalousmaan menettäminen, biologisen monimuotoisuuden supistuminen ja altistuminen tulipaloille sekä kasvi- ja eläinsairaudet.

Siten on selvää, että maataloudessa on yhtenä tärkeimmistä tavoitteista laadittava yhteinen toimintasuunnitelma, pääasiassa ohjelmilla, joilla pyritään estämään maatalousmaan heikentyminen ja suojelemaan sitä.

Maaperän heikentymisen estämiseksi on muiden toimien ohella laadittava strategia maaperän suojelemiseksi kiinnittämällä entistä enemmän huomiota maataloudessa käytettyjen hydraulisten järjestelmien ylläpitoon ja metsitysohjelmiin. Aavikoiden maanviljelyn tuotantotavat, vuoroviljely, asianmukaisten genotyyppien käyttö ja kokonaishaidhunnan säätely ovat myös erityisen tärkeitä.

Meidän on myös tarjottava koulutus- ja täydennyskoulutusohjelmia alan työntekijöille ja kansalaisille. Niiden kahtena tavoitteena on löytää erityisiä ratkaisuja ja saada käyttäjät ymmärtämään se, että luonnonvaroja ja maata on käytettävä entistä kestävämmällä tavalla.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Maaperän heikentyminen on ongelma, jota ei voida sivuuttaa. Olen siksi tyytyväinen aloitteeseen laatia mietintö, joka on omistettu kyseisen ongelman ratkaisemiseen. Maatalous tarjoaa parhaan tavan pysäyttää kyseinen ilmiö, kunhan prosessissa otetaan huomioon maaperä ja ilmasto.

Kuten olen korostanut myös maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan esittämässä ja hyväksymässä tarkistuksissa, katson, että mietintöä täytyy soveltaa koko Euroopan unionissa. Valitettavasti ilmastomuutos ja maaperän heikentyminen eivät ole enää yksittäisiä ilmiöitä, ja siksi lähestymistapamme on oltava yhdenmukainen koko EU:ssa yhteisvastuullisuuden periaatteen mukaisesti.

Kuten esittelijäkin korostaa, meidän on tunnustettava maaperän heikentymisen ongelma mutta meidän on myös osoitettava riittävästi rahoitusta sen haittojen torjumiseen. Olen tyytyväinen siihen, että Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa osoitetaan 500 miljoonaa euroa toimiin, jotka koskevat sopeutumista ilmastomuutoksen uusiin haasteisiin. Ne ovat kuitenkin lyhyen aikavälin toimia. Katson, että Euroopan unioni tarvitsee yhdenmukaista, taloudellisesti tuettua toimintastrategiaa ilmastomuutoksen vaikutusten, erityisesti maaperän heikentymisen ehkäisemiseksi ja torjumiseksi.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä ehdotusta Euroopan parlamentin päätöslauselmaksi Etelä-Euroopan maatalousmaan heikentymisestä johtuvasta haasteesta, koska uskon, että yhteisen maatalouspolitiikan suuntaviivojen on sisällettävä välineitä, joilla pyritään torjumaan ilmastomuutoksen vaikutuksia ja suojelemaan maaperää.

Korostan sitä, että on tärkeää perustaa Euroopan kuivuudenseurantakeskus ja vahvistaa EU:n koordinoituja toimia tulipalojen tapauksessa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Pahoittelen Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän omaksumaa lähestymistapaa, jolla torjutaan monia mietinnön ehdotuksia, jotta se saisi läpi vaihtoehtoisia ehdotuksia, jotka me torjumme. Monista puutteista huolimatta olemme samaa mieltä monista esitetyn mietinnön näkökohdista, erityisesti siitä, että maatalous on paras keino estää maaperän heikentymistä ja että se vaatii perustellun strategian jatkaakseen tätä toimintaa. Pidämme elintärkeänä myös maatalousväestön panosta aavikoitumisen torjuntaan ja tuottajien ratkaisevaa roolia kasvipeitteen säilyttämisessä jatkuvasta kuivuudesta kärsivillä alueilla. Olemme samaa mieltä myös lausunnosta, joka koskee maatalousteollisuuden voimakkaasti edistämän tehomaatalouden kielteistä vaikutusta maaperän eroosioon, mikä tekee maasta tuottamatonta.

Katsomme kuitenkin, että mietinnössä olisi pitänyt mennä pidemmälle asettamalla vastuuseen EU:n maatalouspolitiikka ja hallitukset, kuten Portugalin hallitus, koska kyseiset politiikat ovat kannustaneet maaperän ja veden liialliseen hyväksikäyttöön ja aiheuttaneet ympäristövahinkoja. Uskomme edelleen, että kyseiset ongelmat voidaan ratkaista lopettamalla kyseinen maatalouspolitiikka. Tuemme maataloustuen sitomista tuotantoon, mikä mahdollistaa Portugalin kaltaisten maiden maatalouden elintarviketuotannon kasvun sekä yleisesti alkutuotannon uudenaikaistamisen.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tässä mietinnössä, joka ei liity mihinkään lainsäädäntöprosessiin, suositellaan muun muassa EU:n metsäpolitiikkaa, erityistä EU:n rahastoa ennaltaehkäisevien toimien rahoittamiseksi ilmastomuutoksen yhteydessä sekä EU:n rahoittamaa kuivuuden ja siihen liittyvien ilmiöiden seurantakeskusta.

Katsomme, että maatalousmaata koskevan ympäristövastuun on säilyttävä ennen kaikkea jäsenvaltioilla. Ei ole mitään syytä viedä tällä tavalla jäsenvaltioilta toimintamahdollisuuksia tällä alalla.

Tapansa mukaan Junilistan panee merkille, että Euroopan parlamentilla ei onneksi ole EU:n maatalouspolitiikka koskevia yhteispäätösvaltuuksia. Muussa tapauksessa EU hairahtuisi protektionismiin ja myöntämään yhä enemmän tukea useille maatalousalalla toimiville eturuhmille.

Äänestin mietintöä vastaan.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Ilmastomuutos kiihdyttää maaperän heikentymisen prosessia ja aavikoitumista, erityisesti Kaakkois-Euroopan jäsenvaltioissa, myös Romaniassa. Siksi tällaisia ilmiöitä on käsiteltävä koordinoitusti, tarkistamalla johdonmukaisesti maatalouspolitiikkaa ja vaihtamalla kokemuksia ja hyviä käytäntöjä jäsenvaltioiden välillä Euroopan komission johdolla.

Uskon vakaasti siihen, että on olemassa monia esimerkkejä maaperän ja veden tehokkaasta hoidosta ja sellaisten kestävien lajien käytöstä, jotka voivat elvyttää maaperää. Tällä alalla on erityisiä tutkimuslaitoksia, joista yksi sijaitsee siinä maakunnassa, jota edustan Romaniassa, eli Doljissa. Jakamalla näitä kokemuksia ja soveltamalla niitä myös aavikoitumisesta kärsiville alueille voidaan saada aikaan se, että vahingoittuneita maita palautetaan maatalouskäyttöön ja siten elvytetään tuotantoa. Vuoden 2009 yhteisen talousarvion ehdotettu pilottihanke on todellakin mahdollisuus tehdä niin. Kannatan esittelijän ehdotusta perustaa Euroopan kuivuudenseurantakeskus.

Kehotan Euroopan komissiota käsittelemään tätä kysymystä erittäin vastuullisesti osana yhteisen maatalouspolitiikan uudistusta ja tarjoamaan jäsenvaltioille tehokkaita välineitä, joilla tuetaan aavikoitumisen torjuntaa, jotta EU:n kansalaisille voidaan varmistaa kestävä maatalous ja elintarviketurva.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Suhtaudun myönteisesti kollegamme mietintöön, jossa käsitellään sosiaalisesta ja taloudellisesta näkökulmasta erittäin tärkeää aihetta. Maaperän heikentyminen vaikuttaa kyseisillä alueilla asuvien ihmisten lisäksi taloudellisen kehityksen mahdollisuuksiin. Romaniassa olemme viime vuosina nähneet vahingot, joita kyseinen ilmiö voi aiheuttaa: raunioituneita taloja ja ihmisiä, jotka ovat jääneet vaille toimeentulon perusedellytyksiä, maataloustuotannon putoaminen 30–40 prosentilla ja eteläinen alue, jota uhkaa aavikoituminen.

Kyseisen ilmiön taloudellinen vaikutus on kiistaton: sen vaivaamalla aluilla asuvien ihmisten tulot putoavat ja elintarvikkeiden hinnat nousevat. Siinä on syy siihen, miksi Euroopan unionilla on yhteisvastuullisuuden periaatteeseen perustuva velvollisuus osallistua ilmiön torjuntaan ja tukea sen uhreja. Kuten ehdotin kirjallisessa kannanotossa 21/2009, jonka jätin kollegoideni kanssa, EU tarvitsee erityisiä rahoitusmekanismeja ilmastomuutoksen vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi. Sen täytyy olla joustava rahoitusmekanismi, jotta varat saadaan käyttöön mahdollisimman nopeasti, ja sitä on tuettava keskipitkän ja pitkän aikavälin strategialla ja toimintasuunnitelmilla, joissa otetaan huomioon ilmastomuutoksen erilaiset vaikutukset EU:n alueisiin.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen Vincenzo Aitan mietintöön EU:n maatalousmaan heikentymisestä johtuvasta haasteesta ja EU:n maatalouspolitiikan välineistä siihen vastaamiseksi.

Hyväksyn todellakin mietinnön tavoitteen kehittää neuvoja, ideoita ja käytännön ehdotuksia, jotka voidaan aikanaan ottaa huomioon laadittaessa yhteistä strategiaa maatalousmaan elvyttämistä, suojelemista ja kehittämistä varten. Nykyisessä kriisissä olisi muistettava, että maaperän suojeleminen on keino turvata poliittisesti ja strategisesti merkittävät tuotantomahdollisuutemme, ylläpitää tuonnin ja viennin tasapainoa ja varmistaa määräysvalta sekä liikkumavara neuvotteluissa monenvälisillä foorumeilla.

– Päätöslauselmaesitys (B6-0110/2009)

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Tänä rahoitus- ja talouskriisin aikana on tärkeää, että me ylläpidämme ja vahvistamme työntekijöiden oikeuksia sen varmistamiseksi, että kriisin kustannukset eivät koidu niiden maksettavaksi, joilla on vähiten varaa siihen. Se tapahtuu liiankin helposti, elleimme varmistaa, että voimatasapaino ei siirry työnantajien hyväksi työntekijöiden kustannuksella. Siitä syystä kannatan tätä mietintöä. Toivon vain, että olisimme vahvempia.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä päätöslauselmaesitystä henkilöstöedustuksesta eurooppayhtiöissä. Meidän on myös helpotettava rakentavaa vuoropuhelua instituutioiden ja työntekijöiden välistä Euroopan yhteisöjen äskettäisten tuomioiden valossa. Olen samaa mieltä myös kohdasta, jossa komissiota kehoitetaan arvioimaan yrityshallintoa, verolainsäädäntöä ja

työntekijöiden taloudellista osallistumista osakkuusohjelmiin koskevia rajatylittäviä ongelmia, jotka liittyvät tähän kuulemiseen.

– **Päätöslauselmaesitys (B6-0112/2009)**

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta, koska tuen aloitetta, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan luomaan yhteistyömekanismeja, joilla pyritään torjumaan lasten ja vanhempien erillään asumisen ja heidän välimatkansa haitalliset vaikutukset perheisiin sekä erityisesti lapsiin.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Käsiteltävä teksti siirtolaislapsista, jotka on jätetty alkuperämaahan, kuvaa koskettavasti lapsia, jotka on jätetty omiin oloihinsa tai enemmän tai vähemmän hyvätahtoisten kolmansien osapuolten hoiviin ja jotka altistuvat huonolle kohtelulle tai psykologisille ongelmille tai kouluun, sosialisatioon tai muuhun vastaavaan liittyville ongelmille.

Se osoittaa sen, että maahanmuutto on inhimillinen draama, joka luo epäinhimillisiä tilanteita.

On tehtävä kaikki mahdollinen tilanteen korjaamiseksi, perheiden yhtenäisyyden edistämiseksi tutussa kulttuurissa ja sosiaalisessa ympäristössä.

Toisin sanoen, ja tämä on ainoa ratkaisu, on tehtävä kaikki mahdollinen, jotta maahanmuuttovirrat saadaan käännettyä, jotta ne, jotka haluavat lähteä kotimaastaan, saadaan luopumaan aikeistaan, jotta kehitystä voidaan tukea ja jotta voidaan varmistaa, että perheitä yhdistetään vain alkuperämaissa.

Tällä tavalla meidän olisi käytettävä resursseja, jotka te olette päättäneet osoittaa niiden ihmisten ”maahantuontiin” tai sopeuttamiseen Eurooppaan, joita teidän ylläpitämänne kangastukset houkuttelevat.

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) On tunnettu tosiasia, että EU haluaa pitää huolta kaikesta ja olla kaikkialla. Tällä päätöslauselmalla alkuperämaahan jätetyistä siirtolaislapsista Euroopan parlamentti on vienyt hulluuden huippuunsa ehdotuksilla, jotka ovat demagogisia ja joilla pyritään myös syyllistämään jäsenvaltioita.

Meille kerrotaan, että Euroopan unioni ei ole kiinnittänyt riittävästi huomiota ilmiöön, jossa lapset jätetään kotimaahan kun vanhemmat muuttavat maasta. Jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön toimenpiteitä, joilla pyritään parantamaan kotimaahan jätettyjen lasten tilannetta ja takaamaan heidän normaali kehityksensä koulutuksen ja sosiaalisen elämän osalta. Tämä on kuin unta! Sen jälkeen kun on toteutettu toimia, joilla tuetaan perheiden yhdistämistä vastaanottavissa maissa ja itse perheiden oleskeluoikeutta, nyt toteutettavat toimet koskevat lapsia, jotka eivät ole muuttaneet maasta.

Maahanmuuttoon liittyviä ongelmia ei ratkaista tällä tavalla. Logiikka on väärä. Ei pitäisi auttaa kotimaahan jääneitä lapsia. Kyseisten maiden perheitä ja koko väestöä olisi autettava ja kannustettava jäämään kotiin.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Kun EU:n sisärajat häviävät, mahdollisuudet etsiä työtä muista jäsenvaltioista kasvavat. Kehitys on erittäin myönteistä ja antaa ihmisille mahdollisuuden tehdä itse jotain oman elämänsä ja perheidensä elämän parantamiseksi.

Esittelijä myöntää tämän, mutta keskittyy kuitenkin järeäpäisesti kielteisiin näkökohtiin, joita ulkomailla tuloja hankkivan vanhemman poissaolo voi aiheuttaa.

Minusta Euroopan parlamentin on kohtuutonta käsitellä yksittäisten jäsenvaltioiden sosiaali- ja koulutuspolitiikkaa ehdotetulla päällekkäyväällä tavalla. Meidän on kunnioitettava jäsenvaltioita ja luotettava niihin ja niiden demokraattisesti valittuihin elimiin, jotta nämä huolehtivat itse omasta kansastaan ja sen hyvinvoinnista.

Äänestin siksi mietintöä vastaan.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä Euroopan parlamentin päätöslauselmaa ulkomaille töihin lähteneiden siirtolaisten alkuperämaahan jättämien lasten tilanteen parantamisesta.

Haluaisin kuitenkin korostaa, että se ei riitä sitoumuksiksi tässä suhteessa. Tarvitsemme konkreettisia toimia kyseisten lasten normaalin kehityksen takaamiseksi. Se koskee terveyttä, koulutusta ja sosiaalista elämää. Meidän on taattava myös heidän onnistunut integroitumisensa yhteiskuntaan ja myöhemmin työmarkkinoille.

Esimerkiksi kansallisten viranomaisten on kehitettävä koulutusohjelmia, joissa keskitytään erityisesti tähän ongelmaan. Lasten lisäksi kyseisistä ohjelmista pitäisi olla hyötyä myös heidän siirtolaisvanhemmilleen. Viimeksi mainittujen on osallistuttava ohjelmiin, joissa heille annetaan tietoa ja joissa heidän asemaansa vahvistetaan. Ohjelmissa heille kerrotaan ulkomailla työskentelyn haitoista perhe-elämälle sekä erityisesti heidän lapsilleen.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, Jan Anderssonin suullisen kysymyksen jälkeen äänestän siirtolaisten lapsia koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta. Työvoiman muuttoliike on kasvanut tasaisesti viime vuosikymmeninä, ja suurin osa mailman siirtolaisista – 64 miljoonaa – asuu Euroopassa. Sen lisäksi katson, että siirtolaisuudella voi olla myönteinen vaikutus alkuperämaan kotitalouksiin, koska se vähentää köyhyyttä rahalahetysten ja muiden kanavien kautta ja lisää investointeja inhimilliseen pääomaan. Katson siksi, että meidän on pyydettävä jäsenvaltioita ryhtymään toimiin vanhempien alkuperämaahan jättämien lasten tilanteen parantamiseksi ja näiden normaalin kehityksen takaamiseksi koulutuksen ja sosiaalisen elämän osalta.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä Euroopan parlamentin päätöslauselmaa siirtolaisten alkuperämaahan jättämistä lapsista, koska minusta tuntuu, että kyseisten lasten tilannetta on parannettava huomattavasti. Jokaisella lapsella on oikeus kokonaiseen perheeseen ja koulutukseen, niin että hän voi kehittyä tasapainoisesti. Minusta meidän on tuettava kyseisiä lapsia, koska he edustavat Euroopan ja Euroopan unionin tulevaisuutta.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Meidän on tehtävä kaikkemme siirtolaisten lasten auttamiseksi, jotta nämä voivat hyödyntää mahdollisuutensa ja menestyä uudessa ympäristössään.

– Päätöslauselmaesitys (B6-0104/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistan suhtautuu erittäin myönteisesti tuleviin Euroopan unionin laajentumisiin. On kuitenkin erittäin tärkeää, että ehdokasvaltiot todellakin täyttävät asetetut vaatimukset ja ovat siten täysin demokraattisia valtioita, joita hallitaan liittymishetkellä oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti. Kööpenhaminan kriteerit on täytettävä, lainsäädäntö, josta sovitaan, on annettava ja sitä on myös noudatettava käytännössä ja oikeusvarmuus on taattava.

Kolme valtiota, joista olemme tänään keskustelleet, voivat liittyä Euroopan unioniin tulevaisuudessa, mutta on tärkeää, että emme jouta vaatimuksista. Kokemukset osoittavat, että edistys on nopeinta ennen jäsenyysneuvottelujen aloittamista ja että se hidastuu neuvottelujen aikana, varsinkin jos niiden katsotaan johtavan onnistuneeseen lopputulokseen.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Kannatin äänestyksessä päätöslauselmaa Kroatian edistymiskertomuksesta vuodelta 2008 ja olen tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentin suuri enemmistö hyväksyi päätöslauselman.

Päätöslauselmassa kehitetään Kroatian vuonna 2008 saavuttamia hyviä tuloksia lainsäädännön alalla ja tarvittavien uudistusten toteuttamisessa EU:n jäsenyyden saavuttamiseksi. Kyseisiä tuloksia on jatkuvasti vahvistettava hyväksymällä ja panemalla täytäntöön uudistuksia.

Uskon, että Slovenian ja Kroatian välinen rajakiista ratkaistaan komission jäsen Rehnin henkilökohtaisen panoksen ansiosta siten, että kumpikin osapuoli on tyytyväinen ja että liittymisneuvotteluissa voidaan edistyä nopeasti. Onnistuneeseen tulokseen vaaditaan tietysti yksimielisyyttä sekä erityisesti Slovenian ja Kroatian hyvää tahtoa tyydyttävän ja kestävä ratkaisun löytämiseksi.

Emme saa ajatella vain Kroatiaa tässä päätöslauselmassa. Emme saa unohtaa edelläkävijänä toiminutta Sloveniaa, joka merkittävässä määrin käynnisti EU-prosessin Balkanilla. Slovenia oli ensimmäinen Balkanin valtio, joka liittyi EU:hun ja Schengen-alueeseen. Siitä on tullut euroalueen jäsen, ja se on esimerkki ja innoituksen aihe muille Balkanin valtioille.

Uskon, että liittymisneuvottelut Kroatian kanssa saadaan päätökseen vuoden 2009 loppuun mennessä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, en ole tyytyväinen päätöslauselmaan Kroatian edistymisestä, ja äänestin siksi sitä vastaan. Kuten olen sanonut useaan kertaan tälle parlamentille, en katso, että Kroatia on edistynyt riittävästi. He saavat antaa takaisin sen, mitä varastivat Istriasta ja Dalmatiasta tulleeita pakolaisiltamme vuoden 1947 jälkeen. Sitten, ja vasta sitten, voimme keskustella Kroatian liittymisestä Euroopan unioniin. Istriasta, Rijekasta ja Dalmatiasta karkotettujen asukkaiden omaisuutta koskeva kiista, jos sitä ei ratkaista lopullisesti, tekee kahden kansan välisestä vuoropuhelusta mahdotonta.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Arvostan ponnisteluja, sekä itse Kroatian että Euroopan unionin ponnisteluja, nykyisten suhteiden vahvistamiseksi kahden kumppanin välillä. Tuen lisäyhteistyötä ja yhteistä päätöslauselmaa nykyisistä ongelmista, erityisesti sen takia, että Kroatian hallitus haluaa käsitellä kohtaamiaan sisäisiä ja ulkoisia ongelmia. EU:n yhteisvastuullisuuden hengessä, ilman eroja tai esteitä, meidän olisi autettava sitä tämän tavoitteen saavuttamisessa.

– Päätöslauselmaesitys (B6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä Euroopan parlamentin päätöslauselmaa Turkin edistymiskertomuksesta vuodelta 2008. Koska Turkin uudistusprosessi on hidastunut, Turkin hallituksen on osoitettava poliittinen tahtonsa jatkaa uudistusprosessia, johon se sitoutui vuonna 2005 ja jolla pyritään entistä demokraattisempaan ja moniarvoisempaan yhteiskuntaan.

Jens Holm ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Kanntamme Turkin liittymistä Euroopan unioniin, jos se täyttää Kööpenhaminan kriteerit ja jos Turkin väestö kannattaa liittymistä. Valitettavasti emme kuitenkaan voineet äänestää tänään Turkin edistymiskertomusta koskevan mietinnön puolesta. Mietinnössä on valitettavasti vakavia puutteita ja vääriä vaatimuksia. Esimerkiksi kohdassa 20 esitetään kohtuuttomia vaatimuksia demokraattiselle puolueelle. Kohdassa 29 Turkkiä kehoitetaan tekemään tiivistä yhteistyötä Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa ja kohdassa 31 Turkin sanotaan olevan velvollinen tekemään vapaakauppasopimuksia kolmansien valtioiden kanssa. Mietinnössä ei viitata riittävästi ihmisoikeusloukkauksiin tai kansallisten vähemmistöjen sekä erityisesti kurdien kriittiseen tilanteeseen. Armenian kansanmurhaa ei mainita lainkaan, toisin kuin Euroopan parlamentin aikaisemmissa päätöslauselmissa.

Marine Le Pen (NI), kirjallinen. – (FR) Jälleen kerran Euroopan parlamentti on tekopyhästi antanut päätöslauselman, jossa Turkin hallitusta pyydetään osoittamaan poliittinen tahtonsa jatkaa uudistuksia.

Totuus on se, että haluatte mihin hintaan hyvänsä ja vastoin EU:n kansojen tahtoa jatkaa neuvotteluja Turkin liittymiseksi Euroopan unioniin, huolimatta siitä, että Turkki kieltäytyy tunnustamasta Kyprosta, ja siitä, että demokraattiset uudistukset ovat pysähtyneet.

Teidän olisi pitänyt tarjota Turkille etuoikeutettua kumppanuutta, mutta sitä varten teidän olisi pitänyt myöntää, että Turkki ei ole Euroopan valtio ja siten sille ei ole sijaa Euroopan unionissa.

Olisi korkea aika kuunnella EU:n kansoja, joista suurin osa vastustaa voimakkaasti kohtalokasta hankettanne, ja luopua lopullisesti liittymisneuvotteluista Turkin kanssa.

Muistutan teitä vakavasti, että aikana, jolloin Euroopan kansat yrittävät torjua fundamentalistisia verkostoja ja jolloin militantin islamin nousu Ranskassa haastaa sekularismin periaatteen, on erityisen vaarallista jatkaa liittymisneuvotteluja sellaisen kansakunnan kanssa, joka epäilemättä on kunnioitettava, mutta jonka hallitus puolustaa radikaalia islamia.

Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Kuten aikaisemmissa Turkkiä koskeneissa mietinnöissä, Ria Oomen-Ruijtenin mietinnössäkään ei kyseenalaisteta Brysselin dogmaa, että ”Turkin täytyy liittyä Euroopan unioniin”. Siten Nicolas Sarkozy, joka jälleen kerran petti vaalilupauksensa, avasi liittymisneuvottelujen kaksi lukua toimiessaan Euroopan unionin toimielinten puheenjohtajana.

Kansamme eivät kuitenkaan halua unioniin kyseistä Aasian valtiota, jonka väestö on armenialaisten kansanmurhan ja muiden kristittyjen yhteisöjen häviämisen jälkeen 99-prosenttisesti muslimeja. Turkkiä johtaa islamilainen puolue ja sen armeija miehittää Kyproksen tasavallan, Euroopan unionin jäsenvaltion aluetta. Kansalaiset muistavat myös, että turkkilaiset ovat olleet vuosisatojen ajan suurin uhka Euroopalle. Vasta 1800-luvulla kreikkalaiset, romanialaiset, bulgarialaiset ja serbit pääsivät ottomaanien ikeestä.

Jääräpäisyys, jolla eurokraatit yrittävät liittää Turkin Euroopan unioniin ja jolla he tuputtavat Lissabonin sopimusta, osoittaa Brysselin Euroopan epädemokraattisen ja epäeurooppalaisen luonteen. 7. kesäkuuta kansoillamme on mahdollisuus ilmaista tahtonsa rakentaa uusi Eurooppa: vapaiden ja suvereenien eurooppalaisten kansakuntien Eurooppa.

Kartika Tamara Liotard ja Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Euroopan parlamentissa esiintyy kolmenlaista näkemystä Turkin tulevasta liittymisestä EU:hun.

Ensimmäinen näkemys, jota tukee Yhdysvaltain entinen presidentti George W. Bush, on se, että liittyminen on erittäin toivottavaa, koska Turkki voi tarjota paljon halpaa työvoimaa ja sotilaita ja on uskollinen Naton jäsen.

Toinen on se, että Turkin liittyminen ei ole koskaan toivottavaa, koska sitä pidetään aasialaisena, islamilaisena, liian suurena ja liian vaarallisena.

Me ja meidän ryhmämme ovat aina tukeneet kolmatta näkemystä, jonka mukaan Turkin on voitava liittyä Euroopan unioniin, jos se niin haluaa. Se on tärkeää monille turkkilaista alkuperää oleville eurooppalaisille.

Ennen kuin olemme niin pitkällä, Turkista on tultava täysin demokraattinen valtio, jossa ei ole poliittisia vankeja eikä kiellettyjä tiedotusvälineitä eikä kiellettyjä poliittisia puolueita. Kurdin kielelle on annettava yhtäläiset oikeudet hallinnossa, koulutuksessa ja tiedotusvälineissä, parlamentin korkea 10 prosentin äänikynnys on poistettava ja kurdilaiselle kaakkoisosalle on annettava itsehallinto hallinnoltaan hajautetussa valtiossa. Vuoden 1915 armenialaisten kansanmurhaa ei saa enää kieltää, niin kuin saksalaisetkaan eivät saa kieltää vuosien 1938–1945 juutalaisten kansanmurhaa. Ria Oomen-Ruijtenin mietintö on liian heikko tässä suhteessa. Siksi meidän on valitettavasti todettava, että meidän täytyy äänestää "ei".

Jules Maaten (ALDE), kirjallinen. – (NL) Ria Oomen-Ruijtenin mietinnön kohdassa 45 todetaan, että EU:n liittymisneuvotteluja Turkin kanssa pitäisi laajentaa. Alankomaiden VVD-puolue vastustaa sitä voimakkaasti. VVD katsoo, ettei Turkki ole viime vuosina edistynyt riittävästi eikä neuvottelujen kiihdyttämiselle ole siksi mitään syytä.

VVD katsoo itse asiassa, että Turkin on ensin noudatettava useita tiukkoja sitoumuksia. Jos Turkki ei noudata niitä vuoden loppuun mennessä, niin VVD katsoo, että liittymisneuvottelut olisi keskeytettävä. Katsomme, ettei nyt ole oikea aika lähettää Turkille myönteisiä signaaleja. Sen sijaan Turkin pitäisi nyt lähettää EU:lle myönteisiä signaaleja.

Vaikka vastustamme kohtaa 45, VVD:n valtuuskunta on päättänyt äänestää koko mietinnöstä "kyllä", koska kannatamme tekstin muita osia.

Yiannakis Matsis (PPE-DE), kirjallinen. – (EL) Äänestin Ria Oomen-Ruijtenin mietinnön puolesta kokonaisuutena. Haluaisin kuitenkin todeta selvästi sen, että en hyväksy tekstin kohdan 40 tarkistusta 9 eikä se sido minua, ja äänestin siksi sitä vastaan. Alun perin tarkistuksen jätti Verts/ALE-ryhmä ja esittelijä täydensi sitä. Tarkistus on seuraavanlainen: "väliaikaisia siirtymäkauden poikkeuksia lukuun ottamatta" (tässä viitataan väliaikaisiin siirtymäkauden poikkeuksiin EU:n neljästä perusvapaudesta). Tarkistus liitettiin lopulliseen tekstiin. Selittäessäni äänestystäni haluaisin selventää, ettei se mitenkään sido minua enkä siksi hyväksy kyseistä tarkistusta, koska katson sen häiritsevän prosessia, jossa etsitään demokraattista ja eurooppalaista ratkaisua Kypoksen ongelmaan.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatin mietintöä, jossa kuvaillaan yksityiskohtaisesti Turkin suhteita EU:hun ja prosessia, jota vaaditaan jäsenyyden saavuttamiseksi.

Minä ja ne, joita edustan, tuemme voimakkaasti Turkin ehdokkuutta EU:n jäsenvaltioksi eikä se johdu vain maidenme välisistä hyvistä suhteista. Uskomme vilpittömästi, että EU:lla on valtavasti muutospotentiaalia. Itäisen jäsenvaltion kansalaisena voin vahvistaa, että selvä mahdollisuus liittyä EU:hun saa aikaan radikaalin muutoksen sisäisessä julkisessa keskustelussa ja valtion ulkopoliittisissa vaihtoehdoissa.

Uskon vahvasti siihen, että sitten kun Turkin jäsenyydestä puhutaan "milloin" se tapahtuu eikä "jos" se tapahtuu, voi olla helpompaa purkaa jännitteet, jotka ruokkivat nykyistä sosiaalista vastakkainasettelua. Juuri siksi EU:n pitää antaa Turkille selvä viesti liittymismenettelyn päättymisestä kohtuullisessa ajassa, mikä antaa tarvittavan piristysruiskeen uudistusprosessille ja yhteistyölle yhteisten etujen alalla.

Tämä todellisuus ei toisaalta muuta sitä seikkaa, että siihen saakka EU olettaa Turkin viranomaisten omaksuvan jatkuvasti ja epäroimättä kumppanin ja tulevan EU:n jäsenvaltion roolin, mikä koskee myös Turkin suhteita Lähi-idän ja Euraasian keskeisiin toimijoihin.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Sosiaalidemokraattina äänestin mietinnön puolesta tukeakseni Turkia liittymisprosessissa. Kehotan Euroopan komissiota ja neuvostoa nopeuttamaan neuvotteluprosessia ja myös avaamaan energialuvun, erityisesti nykyisessä talouskriisissä, ja muistamaan tärkeän roolin, jossa Turkki voi toimia EU:n energiavarmuuden turvaamisessa.

Suhtaudun myönteisesti myös siihen, että Turkin parlamentti hyväksyi toukokuussa 2008 työllisyys-toimia koskevan paketin, jolla pyritään parantamaan naisten, nuorten ja vammaisten työllistymismahdollisuuksia. Haluaisin kuitenkin ilmaista huoleni epäsuotuisasta tilanteesta työmarkkinoilla, jotka tarjoavat työtä vain 43 prosentille työvoimasta, sekä erityisesti naisten yleisen työllisyysasteen laskusta.

Kannatan Turkin hallitukselle esitettyjä pyyntöjä jatkaa konkreettisten toimien täytäntöönpanoa naisten aseman vahvistamiseksi politiikan, talouden ja rahoituksen alalla, esimerkiksi väliaikaisilla toimilla, joilla varmistetaan heidän aktiivinen osallistumisensa politiikkaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, vastustin äänestyksessä mietintöä Turkin edistymiskertomuksesta vuodelta 2008. On tosiasia, että ratkaisemattomia asioita on liikaa, jotta voisimme väittää, että lähes neljä vuotta sitten alkaneissa liittymisneuvotteluissa on saavutettu merkittävää edistystä. Viittaan kurdien tilanteeseen, kuolemanrangaistukseen, joka on Turkissa edelleen käytössä, sekä kulttuuriin ja uskonnollisiin asioihin, joita on käsiteltävä. Näitä kysymyksiä ei voida missään olosuhteissa käsitellä pinnallisesti tai kevyesti.

Renate Sommer (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Olen tyytyväinen suureen enemmistöön Turkia koskevan päätöslauselman puolesta. Meidän on tehtävä Turkin hallitukselle selväksi, että vuosia jatkuneella uudistusprosessin pysähtymisellä on seurauksensa.

Erityisesti sananvapaus ja lehdistönvapaus ovat kärsineet vakavia takaiskuja. Se on erityisen selvää Turkin hallituksen nykyisessä käyttäytymisessä Doğan Media Groupia kohtaan. Aivan liian suuret sakot, joita vaaditaan väitetyn veronkierron takia, ovat kohtuuttomia ja ovat käytännössä tiedotusvälineiden sensuroimista.

Uskonnonvapauden alalla ei ole saavutettu edistystä uudesta säätölaista huolimatta. Uskonnollisia vähemmistöjä syrjitään ja häiritään edelleen. Olen tyytyväinen siihen, että päätöslauselmaehdotukseen on sisällytetty ehdotuksen vedota Turkkiin, jotta tämä peruisi suunnitelmansa pakkolunastaa Tur Abdinissa sijaitseva Mor Gabrielin luostari.

Vaadimme myös, että Turkki noudattaa EU:n ympäristönormeja ja kunnioittaa niiden ihmisten oikeuksia, joihin Kaakkois-Anatolian patohanke vaikuttaa.

Sen sijaan että lähestyisi Kööpenhaminan kriteerien täyttämistä, Turkki liikkuu entistä kauemmas perusarvoistamme. Haluaako Turkin hallitus todellakin rakentaa tasavallan uudelle demokraattiselle perustalle? AK-puolueen vastainen oikeudenkäynti ja hämäreperäinen Ergenekon-oikeudenkäynti antavat kuvan syvästi jakautuneesta yhteiskunnasta, joka ei halua tai pysty vastaamaan Euroopan unionin asettamiin haasteisiin. Siksi meidän olisi nyt lopultakin alettava keskustella nimenomaan etuoikeutetusta kumppanuudesta EU:n ja Turkin välillä.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Vaikka kannatan mietinnön olennaista sisältöä, vastustan tasapainon puuttumista Kyproksen kysymyksen käsittelyssä. Vastustan voimakkaasti tarkistuksia 14 ja 15, jotka on suunnattu vain Turkia vastaan useissa kysymyksissä, mukaan luettuna kansainvälisten velvollisuuksien täyttäminen, eikä niissä anneta vastaavia kehotuksia Kreikan tai Kyproksen kreikkalaisen osan viranomaisille. Valiokuntavaiheessa ei hyväksytty tarkistustani, jossa hylätään ajatus, että Kyproksen kysymystä koskeva päätöslauselma voidaan saavuttaa Turkin yksipuolisilla toimilla. Kehotin neuvostoa – alustavana toimenä – täyttämään 26. huhtikuuta 2004 antamansa sitoumuksen lopettaa Kyproksen turkkilaisen yhteisön saarto. Luopumatta varauksistani äänestin mietinnön puolesta.

– Päätöslauselmaesitys (B6-0106/2009)

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kreikan kommunistipuolue vastusti EJTm:ää koskevaa päätöslauselmaesitystä. Se on toistuvasti äänestänyt EJTm:n ja muiden valtioiden EU:hun liittymistä vastaan samoista syistä kuin se vastusti Kreikan liittymistä.

Päätöslauselmaesityksessä kehoitetaan nopeuttamaan EJTm:n liittymistä EU:hun, niin että se voidaan muuttaa Yhdysvaltojen/Naton protektoraatista Euro/Yhdysvallat/Nato-protektoraatiksi ja liittää nopeasti EU:hun. Nea Dimokratia-, PASOK-, SYRIZA- ja LAOS-puolueet hyväksyvät tämän yleisen linjan. Niiden mielipide-erot koskevat EJTm:n nimeä ja ne ovat sen takia äänestäneet mietintöä vastaan, mikä on todellakin vastoin Kreikan kantoja, koska se vetoaa niihin, jotta nämä eivät estä EJTm:n liittymistä EU:hun.

Kreikan kommunistinen puolue on äänestänyt kaikkia asiaankuuluvia mietintöjä vastaan, koska se katsoo, että nimikysymys liittyy yleisempään imperialistiseen interventioon Balkanilla ja imperialististen valtioiden

valtataisteluun. Siksi se on puolustanut rajojen koskemattomuutta ja sitä, ettei jäljellä ole selvittämättömiä tai muita vaateita. Makedoniaista etnistä vähemmistöä ei ole olemassa. Sana "Makedonia" on maantieteellinen termi. Nea Dimokratia-, PASOK-, SYRIZA- ja LAOS-puolueet noudattavat EU:n yksisuuntaisen tien filosofiaa ja salaavat Balkanin kansoilta EU:n poliittisen omaneduntavoittelun, joissa vähemmistöjä käsitellään EU:n etujen perusteella.

Kreikan kommunistinen puolue tukee Balkanin kansojen yhteistä imperialisminvastaista taistelua ja Yhdysvaltojen/Naton/EU:n politiikan vastustamista.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, vastustin äänestyksessä päätöslauselmaesitystä EJT:n edistymiskertomuksesta vuodelta 2008. Olemme saavuttaneet pisteen, jossa meidän on päätettävä, luommeko suuret yhteismarkkinat, joille meidän on tietysti luotava selvät säännöt, vai haluammeko luoda EU:n, joka on yhden vahvan ja suvereenin identiteetin ilmaus. Siitä syystä, perusteena päätöslauselmaesityksessä luetellut tekijät joita pidän riittämättöminä, vastustan mietintöä.

– Mietintö: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Katson, että EU:n toimielinten on jatkettava Haagin kansainvälisen rikostuomioistuimen tukemista. Tuomioistuin on syyttänyt monia sotarikollisia, mutta samalla meidän on muistettava sen päätösten laajempi merkitys, kuten Länsi-Balkanin kansojen sovintoprosessi.

Haluan kiinnittää huomionne siihen, että joitakin Haagin kansainvälisen rikostuomioistuimen syytekohtia tai tuomioita on pidetty kiistanalaisina Länsi-Balkanin eri alueilla. Näistä reaktioista, jotka muodostavat osan kansainvälisen rikostuomioistuimen perintöä, voidaan oppia jotain. Kyseiset reaktiot korostavat samalla tarvetta valitusjaostoon sekä yhteistyöohjelmaan.

Ei kuitenkaan unohdeta, että monia muita sotarikollisia ei ole vielä syytetty. EU:n toimielinten on tuettava Länsi-Balkanin valtioissa kansallisella tasolla tehtyjä tutkimuksia. Eurooppa-neuvoston on annettava selvät normit alueen valtioiden oikeuslaitosten toiminnalle sen jälkeen, kun kansainvälisen rikostuomioistuimen tehtävä päättyy.

Syyllisiä on syytettävä ja rangaistava, yksilökohtaisesti, heidän toimiensa perusteella.

Oikeutta on sovellettava samalla tavalla kaikkiin.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta, jossa varmistetaan, että kukaan entisessä Jugoslaviassa sotarikoksiin syylistynyt ei pääse oikeutta pakoon. Kannatan mietintöä, koska sen mukaan entisessä Jugoslaviassa sotarikoksiin syylistyneitä syyttävän väliaikaisen entisen Jugoslavian alueella toimivan rikostuomioistuimen toimintaa jatketaan kahdella vuodella, mikä riittää käynnissä olevien oikeudenkäyntien päättämiseen.

– Päätöslauselmaesitys (B6-0113/2009)

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä Euroopan parlamentin päätöslauselmaa vedestä ennen Istanbulissa järjestettävää maailman viidettä vesifoorumia, koska katson, että meidän on nopeasti laadittava maailmanlaajuinen politiikka vesihuollosta, jotta saavutamme vuosituhanen kehitystavoitteet. Poliitiikan avulla voidaan alentaa vuoteen 2015 mennessä puoleen niiden ihmisten määrä, joiden käytettävissä ei ole puhdasta juomavettä.

Maailmanlaajuinen talouskriisi kuitenkin tarkoittaa, että jäsenvaltioiden on lisättävä tukeaan vähiten kehittyneille maille julkisella kehitysavulla ja yhteistyöllä ilmastonmuutokseen sopeutumisessa ja sen lievittämisessä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Ei edes vesi säästy Euroopan parlamentin enemmistön yksityistämisen- ja vapauttamisinnolta. Päätöslauselmassa ollaan oikeassa sikäli, että siinä todetaan, vaikkakin konditionaalissa, että "vesi on ihmiskunnan yhteinen hyödyke ja veden saatavuuden tulisi olla kaikille kuuluva perusoikeus" ja että "vettä on pidettävä yleisenä hyödykkeenä ja että sen on oltava julkisen valvonnan kohteena". Se, mitä sen jälkeen tulee, on vakavaa eikä sitä voida hyväksyä. Päätöslauselmassa julistetaan, että vaikka vesi voi olla julkisen valvonnan kohteena, sen hallinnointi voidaan siirtää "osittain tai kokonaan" yksityiselle sektorille. Se tarkoittaa sitä, että julkisen valvonnan kohteena pidetään rooli, johon kuuluvat investoinnit vedonotto- ja vesihuoltoinfrastruktuuriin, samalla kun yksityiselle sektorille annetaan tuottava

rooli eli kuluttajien laskuttaminen. Näitä kokemuksia on jo kerätty monessa maassa, erityisesti Latinalaisessa Amerikassa, jossa hinnat ovat nousseet räjähdysmäisesti ja laatu on heikentynyt.

Emme ole samaa mieltä myöskään siitä, että maatalous asetetaan vastuuseen ja maatalousteollisuutta ja pienviljelijöitä kohdellaan samalla tavalla, niin että jälkimmäiset kärsivät veden korkeasta hinnasta. Kapitalismin kriisin kasvaessa vesi näyttää olevan houkutteleva resurssi, jolla voidaan tuottaa pääoman kipeästi tarvitsemia voittoja. Uskomme edelleen, että vesi on säilytettävä yksinomaan yleisenä hyödykkeenä vedenoton ja vesihuollon alalla.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, äänestin kollegani Bermanin maailman viidettä vesifoorumia koskevan päätöslauselman puolesta. Kolmen vuoden välein järjestettävä, ensi viikolla Istanbulissa pidettävä maailman vesifoorumi on tilaisuus keskustella veden ja vesivarojen hallintaan liittyvistä maailmanlaajuisista poliittisista päätöksistä ja pohjustaa niitä.

Valmistelin itse kaksi vuotta sitten AKT- ja EU-maiden yhteiselle parlamentaarille kokoukselle raportin vesihuollosta kehitysmaissa. Kuten Bermaninkin päätöslauselmasta käy ilmi, huono hallinto on pitkälti syy maailman heikkoon vesitilanteeseen. Tukea tarvitaan etenkin alueellisen päätöksenteon ja yhteistyön lisäämiseksi.

On myös selvää, ettei julkinen sektori yksin voi toimittaa Maailmanpankin arvioimia 49 miljardia dollaria vuosittain (vuoteen 2015 asti) vesi-infrastruktuurien kehittämiseen. Jotta vedenjakelun ongelmiin voitaisiin puuttua, ratkaisu tarvittavien varojen luomiseen voisi löytyä julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyösopimuksista – etenkin silloin, kun valtionyhtiöiden rahoitus on puutteellista eikä yksityistäminenkään tule kyseeseen.

Tutkimuksen merkitystä vesiongelmien ratkaisussa tai maanalaisten vesivarojen riittävää seurantaa ja investointeja ei myöskään tulisi vähätellä. Energian lailla vedestä tulee yhä poliittisempi asia ja sen saatavuudesta tullaan käymään suuria kamppailuja. Se on ymmärrettävä nostaa poliittiseksi prioriteetiksi jo hyvissä ajoin.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Äänestin tätä päätöslauselmaa vastaan lopullisessa äänestyksessä. En tehnyt niin, koska mietintö olisi kaiken kaikkiaan huono, vaan koska yksi kohta siinä oli niin tärkeä, että en voinut mitenkään äänestää sen puolesta. Vesi ei ole taloudellinen hyödyke; se on elämän perusedellytys ja jokaisella on oikeus veteen.

Vedenkäyttö ei ole ihmisten valinta. Se on välttämätöntä hengissä pysymiseksi, ja yksin siitä syystä vettä ei sovi pitää kaupallisena tai taloudellisenä hyödykkeenä. Vedenjakelun täytyy olla ja pysyä julkisella sektorilla. Euroopan parlamentin aikaisemmissa kannanotoissa on jo tehty selväksi, että vesi on oikeus, ja tämän mietinnön sanamuoto voisi heikentää tuota kantaa.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Vesi on kaiken maapallon elämän perusedellytys. Vastuu veden saatavuuden turvaamisesta ei kuitenkaan ole EU:n harteilla. Maailman valtioiden olisi haettava ratkaisuja vedensaannin parantamista koskevaan ongelmaan kansainvälisellä yhteistyöllä YK:n puitteissa.

Koska esittelijän ehdotukset johtavat aivan toiseen suuntaan, päätin äänestää päätöslauselmaa vastaan.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Kestävää kehitystä ei voida kuvitella ilman elintärkeän resurssin VEDEN suojelua ja asianmukaista hallinnointia. Tuen varauksetta päätöslauselman kohtia 15 ja 16, joilla tuetaan paikallisviranomaisia näiden pyrkimyksissä panna täytäntöön demokraattista vesihuoltopolitiikkaa, joka on tehokasta, avointa, säänneltyä ja jossa kunnioitetaan kestävän kehityksen tavoitteita väestön tarpeiden tyydyttämiseksi.

Haluaisin ottaa osaa komissiolle ja neuvostolle esitettyihin pyyntöihin tunnustaa paikallisviranomaisten perustavanlaatuinen rooli veden suojelussa ja hallinnoinnissa, jotta niistä tulee vastuuvollisia vesialan hallinnoinnissa. Pahoittelen sitä, että paikallisviranomaisten osaamista ei ole hyödynnetty enempää EU:n yhteisrahoitusohjelmissa.

Romaniassa, jolle on myönnetty alalla siirtymäkausi vuoteen 2018 saakka, on tärkeää kiihdyttää investointeja, erityisesti nyt kun köyhä väestönosa kärsii eniten ilmastomuutoksesta ja voi huonoiten sopeutua siihen.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä päätöslauselmaesitystä viidennestä vesifoorumista, joka järjestetään Istanbulissa. Uskon vakaasti siihen, että vesi on yksi ihmiskunnan yhteisistä resursseista ja että sitä olisi pidettävä kaikille kuuluvana perusoikeutena. Katson myös, että vesi

olisi julistettava julkiseksi omaisuudeksi ja pidettävä julkisessa valvonnassa, huolimatta siitä, että yksityinen sektori hallinnoi sitä kokonaan tai osittain. Lopuksi esitän toivomuksen, että yleisen vedenjakelun tukijärjestelmät, joilla heikennetään tehokkaan vesihuollon kannustimia aiheuttamalla liikakäyttöä, poistetaan, jotta saadaan vapautettua varoja erityisesti köyhälle väestölle ja maaseutuväestölle kohdistettuihin tukiin, millä pyritään turvaamaan kohtuuhintainen vedensaanti kaikille.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Vesi on arvokas resurssi, ja puhtaan juomaveden saanti kaikkialla maailmassa on asetettava ensisijaiseksi painopistealaksi. Vuonna 2009 liian monen kehitykseen kansalaisen saatavilla ei ole puhdasta juomavettä. Meidän on keskitettävä toimemme mailman köyhimmissä osissa sijaitsevien maiden ja yhteisöjen auttamiseen vedensaannissa.

Gary Titley (PSE), kirjallinen. – (EN) Historia on täynnä maasta ja öljystä käytyjä sotia, mutta pelkään, että ne kalpenevat todennäköisten tulevien vedensaannista käytävien selkkausten rinnalla.

Vesi on kaikkein tärkein resurssi: elämä ilman vettä on mahdotonta. Kuitenkin vakavaa vesipulaa esiintyy jopa teollisuusmaissa. Seuraukset vähemmän kehittyneille maille ovat katastrofaaliset.

Kansainvälisen yhteisön on otettava vedensaanti entistä vakavammin ennen kuin on liian myöhäistä. Kuten olemme nähneet Kööpenhaminassa tällä viikolla, ilmastonmuutos kiihtyy hälyttävää vauhtia, mikä pahentaa vesipulaa entisestään. Puhtaan veden saanti on perusihmisoikeus, joten tehdään siitä tärkeä kampanja.

– Päätöslauselmaesitys (B6-0114/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan päätöslauselmaa, jossa esitetään erityisiä suosituksia Euroopan komissiolle, jotta tämä vahvistaisi tukeaan terveyspalveluille Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja tarkistaisi Euroopan yhteisön rahoituksen tasapainon terveydenhuollon tuen priorisoimiseksi.

Puolet Saharan eteläpuolisen Afrikan väestöstä elää edelleen köyhyydessä. Afrikka on todellakin ainoa manner, joka ei edisty kohti vuosituhanen kehitystavoitteita. Mitä todennäköisimmin varsinkin kolme terveyteen liittyvää kehitystavoitetta – lapsikuolleisuus, äitiyskuolleisuus sekä HIV/AIDSin, tuberkuloosin ja malarian torjunta – jotka ovat ratkaisevan tärkeitä köyhyyden poistamisessa, jäävät nykyisellä vauhdilla saavuttamatta vuoteen 2015 mennessä. Terveystieteiden perusinfrastruktuuri tarvitsee vakaata, pitkän aikavälin taloudellista tukea, jos terveyteen liittyvät vuosituhanen kehitystavoitteet aiotaan saavuttaa. Tavoitteiden on sisällettävä myös seksuaali- ja lisääntymisterveyspalveluiden tarjoaminen.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Kannatin äänestyksessä päätöslauselmaa lähestymistavasta Saharan eteläpuolisen Afrikan maiden terveydenhuoltopalveluihin. Kyseinen Afrikan osa ei voi kehittyä ilman väestön terveyden todellista paranemista. Kyseisellä alueella terveyttä uhkaavien tekijöiden luettelo on erityisen pitkä ja tunnettu, ja väestön eliniän odote vahvistaa sen, että kyseiset uhat ovat todellisia. Usein yksittäisten maiden keskimääräinen eliniän odote on sama kuin keskiajan Euroopassa. Kyseinen seikka on piinallinen, valitettava ja turhauttava, mutta sen pitäisi myös motivoida kehittyneitä ja vauraita maita antamaan entistä tehokkaampaa tukea. On hyvä osallistua hankkeisiin, joilla pyritään pelastamaan ihmishenkiä. Ei ole mitään sen inhimillisempää ja samalla eurooppalaista. Pelastetaan ne, joiden henki on uhattuna. Se on vähintään, mitä voimme tehdä.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Esittelijän kuvaus ihmisten kärsimyksistä Saharan eteläpuolisessa Afrikassa on kauhea muistutus siitä, miten tärkeää on jatkaa ja tehostaa köyhyyden poistamista.

Esittelijän ehdotukset perustuvat kuitenkin täysin siihen ajatukseen, että EU:n pitäisi johtaa jäsenvaltioiden tukipolitiikkaa. Junilistan vastustaa sitä. EU ei saa toteuttaa tukiopeeraatioita, eikä sen pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden toimintaan tällä alalla.

Kehitysyhteistyötuki on ala, jolla kokemuksemme ovat valitettavasti varsin masentavia. Siksi on tärkeää voida kokeilla uusilla tukimuodoilla. Kotimaamme Ruotsi etsii tällä hetkellä uusia ja mielenkiintoisia keinoja. Tänä historiallisena aikana on aivan väärin poistaa jäsenvaltioiden mahdollisuudet ajatella uusin tavoin ja uudistaa tukipolitiikkaa. Vastuu tuesta on jäsenvaltioilla, ja sen pitäisi pysyä niillä.

Kansainvälistä yhteistyötä, jolla pyritään löytämään ratkaisuja terveydenhuollon parantamiseen Saharan eteläpuolisen Afrikan maissa, olisi kehitettävä YK:n eikä EU:n puitteissa.

Äänestin siksi mietintöä vastaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä päätöslauselmaesitystä EY:n kehitysyhteistyötuesta Saharan eteläpuolisen Afrikan maiden terveydenhuoltopalveluille. EY:n tuki terveydenhuoltoalalle ei ole kasvanut vuoden 2000 jälkeen suhteessa kaikkeen kehitysyhteistyötukeen komission sitoumuksista vuosituhaten kehitystavoitteisiin ja Saharan eteläpuolisen Afrikan terveyskriisistä huolimatta. Siitä syystä uskon, että on oikein ja tarpeellista tehdä yhteinen sitoumus parempien tulosten saavuttamiseksi terveydenhuollossa ja kansainvälisesti terveyden kehittämisestä sovitujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

– Päätöslauselmaesitys (B6-0111/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä päätöslauselmaesitystä yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) käyttöönotosta. Mielestäni on erittäin tärkeää tukea SEPAn luomista. SEPassa kilpailu toimii tehokkaasti, eikä rajat ylittävillä ja kansallisilla euromaksuilla ole siinä eroa. Katson myös, että, kuten ehdotuksessa todetaan, komissiota pitäisi pyytää antamaan SEPA-tuotteisiin siirtymiselle selvä, asianmukainen ja sitova määräaika, jonka pitäisi olla viimeistään 31. joulukuuta 2012, minkä jälkeen kaikki euromaksut olisi pakko tehdä SEPA-normien mukaisesti.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) EPLP haluaa yhtenäisen euromaksualueen menestyvän. Siksi emme voi tukea mietintöön esitettyjä tarkistuksia, joilla jatketaan monenvälistä toimitusmaksua (MIF). Toimitusmaksu on kilpailukyvytön ja lisää kuluttajien kustannuksia. Se heikentäisi mietinnön tavoitetta varmistaa, että sisämarkkinat poistavat rajat ja vähentävät kustannuksia. Emme voineet kannattaa päätöslauselmaa lopullisessa äänestyksessä, koska kyseiset tarkistukset hyväksyttiin.

– Mietintö: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin mietinnön puolesta. Kannatan Maria Eleni Koppa'n mietintöä EU:n ja Brasilian strategisen kumppanuuden merkityksestä, koska kumppaneilla on samanlainen maailmankuva niiden historiallisten, kulttuuristen ja taloudellisten suhteiden perusteella. Nykyään ne voivat edistää muutosta ja ratkaisuja maailmanlaajuisesti. Ne voivat esimerkiksi työskennellä tiiviisti keskenään vuosituhaten kehitystavoitteiden edistämiseksi ja täytöntöön panemiseksi torjuakseen köyhyyttä sekä taloudellista ja sosiaalista eriarvoisuutta koko maailmassa. Ne voivat vahvistaa yhteistyötä kehitysavun alalla, kolmenvälinen yhteistyö mukaan luettuna, ja vastaavasti osallistua kansainvälisen terrorismin, huumekaupan ja rikollisuuden torjuntaan.

Katsomme, että Brasilia ansaitsee tunnustusta äskettäin perustetun Etelä-Amerikan kansakuntien unionin UNASURin edistämiseksi, kun otetaan huomioon sen keskeinen asema Latinalaisen Amerikan yhdistymisprosesseissa ja EU:n kiinnostus vuoropuhelun vahvistamiseen alueen kanssa sekä se, että EU suhtautuu myönteisesti Brasilian aloitteisiin Latinalaisen Amerikan maiden poliittisen ja taloudellisen yhdistymisen edistämiseksi.

Meidän on tunnustettava myös Brasilian sovittelijan rooli Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen alueellisten konfliktien ratkaisussa kansallisen itsensä määräämisoikeuden, puuttumattomuuden ja puolueettomuuden periaatteiden noudattamisen perusteella, millä on ollut myönteinen vaikutus alueen vakaudelle.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön puolesta. Brasilia oli viimeinen BRIC-valtio, joka osallistui EU:n kanssa pidettävään huippukokoukseen, joka pidettiin heinäkuussa 2007 Portugalin puheenjohtajuuskaudella. Se oli siten luonnollista jatkoa suhteille, joita Portugali on aina ylläpitänyt Brasilian kanssa. Kuten tässä parlamentissa todettiin syyskuussa 2007, Brasilia on valtio, jonka 200 miljoonaa asukasta puhuvat portugalia, yhtä yleisimmistä eurooppalaisista kielistä maailmassa, ja sen historialliset, sivistykselliset ja kulttuuriset perinteet ovat läheistä sukua eurooppalaisille perinteille. Siitä todistavat erilaiset poliittiset sopimukset, joita on tehty kautta historian tähän päivään saakka. Tämä suhde auttaa rakentamaan muita siltoja Latinalaisen Amerikan kanssa.

Kun otetaan huomioon Brasilian tunnustettu potentiaali ja sen nykyinen taloudellinen ja poliittinen toiminta alueellisella ja maailmanlaajuisella tasolla, strategista kumppanuutta ei saa pitää tulevana esteenä muille kumppanuuksille Mercosurin kanssa. Sitä pitäisi päinvastoin pitää esimerkkinä, jossa EU on saavuttanut tarvittavan yksimielisyyden yhteisistä taloudellisista ja poliittisista eduista. Olisi muistettava, että kumpikin osapuoli pitää välttämättömänä monenvälistä toimintaa Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmän perustalla ja Maailman kauppajärjestön puitteissa.

Lopuksi minun on myönnettävä, että olen melko utelias näkemään, millainen on koulutus- ja kulttuuriasioiden yhteistyötä koskevien pöytäkirjojen soveltamisala tulevaisuudessa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä Maria Eleni Koppan mietintöä Euroopan unionin ja Brasilian strategisesta kumppanuudesta. Kumppanuus on erittäin tärkeä. Sen pitäisi antaa uutta vauhtia EU:n ja Mercosurin assosiaatiosopimukselle, joka on sinänsä EU:n strateginen tavoite talous- ja kauppasuhteiden tiivistämiseksi sekä poliittisen vuoropuhelun ja yhteistyön laajentamiseksi kahden alueen välillä. Sen lisäksi strategisen kumppanuuden pitäisi olla väline demokratian ja ihmisoikeuksien, oikeusvaltioperiaatteen ja hyvän hallintotavan edistämiseksi koko maailmassa.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä ehdotusta Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle Euroopan unionin ja Brasilian strategisesta kumppanuudesta, koska katson, että se hyödyttää kumpaakin osapuolta ja voi edistää kahden alueen suhteiden kehittämistä. Tavoitteena on yhteisen hyvän edistäminen kummallakin alueella ja koko maailmassa.

– **Mietintö: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin mietinnön puolesta. Koska Meksiko ja EU ovat ylläpitäneet yhteistyösuhteita 1970-luvulta lähtien, minäkin toivon, että strategisella kumppanuudella voidaan tehostaa sopimuspuolten välistä yhteistyötä kansainvälisillä foorumeilla, kuten Maailmanpankissa, Kansainvälisessä valuuttarahastossa, OECD:ssä sekä G20-, G8- ja G5 -kokouksissa ratkaisujen hakemiseksi kansainväliseen rahoituskriisiin sekä sellaisten yhteisten toimien käynnistämiseksi, joilla pyritään palauttamaan luottamus rahoituslaitoksiin San Salvadorin julistuksen mukaisesti.

Meksikon maantieteellinen sijainti antaa sille strategisen aseman ”siltana” Pohjois- ja Etelä-Amerikan välillä sekä Karibianmeren ja Tyynenmeren välillä. Toivotaan, että strategisen kumppanuuden avulla voidaan institutionalisoida EU:n ja Meksikon vuosittaiset huippukokoukset sekä antaa vauhtia EU:n ja Meksikon maailmanlaajuiselle sopimukselle eri politiikanaloilla, kuten ihmisoikeudet, turvallisuus, huumekaupan torjunta, ympäristö sekä tekninen yhteistyö ja kulttuuriyhteistyö.

Otamme huomioon neuvoston 11. lokakuuta 2007 antaman päätöslauselman naisten murhista Meksikossa ja Keski-Amerikassa ja Euroopan unionin roolista ilmiön torjumisessa, ja sen perusteella toivomme lisää vuoropuhelua, lisää yhteistyötä ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyran mietintöön EU:n ja Meksikon strategisesta kumppanuudesta. On todellakin ratkaisevan tärkeää, että strateginen kumppanuus merkitsee EU:n ja Meksikon suhteiden laadun huomattavaa paranemista monenvälisesti maailmanlaajuisesti merkittävien kysymysten käsittelyssä ja kahdenvälisten suhteiden vahvistamisessa.

Siksi luotan siihen, että sopimus johtaa kriisitilanteita ja maailmanlaajuisesti merkittävien asioita koskevien kantojen entistä tiiviimpää koordinointiin yhteisten etujen ja huolenaiheiden pohjalta. Lopuksi toivon, että sopimus nähdään mahdollisuutena keskustella siitä, miten lauseke ihmisoikeuksista ja demokratiasta, jotka ovat molemmille osapuolille keskeisiä arvoja kaikissa sopimuksissa, voidaan panna paremmin täytäntöön ja arvioida sen noudattamista, mukaan luettuna sen myönteisen ulottuvuuden kehittäminen.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) EU:n on seurattava entistä tarkemmin huumesotien takia Meksikossa lisääntyvää väkivaltaa. Huumeväkivaltaan liittyvien murhien kaksinkertaistuminen on huolestuttavaa kehitystä.

– **Päätöslauselmaesitys (RC-B6-0135/2009)**

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Eri poliittisten ryhmien ilmaisemat tunteet, kommunistien (perusteltua) merkittävää poikkeusta lukuun ottamatta, ovat vain kaikua kansainvälisen viihdeteollisuuden hippien poliittisesta korrektiudesta. Tiibetin asia, todellinen vapaustaistelu, on joutunut hengellisyyttä kaipaavien eurooppalaisten porvariboheimien kuristusotteeseen. Se on oiva esimerkki siitä, mitä ei pidä tehdä sisäpolitiikassa ja kansainvälisessä politiikassa.

Euroopan parlamentin jäsenet haluavat tuomita äärimmäisen kohteliaasti Kiinan kommunistien vallan väärinkäytön ja puolustaa sellaisen alueen autonomiaa, joka ei ole historiallinen Tiibet. Ajatus autonomisesta Tiibetistä, ”Save Tibet” -kampanja, on vain talutushihnan heiluttamista voimattoman eliitin ja hengellisesti ja fyysisesti nujerretun kansan edessä.

Tiibet, kuten muutkin vainotut kansakunnat, osoittaa sen mitä tapahtuu, kun kommunistinen diktatuuri pääsee valtaan ja käyttää maahanmuuttoinvaasiota aseena paluun estämiseksi poliittisella, etnisellä, kulttuurisella tai hengellisellä tasolla.

Tiibet on epäilemättä menettänyt mahdollisuutensa itsemääräämisoikeuden palauttamiseksi luopumalla aseellisesta taistelusta johtajansa maastapaon jälkeen. Nyt on ryhdyttävä taistelemaan itsenäisyyden puolesta, "vapaan Tiibetin" puolesta, eikä paperilla "autonomiaksi" nimetyn orjuuden puolesta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatan varauksetta päätöslauselmaehdotusta Tiibetin kansannousun 50. vuosipäivästä sekä dalai-laman ja Kiinan hallituksen vuoropuhelusta. Vallan väärinkäyttö, tapahtui se missä tahansa, on tuomittava. Toisaalta on sanottava, että Kiinan hallituksella on moraalinen velvollisuus muun muassa vapauttaa välittömästi ja ehdoitta kaikki ne, jotka on pidätetty vain rauhanomaiseen mielenosoitukseen osallistumisesta, ja annettava selvitys kaikista, jotka on tapettu tai jotka ovat kadonneet sekä kaikista pidätetyistä, ja kerrottava, mistä heitä syytetään.

11. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.20, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARPOULOU**

12. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

Puhemies. – (EL) Eilisen pöytäkirja on jaettu kaikille.

Onko kenelläkään kommentoitavaa?

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, pyydän parlamentin jäseniä antamaan minulle pari minuuttia aikaansa.

Haluaisin puhua Kiinasta. Tänään käsiteltiin päätöslauselmaa, joka koskee Kiinaa, tunnettua asianajajaa Gao Zhishengia. Pelätään, että häntä kidutetaan, hänen perheensä on juuri päästetty Yhdysvaltoihin ja nyt pelätään hänen henkensä puolesta.

Valitettavasti, koska vain kolmea aihetta voidaan käsitellä, Gao Zhishengia koskevaa päätöslauselmaa ei voitu ottaa mukaan. Aioimme siirtää sen maaliskuun toiselle istuntojaksolle. Nyt meille on kerrottu, ettei maaliskuun toisella istuntojaksolla käsitellä kiireellisiä asioita, koska sääntöjen mukaan silloin, kun yhden kuukauden aikana on kaksi täysistuntoa, toisella istuntojaksolla ei voida käsitellä kiireellisiä asioita.

Kyseenalaistan tämän tulokannan. Itse asiassa tulkinta viittaa syyskuun kaksinkertaisiin istuntojaksoihin, ja sitä ennen se viittasi lokakuun istuntojaksoihin, joiden aikana käsiteltiin talousarviota. Se, että maaliskuussa on kaksi istuntojaksoa, johtuu vaaleista; se on täysin poikkeuksellista. Se tarkoittaa, että voimme käsitellä ihmisoikeuksia vasta huhtikuun lopussa, jolloin on liian myöhäistä.

Pyydän siksi puhemiestä ensinnäkin tutkimaan asiaa ja toiseksi ilmaisemaan suuren huolestumme tapauksesta Kiinan suurlähetystölle – voin antaa käyttöönnne Gao Zhishengin tapauksen sitä varten – koska kukaan ei tiedä hänen olinpaikkaansa ja pelätään, että häntä voidaan kiduttaa ja hänen henkensä voi olla vaarassa.

(Pöytäkirja hyväksyttiin.)

13. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista(keskustelu)

13.1. Guinea-Bissau

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta Guinea-Bissaun tilannetta käsittelevästä päätöslauselmaesityksestä.⁽²⁾

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

José Ribeiro e Castro, laatija. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, on surullista, että keskustelemme jälleen kerran täysistunnossa Guinea-Bissaun tilanteesta, joka on todella piinallinen. Guinea-Bissau on kärsinyt jatkuvasta epävakaudesta vuosien ajan, ja se yritti siirtyä demokratiaan jo 1990-luvun alussa. Mikään ei mennyt oikein, tuli vallankaappaus ja pieni sisällissota, ja siitä lähtien maassa on esiintynyt huomattavaa poliittista ja sotilaallista epävakautta, jännitteitä ja syvää vihamielisyyttä. Viime aikoina huumekauppiaiden kiinnostus maahan on alkanut näkyä, mikä on erittäin huolestuttavaa ja on tullut yhä selvemmäksi kaikille tarkkailijoille.

Tuomitsemme jyrkästi viimeaikaiset hyökkäykset: pomminhyökkäyksen, joka tappoi armeijan komentajan kenraali Tagme Na Waien, ja myös erityisen raakalaismaisen tai raa'an presidentti Nino Vieiran salamurhan. Heidän menneisyydestään huolimatta osoitamme myötätuntonamme heidän perheilleen ja Guinea-Bissaun kansalle ja pahoittelemme hyökkäyksiä ja tuomitsemme ne voimakkaasti.

Haluamme nähdä paluun normaalielämään. Se, mitä olen oppinut ja mitä haluan korostaa tässä päätöslauselmassa, on, että rankaisemattomuus ei ole vastaus. Kun Ansumane Mané ja kenraali Veríssimo Seabra murhattiin, kuinka olisimme voineet sulkea silmämme siltä tosiasialta, että syyllisiä ei löydetty ja tuotu oikeuden eteen. On selvää, että rankaisemattomuus ei ole vastaus. Siksi meidän on vaadittava Guinea-Bissaun hallitukselta, että sylliset on löydettävä. Sylliset on tuotava oikeuden eteen, ja meidän on annettava kaikki apu mitä tarvitaan.

Lopuksi haluaisin kiinnittää huomiota huoleemme huumekaupasta koko alueella. Se on uhka myös Euroopan unionille, ja sen järkyttävä läsnäolo on ilmeistä Guinea-Bissaussa. Haluan kehottaa tässä yhteydessä myös tiivistämään suhteita Kap Verden kanssa. Olemme luoneet erityiskumppanuuden Kap Verden kanssa. Kap Verdellä on erittäin tiiviit suhteet Guinea-Bissauhun ja se tuntee tämän erittäin hyvin, mutta sekin on erittäin haavoittuva. Asia on siksi tärkeä myös EU:n omalle turvallisuudelle. Sen takia erityiskumppanuuden tiivistäminen Kap Verden kanssa on myös erittäin tärkeää tässä yhteydessä.

Justas Vincas Paleckis, laatija. – (LT) Guinea-Bissaussa tapahtuneet tapot ovat suuri takaisku demokratialle huumekaupan köyhdyttämässä maassa mutta myös koko Länsi-Afrikalle. Presidentin ja eskuntapäällikön salamurhat suistivat maan entistä syvemmälle toimintakyvyttömiä instituutioiden, entistä hauraamman demokratian, kasvavan korruption ja henkilökultin suohon. Valtion asukkaat elävät kaaoksen keskellä, ja vedestä, lääkkeistä ja kouluista on pulaa. Huumekauppa ei tunne rajoja ja uhkaa koko aluetta, ja se ulottuu jopa Euroopan unionin jäsenvaltioihin.

Vaikka armeijan komentajat ovat pitäneet lupauksensa olla puuttumatta valtion sisäisiin asioihin, viimeaikaiset tapahtumat voivat hukuttaa täysin sen, mitä Guinea-Bissaun demokratiasta on jäljellä. Uuden hallituksen on kunnioitettava perustuslakijärjestystä, käsiteltävä konflikteja rauhanomaisesti ja tutkittava murhat perusteellisesti. Euroopan unionin turvallisuus- ja puolustusvaltuuskunnan avulla meidän on saavutettava käännekohta maan kehityksessä sekä tarjottava vakautta ja ihmisarvoista elämää. Toivomme, että presidentinvaalit pidetään muutaman kuukauden kuluessa ja että niissä noudatetaan vaalien järjestämistä koskevia kansainvälisiä normeja. Pyydämme Euroopan unionin jäsenvaltioita ja koko kansainvälistä yhteisöä antamaan Guinea-Bissaulle taloudellista tukea ja asiantuntija-apua, joita demokraattisten vaalien järjestäminen vaatii. Guinea-Bissaun vastakkaisten poliittisten voimien olisi etsittävä yhteisiä näkemyksiä ja kompromisseja tänä valtiolle vaikeana aikana ja tehtävä nopeasti valtion turvallisuutta, vaalimenettelyjä ja julkista hallintoa koskevia päätöksiä. Kehotamme niitä torjumaan korruptiota entistä tehokkaammin ja kuulemaan kansalaisyhteiskuntaa ja -järjestöjä valtion sisäisen sovinnon aikaansaamiseksi.

Ewa Tomaszewska, laatija. – (PL) Arvoisa puhemies, 2. maaliskuuta tänä vuonna Guinea-Bissaun presidentti João Bernardo Vieira ammuttiin kuoliaaksi armeijan komentajalle uskollisten sotilaiden toteuttamassa hyökkäyksessä. Edellisenä päivänä armeijan komentaja Batista Tagme Na Waie kuoli loukkaannuttuaan räjähdyksessä. Kumpikin kuolema liittyy Guinea-Bissaun poliittiseen konfliktiin, joka on jatkunut useita vuosia ja johtanut vakauden puuttumiseen maassa. Vaikka vuonna 2008 järjestetyt vaalit sujuivat rauhallisesti, ensimmäinen murhayritys tapahtui pian sen jälkeen. Presidentti selvisi hyökkäyksestä hengissä. Entinen Portugalin siirtoma Guinea-Bissau on yksi maailman köyhimmistä maista. Samaan aikaan maan läpi kulkee kokaiinin salakuljetusreitti.

Tuomitsemme yritykset ratkaista konflikti vallankaappauksella; kehotamme järjestämään presidentinvaalit Guinea-Bissaussa kahden kuukauden kuluessa ja kehotamme noudattamaan vaaleissa demokraattisia normeja sekä palauttamaan perustuslakijärjestyksen.

Ilda Figueiredo, laatija. – (PT) Kun analysoimme Guinea-Bissaun poliittista tilannetta, emme saisi unohtaa sitä, että tämän nuoren Afrikan valtion kansalaiset joutuivat kohtaamaan Portugalin kolonialismin, jota

vastaaan he itse asiassa taistelivat urhoollisesti. Pahinta maan tapahtumissa ovat presidentin ja armeijan komentajan salamurhat. Emme voi unohtaa sitä, että tapahtumat ovat seurausta kaikista vaikeuksista ja eroista, jotka ovat olleet olemassa vuosien ajan ja jotka ovat edelleen olemassa, ja tämä kaikki johtuu siirtomaamenneisyydestä. Meidän olisi muistettava sekin, että Guinea-Bissau on edelleen yksi Afrikan köyhimmistä maista, mikä tarkoittaa sitä että Euroopan unionin on kiinnitettävä entistä enemmän huomiota yhteistyöhön kansanterveyden ja koulutuksen alalla, jotta väestön elinoloja voidaan parantaa ja voittaa vaikeudet, joita suuri osa Guinea-Bissaun väestöstä, erityisesti naiset, äidit ja lapset, edelleen joutuu kohtaamaan.

On elintärkeää, että Euroopan unioni vahvistaa myötämielistä tukeaan näille ihmisille. Meidän on tuettava myös koulutusta, puhtaan juomaveden saantia ja joissakin tapauksissa jopa maataloustuotantoa sen varmistamiseksi, että väestö saa ruokaa. Tukea on kuitenkin annettava ilman ulkoista häirintää ja kunnioittaen kansan itsemääräämisoikeutta ja valintoja.

Marios Matsakis, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, köyhyyden koettelema entinen siirtomaa on kärsinyt vuosikymmeniä poliittisesta epävakaudesta ja kriiseistä, mikä aiheuttaa kansalaisille suurta ja jatkuvaa kärsimystä.

Siirtyminen demokratiaan ja kansalle parempiin aikoihin vaikutti lupaavalta, kun vuoden 2008 parlamenttivaalit sujuivat oikeudenmukaisesti ja rauhallisesti. Erimielisyyttä aiheuttavan vihan ja väkivallan mustat pilvet nousivat kuitenkin jälleen maan ylle sen jälkeen, kun kapinalliset sotilaat ampuivat presidentti Vieira 2. maaliskuuta, päivän sen jälkeen, kun armeijan komentaja oli tapettu. Tuomitsemme molemmat murhat ja voimme vain toivoa, että Guinea-Bissaun taistelevat osapuolet löytävät tarvittavan tahdon ja voiman riitojensa ratkaisemiseksi vuoropuhelulla neuvottelupöydässä kansalaistensa hyvinvoinnin takia. Sen lisäksi, koska Guinea-Bissausta on viime vuosina tullut tärkeä maa huumekaupalle, kehoitamme maan viranomaisia ja kansainvälistä yhteisöä tekemään kaikkensa tappavan kirouksen torjumiseksi tehokkaasti.

Marie Anne Isler Béguin, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, Verts/ALE-ryhmä tuomitsee voimakkaasti Guinea-Bissaun presidentin João Bernardo Vieira ja armeijan komentajan kenraali Tagme Na Waien salamurhat 1. ja 2. maaliskuuta 2009.

Vaadimme tekemään perusteelliset tutkimukset ja syyttämään tekijöitä. Sama koskee niitä, jotka tappoivat kenraalit Manén ja Correian vuosina 2000 ja 2004 ja joiden henkilöllisyys on edelleen selvittämättä.

Guinea-Bissau on yksi kaikkein köyhimmistä maista ja on tunnettu alhaisesta eliniän odotteestaan, ja nyt siellä rehottaa huumekauppa. Eteläamerikkalaisten huumeiden salakuljettajien sillanpäänä Guinea-Bissausta on tullut huumeiden kauttakulupaikka Eurooppaan vietäville huumeille. Eurooppalaiset ovat suurimpia huumeiden kuluttajia. Tiedämme liiankin hyvin, että se vaikuttaa koko alueeseen, sillä esimerkiksi Mauritaniassa on löydetty suuria määriä huumeita, jopa lentoasemalta.

Euroopan unionin on autettava Guinea-Bissautä kääntämään selkensä huumekaupalle torjumalla sitä molemmissa paikoissa ja palaamalla kehitykseen, joka perustuu maan omiin resursseihin.

Vaikka kansainvälinen yhteisö suhtautui viime vaaleihin myönteisesti ja Euroopan unioni on osoittanut tukensa demokratian opiskelulle ja vakiinnuttamiselle Guinea-Bissaussa, maan viimeaikaiset tapahtumat voivat vain vahvistaa apua koskevaa kantaa.

Myös armeijan, joka ei puuttunut vaaliprosessiin, on edelleen noudatettava tiukasti perustuslakijärjestystä, kuten se on luvannut.

Kun Länsi-Afrikan naapurivaltiot ovat vuosia jatkuneiden ongelmien ja kaaoksen jälkeen löytäneet uudelleen demokratian, instituutioiden kunnioittamisen ja ihmisoikeudet, Guinea-Bissau ei saa langeta tuomittavien käytäntöjen ansaan. Euroopan unionin on oltava läsnä ja käytettävä vaikutusvaltaansa ja esimerkkiään maan auttamiseksi pysymään demokratian tiellä.

Laima Liucija Andrikiene, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, sen lisäksi mitä tänään on sanottu Guinea-Bissaun tilanteesta, haluaisin kommentoida kahta asiaa.

Ensinnäkin Guinea-Bissaun presidentin João Bernardo Vieira ja armeijan komentajan kenraali Tagme Na Waien salamurhat olisi tutkittava huolellisesti ja syylliset olisi tuotava oikeuden eteen.

Toiseksi ilmaisemme tämänpäiväisessä päätöslauselmassa toiveemme, että maan presidentinvaalit pidetään 60 päivän kuluessa. Meidän olisi nyt pyydettävä EU:n jäsenvaltioita ja kansainvälistä yhteisöä varmistamaan, että Guinea-Bissau saa taloudellista ja teknistä tukea, jota tarvitaan uskottavien vaalien järjestämisessä.

Leopold Józef Rutowicz, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, epävakautta, jolla on traagisia seurauksia, esiintyy helposti köyhissä Afrikan maissa, kuten Guinea-Bissaussa. Presidentti João Bernardo Vieira ja armeijan komentajan kenraali Tagme Na Waien salamurhat tämän vuoden maaliskuussa olivat varmasti osa yritystä horjuttaa valtiota, todennäköisesti huumemafian aloitteesta. Tehokkaiden turvallisuusjoukkojen puuttuminen Guinea-Bissausta on merkinnyt sitä, että monenlaiset rikokset ovat jääneet käytännössä rankaisematta. Meidän on annettava kaikkea elintärkeää apua, jota valtion hallitus tarvitsee, ja tämä on yksi päätöslauseessa käsitellyistä asioista.

Sen lisäksi ja tällaisten tapausten välttämiseksi meidän on torjuttava sääliä huumekauppaa, joka horjuttaa monia Afrikan, Aasian ja Etelä-Amerikan köyhiä valtioita, tukee terrorismia ja tuhoaa huumeriippuvuuden kautta satojen miljoonien ihmisten elämän koko maailmassa. Jos emme ratkaise tätä ongelmaa, maksamme entistä korkeamman hinnan avuttomuudestamme.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin todeta aluksi Euroopan komission puolesta, että pahoittelemme syvästi Guinea-Bissaun tasavallan presidentin João Bernardo Vieira salamurhaa. Tuomitsemme voimakkaasti salamurhan ja myös hyökkäykset, jotka johtivat armeijan komentajan Batista Tagme Na Waien ja muiden sotilaiden kuolemaan. Haluaisin esittää osanottoni heidän perheilleen.

Huumekauppiaiden ja rikollisuuden esiintyminen on tällä hetkellä erittäin huolestuttavaa. Kahdeksannen Euroopan kehitysrahaston ja muiden välineiden kautta ja sen lisäksi, että on antanut 2 miljoonaa euroa UNODC:lle, komissio on sitoutunut erittäin suurisuuntaiseen suunnitelmaan huumekaupan torjumiseksi. Pidämme sitä todella tärkeänä, minkä osoittaa se, mitä on tapahtunut.

Kehotamme pysymään rauhallisena ja pidättyväisenä ja kehotamme Guinea-Bissaun viranomaisia tutkimaan perusteellisesti kyseiset tapahtumat ja saattamaan syylliset vastuuseen. Rankaisemattomuutta ei pidä soveltaa. On valitettavaa, että väkivaltaiset tapahtumat tulevat onnistuneiden parlamenttivaalien jälkeen. Vaalit pohjustivat tietä maan rauhanrakentamistoimille osoitettavan EU:n tuen ja kansainvälisen tuen lisäämiselle. Hyökkäykset osuivat samaan aikaan, kun kansainvälinen toiminta demokraattisen ja vakaan Guinea-Bissaun rakentamiseksi kasvoi.

Näissä erityisen vaikeissa olosuhteissa komissio on edelleen täysin sitoutunut jatkamaan voimakasta tukeaan kansallisille viranomaisille ja aikoo palauttaa vakauden ja myös ylläpitää kehitystä. Ajattelen nyt koulutusta, kaikkein köyhimpiä ihmisiä, perustarpeiden ja -palvelujen välttämättömyyttä sekä maan talouskasvua. Aloitamme nyt monien käytettävissämme olevien välineiden käyttöä ja pyrimme auttamaan Guinea-Bissaut saavuttamaan kestävän rauhan ja toivottavasti vakauttamaan demokraatiaprosessin.

Suurisuuntainen 100 miljoonan euron arvoinen maakohtainen strategia-asiakirja vuosiksi 2008–2013 hyväksyttiin viime vuonna. Siinä keskitytään turvallisuusalan uudistukseen – myös aikaisemmin mainitsemani huumeiden torjuntaan – ja kansallisten suverenien instituutioiden kehittämiseen.

Viime vuonna neuvosto päätti myös perustaa EU:n operaation, jolla tuetaan turvallisuusalan uudistusta Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan puitteissa. Tulevat presidentinvaalit – joita odotetaan nyt 60 päivän kuluttua siitä, kun uusi presidentti nimitettiin – pidetään todennäköisesti jo ennen kesälomaa. Kun otetaan huomioon äärimmäisen tiukka aikataulu, komissio harkitsee huolellisesti sähköisen vaalitarkkailun toteutettavuutta. Vaalien jälkeisen avun antaminen vaadittujen vaaleja koskevien uudistusten tukemiseksi EU:n ja YK:n vuonna 2008 laatimien suositusten mukaisesti ja alueellisten organisaatioiden vaalitarkkailulle annettava tuki tulevissa vaaleissa ovat edelleen, muun muassa, keskeisiä painopistealojamme.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen päätteeksi.

13.2. Filippiinit

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta Filippiinien tilannetta käsittelevästä päätöslauselmaesityksestä. ⁽³⁾

Bernd Posselt, laatiija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen seurannut Filippiinien tilannetta siitä lähtien, kun kovaonninen Marcosin pariskunta hallitsi maata. Siitä lähtien tuo suuri saarivaltio on kokenut monia ylä- ja alamäkiä: diktatuurin ja demokratiapyrkimyksiä, talouskriisejä ja markkinatalouskehitystä, joka jatkuvasti hukkuu korruption hetteikköön, huonoa hallinnointia ja valitettavasti jatkuvia autoritaarisia väliintuloja.

Jos katsomme karttaa, näemme, että Filippiineillä on erittäin tärkeä strateginen sijainti. Kuten Indonesia, se valvoo tiettyjä merireittejä, jotka ovat keskeisiä ja elintärkeitä taloudellemme mutta myös Aasian taloudelle. Siksi alueen vakaus on erittäin tärkeää ja siksi meidän on tehtävä selväksi vallassa oleville, että vain vuoropuhelulla, vain oikeusvaltioperiaatteella ja vain vahvistamalla demokratiaa, infrastruktuuria ja pk-yrityksiä Filippiinit löytää lopulta kestävän vakauden. Muussa tapauksessa sitä uhkaavat jatkuvasti romahdus, separatistiliikkeet, yksittäisten saariryhmien liikkeet sekä uskonnolliset ja kulttuuriset liikkeet, jotka vastustavat toisiaan ja uhkaavat valtion yhtenäisyyttä. Siksi asia on erityisen tärkeä Euroopan unionille.

Erik Meijer, laatiija. – (NL) Arvoisa puhemies, monet valtiot maailman muissa osissa syntyivät eurooppalaisten väliintulon seurauksena. Ne ovat Euroopan siirtomaiden seuraajia, alueita, jotka valloitettiin menneisyydessä halpojen raaka-aineiden saamiseksi. Metallien louhiminen ja trooppisten kasvien kerääminen olivat tärkeimpiä tavoitteita, kun taas joissain tapauksissa ihmisiäkin kaupattiin orjiksi. Ihmiset, jotka puhuvat aivan eri kieliä ja joiden kulttuurit olivat täysin erilaisia, huomasivat asuvansa jossain näistä siirtomaista ja erillään niistä, joiden kanssa heillä oli paljon enemmän yhteistä kielellisesti ja kulttuurisesti.

Yhdysvallat valtasi Filippiinit Espanjalta vuonna 1898. Sen jälkeen Yhdysvallat hallitsi saaria siirtomaanaan vuoteen 1946 saakka. Itsenäisenä valtiona Filippiinit on sittemmin saanut mainetta huonosta hallinnoinnista. Kysymys kuuluu, onko se sattumaa. Tällaiset valtiot eivät ole ihmisten tahdon tuote. Niitä ei muodostettu alhaalta ylöspäin. Ne rakennettiin ylhäältä alaspäin ja ulkopuolisten voimien vaikutuksesta.

Tällaiset valtiot eivät ole paras kasvualusta demokraattiselle valtiolle, jossa noudatetaan oikeusvaltioperiaatetta, eivätkä yhteiskunnallisten konfliktien rauhanomaiselle ratkaisemiselle. Niitä pidetään usein koossa voimalla, ja armeijan valta on suuri. Ulkomaisilla yrityksillä on usein paljon tilaa toimia, ja ne kohtelevat sitten ympäristöä ja työntekijöitään huonosti ja puristavat niistä kaiken irti. Ne saavat mahdollisuuden käyttäytyä huonosti antamalla kyseisten valtioiden johtajille etuoikeuksia ja vaurautta.

Tällainen riisto synnyttää vastaliikkeitä. Jos valtio ei pidä tällaisia liikkeitä laillisena oppositiona, joka voi rauhanomaisesti kehittyä hallituskumppaniksi, on mahdollista, että liikkeet vajoavat voimankäyttöön säilyäkseen olemassa. Hallitus vastaa sitten uudella valtiojohtoisella väkivallalla, ehkä edes myöntämättä sitä, että valtio on väkivallantekijä.

Vuodesta 2001 lähtien satoja aktivisteja, ammattiyhdistysten jäseniä, toimittajia ja uskonnollisia johtajia on tapettu tai siepattu. Valtio vangitsee tuomioistuimen päätöksellä vapautettuja opposition jäseniä päätöksistä huolimatta. Murhiin ja sieppauksiin syyllistyneitä ei etsitä eikä rangaista. Ulkomaiset sovitteluyritykset on torjuttu ja sitten lopetettu.

Päätöslauselmassa vaaditaan perustellusti enemmän toimia sovittelun, kompromissien ja rauhanomaisten ratkaisujen alalla. Jos oppositioliikkeitä ei integroida demokraattiseen valtioon oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti, Filippiinit jää kaoottiseksi valtioksi, jossa elämä on huonoa.

Marios Matsakis, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, tilanne Mindanaolla on vakava, ja sadattuhannet maansisäiset pakolaiset elävät epätoivoisissa olosuhteissa. Pitkään jatkunut sissisota on yksi tekijä tässä surkeassa tilanteessa, mutta niin on myös toisiaan seuranneiden Filippiinien hallitusten epädemokraattinen asema. Kansainväliset elimet, kuten YK:n ihmisoikeusneuvosto, ovat pitäneet hallituksia pitkälti vastuullisena tilanteesta, koska nämä eivät ole rankaisseet laittomista teloituksista ja satojen sellaisten Filippiinien kansalaisten tahdonvastaisista katoamisista, joiden toiminnan on katsottu olevan hallituksen politiikan vastaista.

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

Tällainen rankaisemattomuus on lopetettava. Sen lisäksi Filippiinien hallituksen on nopeasti jatkettava rauhanneuvotteluja MILF:n kanssa ja kummankin osapuolen on luovuttava väkivallasta ja ratkaistava erimielisyytensä neuvottelupöydässä.

Leopold Józef Rutowicz, laatiija. – (PL) Arvoisa puhemies, Filippiineillä on rikas mutta onneton historia. Espanja valloitti Filippiinit vuonna 1521, sen jälkeen kun olivat voittaneet väkivalloin paikallisen väestön voimakkaan vastarinnan. Vuonna 1916 tapahtuneen Espanjan vastaisen kapinan jälkeen Yhdysvallat otti Filippiinit valvontaansa. Valtio saavutti täyden itsenäisyyden japanilaisten väliaikaisen miehityksen jälkeen vuonna 1946, ja presidentti Marcos hallitsi sitä diktaattorina useita vuosia. Vuonna 1983 demokraattisen opposition johtaja Benigno Aquino murhattiin. Filippiineillä toimivat aktiivisesti MILF (*Moro Islamic Liberation Front*) ja kommunistiset partisaanit. Abu Sayyafin iskuryhmät haluavat erottaa saarten eteläisen osan muusta Filippiineistä. Filippiinejä vaivaa korruptio. Ihmisiä kuolee joukoittain, kuolemanrangaistusta sovelletaan laajalti ja sellaisia henkilöitä, joiden olemassaolo on kiusallista tietyille ryhmille, murhataan salaa. Pyrkimykset kunnioittaa ihmisoikeuksia ja noudattaa demokraattisten periaatteita kohtaavat vakavia esteitä Filippiineillä. Filippiinien taloudellinen kehitys ja sen jäsenyys Kaakkois-Aasian valtioiden liitossa ovat myönteisiä merkkejä.

Päätöslauselma, jota kannatan, on Euroopan unionin panos erityistoimiin, joilla Filippiinien sisäinen konflikti lopetetaan ja oikeusvaltioperiaate otetaan käyttöön.

Raül Romeva i Rueda, laatiija. – (ES) Arvoisa puhemies, Filippiinien tapaus osoittaa todellakin, että rauhanprosessi vaatii meitä joskus katsomaan useaan suuntaan.

Tällä hetkellä toimimme Filippiineillä monella rintamalla, ja kaikkia niitä on lähestyttävä erityisellä tavalla niiden taustan mukaan. Siksi on tärkeää ymmärtää toimien monimuotoisuus. Filippiinien tapauksella on humanitaarinen ulottuvuus, mutta sillä on myös selvä poliittinen ulottuvuus, ja ne kumpikin ovat ratkaisevan tärkeitä, jos haluamme edistyä turhauttavissa rauhanneuvotteluissa. Sanon niitä turhauttaviksi, koska moni tapahtuma esti sen, mikä näytti hyvältä etenemistavalta viime kesänä, ja erityisesti koska korkein oikeus katsoi, että yhteisymmärryspöytäkirja oli selvästi perustuslainvastainen.

Se pysäytti periaatteessa koko neuvotteluprosessin ja vaatii kansainväliseltä yhteisöltä toimintaa, minun mielestäni kahdella tasolla.

Ensimmäinen on humanitaarinen taso. Minusta on selvää, että 300 000 pakolaisen mutta myös sieppausten, kidutusten ja jopa sarjamurhien lukemattomien uhrien tilanne on tutkittava ensin ja sitten on saatava hallitukselta poliittinen reaktio kansainvälisen yhteisön painostuksesta.

Toiseksi tarvitaan myös poliittista reaktiota. Norja on neuvotellut jonkin aikaa ja kehittänyt erilaisia puitteita päästäkseen sopimuksiin tilanteen ratkaisemiseksi. Se on jonkinlaista harmaata diplomatiaa tai hiljaista diplomatiaa; se ei ole sellaista diplomatiaa, johon olemme tottuneet korkea-arvoisine virkamiehineen, mutta se on tarpeellista.

Joskus tarvitaan ehdottomasti toimijoita täyttämään se rooli, jossa Norja on, ja katson, että Euroopan unionin olisi kehitettävä tällaista toimintaa ja sen olisi myös periaatteessa tuettava kaikkia aloitteita, jotka voivat edistää vuoropuhelua ja auttaa ratkaisemaan Filippiinien kiistoihin osallistuvien eri ryhmien erimielisyyksiä.

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Filippiinien hallituksen ja Mindanaon MILF:n (*Moro Islamic Liberation Front*) välinen konflikti on jatkunut vuosikymmeniä. Siihen on liittynyt terrori-iskuja, joita Abu Sayyaf -järjestö on tehnyt, sekä sieppauksia ja murhia. Vuonna 2004 jopa 116 ihmistä kuoli matkustajalautalle kohdistetussa hyökkäyksessä Manilanlahdella. Filippiinien hallituksen mukaan Abu Sayyaf tekee yhteistyötä Al-Qaidan kanssa. Sieppaukset jatkuvat. Rauhanneuvottelut keskeytettiin viime vuoden elokuussa. Tällä välin separatistinen konflikti on vaatinut jo yli 120 000 uhria. Ihmisoikeuksia rikotaan jatkuvasti. Kehotamme kaikkia konfliktin osapuolia aloittamaan neuvottelut, joilla pyritään sopimukseen taloudellisista, sosiaalisista ja poliittisista asioista. Tuemme kaikkia toimia, joilla pyritään saavuttamaan oikeudenmukainen ja kestävä rauha.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten monet parlamentin jäsenet juuri totesivat, Filippiinejä kohtaavat edelleen monet kovat haasteet: toisaalta Mindanaon vähemmistöjen kysymys ja toisaalta monet laittomat teloitukset. Me kaikki tiedämme sen.

Filippiinit on kuitenkin edistynyt huomattavasti kansainvälisissä velvollisuuksissaan ihmisoikeuksien takaamiseksi ja suojelemiseksi ja on ratifioinut 12 kansainvälistä ihmisoikeussopimusta sekä poistanut kuolemantuomion pitkälti sen ansiosta, että Euroopan parlamentti, komissio ja jäsenvaltiot ovat tukeneet sitä. Kuva on siis sekava, mutta meidän on tarkasteltava sekä myönteistä että kielteistä puolta.

Ihmisoikeustilanne on kuitenkin edelleen erittäin vaikea, ja hyödynnämme säännöllisiä korkeiden virkamiesten kokouksia asioiden käsittelemiseksi. Ihmisoikeuden vaativat erityistä huomiota suhteissamme Filippiineihin, myös vuoden 2010 presidentinvaalien alla, ja olemme jo menossa siihen suuntaan.

Haluaisin siksi keskittyä laittomien teloituksien pitkäaikaiseen ongelmaan, kuten olen jo todennut. Toimittajien sekä ihmisoikeus- ja maa-oikeusaktivistien salamurhat ovat varmasti vähentyneet merkittävästi kahden viime vuoden aikana. Aika ajoin niitä kuitenkin tapahtuu, myös aivan äskettäin. Huolestuttavinta on se, että suurin osa tekijöistä on vapaana. Siitä on tullut hyvin arka poliittinen kysymys, ja se on syönyt luottamusta hallitukseen.

Aiomme käynnistää EU:n ja Filippiinien oikeusapuoperaation vakautusvälineen puitteissa. Suunnittelemme Filippiinien oikeusviranomaisten, myös poliisin ja sotilaiden, toimintaedellytysten kehittämistä heidän auttamisekseen laittomien teloitusten tutkinnassa ja murhiin syyllistyneiden henkilöiden syyttämisessä.

Meillä on käynnissä myös ihmisoikeuksien edistämistä koskevia paikallistason hankkeita, jotka rahoitetaan demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevalla eurooppalaisella rahoitusvälineellä. Niihin kuuluvat ihmisoikeuksia koskevien kansainvälisten sitoumusten täytäntöönpanon valvonta, kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ratifiointia tukevat toimet sekä vaaleihin liittyvä koulutus.

Tarkastelemme parhaillaan väliarvioinnin yhteydessä yhteistyötämme kaikkien kumppanimaiden kanssa ja meillä on monta hyvää syytä tehostaa toimiamme Filippiineillä hyvän hallinnoinnin, oikeuden ja oikeusvaltioperiaatteen alalla.

Filippiinien hallitus vaikuttaa valmiilta käynnistämään uudelleen keskustelut, jotka koskeva Mindanaon rauhanprosessia, ja kannustamme osapuolia aloittamaan pian uudellen neuvottelut sekä tietysti kaiken mahdollisen hienovaraisen sovittelun. Tällä välin siviiliväestö on jälleen kerran joutunut kestämaan pitkään kestäneen selkkauksen pahimmat seuraukset, ja ECHO on toimittanut paljon apua.

Lopuksi muistutan, että yksi nykyisistä prioriteeteista suhteissamme Filippiineihin ovat kumppanuus- ja yhteistyösopimusta koskevat neuvottelut, jotka alkoivat viime kuussa Manilassa. Tässäkin yhteydessä etsimme yhteisiä linjoja ihmisoikeuksien alalla.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen päätteeksi.

13.3. Kansalaisjärjestöjen maastakarkotus Darfurista

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta kansalaisjärjestöjen maastakarkotusta Darfurista käsittelevästä päätöslauselmaesityksestä.⁽⁴⁾

Charles Tannock, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, oli täysin ennustettavaa, että Sudanin presidentti Omar Al-Bashir vastaisi Kansainvälisen rikostuomioistuimen syytteeseen poliittisella eleellä, mutta kansalaisjärjestöjen ja avustusjärjestöjen karkottaminen Sudanista on vahvistanut yleistä kuvaa raa'asta tyrannista, joka vähät välittää hänen muodollisesti hallitseman, kauan kärsineen kansansa ahdingosta.

Muutama ihminen väittää vieläkin, että Darfurissa ei ole tapahtunut kansanmurhaa. Sitäkin harvempi tukee Bashiria avoimesti, vaikka Kiina on – valitettavasti – yksi harvoista hänen tukijoistaan, koska on voimakkaasti mukana Sudanin kaivosteollisuudessa.

Useimpien Euroopan parlamentin jäsenten tavoin minäkin olen tyytyväinen siihen, että kansainvälinen rikostuomioistuin on pannut presidentti Al-Bashirin syytteeseen ja antanut hänestä kansainvälisen pidätysmääräyksen. Se ei ehkä onnistu, mutta se on tärkeä ele, jolla osoitetaan maailman järkytys niistä kauhuteoista, joita hän on sääliä toteuttanut Darfurissa.

Katson myös, että syyte vahvistaa kansainvälisen rikostuomioistuimen mainetta, sillä jotkut ovat tähän saakka karsastaneet sitä, mukaan luettuna suurvallat kuten Yhdysvallat, poliittisiin motiiveihin perustuvien syytteiden pelossa. On todellakin mielenkiintoista, että Yhdysvallat, joka ei ole allekirjoittanut Rooman perussääntöä, on kuitenkin käyttänyt asemaansa YK:n turvallisuusneuvostossa helpottaakseen kansainvälisen rikostuomioistuimen Al-Bashiria koskevaa syytettä.

⁽⁴⁾ Ks. pöytäkirja.

Yksi mahdollinen tie umpikujasta on nyt se, että YK:n turvallisuusneuvosto kumoaa syytteen, niin kuin se voi Rooman perussäännön nojalla tehdä, sillä ehdolla että Al-Bashir lähtee maanpakoon ja tappaminen ja sorto loppuvat, ja osittaisena tunnustuksena siitä, että Sudan ei ole koskaan allekirjoittanut Rooman perussääntöä.

Vaikka se voi vaikuttaa epäoikeudenmukaiselta reaktiolta Darfurin tappamisiin ja antaa tosiasiasa jonkinlainen osittaisen koskemattomuuden, se poistaisi päätekijän ja säästäisi kauan kärsineet Darfurin asukkaat enemmältä verenvuodatukselta ja antaisi Sudanille mahdollisuuden siirtyä valtiona eteenpäin. Tietysti jos Al-Bashir kieltäytyy, niin häntä on syytettävä koko kansainvälisen oikeuden voimalla. Afrikan unionin, Arabiliiton ja Kiinan olisi tehtävä tämä Al-Bashirille selväksi, ennen kuin se on liian myöhäistä hänelle ja hänen julmalle hallinnolleen.

Catherine Stihler, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, Darfurin tilanne on epätoivoinen. Voitteko kuvitella Yhdistyneiden Kansakuntien tilastojen taustalla olevaa inhimillistä kärsimystä? YK:n mukaan jopa 4,7 miljoonaa ihmistä – mukaan luettuna 2,7 sisäistä pakolaista – tarvitsee apua.

Emme voi antaa tilanteen pahentua entisestään, ja kehotan Sudanin hallitusta luopumaan päätöksestään karkottaa 13 johtavaa kansalaisjärjestöä Darfurista. Avustujajärjestöt hoitavat Darfurissa maailman suurinta humanitaarista operaatiota. Uskoakseni olemme vasta tänään tajunneet, että kolme Lääkärit ilman rajoja -järjestön työntekijää on kadonnut. Kansalaisjärjestöjen lähtö voisi johtaa entistä useampien ihmishenkien menetykseen. Sen aiheuttaisivat terveydenhoitopalvelujen loppuminen ja tartuntatautien, kuten ripulin ja hengitystieinfektioiden, leviäminen. Lapset ovat suuressa vaarassa.

Yhdistyneet Kansakunnat on todennut, että humanitaaristen ryhmien karkottaminen vaarantaa yli miljoonan ihmisen hengen. Korostan pakottavaa humanitaarista tarvetta sallia järjestöjen jatkaa ihmishenkien pelastamista. Kuten presidentti Barack Obama on todennut, ei voida hyväksyä niin monen ihmishengen vaarantamista. Meidän on saatava kyseiset humanitaariset järjestöt takaisin Darfuriin. Kehotan kollegoitani hyväksymään päätöslauselman.

Erik Meijer, laatija. – (NL) Arvoisa puhemies, Sudania ovat hallinneet vuosien ajan hallitukset, joiden valta perustuu sotilaalliseen voimaan, arabinationismiin ja konservatiiviseen islamin tulkintaan. Kyseisten hallitusten ensisijaisena tavoitteena on ollut pitää koossa valtavan suuri valtio, jonka alueella asuu täysin erilaisia kansoja. Erilaiset kansat alistetaan kaikkiin mahdollisiin keinoin pääkaupungin Khartumin valtaan.

Siksi maan eteläosassa on taisteltu vuosia separatistiliikettä vastaan. Kyseisen alueen asukkaiden enemmistö ei ole arabeja eikä islamilaisia. Silti on vielä epävarmaa, annetaanko etelän todellakin käyttää irtautumisoikeutta, josta on sovittu vuodelle 2011.

Läntisellä Darfurin alueella hallitus aikoo estää irtautumisen kaikin keinoin. Darfurissa on aina esiintynyt paimentolaisten ja manviljelijöiden eturistiriitoja. Hallitus on kiinnostunut heidän konfliktistaan. Alueen väestön pienentäminen ajamalla pysyvä väestö naapurivaltio Tšadiin on tärkeä keino pitää alue hallinnassa. Hallitus voi tehdä likaisen työnsä ilman ulkomaisia tarkkailijoita, avustustyöntekijöitä ja välittäjiä.

Euroopan parlamentin ulkoasiainvaliokunta vaati EU:n sotilaalista väliintuloa muutama vuosi sitten. Tällaiset kommentit ovat suosittuja tietyissä kansalaisryhmissä ja antavat sen vaikutelman, että rikas ja voimakas EU voi pakottaa muun maailman omiin ratkaisuihinsa. Käytännössä se ei ole toteuttamiskelpoinen ratkaisu. Ei ole edes selvää, mikä sellaisen väliitulon tavoite olisi.

Koskisiko se väliaikaista humanitaarista apua vai itsenäisen Darfurin valtion perustamista? Oli kummin tahansa, se nähtäisiin Afrikassa uutena eurooppalaisen kolonialismin osoituksena, joka perustuu pääasiassa EU:n omiin etuihin. Vähemmän näyttävä mutta todennäköisesti tehokkaampi strategia on kansainvälisen pidätysmääräyksen antaminen presidentti Al-Bashirista ja sotarikosten paljastaminen. Ulkopuolelta on aina tarjottava humanitaarista apua ja rauhanomaisia ratkaisuja. Konfliktin uhriksi joutunut väestöryhmä, joka on suurelta osin paennut, ansaitsee tukemme selviytymistaistelussaan.

Marios Matsakis, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on erittäin huolestunut Sudanin hallituksen päätöksestä karkottaa humanitaariset järjestöt Darfurista. Päätöksellä voi olla katastrofaaliset vaikutukset sadoille tuhansille viattomille siviileille. Olemme ymmärtäneet, että komission jäsen Michel, EU:n puheenjohtajavaltio, YK:n hätäapukoordinaattori, presidentti Barack Obama ja monet muut ovat yrittäneet saada päätöksen peruttua.

Koska asia on hyvin arka ja vaatii hienovaraista käsittelyä, katsomme, että ennen kuin Euroopan parlamentti antaa minkäänlaista päätöslauselmaa, kyseisille toimille on annettava kaikki mahdolliset onnistumisen

mahdollisuudet. Siksi äänestämme päätöslauselmaa vastaan, emme siksi, että olisimme eri mieltä sen sisällöstä, vaan siksi, että meidän on odotettava edellä mainittujen toimien tuloksia. Pidämme tätä kaikkein järkevimpänä ja viisaimpana tapana tässä vaiheessa ja nykyisissä olosuhteissa.

Ewa Tomaszewska, laatiija. – (PL) Arvoisa puhemies, Darfurissa toteutetun raa'an etnisen puhdistuksen seurauksena noin 300 000 ihmistä on kuollut ja 2,5 miljoonasta ihmisestä on tullut pakolaisia. 4,7 miljoonaa ihmistä tarvitsee humanitaarista apua. Yli 10 000 ihmistä on hakenut turvaa Tšadista, jossa rauhanturvaajiin kuuluu myös Puolan armeijan osasto. Väestöön on kohdistunut yksi maailman vakavimmista humanitaarisista kriiseistä. Ihmisoikeusjärjestöjen ja humanitaaristen avustusjärjestöjen edustajat on karkotettu Darfurista. Tällaisia järjestöjä ovat esimerkiksi *Polska Akcja Humanitarna* ja Lääkärit ilman rajoja. Haagin kansainvälinen rikostuomioistuin on syyttänyt Sudanin presidenttiä Omar Al-Bashiria, joka on vastuussa tilanteesta, sotarikoksista ja rikoksista ihmiskuntaa vastaan, ja on antanut hänestä pidätysmääräyksen. Kansainvälinen rikostuomioistuin syyttää häntä luvan antamisesta kansanmurhaan, murhiin ja karkotuksiin sekä kidutuksen ja raiskausten hyväksymisestä. Tuen täysin kansainvälisen rikostuomioistuimen päätöstä. Kehotamme päästämään humanitaariset järjestöt takaisin Darfuriin, niin että ne voivat viedä apua sen väestölle.

Raül Romeva i Rueda, laatiija. – (ES) Arvoisa puhemies, mielestäni tämä päätöslauselma on tullut ratkaisevalla hetkellä kahdesta syystä. Ensimmäinen on se – kuten on jo sanottu, ja liityn onnittelijoihin ja juhlijoihin – että presidentti Al-Bashirin syyttäminen osoittaa kuinka tärkeää on lopettaa tämä tilanne, erityisesti Darfurissa, vaikka se liittyy koko Sudaniin. Se osoittaa myös, että kansainvälinen yhteisö voi toimia ja sen täytyy toimia, kun tällaiset tilanteet, kuten Sudanin tilanne, kärjistyvät äärimmilleen.

Olisi tietysti ihanteellista, jos presidentti Al-Bashir pakotettaisiin eroamaan ja vietäisiin suoraan kansainvälisen rikostuomioistuimen eteen. Se ei ole todennäköistä, mutta kansainvälisen yhteisön reaktion täytyy olla sen suuntainen eikä tällaisesta menettelystä voi olla epäilyksiä.

Toiseksi, humanitaarinen tilanne vaatii meitä myös ottamaan selvästi kantaa siihen, mitä olemme juuri kuulleet tänään, että kolme Lääkärit ilman rajoja -järjestön työntekijää on siepattu emmekä tiedä tällä hetkellä missä he ovat tai missä kunnossa he ovat, ja että 13 kansalaisjärjestöä, jotka ovat vielä äskettäin muun muassa antaneet perusapua ja tyydyttäneet perustarpeita, on karkotettu.

Niiden karkottaminen paljastaa sen, että hallituksen reaktio on juuri päinvastainen kuin se mitä tarvitaan ja toivotaan ja mitä Euroopan unioni ja ennen kaikkea kansainvälinen yhteisö hyväksyvät.

Sitä ei voida hyväksyä, vaan se vaatii vastatoimia; tilanteeseen on reagoitava. Siksi pidän tätä päätöslauselmaa olennaisena ja ratkaisevan tärkeänä sitä, että hyväksymme sen tänään mahdollisimman suurella enemmistöllä. Kehotan myös kollegoitani tekemään niin sen varmistamiseksi, että emme jää jälkeen tällaisissa kysymyksissä.

Lopuksi haluan esittää erityisen pyynnön Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeustoimistolle: sen pitäisi käynnistää tutkimukset sen selvittämiseksi, voidaanko karkotus lisätä niiden sotarikosten pitkään luetteloon, joihin Sudanin viranomaisten, tietysti, katsotaan syyllistyneen.

Bernd Posselt, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme erittäin monimutkaisessa tilanteessa. Se, mitä Sudanissa tapahtuu, ei ole niin käsittämätöntä tai yllättävää, että meidän pitäisi odottaa mitä tapahtuu. Etelä-Sudanin väestöä vastaan on käyty sotaa jo vuosikymmeniä. Omar Al-Bashirin kansanmurhaa muistuttava politiikka on saanut aikaan humanitaarisen katastrofin. Miljoonia ihmisiä on karkotettu ja he taistelevat selviytyäkseen hengissä ja he ovat olleet tässä tilanteessa kuukausia tai vuosia pikemmin kuin viikkoja. Tämä on kolikon toine puoli.

Toisaalta on totta, että olemme tilanteessa, jossa emme saa vaarantaa humanitaaristen järjestöjen työtä. Meidän on otettava niiden huolet ja tarpeet vakavasti. Miten meidän olisi sitten edettävä? Meidän täytyy ottaa huomioon tosiasiat. Tosiasia on se, että Omar Al-Bashir painostaa tietoisesti humanitaarisia järjestöjä. Jokainen, joka on nähnyt hänen voimakkaan esityksensä, hänen pilkkatanssinsa tässä humanitaaristen järjestöjen vastaisessa toimessa ja hänen esiintymisissään, tietää, että hän toimii tarkoituksella provosoivasti.

Emme saa provosoitua. Emme saa toisaalta myöskään vaieta, kuten monet kollegat haluaisivat tehdä. Sekään ei tekisi vaikutusta diktaattoriin. Ehdotan siksi, että poistamme päätöslauselmasta kohdan 2, 5 ja 6 ja hyväksymme loput ehdotuksen mukaisesti.

Józef Pinior, PSE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, minulla on tässä kirje, jonka on kirjoittanut 28 darfurilaista naista, jotka onnistuivat pakenemaan konfliktialueelta. Kirje on osoitettu Afrikan unionille ja Arabiliitolle. 4. maaliskuuta 2009 päivätyssä kirjeessä darfurilaiset naiset ilmaisevat tukensa kansainvälisen rikostuomioistuimen pidätysmääräykselle Sudanin johtajasta Omar Al-Bashirista. Ensimmäistä kertaa niinä

seitsemänä vuotena, kun kansainvälinen rikostuomioistuin on toiminut, se on antanut pidätysmääräyksen istuvasta valtionpäämiehestä. Darfurilaisnaiset kuvaavat kirjeessään kammottavaa välivaltaa ja raiskauksia. Ne ovat osa jokapäiväistä elämää alueella, jossa raiskausta käytetään tahallisesti aseena. Tarkoituksena on aiheuttaa naisille kärsimystä ja leimata heidät sekä hajottaa yhtenäisyyttä ja lannistaa koko yhteiskunta.

Omar Al-Bashir vastasi kansainväliseen pidätysmääräykseen karkottamalla 13 ulkomaista avustusjärjestöä Sudanista. Se tarkoittaa sitä, että tulevina viikkoina yli miljoona Sudanin pakolaisleireillä asuvaa ihmistä ei saa perusapua, kuten puhdasta vettä, ruokaa tai terveydenhoitoa. Puhtaan veden puute, joka alkaa tuntua tulevina päivinä pahentaa tartuntatautien leviämistä erityisesti Länsi-Darfurissa. Todistajat ovat kertoneet ripulitapauksista Zam-Zamin leirillä ja aivokalvontulehdustapauksista Kalman leirillä. Ensimmäisenä ja suurimpana uhrijoukkona Sudanin hallituksen päätökselle ovat lapset. Omar Al-Bashirin päätös karkottaa avustusjärjestöt Darfurista aiheuttaa uusia rikoksia.

Euroopan parlamentin päätöslauselmassa kehoitetaan YK:ta ja kansainvälistä rikostuomioistuinta tutkimaan, onko Sudanin presidentin viimeisin päätös sotarikos kansainvälisen oikeuden mukaan. Omar Al-Bashirin hallitus ei takaa Sudanin kansalaisille oikeutta suojeluun, ja kansainvälisen yhteisön on vedettävä se vastuuseen kyseisen oikeuden rikkomisesta.

Leopold Józef Rutowicz, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, yksi nykymaailman suurimmista inhimillisistä tragedioista tapahtuu parhaillaan Darfurissa. Sen alkuunpanija on Sudanin presidentti Omar Hassan Al-Bashir. Lähes viisi miljoonaa ihmistä tarvitsee kiireesti humanitaarista apua. Tällä välin Sudanin hallitus on päättänyt karkottaa 13 johtavaa valtiosta riippumatonta avustusjärjestöä Darfurista. Tautien leviäminen, joka alkaa kun lääke- ja ruoka-apu lopetetaan, aiheuttaa 2000-luvulla suurimittaisen kansanmurhan. Päätöslauselmassa, jota kannatan, ei mennä riittävän pitkälle, koska tässä tapauksessa meidän olisi pakotettava Afrikan unioni ja YK antamaan lupa sotilaalliseen väliintuloon kansanmurhan estämiseksi.

Urszula Krupa, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Sudanin konflikti, jolla on rodulliset, uskonnolliset ja taloudelliset juuret, on jatkunut yli 50 vuotta. Se on vaatinut yli 3 miljoonaa uhria ja pakottanut yli 4,7 miljoonaa ihmistä lähtemään kodeistaan. Huolimatta sovitteluyrityksistä ja YK:n rauhanturvaoperaatioista, Darfurin arabien ja muiden kuin arabien konflikti on laajentunut viime aikoina.

Viimeisin vaihe maailman vakavimmassa humanitaarisessa kriisissä, joka on jälleen kerran tullut Euroopan parlamentin tietoon, käsittää presidentti Al-Bashirin johtaman Sudanin hallituksen päätöksen karkottaa 13 humanitaarista järjestöä, jotka ovat antaneet kipeästi tarvittua apua: ruokaa, lääkkeitä ja terveydenhoitoa. Darfurista tulevat valokuvat ja filmit, jotka ovat liikuttaneet katsojia koko maailmassa, eivät voi todella heijastaa kriisin vaikutusta alueen ihmisiin, jotka yrittävät paeta naapurimaahan Tšadiin ja muihin maihin ja mantereille, mukaan luettuna Egypti, Israel, Yhdysvallat, Kanada ja Eurooppa.

Sotarikosista syytettynä ei ole kuitenkaan vain Sudanin presidentti, joka on vastuussa ihmisoikeusrikkomusten sallimisesta, mukaan luettuna joukkoraiskaukset, sieppaukset, pakkosiirrot, nälkä, epidemiat ja kidutus. Osasyllisiä ovat myös suurvallat ja niiden johtajat, jotka yrittävät sysätä syyllisyyden aseiden toimittamisesta tai keinottelusta toisilleen. Jopa kansainvälisen rikostuomioistuimen yleinen syyttäjä, joka halusi panna syytteeseen Sudanin presidentin ja antaa hänestä pidätysmääräyksen, teki sen juhlistaakseen rikostuomioistuimen 10. vuosipäivää. Joidenkin ihmisten mukaan se voi osoittautua katastrofiksi Darfurille ja lopettaa YK:n operaation siellä.

Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun olemme protestoineet ja ilmaisseet paheksuntamme alueella tapahtuvista ihmisoikeusrikkomuksista. Aikaisempi, kokonaisvaltainen Euroopan parlamentin päätöslauselma, jossa kansainvälisiä elimiä pyydettiin asettamaan pakotteita ja lopettamaan taloudelliset toimet, joilla konfliktin liekkejä ruokitaan, ei tuottanut tulosta. Olen varma siitä, että ruokkimalla konfliktia siitä vastaavat henkilöt pyrkivät yhdistämään Darfurin kansan ennen Sudanista irtautumista koskevaa kansanäänestystä, joka pidetään vuonna 2011.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, on totta, että tiesimme kansalaisjärjestöjen karkotuksen olevan tulossa, ja siksi vahvistin, että suosin tiukkaa ja selvää linjaa, joka on myös käytännöllinen. On helppoa esittää sankaria kahvilassa, kaukana tapahtumista.

Ne meistä, jotka vierailivat Darfurissa heinäkuussa 2007 ja kävivät Al-Geneinassa ja Al-Fashirissa, Nyalassa ja Kapkabiassa ja monilla kyseisten kaupunkien ympärillä sijaitsevilla pakolaisleireillä, tuntevat hyvin Darfurin asukkaiden kärsimykset ja kansalaisjärjestöjen suurenmoisen työn siellä. Siksi on erittäin tärkeää suojella jäljellä olevia kansalaisjärjestöjä ja toimia kaikin keinoin sen hyväksi, että ne pysyvät siellä, ja myös tukea täysimääräisesti niitä, jotka jatkavat toimintaansa, mukaan luettuna uskonnolliset avustusjärjestöt.

Kannatan myös sitä, että Kiinaa painostetaan entistä enemmän. Toisaalta Kiina ei painosta riittävästi Sudanin viranomaisia ja toisaalta se viivyttää tai estää YK:ssa tehokkaita toimia.

Tuen myös Charles Tannockin ajatusta, että ”mikä tahansa ulospääsytie on hyvä ulospääsytie”. Jos presidentti Al-Bashir jättää virkansa ja hänen hallintonsa siirretään syrjään, se olisi valtava helpotus ja auttaisi Darfurin ja Sudanin kansalaisia. Se ei ole rankaisemattomuutta – rankaisemattomuutta on jatkaa samaa rataa useita vuosia.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, eri tietojen mukaan Darfurin sota on vaatinut jo yli 200 000 uhria. Sitä on äskettäin kutsuttu historia suurimmaksi humanitaariseksi kriisiksi ja sitä on verrattu vuonna 1994 tapahtuneeseen Ruandan kansanmurhaan. YK:n mukaan lähes 5 miljoonaa sudanilaista on tällä hetkellä kiireellisen avun tarpeessa.

Kansainvälinen rikostuomioistuin on antanut nykyisestä presidentistä Omar Hassan Al-Bashirista pidätysmääräyksen väitetyistä sotarikoksista ja rikoksista ihmiskuntaa vastaan. Sudanin hallitus on vastannut karkottamalla 13 suurinta kansalaisjärjestöä, jotka osallistuvat historian suurimpaan humanitaarisen avun operaatioon. Päätöksellä voi olla katastrofaalisia seurauksia Darfurin asukkailla, jotka menettävät terveydenhuoltoavun. Tartuntatautien hallitsematon leviäminen voi johtaa suuriin epidemioihin, mikä lisää kuolleisuutta. Tämä koskee erityisesti lapsia, jotka eivät saa sairaanhoitoa tai ruoka-apua ja menettävät siksi toivon selviytymisestä erityisen vaikeissa olosuhteissa.

Nykyisessä tilanteessa meidän olisi tuomittava yksiselitteisesti Sudanin hallituksen päätös karkottaa kansalaisjärjestöt maasta ja kehotettava sitä perumaan päätös. Samalla meidän pitäisi kehottaa komissiota ja neuvostoa käynnistämään keskustelut Afrikan unionin, Arabiliiton ja Kiinan kanssa, jotta Sudanin hallitus saadaan vakuutettua sen toimien mahdollisesti katastrofaalisista seurauksista. Meidän olisi myös tuettava voimakkaasti kansainvälisen rikostuomioistuimen toimia ja sen kiistatonta panosta oikeuden ja erityisesti humanitaarisen oikeuden edistämiseen kansainvälisesti sekä sen laittomuuksien kitkemiseen tähtääviä toimia.

Tässä suhteessa meidän olisi tiedotettava presidentti Al-Bashirin kanssa yhteistyötä tekeville sudanilaisille, että tuomio sotarikoksista ja rikoksista ihmiskuntaa vastaan on nyt väistämätön, ja pakotettava Sudanin hallitus lopettamaan niiden ihmisoikeusaktivistien syrjiminen, jotka tukevat kansainvälisen rikostuomioistuimen päätöstä pidättää presidentti Al-Bashir. Siihen olisi ryhdyttävä mahdollisimman pian, jotta vältetään uusi humanitaarinen kriisi, joka väistämättä uhkaa Darfuria.

Jürgen Schröder (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät naiset ja herrat, olen henkilökohtaisesti käynyt Darfurissa ja myös sen naapurimaassa Tšadissa José Ribeiro e Castron kanssa ja voin siksi tukea täysin sitä, mitä hän sanoo.

Se on katastrofi, ja katastrofia pahentaa se, että kansalaisjärjestöjen karkotuksen takia vain noin 60 prosenttia humanitaarisesta avusta pääsee perille. Katastrofi voi laajentua. Kolme miljoonaa ihmistä on riippuvaisia avustamme. Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, siksi katson, että päätöslauselmamme 4 kohta on erityisen tärkeä. Siinä kehotamme maailman ainoaa suurvaltaa, joka voi vaikuttaa alueella, Kiinan kansantasavaltaa painostamaan Sudanin hallitusta perumaan kansalaisjärjestöjen karkotus.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, todistamme vakavia tapahtumia kansainvälisessä politiikassa. Sudanin presidentti, josta on annettu pidätysmääräys, pyrkii kostamaan sen kansainväliselle yhteisölle karkottamalla poliittisesti riippumattomia järjestöjä, jotka pyrkivät viemään humanitaarista apua Darfurin kärsiville asukkailla. Kansainvälinen mielipide ei voi tietenkään jättää huomiotta sitä tosiasiaa, että Sudanin presidentti on kieltänyt toiminnan kansalaisjärjestöiltä, kuten *Polska Akcja Humanitarna*, joka on viiden viime vuoden aikana osallistunut vesihankkeisiin Darfurin alueella auttaakseen sudanilaisia. Maailman viides vesifoorumi voi osoittautua hyväksi tilaisuudeksi reagoida Sudanin presidentin käyttäytymiseen, kuten totesimme eilen täällä täysistunnossa. Toivon, että Istanbulissa käsitellään poliittisessa yhteydessä Darfurissa toimivien kansalaisjärjestöjen karkottamista. On ironista, että foorumissa on määrä käsitellä vedensaantia koskevaa ongelmaa, joka koskee miljardeja ihmisiä koko maailmassa. Tällä välin presidentti Al-Bashir karkottaa Darfurista järjestöjä, jotka yrittävät ratkaista tätä keskeistä kysymystä. Meidän on reagoitava tällaiseen tekoon.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, meitä on äkkiä alkanut kiristää diktaattori, joka ottanut uhrikseen miljoonia Darfurin asukkaita ja pyrkii käyttämään uhreja kansainvälisten pakotteiden välttämiseksi. Emme saa antaa periksi kiristykselle.

On selvää, että tarvitsemme kansainvälistä koalitiota painostamaan presidentti Al-Bashiria jättämään virkansa. Emme saa kuitenkaan jättää huomiotta sitä, että kyseisten asioiden todellinen seuraus, todellinen syy on luonnonvarojen koskeva pakkomielle. Ei ole sattuma, että suurimmat ihmisoikeusrikkomukset tapahtuvat maissa, joissa on paljon luonnonvaroja sekä erityisesti Kiinassa, joka painostaa niitä luonnonvarojen takia. Emme siksi voi olla pohtimatta sitä, miten käydä käsiksi ongelman ytimeen eli miten taata oikeudenmukainen luonnonvarojen saanti kaikille osapuolille maailmassa – niin meidän on tehtävä.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin sanoa nopeasti, että pahoittelemme kaikkia Darfurin kauheuksia ja että vaadimme tekemään kaiken mahdollisen sen varmistamiseksi, että kansalaisjärjestöt, jotka toimivat keskeisessä asemassa näissä tapauksissa, voivat jatkaa työtään eikä niitä karkoteta. Haluaisin kuitenkin esittää kysymyksen komission jäsenelle.

Haluaisin tietää, mitä odotatte, mitä Euroopan unioni odottaa Afrikan unionilta. Olemme kuulleet yhden parlamentin jäsenen vaativan aseellista väliintuloa. Päätöslauselmassamme kehoitamme komissiota ja neuvostoa tehostamaan toimiaan, joilla vaikutetaan Sudanin hallitukseen Afrikan unionin kautta. Muissa maissa jätämme konfliktien ratkaisun Afrikan unionille. Tiedämme Afrikan unionin kannan Al-Bashirin tapaukseen. Näyttää siltä, että tässä on kyse kaksinaismoralismista.

Millaisen strategian komissio omaksuu suhteissa Afrikan unioniin, kun puhumme Afrikan mantereesta? Eikö tässäkin tapauksessa ole kyse siitä, että haluamme siirtää työn ja ongelman ratkaisun Afrikan unionille?

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio on erittäin huolestunut – kuten tekin – Sudanin päätöksestä karkottaa maasta 13 kansainvälistä humanitaarista järjestöä sekä lopettaa kolmen kansallisen humanitaarisen järjestön ja kahden kansallisen ihmisoikeusjärjestön toiminta kansainvälisen rikostuomioistuimen esittämien presidentti Al-Bashiria koskevien syytteiden takia. Kuusi näistä järjestöistä toimii Euroopan komission humanitaarisella rahoituksella, jonka kokonaismäärä on 10 miljoonaa euroa.

Kyseiset järjestöt antavat välttämättömiä palveluja miljoonille sudanilaisille Darfurissa ja muilla Sudanin alueilla. Niiden toiminnan lopettaminen on siksi erittäin valitettavaa mutta vaikuttaa myös vakavasti humanitaariseen tilanteeseen, kuten monet teistä totesivat. Komission jäsen Michel on lausunnossaan ilmaissut syvän huolestuksen ja kehottanut Sudanin hallitusta arvioimaan uudelleen päätöksensä seurauksia ja päästämään nopeasti kansalaisjärjestöt täyteen toimintaan.

Jos Sudanin päätöksen koko vaikutusta vielä arvioidaan, on selvää, että satojentuhansien ihmisten elämä on vaarassa Darfurissa. On ryhdyttävä pikaisesti tarvittaviin toimiin, koska lähestyvä sadekausi ja vuosittainen ”nälkäkuilu” pahentaa pian konfliktin uhriksi joutuneen 4,7 miljoonan ihmisen humanitaarista haavoittuvuutta.

Tiedämme, että hallitus ei peru päätöstään kansainvälisestä paineesta, jossa sen päätös karkottaa kansalaisjärjestöt kyseenalaistetaan. Jos emme saa hallitusta perumaan karkotuspäätöstään, meidän on saatava Sudanin viranomaiset toteuttamaan tarvittavat toimitusjärjestelyt. Tässä suhteessa meidän on pidettävä Sudanin hallitusta vastuuvälillisinä vakuutteluistaan, että ottaa täyden vastuun humanitaarisen avun perille toimittamisesta.

Velvollisuutemme on myös ryhtyä tarvittaviin apua koskeviin varatoimenpiteisiin. Sudan on komission suurin yksittäinen humanitaarinen operaatio: 110 miljoonaa euroa vuonna 2009. Komissio pohtii parhaillaan yhdessä muiden avunantajien, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien ja kansalaisjärjestöjen ja muiden humanitaaristen kumppanien, kanssa sitä miten mukauttaa parhaiten humanitaarisia toimia dramaattisten seurausten välttämiseksi. Tehtävä ei ole helppo, koska karkotetut kansalaisjärjestöt pystyivät hyvin toimimaan niinkin vaikeilla ja syrjäisillä alueilla.

Varatoimenpiteet edellyttävät selvästi yhteistyötä ja sopimuksen Sudanin viranomaisten kanssa. Tässä suhteessa on tärkeää tehdä selvä ero humanitaaristen toimien ja poliittisen agendan välillä.

Poliittisella rintamalla meidän on ylläpidettävä mahdollisimman suurta diplomaattista painetta Sudanin viranomaisia ja kapinallisliikkeitä kohtaan rauhan saavuttamiseksi Darfurissa. Meidän on myös vaadittava pohjoisen ja etelän kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen täysimääräistä täytäntöönpanoa. Panokset ovat erittäin korkeat, ja meidän vastuullamme on pelastaa Sudan maanlaajuisen epävakauden kauhuskenaariolta.

Koko EU noudattaa kansainvälisen rikostuomioistuimen suuntaviivoja ja ylläpitää vain välttämättömiä yhteyksiä Sudanin presidenttiin Al-Bashiriin. Meidän on kuitenkin varmistettava, että Sudanin hallituksen

reaktio kansainvälisen rikostuomioistuimen syytteeseen jää mahdollisimman suppeaksi – ja tässä yhteydessä on tärkeää, kuten sanoin aiemmin, että ylläpidämme vuoropuhelua Khartumin kanssa. Jos katkaisemme kaikki suhteet, kovan linjan kannattajat hallituksessa voivat kostaa siviileille, humanitaarisen työn tekijöille ja UNMIS-operaation työntekijöille. Tuore päätös karkottaa useita kansalaisjärjestöjä on mielestämme ensimmäinen askel, jonka jälkeen saattaa tulla monia vastaavia tilanteita, ja meidän on seurattava niitä huolellisesti. On vältettävä pahin mahdollinen seuraus eli kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen täytäntöönpanon keskeyttäminen ja hallituksen yritys löytää sotilaallinen ratkaisu Darfurin kriisiin.

Afrikan unionista voin sanoa sen verran, että ylläpidämme suhteita sen kanssa, mutta en pysty sanomaan sen enempää tässä vaiheessa.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

14. Äänestykset

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

14.1. Guinea-Bissau (äänestys)

14.2. Filippiinit (äänestys)

– Ennen 4 kohdasta toimitettua äänestystä:

Raül Romeva i Rueda, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, esitän kahta suullista tarkistusta. Toinen koskee johdanto-osan B kappaletta ja toinen 4 kohtaa.

4 kohdassa tarkistus on kaksiosainen. Toisessa "Utrecht" korvataan "Oslolla" – se on tekninen mutta tärkeä asia – ja toisessa lisätään "kahdenvälisten sopimusten" jälkeen sanat "yhteiseen seurantakomiteaan liittyen". Ne ovat pieniä asioita, joiden avulla tekstin ymmärtää paremmin ja voimme kaikki hyväksyä ne.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

– Ennen johdanto-osan B kappaleesta toimitettua äänestystä:

Raül Romeva i Rueda, laatija. – Arvoisa puhemies myös toinen suullinen tarkistukseni on hyvin yksinkertainen. Poistetaan sana "kommunististen" sanan "kapinallisten" edestä ja korvataan "120 000 ihmisen henkeä" "40 000 ihmisen hengellä".

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

14.3. Kansalaisjärjestöjen maastakarkotus Darfurista (äänestys)

– Ennen 1 kohdasta toimitettua äänestystä:

Martine Roure, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, ehdotan suullista tarkistusta lisättäväksi 1 kohdan jälkeen: "vaatii vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta Belgian Lääkärit ilman rajoja -järjestön avustustyöntekijät, jotka siepattiin eilen Belgian Lääkärit ilman rajoja -järjestön toimistosta Saraf Umrassa, 200 kilometriä länteen El Fasherista, Pohjois-Darfurin pääkaupungista."

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, sana "eilen" ei kuulu tähän, koska päätöslauselman on kestettävä enemmän kuin yksi päivä.

Martine Roure (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, anteeksi, mutta en ymmärrä miksi pitäisi olla aikaraja. Ei tässä ole mitään aikarajaa.

Toistan: "vaatii vapauttamaan kaikki avustustyöntekijät välittömästi ja ehdoitta", onko se "välitön" mikä teitä vaivaa?

Puhemies. – (FR) Martine Roure, se on sana "eilen". Sanoitte "eilen".

Martine Roure (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, nyt ymmärrän. Suokaa anteeksi. Poistetaan sana "eilen". Olitte aivan oikeassa.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

– Ennen 2 kohdasta toimitettua äänestystä:

Charles Tannock, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, ryhmäni ehdottaa 2 ja 6 kohdan poistamista. Se ei johdu siitä ettemme tue sisältöä, vaan siitä ettemme katso sitä tarpeelliseksi tässä päätöslauselmassa, ja että tilanteen arkaluontoisuuden takia se voisi auttaa Al-Bashiria perumaan päätöksensä ja sallia kansalaisjärjestöjen palata Darfuriin. Me siis pyydämme poistamaan 2 ja 6 kohdan. Olen ymmärtänyt, että sosialistit esittävät vastaavan pyynnön ja että he pyytävät myös 5 kohdan poistamista, mitä me tuemme samoista syistä.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

– Ennen 5 kohdasta toimitettua äänestystä:

Martine Roure, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Vahvistan sen, mitä Charles Tannock juuri sanoi, samoista syistä, me pyydämme poistamaan 5 kohdan.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

*

* *

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on yksi pyyntö. Koska vaalit pidetään 7. kesäkuuta ja tänne tulvii vierailijoita, pyytäisin harkitsemaan sitä, että huhtikuun ja toukokuun istuntojakson aikana täällä Strasbourgissa kaikki huoneet, myös täysistuntosali, pidetään avoinna vierailijoille keskiyöhön saakka, jotta kaikista vierailijoista voidaan huolehtia.

Puhemies. – (EL) Julistan Euroopan parlamentin istuntokauden keskeytetyksi.

15. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

16. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

17. Tämän istuntojakson aikana hyväksytyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

18. Luetteloon kirjatut kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 116 artikla): ks. pöytäkirja

19. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

20. Istuntokauden keskeyttäminen

(Istunto päätettiin klo 16.20.)

LIITE (Kirjalliset vastaukset)

KYSYMYKSET NEUVOSTOLLE (Euroopan unionin puheenjohtaja vastaa yksin näistä vastauksista.)

Seán Ó Neachtainin laatima kysymys numero 6 (H-0052/09)

Aihe: Talouskriisi

Mitä aloitteita puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo tehdä varmistaakseen, että Euroopan unioni toimii yhtenä rintamana talouskriisistä selviytyäkseen?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Tšekin tasavallasta tuli neuvoston puheenjohtajavaltio hetkellä, joka oli ja on eurooppalaisen ja kansainvälisen talouden kannalta varsin vaikea. Kansainvälisen rahoituskriisin ja talouskasvun hidastumisen seurauksena edessämme on ennennäkemättömiä taloudellisia haasteita, jotka edellyttävät ripeitä, asianmukaisia ja koordinoituja vastatoimia. Nykytilanne tulee koettelemaan Euroopan unionin taloudellista ja poliittista integroituneisuutta. Teemme kaikkemme, jotta EU selviää kriisistä entistä vahvempana ja yhteisempänä.

Puheenjohtajavaltio katsoo, että jatkotoimien on perustuttava ennen kaikkea koordinointiin ja sovittujen toimenpiteiden asianmukaiseen toteuttamiseen. Nopean taloudellisen ja rahoituksellisen kehityksen luodessa uusia haasteita koordinointi mahdollistaa välittömän näkemysten vaihdon ja yhtenäisen toiminnan. Aiemmat puheenjohtajavaltiot ovat saaneet aikaan poliittisia edistysaskeleita. Tšekin tasavalta keskittyy sen sijaan näiden päätösten oikeaan täytäntöönpanoon ja tarkkaan valvontaan, jotta päätökset johtaisivat konkreettisiin tuloksiin.

Neuvosto on Tšekin puheenjohtajuuskaudella tehnyt useita koordinoitua kehittäviä aloitteita talouskriisin ongelmien ratkaisemiseksi.

*
* *

Eoin Ryanin laatima kysymys numero 7 (H-0054/09)

Aihe: Vapaaehtoistoiminta urheilun parissa

Puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta korosti työohjelmassaan urheilun merkitystä. Mihin konkreettisiin toimiin neuvosto on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä tukeakseen ja edistääkseen vapaaehtoistyötä urheilun parissa ja varmistaakseen, että urheilulajit, joiden toiminta ja toiminnan jatkuminen on vapaaehtoisten antaman panoksen varassa, saavat tukea?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Neuvosto tunnustaa vapaaehtoistoiminnan merkityksen urheilun kannalta. Neuvosto haluaa kuitenkin huomauttaa parlamentin jäsenelle, että EY:n perustamissopimuksen säännöksissä ei anneta EU:lle erityisiä urheilua koskevia toimivaltuuksia. Näin ollen neuvosto ei voi ryhtyä konkreettisiin toimiin parlamentin jäsenen esiin tuomalla alalla.

Puheenjohtajavaltio aikoo kuitenkin jatkaa jäsenvaltioiden välistä säännöllistä, epävirallista yhteistyötä urheilun alalla. Urheilujohtajien epävirallinen kokous järjestetään Tšekin tasavallassa huhtikuussa 2009. Urheilun parissa ja erityisesti päivittäisen urheilutoiminnan yhteydessä järjestettävä vapaaehtoistoiminta on yksi huhtikuun kokouksen keskeisistä aiheista.

Näkemykset ja tottumukset vapaaehtoistoiminnasta urheilun parissa vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltioiden välillä. Monissa jäsenvaltioissa vapaaehtoiset toimivat suurten urheilutapahtumien, kuten jalkapallon EURO-turnauksen, maailmancupien tai olympiakisojen, tiedottajina ja järjestäjinä. Toisissa valtioissa vapaaehtoiset työskentelevät säännöllisesti esimerkiksi valmentajina voittoa tavoittelemattomissa

urheilujärjestöissä ja ohjaavat lapsia, nuoria, aikuisia tai senioreita liikuntatoiminnassa. Epävirallisen kokouksen tavoitteena on kattaa vapaaehtoistoiminnan kaikki muodot ja kartoittaa vapaaehtoistoiminnan tämänhetkinen tilanne jäsenvaltioissa. Tavoitteen saavuttamiseksi aiomme teettää lyhyen kyselyn, jonka tulokset esitellään huhtikuussa. Kyselylomake on laadittu yhdessä ENGSO:n ja Euroopan komission kanssa. Samalla aiomme esitellä esimerkkejä parhaista kansallisista käytännöistä, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan esimerkin vapaaehtoisten valmistelusta Lontoon vuoden 2012 olympiakisoja varten.

Tavoitteenamme on tukea vapaaehtoisten työtä, parantaa sen yhteiskunnallista tunnustusta ja suositella vapaaehtoistyötä tukevia lainsäädännöllisiä parannuksia. Edellä kuvatut toimet tukevat osaltaan neuvoston kannattamia pyrkimyksiä tehdä vuodesta 2011 Euroopan vapaaehtoistyön teemavuosi.

*
* *

Jim Higginsin laatima kysymys numero 8 (H-0056/09)

Aihe: Poliittisen Libertas-järjestön rahoittaminen

Onko neuvosto huolestunut poliittisen Libertas-puolueen päätöksestä rahoittaa ehdokkaita kaikissa jäsenvaltioissa, ja katsooko neuvosto, että Libertasille olisi myönnettävä EU:n rahoitusta?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Parlamentin jäsenen on syytä huomata, että puolueiden ja ehdokkaiden rahoittamista Euroopan parlamentin vaaleissa säädellään kansallisella tasolla ja että rahoituksen säätely on siten kunkin jäsenvaltion päätettävissä. Näin ollen neuvoston ei ole sopivaa kommentoida Libertasin päätöstä tukea Euroopan parlamenttivaalien ehdokkaita eri jäsenvaltioissa.

Neuvosto haluaa kuitenkin huomauttaa, että Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät EY:n perustamissopimuksen 191 artiklan mukaisesti asetuksen 2004/2003 Euroopan tason poliittisia puolueita ja niiden rahoitusta koskevista säännöistä, jota muutettiin joulukuussa 2007.

Tässä asetuksessa säädetään mahdollisuudesta rahoittaa EU:n varoista poliittisia puolueita tai säätiöitä, jotka toiminnassaan kunnioittavat Euroopan unionin perusperiaatteita eli vapauden, demokratian, ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien kunnioittamisen sekä oikeusvaltion periaatetta ja jotka ovat edustettuina tietyssä määrin vähintään yhdessä neljäsosassa jäsenvaltioista.

Haluan tässä yhteydessä muistuttaa, että saadakseen rahoitusta Euroopan unionin yleisestä talousarviosta Euroopan tason poliittisen puolueen on asetuksen nojalla jätettävä asiaa koskeva hakemus Euroopan parlamentille, joka päättää rahoituksen myöntämisestä.

*
* *

Avril Doyleen laatima kysymys numero 9 (H-0058/09)

Aihe: Kymmenennen ympäristöalan globaalin ministerifoorumin edistyminen

Kymmenes ympäristöalan globaali ministerifoorumi on määrä järjestää Nairobissa Keniassa 16.–25. helmikuuta 2009. Voiko puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta raportoida tämän kokouksen ja erityisesti ilmastonmuutosagendan edistymisestä?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

YK:n ympäristöohjelman neuvoston 25. istunto ja kymmenes ympäristöalan globaali ministerifoorumi (GC UNEP/GMEF) järjestettiin YK:n ympäristöohjelman päämajassa Nairobissa, Keniassa, 16.–20. helmikuuta 2009. Tapaamista leimasivat toisaalta kansainvälinen talous- ja rahoituskriisi ja toisaalta Yhdysvalloissa hiljattain tapahtunut vallanvaihdos.

Nairobín kokouksessa ympäristöalan päättäjät tunnustivat tarpeen omaksua uusi, ympäristökeskeinen suhtautuminen talouteen, mitä kuvastaa myös UNEP:n tapaamiselle laatima tunnusajatus ”talouden vihreä uusjako”.

Kokouksen tärkein anti oli päätös perustaa hallitustenvälinen neuvottelukomitea, jonka tehtävänä on valmistella maailmanlaajuinen, oikeudellisesti sitova asiakirja elohopean käytön rajoittamiseksi. Komitean on tarkoitus aloittaa työnsä vuonna 2010 ja saada se päätökseen vuoteen 2013 mennessä. Asiakirjan avulla pyritään vähentämään elohopean tarjontaa, sen käyttöä tuotteissa ja prosesseissa sekä elohopeapäästöjä.

Toinen merkittävä aikaansaannos oli päätös perustaa ministereistä ja korkean tason edustajista koostuva pieni ryhmä tarkastelemaan tapoja parantaa kansainvälisen ympäristöhallinnon yleistä rakennetta ja käynnistämään asiaa koskeva keskustelu uudelleen poliittisella tasolla teknisen tai diplomaattisen tason sijaan. Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että EU tukee säännöllisesti kansainvälisen ympäristöhallinnon vahvistamista.

Kokouksesta annista on syytä tuoda esiin myös päätös sellaisten mekanismien tutkimisen jatkamisesta, joilla parannetaan luonnon monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluita koskevaa tieteen ja politiikkojen vuorovaikutusta. Päätös tarjoaa mahdollisuuden yhdistää tiedeyhteisöä, jotta tämä voisi tuottaa parempia vaihtoehtoja tulevaisuuden kansainvälisen ympäristöyhteistyön käyttöön.

Ilmastonmuutoksen osalta on syytä muistaa, että ilmastonmuutos ei ollut 25. istunnon asialistalla. On kuitenkin tärkeää huomata päätökset yhteistyön kehittämisestä ja erityisesti päätös Afrikalle erilaisiin ympäristötarkoituksiin myönnettävästä tuesta. Euroopan unioni tuki aktiivisesti kaikkia näitä päätöksiä.

EU:n ja Afrikan valtioiden ministerit tukivat läheisempää ympäristöyhteistyötä myös ympäristökokouksessa, jonka puheenjohtajavaltio järjesti 25. istunnon ohessa. Kokouksessa käsiteltiin muun muassa ilmastonmuutosta, sillä Afrikka on sen suhteen erityisen haavoittuvainen manner.

*
* *

Bernd Posseltin laatima kysymys numero 10 (H-0060/09)

Aihe: Euroopan unionin lippu ja Eurooppa-hymni

Mitä neuvosto tekee tehdäkseen Euroopan unionin lipusta ja Eurooppa-hymnistä entistä tunnetumpia ja pidettympiä EU:n jäsenvaltioissa? Mitä mieltä neuvoston puheenjohtaja on Tšekkoslovakian kansalaisen kreivi Richard Coudenhove-Kalergin jo vuonna 1926 esittämästä ajatuksesta, että Eurooppa-hymnissä olisi myös sanat?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Kuten parlamentin jäsen varmasti tietää, tunnuksen, jossa kultaiset tähdet muodostavat ympyrän sinisellä pohjalla, hyväksyi alunperin Euroopan neuvosto joulukuussa 1955. Euroopan yhteisöjen toimielimet alkoivat käyttää tunnusta 29. toukokuuta 1986 valtion- ja hallitusten päämiesten tehtyä asiasta aloitteen Euroopan neuvostossa kesäkuussa 1985.

Sama koskee myös Beethovenin preludia ”Oodi ilolle”, jonka Euroopan neuvosto hyväksyi vuonna 1972 omaksi hymnikseen. Edellä mainitun, kesäkuussa 1985 tehdyn aloitteen johdosta preludi hyväksyttiin yhteisöjen toimielinten hymniksi.

Haluan painottaa, että tunnuksen ja hymnin tunnettavuuden ja suosion lisääminen jäsenvaltioissa on täysin kunkin jäsenvaltion vastuulla, eikä neuvosto ole ryhtynyt mihinkään erityisiin toimiin viestiäkseen nimenomaan tästä asiasta. Neuvosto kuitenkin käyttää tunnusta ja hymniä aina tarvittaessa.

Euroopan unionin hymnin sanoittamisesta ei sen sijaan ole koskaan keskusteltu neuvostossa.

*
* *

Marie Panayotopoulos-Cassiotoun laatima kysymys numero 11 (H-0062/09)**Aihe: Perheystävälliset politiikat**

Puheenjohtajavaltio Tšekki painottaa työohjelmaansa koskevista lausunnoissa, että jokainen ihminen on osa työvoimaa ja näin ollen vaikuttamassa yhteiskunnan taloudelliseen hyvinvointiin, minkä lisäksi lapsiperheiden vanhemmat investoivat myös aikaa, energiaa ja varoja lasten hyvinvointiin ja kasvatukseen, toisin sanoen tulevaisuuden inhimilliseen pääomaan.

Tätä taustaa vastaan kysyn neuvostolta, millä toimenpiteillä se aikoo parantaa perheystävällisten politiikkojen laatua ja vahvistaa Euroopan unionin kansalaisten oikeutta valita vapaasti ja itsenäisesti eri tapoja kasvattaa lapsensa?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Parlamentin jäsen on tuonut esiin erittäin tärkeän kysymyksen. Me kaikki tunnustamme haasteet, jotka liittyvät toisaalta työelämän vaatimusten ja toisaalta perhevelvoitteiden ja yksityiselämän yhteensovittamiseen.

Haluan aivan ensiksi muistuttaa, että neuvosto on käsitellyt työn ja perhe-elämän yhteensovittamista jo useissa yhteyksissä. Tšekin tasavallan puheenjohtajuus ei tee tästä poikkeusta. Prahassa 4.–5. helmikuuta 2009 järjestetyn perheasioista vastaavien ministereiden epävirallisen kokouksen aikana avasimme keskustelun esikouluikäisten lasten hoitoa koskevista Barcelonan tavoitteista, jotka asetettiin vuonna 2002 vain määrällisesti. Tšekin tasavallan puheenjohtajuus painottaa lastenhoidon laatua koskevia kysymyksiä sekä niiden, tähän asti laiminlyötyjen periaatteiden täytäntöönpanoa, jotka koskevat lapsen etua ja perheen itsenäisyyttä sen päättäessä työ-, yksityis- ja perhe-elämän yhteensovittamisesta. Tšekin puheenjohtajuus korostaa myös vanhempien korvaamatonta roolia lasten varhaishoidossa.

Neuvosto on jo hyväksynyt lainsäädäntöä, jonka tarkoituksena on tehdä työelämästä perheystävällisempi. Esimerkiksi äitiyslomaa koskevalla neuvoston direktiivillä 92/85/ETY taataan naistyöntekijöille vähintään 14 viikon äitiysloma. Parlamentti ja neuvosto käsittelevät parhaillaan yhdessä lainsäädäntövallan käyttäjinä uutta komission ehdotusta äitiyslomadirektiivin ajantasaistamisesta. Komissio on ehdottanut äitiysloman vähimmäiskeston pidentämistä 14 viikosta 18 viikkoon, jotta työntekijä voisi toipua synnyttämisen välittömistä seurauksista ja siten palata helpommin työmarkkinoille äitiysloman jälkeen. Tšekin puheenjohtajuus pitää tätä lainsäädäntöehdotusta yhtenä keskeisistä tavoitteistaan ja toivoo löytävänsä neuvoston sisällä jäsenvaltioiden välisen yhteisymmärryksen tulevien kuukausien aikana.

Neuvosto tulee lisäksi käsittelemään yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa komission direktiiviehdotusta, jolla on tarkoitus korvata voimassaoleva neuvoston direktiivi 86/613/ETY miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin. Kertomuksessaan direktiivin 86/613/ETY täytäntöönpanosta komissio totesi, että direktiivin täytäntöönpanon käytännön tulokset eivät olleet täysin tyydyttäviä direktiivin päätavoitteen osalta. Tärkein tavoite oli parantaa yleisesti toiminnassa mukana olevien puolisojen asemaa.

Komissio on sen vuoksi ehdottanut, että toiminnassa mukana olevat puolisot voisivat halutessaan saada samantasoisien sosiaaliturvan kuin itsenäiset ammatinharjoittajat nykyään saavat. Työn ja perhe-elämän yhteensovittamista koskevat henkilökohtaiset valinnat ovat keskustelussa merkittävässä asemassa, sillä komissio on ehdottanut, että itsenäisille ammatinharjoittajille annettaisiin mahdollisuus saada samat oikeudet äitiyslomaan kuin työntekijöillä on.

Kuten parlamentin jäsen on todennut, lapset ovat tulevaisuutemme. Työn ja perhe-elämän yhteensovittaminen on työssäkäyvien perheiden suurimpia haasteita tämän päivän Euroopassa. Neuvosto on sitoutunut tekemään osuutensa auttaakseen EU:n kansalaisia tekemään omat valintansa työn ja perhe-elämän yhteensovittamisen suhteen.

*

* *

Gay Mitchellin laatima kysymys numero 12 (H-0064/09)**Aihe: Gaza ja Länsi-Rannan alue**

Mitä neuvosto aikoo tehdä edistääkseen rauhaa ja humanitaarisen avun perillemenoja Gazan ja Länsi-Rannan alueella?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Neuvosto suhtautuu Gazan ja Länsirannan humanitaariseen tilanteeseen erittäin vakavasti. Suotuisat elinolosuhteet ovat keskeisiä palestiinalaisalueiden vakauden kannalta. Sen vuoksi neuvosto päätti 26. tammikuuta 2009, että Euroopan unionin on keskitettävä tukensa ja apunsa seuraaviin toimenpiteisiin: Gazan väestön välitön humanitaarinen apu, aseiden ja ammusten laittoman kaupan estäminen, rajaylityspaikkojen avaaminen pysyvästi vuonna 2005 liikkumisesta ja pääsystä laaditun sopimuksen nojalla, alueen korjaaminen ja uudelleen rakentaminen sekä rauhanprosessin uudelleen aloittaminen.

EU:n humanitaarisen avun toimittamisesta huolehtii komissio, joka voi antaa yksityiskohtaisia tietoja omista toimistaan ja yhteistyökumppaneidensa, kuten UNRWA:n ja muiden YK:n järjestöjen sekä Punaisen ristin, toimista. EU on vedonnut Israeliin useita kertoja humanitaarisen tuen esteettömän pääsyn sallimiseksi Gazaan. Neuvosto ilmaisi 26. tammikuuta 2009 tekemissään päätelmissä EU:n olevan valmis aktivoimaan EU:n rajavalvonnan avustusoperaation (EUBAM Rafah) niin pian kuin olosuhteet sen sallivat, ja tarkastelemaan mahdollisuutta laajentaa tukeaan muihin rajanylityspaikkoihin osana EU:n osallistumista. Lisäksi EU tuki Egyptin 2. maaliskuuta 2009 isännöimää kansainvälistä konferenssia Palestiinan talouden tukemiseksi Gazan jälleenrakennusta varten ja osallistui siihen aktiivisesti. Konferenssissa kansainvälinen yhteisö lupasi Gazaan lähes 4 500 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria. EU:n osuus tästä summasta oli merkittävä. Konferenssissa sekä Tšekin puheenjohtajuus, joka puhui 27 jäsenvaltion puolesta, että YUTP:n korkea edustaja Javier Solana, korostivat jälleen Gazan onnistuneen ja pysyvän jälleenrakennuksen edellytyksiä. Pegase-mekanismi, jonka konferenssissa esitteli komission puolesta komission jäsen Ferrero-Waldner, edustaa erityistä EU-aloitetta, jolla Gazaan myönnettävä apu pyritään kanavoimaan ohjatusti palestiinalaishallinnon valvonnassa.

Länsirannan osalta EU palautti suhteet palestiinalaishallinnon elimiin vuoden 2007 puolivälissä. EU on suurin palestiinalaishallinnolle suoraa taloudellista ja teknistä tukea tarjoava lahjoittaja. EU:n EUPOL COPPS -operaatio keskittyy tarjoamaan turvallisuusasioita ja juridisen alan uudistusta koskevaa neuvontaa ja koulutusta. Palestiinalaishallinto on osoittautunut luotettavaksi ja tehokkaaksi yhteistyökumppaniksi, mikä on estänyt Länsirannan tilanteen äärimmäisen kärjistymisen Gazan sodan aikana.

Neuvosto kannustaa voimakkaasti Palestiinan sisäiseen sopuun ja presidentti Mahmoud Abbasin tukemiseen, sillä alueen sisäinen sovinto on tie rauhaan, vakauteen ja kehitykseen. Samalla neuvosto tukee Egyptin ja Arabiliiton toimia välittäjänä Gazan tilanteessa.

Neuvosto on myös vakuuttunut, että rauha voidaan alueella saavuttaa ainoastaan viemällä päätökseen rauhanprosessi, joka johtaa itsenäisen, demokraattisen, vierekkäisen ja elinvoimaisen palestiinalaisvaltion syntymiseen Länsirannalle ja Gazaan, palestiinalaisvaltion, joka elää Israelin kanssa rinta rintaan rauhassa ja turvassa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi neuvosto toistaa molemmille osapuolille esittämänsä vetoomuksen täyttää tiekartan ja Annapolisissa käynnistetyn prosessin mukaiset velvoitteensa. EU pitää arabimaiden rauhanaloitetta kestäväenä ja asianmukaisena perustana Israelin ja arabimaiden välisen konfliktin kattavalle ratkaisulle ja on sitoutunut tekemään yhteistyötä kvartetin, Yhdysvaltain uuden hallinnon ja arabikumppaneiden kanssa konfliktin ratkaisemiseksi. Neuvosto pitää myönteisenä sitä, että Yhdysvaltain uusi Lähi-idän erityislähettiläs, George Mitchell, nimitettiin ja lähetettiin alueelle ripeästi, ja on valmis tekemään läheistä yhteistyötä hänen kanssaan.

*

* *

Dimitrios Papadimoulisin laatima kysymys numero 13 (H-0066/09)**Aihe: Poliittiset, diplomaattiset ja taloudelliset toimet Israelia vastaan**

Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) pääsihteeri on ilmaissut järkytyksensä YK:n tärkeimmän palestiinalaisten avustuselimen (UNRWA) Gazassa sijaitsevan päämajan pommituksesta ja ihmishenkien menetyksestä. Amnesty International on jo pyytänyt tutkimaan israelilaisten hyökkäystä YK:n rakennukseen sekä jatkuvia

siviiliväestöä vastaan kohdistettuja hyökkäyksiä väittäen, että kyse on sotarikoksista. Lisäksi on ilmaistu pelkoja siitä, että Israel on käyttänyt valkoista fosforia sisältäviä pommeja; tämä on myrkyllinen aine, joka aiheuttaa syviä palovammoja ja jonka käyttö siviiliväestöä vastaan on kielletty tavanomaisista aseista tehdyn Geneven yleissopimuksen pöytäkirjassa.

Mitä aloitteita neuvosto aikoo tehdä viedäkseen Israelin Haagin kansainväliseen tuomioistuimeen vastaamaan palestiinalaisia vastaan tehdyistä sotarikoksista, huolimatta siitä, että Israel ei tunnusta tämän tuomioistuimen toimivaltaa? Mitä poliittisia, diplomaattisia ja taloudellisia toimia neuvosto aikoo toteuttaa Israelia vastaan palestiinalaisiin kohdistuvan kansanmurhapoliittikan lopettamiseksi ja vaatiakseen korvauksia niiden perusrakenteiden tuhoamisesta, joiden rakentamista Euroopan unionin on rahoittanut palestiinalaisalueella?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Neuvoston puheenjohtajavaltio on Gazan konfliktiin alusta lähtien ilmaissut toistuvasti syvän huolensa siviilien haavoittumisesta ja on tuominnut hyökkäykset YK:n tiloihin.

Parlamentin jäsentä pyydetään huomioimaan seuraavat neuvoston 26.–27. tammikuuta 2009 hyväksymät päätelmät: ”Euroopan unioni on syvästi pahoillaan konfliktin aiheuttamista ihmisuhreista, erityisesti siviiliuhreista. Neuvosto kehottaa konfliktin kaikkia osapuolia kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja täyttämään kansainvälisen humanitaarisen lain mukaiset velvoitteensa. Neuvosto seuraa tarkasti kansainvälisen humanitaarisen lain väitettyjä rikkomuksia koskevia tutkimuksia. Tässä mielessä se huomioi tarkkaan YK:n pääsihteeri Ban Ki-moonin turvallisuusneuvostolle 21. tammikuuta antaman lausunnon.”

Neuvosto keskustelee ihmisoikeusloukkauksia koskevista epäilyksistään Israelin kanssa kaikissa korkean tason tapaamisissa; viimeksi asiaa on käsitelty EU:n ulkoministerien ja Israelin ulkoministerin, Tzipi Livnin, yhteisellä illallisella 21. tammikuuta 2009. Tämän lisäksi neuvoston puheenjohtajavaltio on yhdessä Euroopan komission ja YUTP:n korkean edustajan kanssa vedonnut Israeliin useissa yhteyksissä, jotta Israel helpottaisi humanitaarisen ja jälleenrakennusavun pääsyä ja kuljetusta Gazaan.

Yleisesti ottaen neuvosto pitää erittäin tärkeänä säilyttää kaikki diplomaattiset ja poliittiset yhteydet avoimina ja uskoo, että myönteinen suostuttelu ja vuoropuhelu on tehokkain tapa viedä EU:n viestejä perille.

*

* *

Silvia-Adriana Țicău laati kysymys numero 14 (H-0067/09)

Aihe: Energiatohokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen

Keväällä 2008 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa valtioiden ja hallitusten päämiehet ilmoittivat energiaverotusdirektiivin tarkistamisesta, jotta voitaisiin nostaa uusiutuvien energioiden osuutta energian kokonaiskulutuksesta.

Energiatohokkuuden parantaminen on yksi nopeimmista, tehokkaimmista ja halvimista keinoista vähentää EU:n riippuvuutta kolmansien maiden energialähteistä, vähentää energian kulutusta ja hiilidioksidipäästöjä sekä alentaa Euroopan väestön energialaskuja.

Koska energiatohokkuuden parantaminen on välttämätöntä, voisiko Euroopan unionin neuvosto ilmoittaa, aikooko se ottaa kevään 2009 Eurooppa-neuvoston esityslistalle energiaverotusdirektiivin, arvonlisäveroa koskevan sääntelykehityksen ja rakennerahastoja koskevan sääntelykehityksen tarkistamisen tavoitteenaan energiatohokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Keväällä 2009 järjestettävä Eurooppa-neuvosto tulee sopimaan konkreettisista tavoitteista, joiden tarkoituksena on parantaa unionin energiaturvallisuutta keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Tämä tarkoittaa muun muassa energiatohokkuuden edistämistä toisen strategisen energiakatsauksen puitteissa. Eurooppa-neuvostolla ei kuitenkaan ole tässä vaiheessa aikomusta käsitellä erityisesti energiaverotusdirektiivin, arvonlisäveroa koskevan sääntelykehityksen tai rakennerahastoja koskevan sääntelykehityksen tarkistamista.

Energiaverotusdirektiivin tarkistamisen osalta komissio on ilmoittanut esittelevänsä tiedonannon ja ehdotuksensa ”vihreistä” ALV-kannoista huhtikuun 2009 alussa, kevään Eurooppa-neuvoston jälkeen. Neuvoston toimivaltaiset yksiköt ryhtyvät tutkimaan tiedonantoa heti sen saavuttua neuvostolle.

Arvonlisäveroa koskevan sääntelykehityksen osalta neuvosto pääsi eilen sopimukseen alennetuista ALV-kannoista, joita tulisi soveltaa työvoimavaltaisiin palveluihin. Tätä aihetta käsitellään vielä tarkemmin kevään Eurooppa-neuvostossa 19–20. maaliskuuta.

Rakennerahastoja koskevan sääntelykehityksen osalta neuvosto on päässyt yksimielisyyteen Euroopan aluekehitysrahastoa koskevasta komission ehdotuksesta, jolla pyritään lisäämään tukikelpoisten energiatehokkuustuotteiden määrää. Energiatehokkuus on kustannustehokkain tapa vähentää energiankulutusta taloudellisen toiminnan tason kärsimättä.

Tässä tilanteessa on erittäin tärkeää lisätä toimia rakennusten ja energianinfrastruktuurin energiatehokkuuden parantamiseksi, vihreiden tuotteiden edistämiseksi ja autoteollisuuden pyrkimysten tukemiseksi ympäristöystävällisempien ajoneuvojen tuottamisessa.

*

* *

Bogusław Sonikin laatima kysymys numero 15 (H-0071/09)

Aihe: Erot EU-maissa sallituissa ajoneuvon kuljettajan veren alkoholipitoisuuksissa

Komissio ehdotti jo vuonna 1988 muutoksia moottoriajoneuvojen kuljettajien promillerajoihin, mutta niitä ei vuosien saatossa hyväksytty. Monissa Euroopan unionin maissa, esimerkiksi Isossa-Britanniassa, Italiassa, Irlannissa ja Luxemburgissa, korkein sallittu kuljettajan veren alkoholipitoisuus on 0,8 mg/l. Slovakiassa ja Unkarissa, joissa ajoneuvon kuljettaja ei saa nauttia lainkaan alkoholia, auton kuljettaminen mainitun alkoholimäärän nauttineena on vakava rikos. Moottoriajoneuvon kuljettamisen edellytyksissä, jotka on Puolassa vahvistettu 20. kesäkuuta 1997 annetulla lailla tieliikenteestä (virallinen lehti nro 108/2005, kohta 908, myöhemmin muutettuna), todetaan, että korkein sallittu kuljettajan veren alkoholipitoisuus on 0,2 mg/l.

Aikooko neuvosto pyrkiä osana Euroopan unionin tieliikennesäännösten yleistä yhtenäistämistä harmonisoimaan Euroopan unionin alueella sovellettavat suurimmat sallitut ajoneuvon kuljettajan veren alkoholipitoisuudet?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Yksi yhteisen liikennepolitiikan päätavoitteista on vähentää tehokkaasti liikeonnettomuuksien ja niistä aiheutuvien henkilövahinkojen määrää sekä parantaa liikenneolosuhteita. Neuvosto korosti 26. kesäkuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa, että on erittäin tärkeää saavuttaa edistystä tiettyjen tieturvallisuustoimenpiteiden suhteen; näihin kuuluvat myös toimenpiteet rattijuoppouden vähentämiseksi. Neuvosto hyväksyi huhtikuussa 2001 päätöslauselman komission 17. tammikuuta 2001 antamaan suositukseen moottoriajoneuvonkuljettajien promillerajoista. Päätöslauselmassa jäsenvaltioita kannustettiin harkitsemaan tarkasti komission suosituksessa mainittuja toimenpiteitä, joihin sisältyi muun muassa 0,2 promillen rajan asettaminen kokemattomille kuljettajille, joiden onnettomuusriski on kokemattomuuden vuoksi keskimääräistä selvästi suurempi. Edellä mainitussa, huhtikuussa 2001 annetussa päätöslauselmassa neuvosto totesi joidenkin jäsenvaltioiden katsovan, että promillerajat kuuluvat toissijaisuusperiaatteen alaan ja niistä pitäisi näin ollen säätää vain kansallisella tasolla.

8.–9. kesäkuuta 2006 antamassaan päätöslauselmassa neuvosto pääsi yksimielisyyteen tarpeesta vahvistaa tieturvallisuustoimenpiteitä ja -aloitteita yhteisön tai jäsenvaltioiden tasolla alkoholin ja huumeiden alaisena ajamisen torjumiseksi, muun muassa parantamalla toimenpiteitä jäsenvaltioiden välisten rikkomusten rankaisemiseksi. Tässä yhteydessä neuvosto piti toimenpiteitä alkoholin ja huumeiden alaisena ajamisen torjumiseksi erityisen tärkeinä.

*

* *

Zita Pleštinskán laatima kysymys numero 16 (H-0077/09)**Aihe: Vammaisille myönnettävien henkilökorttien harmonisointi EU:ssa**

Tšekin puheenjohtajakauden tunnus on ”Eurooppa ilman rajoja”. EU:ssa on kuitenkin vielä olemassa erilaisia sääntöjä vaikeasti vammaisten henkilöiden henkilökorttien keskinäisen tunnustamisen suhteen. Keskinäisen tunnustamisen järjestelmä ei toimi tällä alalla. Monilla vammaisilla henkilöillä on ongelmia ulkomailla esimerkiksi vammaisille tarkoitettujen pysäköintipaikkojen käyttämisessä.

Harkitseeko puheenjohtajavaltio eurooppalaisen sairausvakuutuskortin kaltaista harmonisointia myös vakavasti vammaisten henkilöiden henkilökorttien suhteen?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Parlamentin jäsen on tuonut esiin erittäin tärkeän kysymyksen. EU:n kansalaisten liikkuvuus on EU:n keskeinen tavoite, ja neuvosto on tietoinen vammaisten henkilöiden erityistarpeista tällä alalla.

Parlamentin jäsen nosti kuitenkin esiin kysymyksen henkilökorttien, joihin voi sisältyä maininta kortin omistajan vammaisuudesta, yhdenmukaistamisesta. Tämän osalta on syytä huomata, että tavanomaisista henkilökorteista päättäminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan ja että joissain jäsenvaltioissa henkilökortteja ei ole lainkaan.

Kortin haltijan terveyttä ja vammaisuutta koskevat tiedot eivät ilmene myöskään eurooppalaisesta sairausvakuutuskortista, sillä kyseinen kortti on nykyisellään tarkoitettu ainoastaan yksinkertaistamaan hallinnollisia menettelyjä, eikä sen ole tarkoitus puuttua kansalliseen toimivaltaan kuuluvien terveydenhoidon ja sosiaaliturvan järjestelyihin.

Kuten parlamentin jäsen saattaa muistaa, neuvosto ryhtyi toimenpiteisiin 10 vuotta sitten helpottaakseen vammaisten henkilöiden rajatylittävää liikkumista EU:n sisällä. Neuvosto hyväksyi komission ehdotuksen perusteella suosituksen standardoidusta pysäköintikortista, joka soveltuu EU:n laajuiseen käyttöön. Neuvosto tarkisti suositusta viime vuonna ottaakseen huomioon vuosien 2004 ja 2007 laajentumiset.

Neuvoston tavoitteena on ollut varmistaa, että standardoidun vammaisten henkilöiden pysäköintikortin haltijat voivat käyttää heille varattuja pysäköintipaikkoja kaikissa jäsenvaltioissa.

*
* *

Justas Vincas Paleckisin laatima kysymys numero 17 (H-0080/09)**Aihe: Talouskriisin opetukset**

Euroopan unionin tulevaisuus riippuu suuresti ajanjakson 2013–2019 uusien talousarvionäkymien ensisijaisista tavoitteista.

Mikä on neuvoston kanta näihin koko Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kannalta tärkeisiin kysymyksiin: millä tavoin nykyisen elintarvike-, energia- ja rahoituskriisin opetukset ilmenevät rahoitusnäkymissä? Miten talousarvionäkymät olisi laadittava, jotta voidaan heikentää vastaavien kriisien uhkaa tulevaisuudessa tai eliminoida tällainen uhka kokonaan?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Parlamentin jäsen on oikeassa todetessaan, että Euroopan unionin on otettava opikseen rahoitus-, energia- ja elintarvikekriisistä.

Uusien talousarvionäkymien käsittely aloitetaan kuitenkin vasta vuonna 2011. Neuvoston on siis liian aikaista sanoa, kuinka tarkasti nykyisten kriisien opetusten tulisi ilmetä talousarvionäkymistä.

On lisäksi syytä muistaa, että komissio laatii tänä vuonna arvion nykyisistä rahoitusnäkymistä ja on varsin todennäköistä, että arviota seuraavassa keskustelussa käsitellään myös näitä kysymyksiä.

Neuvosto pyrkii läheisessä yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa etsimään aktiivisesti asianmukaisia toimenpiteitä nykyisten kriisien ratkaisemiseksi ja tulevien kriisien estämiseksi.

Jossain tapauksissa nämä toimenpiteet ovat sisältäneet talousarviotukea unionilta. Pyrimme esimerkiksi parhaillaan saamaan käyttöön lisävaroja energiainvestointien sekä laajakaistainfrastruktuurin tukemiseen vastauksena talous- ja energiakriisiin. Viime vuoden ruokakriisin seurauksena perustimme lisäksi elintarvikkeita koskevan rahoitusvälineen auttaaksemme kehitysmaita niiden maatalouden tuottavuuden kohentamisessa.

Unionin vastaus näihin kriiseihin ei kuitenkin saisi koostua ainoastaan rahoitustuesta, joka on välttämättä määrällisesti rajoittunut.

Suuri osa tulevien rahoituskriisien estämiseen suunnatuista toimistamme onkin lainsäädännöllisiä toimia. Solvenssi II -direktiivi, tarkistettu vakavaraisuusdirektiivi ja yhteissijoitusyritysdirektiivi ovat esimerkkejä direktiiveistä, joiden avulla parannetaan rahoituslaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevia sääntöjä. Energiakriisin osalta voidaan ottaa esimerkiksi maakaasun toimitusvarmuutta koskevan direktiivin tuleva tarkistus, jolla lisätään unionin sietokykyä kaasutoimitusten häiriöiden suhteen.

Eräissä muissa tapauksissa unioni on pyrkinyt vastaamaan kriiseihin erityisesti kehittämällä unionin sisäisen ja maailmanlaajuisen yhteistyön puitteita. EU on pyrkinyt sekä rahoituskriisin, energiakriisin että elintarvikkeiden ratkaisemisessa tekemään läheistä yhteistyötä kansainvälisen yhteisön kanssa löytääkseen kriiseihin maailmanlaajuisen ratkaisun.

*
* *

Marianne Mikko laatima kysymys numero 18 (H-0083/09)

Aihe: Kannanotto elokuun 23. päivän julistamiseen stalinismin ja natsismin uhrien eurooppalaiseksi muistopäiväksi

Tänä kesänä on kulunut 70 vuotta kuuluisan Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tekemisestä. Neuvostoliiton ja Saksan 23. elokuuta 1939 tekemän Molotov-Ribbentrop-sopimuksen salaisilla lisäpöytäkirjoilla Eurooppa jaettiin kahteen etupiiriin. Kannanotto 0044/2008 tämän sopimuksen seurausten uhrien muistamiseksi sai 409 Euroopan parlamentin jäsenen tuen. Tukijat olivat kaikista poliittisista ryhmistä. Euroopan parlamentin puhemies ilmoitti tästä kannanotosta 22. syyskuuta 2008 ja välitti sen allekirjoituksineen jäsenvaltioiden parlamenteille. Neuvostoliiton miehityksen vaikutus sen etupiiriin kuuluneiden valtioiden kansalaisiin tunnetaan Euroopassa huonosti.

Bulgarian parlamentti hyväksyi 18. syyskuuta 2008 päätöslauselman, jossa elokuun 23. päivä julistettiin stalinismin ja natsismin uhrien muistopäiväksi. Mitä toimia neuvoston puheenjohtajavaltio on toteuttanut rohkaistakseen muita jäsenvaltioita muistamaan tätä surun päivää?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Neuvosto ja neuvoston puheenjohtajavaltio ovat tietoisia Euroopan parlamentin kannanotosta, jossa ehdotetaan elokuun 23. päivän julistamista stalinismin ja natsismin uhrien eurooppalaiseksi muistopäiväksi. Kuten parlamentin jäsen muistaa, Euroopan parlamentin kannanotto osoitettiin jäsenvaltioiden parlamenteille. Lukuun ottamatta parlamentin jäsenen Bulgarian parlamentin päätöksestä antamia tietoja neuvostolla ei ole tietoja siitä, miten jäsenvaltioiden parlamentit ovat suhtautuneet ehdotukseen, eikä asiasta ole keskusteltu neuvostossa.

Tšekin tasavallan puheenjohtajuus pitää muistopäivää perustamista varsin tärkeänä. Stalinismin ja natsismin uhrien muistopäivän julistamisen tukeminen edistää puheenjohtajuuden pitkän aikavälin tavoitetta vahvistaa totalitaarisen menneisyyden muisteleminen eurooppalaista ulottuvuutta. Puheenjohtajuus järjestää Euroopan parlamentissa, Brysselissä, 18. maaliskuuta julkisen kuulemisen, jossa käsitellään eurooppalaista omatuntoa ja totalitaristisen kommunismin rikoksia 20 vuotta tapahtumien jälkeen. Totalitarismista puhuvat kansalliset asiantuntijat sekä puheenjohtajuuden ja EU:n toimielinten keskeiset edustajat.

Rautaesiripun repeämisen 20-vuotisjuhla on läheisesti yhteydessä puheenjohtajuuden tunnuslauseeseen "Eurooppa ilman rajoja". Sen vuoksi puheenjohtajuus on tehnyt tästä aiheesta yhden EU:n viestinnän

painopisteen vuodelle 2009. Puheenjohtajuus uskoo vakaasti, että kuluneita 20 vuotta ei pidä ainoastaan juhlistaa eurooppalaisen historian tärkeänä kilometripylväänä, vaan keräämäämme historiallista kokemusta pitäisi myös käyttää ihmisoikeuksia, perusvapauksia, oikeusvaltiota ja muita EU:n perusarvoja koskevaan opetukseen ja näiden arvojen edistämiseen.

Tšekin tasavallan puheenjohtajuus pyrkii lujittamaan vuotta 1989 edeltävän totalitaarisen menneisyyden muistelemisen yhteistä eurooppalaista ulottuvuutta myös vahvistamalla Kansalaisten Eurooppa -ohjelman toimea 4, Euroopan aktiivista muistiperintöä, jonka tavoitteena on natsivallan ja stalinismin uhrien muiston vaaliminen.

Pitkän aikavälin tavoitteena on luoda EU:n laajuinen eurooppalaista muistiperintöä ja omatuntoa koskeva foorumi, joka yhdistää olemassa olevia kansallisia toimia ja edistää yhteisiä hankkeita sekä tietojen ja kokemusten vaihtoa mieluiten EU:n tuella. Rautaesiripun repeämisen 20-vuotisjuhla ja Tšekin tasavallan puheenjohtajuus, jotka molemmat osuvat tälle vuodelle, ovat erinomainen tilaisuus käynnistää tällainen aloite. Siitä tulee kuitenkin lähes varmasti pitkäaikainen prosessi, joka tulee jatkumaan vielä Tšekin tasavallan puheenjohtajuuden päätyttyä.

*
* *

Jens Holmin laatima kysymys numero 19 (H-0089/09)

Aihe: ACTA

Tuoteväärennösten torjuntaa koskeva kauppasopimus ACTA (Anti-Counterfeiting Trade Agreement) luo uuden kansainvälisen viitearvon kaikelle lainsäädännölle, joka koskee teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen valvontaa. ACTA on itsessään lainsäädäntöä. Yhdysvaltojen hallituksen tiedottajan mukaan sopimuksen sisältö julkistetaan vasta, kun osapuolet ovat sopineet itse tekstistä⁽⁵⁾. Jos tämä pitää paikkansa, parlamentit eivät voi valvoa ACTAn sisältöä. Sopimuksesta tulee ennakkotapaus salaisesta lainsäädännöstä, vaikka yleensä Euroopan unionissa lainsäädännön on oltava mahdollisimman avointa.

Haluaisinkin kysyä neuvostolta seuraavaa:

Julkaistaanko lopullinen sopimusluonnos ennen kuin siitä tehdään poliittinen sopimus neuvostossa? Annetaanko parlamenteille riittävästi aikaa tarkastella ACTAa ennen mainittua poliittista yhteisymmärrystä neuvostossa? Voiko neuvosto varmistaa, että ACTAa hyväksyttyä kaikessa hiljaisuudessa parlamentin kesätaun aikana?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Tuoteväärennösten torjuntaa koskevalla monenvälisellä kauppasopimuksella, jäljempänä 'ACTA', pyritään perustamaan teollis- ja tekijänoikeuksien valvomista koskeva yhteinen standardi näitä oikeuksia loukkaavien kansainvälisten rikosten, erityisesti väärennösten ja tuotekopioiden, torjumiseksi ja näiden oikeuksien valvontaa parantavien kansainvälisten puitteiden laatimiseksi. Näihin tavoitteisiin pyritään toteuttamalla ACTAn kolmea päätoimintamuotoa: kansainvälistä yhteistyötä, valvontatoimintaa ja teollis- ja tekijänoikeuksien valvontaa koskevaa lainsäädäntöä.

Neuvosto antoi 14. huhtikuuta 2008 komissiolle valtuudet neuvotella sopimuksesta. Jäsenvaltioiden toimivallan alaisten asioiden, kuten teollis- ja tekijänoikeuksien valvontaa koskevien rikoslain säännösten, osalta puheenjohtajavaltio pyrkii löytämään yhteisen kannan jatkaakseen neuvotteluita jäsenvaltioiden puolesta.

Komissio käy neuvotteluita kuullen neuvoston nimittämiä toimivaltaisia komiteoita. Jäsenvaltioiden toimivallan alaisten asioiden osalta puheenjohtajavaltio huolehtii koordinoinnista toimivaltaisten valmistelevien elimien sisällä ennen kutakin neuvottelukierrosta varmistaakseen, että jäsenvaltioiden näkemykset pääsevät neuvotteluissa esiin.

Parlamentin jäsen voi olla varma, että Euroopan parlamentti tulee osallistumaan sopimuksen solmimiseen, kuten minkä tahansa kansainvälisen sopimuksen kohdalla, perustamissopimuksen säännösten mukaisesti.

⁽⁵⁾ <http://ictsd.net/i/news/bridgesweekly/30876/>

Koska asia ei ole vielä edennyt oikeusperustan lopulliseen määrittelyyn, neuvosto ei voi antaa yksityiskohtaisia vastauksia parlamentin jäsenen esittämiin menettelyä koskeviin kysymyksiin.

Neuvosto on kuitenkin tietoinen parlamentin 18. joulukuuta 2008 hyväksymästä, tätä asiaa koskevasta päätöslauselmasta, joka perustuu Gianluca Sustan mietintöön. Neuvosto on huomioinut tämän merkittävän päätöslauselman ja Euroopan parlamentin yleiset näkemykset tästä asiasta.

Neuvosto on tietoinen, että Euroopan parlamentin kansainvälisen kaupan valiokunnalle toimitetaan jäljennökset kaikista komission 133 artiklan komitealle lähettämistä asiakirjoista ja että parlamentti pidetään siten ajan tasalla ACTA-neuvotteluiden tilasta.

Komissio myös esittää kansainvälisen kaupan valiokunnalle säännöllisesti yhteenvetoja neuvotteluiden etenemisestä. Lisäksi Tšekin tasavallan teollisuus- ja kauppaministeri, Martin Říman, käsitteli tätä aihetta neuvoston puolesta esiintyessään kansainvälisen kaupan valiokunnalle 20. tammikuuta ja vastasi useisiin parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin.

*
* *

Kathy Sinnottin laatima kysymys numero 21 (H-0093/09)

Aihe: Tekijänoikeuslainsäädäntö

Minä ja monet vaalipiirini asukkaista olemme huolestuneita ehdotetusta tekijänoikeuksia koskevasta lainsäädännöstä. Kuulin äskettäin, että nämä ehdotukset voidaan hyllyttää niiden kohtaaman vastustuksen takia. Voisiko neuvosto kertoa, mikä on tekijänoikeuslainsäädännön tämänhetkinen tilanne, etenkin mitä tulee ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta annetun direktiivin 2006/116/EY⁽⁶⁾ tarkistamisesta? Takaako neuvosto, ettei ehdotuksista aiheudu kielteisiä vaikutuksia yksittäisille tavallisille muusikoille, näyttelijöille, taiteilijoille jne.?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta annetun direktiivin 2006/116/EY tarkistamisesta on parhaillaan neuvoston tarkasteltavana.

Direktiiviehdotuksen päätavoite on parantaa heikoimmassa asemassa olevien esiintyjien, erityisesti taustamuusikoiden, asemaa.

Neuvosto on huomioinut Euroopan parlamentin tähän ehdotukseen esittämät lausunnot ja erityisesti oikeudellisten ja sisämarkkina-asioiden valiokunnan äänestämät tarkistukset ja ottaa ne huomioon myöhemmässä käsittelyssä.

Koska asia on parhaillaan neuvoston tarkasteltavana, neuvosto ei voi vielä antaa lopullista kantaa tähän asiaan.

*
* *

Proinsias De Rossan laatima kysymys numero 22 (H-0098/09)

Aihe: EU:n ja Valko-Venäjän sopimus lasten kuntoutusohjelmiin matkustamisen sallimisesta

Voisiko neuvoston puheenjohtajavaltio ilmoittaa, mihin toimenpiteisiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä Euroopan parlamentin 15. tammikuuta 2009 EU:n Valko-Venäjän strategiasta antaman päätöslauselman (P6_TA(2009)0027) 5 kohdan perusteella, jossa puheenjohtajavaltio Tšekkiä vaaditaan asettamaan ensisijaiseksi tavoitteekseen Valko-Venäjän viranomaisten kanssa neuvoteltavan Euroopan unionin tason sopimuksen, jonka nojalla lapset voisivat matkustaa Valko-Venäjältä mihin tahansa unionin jäsenvaltioon, joka järjestää tällaisia lepo- ja kuntoutusohjelmia?

⁽⁶⁾ EUVL L 372, 27.12.2006, s. 12.

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Neuvosto on tietoinen viimeaikaisista ongelmista, jotka koskevat valkovenäläisten lasten Euroopan eri valtioihin tekemiä avustus- ja lomamatkoja. Valkovenäjän viranomaisille on useissa yhteyksissä korostettu, että asiassa on tärkeää löytää pitkän aikavälin ratkaisu; viimeksi näin on tehty EU:n ja Valkovenäjän välisessä ministeritroikan tapaamisessa 27. tammikuuta 2009. Neuvosto huomauttaa, että asianosaisten valtioiden ja Valkovenäjän toimivaltaisten viranomaisten kuulemiset ovat parhaillaan käynnissä tässä yhteydessä esiin tulleiden ongelmien ratkaisemiseksi kahdensivuisesti ja että useat jäsenvaltiot olivat jo solmineet sopimuksia, jotka mahdollistavat tällaisten matkojen jatkumisen. Neuvosto seuraa asiaa jatkossakin tarkasti ja ottaa asian tarvittaessa esiin ollessaan yhteydessä Valkovenäjän viranomaisiin.

*
* *

Georgios Toussasin laatima kysymys numero 23 (H-0101/09)**Aihe: Köyhdytettyä uraania sisältävien ohjusten käytöstä aiheutuva syöpäsairauksien yleistyminen Kosovossa**

Pohjois-Kosovossa syöpätapaukset ovat lisääntyneet tuntuvasti viimeisten 10 vuoden aikana. Pelkästään Kosovska Mitrovican alueella syöpäsairaudet ovat yleistyneet viimeisten 10 vuoden aikana 200 prosenttia verrattuna ajanjaksoon, joka edelsi NATOn pommituksia entisessä Jugoslaviassa.

Lisäksi tiedetään, että muutaman vuoden kuluttua NATOn pommituksista alueella ainakin 45 Kosovon NATO-joukkojen (KFOR) italialaista sotilasta kuoli ja 515 eri maalaista sotilasta sairastui vakavasti niin sanottuun Balkanin syndroomaan eli altistumiselle köyhdytettyä uraania sisältäville ohjuksille, joita käytettiin vuoden 1999 pommituksissa.

Mikä on neuvoston kanta näihin jatkuvasti ilmi tuleviin traagisiin seurauksiin, joita NATO-joukkojen pommituksista köyhdytettyä uraania sisältävillä ohjuksilla Kosovossa on aiheutunut? Onko niiden käyttö neuvoston mielestä sotarikos, johon syyllistyneiden olisi lopultakin vastattava teostaan kyseisille kansoille?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Neuvostolla ei ole toimivaltaa asian suhteen, eikä se voi antaa lausuntoa parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen.

*
* *

Jim Allisterin laatima kysymys numero 24 (H-0103/09)**Aihe: Jean Calvin**

Jean Calvinilla oli suunnaton vaikutus Euroopan uskolliseen, poliittiseen ja sosiaaliseen historiaan sekä Euroopan kehitykseen ja valistukseen. Miten neuvosto aikoo juhlistaa hänen syntymänsä 500-vuotispäivää heinäkuussa 2009?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Neuvosto ei ole keskustellut kysymyksestä, sillä asia ei kuulu neuvoston toimivaltaan.

*
* *

Konstantinos Droutsasin laatima kysymys numero 25 (H-0108/09)

Aihe: Vetoisuus Yhdysvaltojen vangitsemien viiden kuubalaisen isänmaanystävän välittömäksi vapauttamiseksi

Jo kymmenen vuotta on kulunut siitä kun Yhdysvalloissa pidätettiin viisi kuubalaista isänmaanystävää Gerardo Hernández, Antonio Guerrero, Ramón Labañino, Fernando González ja Rene González – tekaistujen, perusteettomien syytösten perusteella – ja näitä henkilöitä pidetään edelleen vangittuina Yhdysvaltojen vankiloissa, perustavien oikeussääntöjen vastaisesti, alkeellisissa vankeusoloissa, kieltäen jopa vankien sukulaistenkin vierailut.

Vangittujen välittömän vapauttamisen puolesta on tehty uusi kansainvälinen vetoisuus, jonka on tähän mennessä allekirjoittanut yli 500 huomattavaa intellektuellia ja taiteilijaa kaikkialta maailmasta.

Tuomitseeko neuvosto näiden viiden kuubalaisen jatkuvan laittoman vankeudessa pitämisen?

Mikä on neuvoston kanta kansallisten parlamenttien sekä kansallisten ja kansainvälisten joukko-organisaatioiden ja merkittävien henkilöiden näiden viiden vangitun kuubalaisen isänmaanystävän välittömän vapauttamista koskeviin vetoomuksiin?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Neuvosto on tietoinen viiden Kuuban kansalaisen vankeudessa pitämisestä sekä Yhdysvaltain viranomaisten päätöksestä myöntää viisumi valtaosalle heidän perheenjäsenistään, vaikka he samalla kieltäytyvät myöntämästä viisumia kahdelle vangituista vedoten maahanmuuttoon liittyviin syihin.

Annetut tuomiot ja päätökset siitä, myönnetäänkö yksittäisille perheenjäsenille viisumia vai ei, ovat Yhdysvaltain sisäiseen toimivaltaan kuuluvia asioita. Kuubalaisten vankien ja heidän perheenjäsentensä kohtelu on puolestaan Yhdysvaltojen ja Kuuban välinen asia, sillä ulkomailla oleskelevien kansalaisten oikeuksien ja etujen suojeleminen on kansainvälisen lainsäädännön mukaan yksin asianomaisten valtion vastuulla.

Neuvosto haluaa korostaa, että Yhdysvaltojen on noudatettava kansainvälistä ihmisoikeuslakia, sopimusvaltiona erityisesti YK:n kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaista yleissopimusta, jolla taataan vangittujen henkilöiden ihmisoikeudet.

*
* *

David Martinin laatima kysymys numero 26 (H-0109/09)

Aihe: Kauttakuljetusten aikana takavarikoidut geneeriset lääkkeet Alankomaissa

Alankomaissa on takavarikoitu geneerisiä lääkkeitä kauttakulun aikana. Voiko neuvosto selvittää, miksi lääkkeet takavarikoitiin, kun otetaan huomioon, että teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (TRIPS-sopimus) 51 artiklan alaviitteessä ei määritetä vaatimusta tarkastaa tavarat kauttakulun aikana mahdollisten patentinloukkausten varalta?

Katsooko neuvosto, että tämä takavarikointi on vastoin TRIPS-sopimuksen 41 artiklaa, jossa todetaan, että teollis- ja tekijänoikeuksien valvonta ei saa haitata kauppaa?

Kannattaako neuvosto vastaavien teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien määräysten sisällyttämistä uuden sukupolven vapaakauppasopimuksiin tai muihin kahdenvälisiin kauppasopimuksiin?

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä varmistaakseen, että vastaavat takavarikoinnit eivät tulevaisuudessa haittaa geneeristen lääkkeiden toimituksia kehityksmaille?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Parlamentin jäsenen esiin tuomaa tapausta käsiteltiin WTO:n yleisneuvoston kokouksessa 3. helmikuuta 2009.

19 WTO:n jäsentä käytti tässä tilaisuudessa puheenvuoron esittääkseen kysymyksiä tai huomautuksia. Puheenvuorojen jälkeen Euroopan komissio korosti, että

– toimitus oli pidätetty vain väliaikaisesti, joten sitä ei siis takavarikoitu

– oikeuksien omistaja ja lääkkeiden omistaja tekivät ilmeisesti keskenään järjestelyn, jonka mukaisesti lääkkeet palautettiin Intiaan.

Komissio selitti lisäksi, että toimenpiteen oikeusperusta – neuvoston asetus (EY) N:o 1383/2003 tulliviranomaisten toimenpiteistä epäiltäessä tavaroiden loukkaavan tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia sekä tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tavaroiden suhteen toteutettavista toimenpiteistä – on yhdenmukainen WTO:n lainsäädännön ja siten luonnollisesti myös TRIPS-sopimuksen kanssa.

Euroopan komissio toisti kantansa TRIPS-neuvostolle 3. maaliskuuta 2009.

EU on sitoutunut takaamaan lääkkeiden saatavuuden ja katsoo, että sen pyrkimys ottaa kiinni väärennösten kuljetuksia ei ole ristiriidassa WTO:n sääntöjen kanssa. Euroopan komission edustajat korostivat, että Alankomaiden viranomaisten toimet olivat kansainvälisten kauppasääntöjen mukaisia ja toteuttivat Alankomaiden hallituksen velvollisuutta suojella kuluttajia huonolaatuisilta lääkkeiltä ja viime kädessä varjella kansanterveyttä.

Euroopan unionin kanta on, että tavaroiden valvonnan on oltava mahdollista kauttakulun aikana silloin, kun on perusteltua syytä epäillä teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausta. Vuonna 2007 pidätetyistä lääkeväärennöksistä 40 prosenttia pidätettiin kauttakulun aikana.

Parlamentin jäsenen esiin tuoma kysymys teollis- ja tekijänoikeuksien valvonnan sisällyttämisestä kauppasopimuksiin on parhaillaan neuvoston käsiteltävänä.

Parlamentin jäsen nosti lisäksi esiin kysymyksen edullisten lääkkeiden toimittamisesta kehitysmaihin. Euroopan yhteisö on ollut WTO:ssa uranuurtaja pysyvien ja oikeudellisesti vakaiden puitteiden perustamiseksi kehitysmaiden lääketoituksille erityisesti TRIPS-sopimuksen ensimmäisen tarkistuksen yhteydessä. Euroopan yhteisö ja merkittävä osa WTO:n jäsenvaltioista on ratifioinut tämän tarkistuksen. EU on lisäksi hyväksynyt useita sisäisiä toimenpiteitä tämän saman tavoitteen saavuttamiseksi. EU osallistuu myös moniin kehitysmaissa järjestettäviin ohjelmiin, joilla pyritään parantamaan lääkkeiden saatavuutta kehitysmaissa.

*
* *

Sajjad Karimin laatima kysymys numero 27 (H-0111/09)

Aihe: Israel ja Palestiina

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä tukeakseen Israelin asettamista asemyyntisaartoon samanaikaisesti niiden toimien kanssa, joihin EU on jo ryhtynyt sen edistämiseksi, että Hamasille ei myydä eikä toimiteta aseita.

Voiko neuvosto painostaa Hamasia ja al-Fatahia panemaan täytäntöön ”Yhtenäisyshallitusta koskevan sopimuksen” (helmikuussa 2007 tehdyn Meccan sopimuksen), joka laadittiin Saudi-Arabian tuella?

Aikooko neuvosto tukea Yhdysvaltojen mahdollisia rauhanaloitteita siinä tapauksessa, että Yhdysvaltojen neuvottelupolitiikka on viimeaikaista myönteisempi?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Neuvosto katsoo, että parlamentin jäsenen esiin tuomia kahta seikkaa ei voida rinnastaa. Neuvosto on toistuvasti tunnustanut Israelin oikeuden suojella kansalaisiaan terroristihyökkäyksiltä, mutta muistuttanut samalla Israelin velvoitteesta käyttää tätä oikeutta vain kansainvälisen lain sallimissa rajoissa, viimeksi 26.–27. tammikuuta 2009 antamissaan päätelmissä.

Hamasin ja Fatahin välisten suhteiden osalta neuvosto kannustaa voimakkaasti Palestiinan sisäiseen sovintoon ja presidentti Mahmoud Abbasin tukemiseen, sillä alueen sisäinen sopu on avain rauhaan, vakauteen ja kehitykseen. Neuvosto on tukenut Egyptin ja Arabiliiton sovittelutoimia, jotka johtivat kaikkien palestiinalaisten osapuolten tapaamiseen Kairossa 26. helmikuuta.

Yhdysvaltojen uuden hallinnon osallistuminen on ehdottoman tärkeää rauhanprosessin luovimiseksi ulos umpikujasta. Neuvosto piti siitä syystä tervetulleena Yhdysvaltojen uuden hallinnon ripeää osallistumista, josta kertoo senaattori George Mitchellin nimittäminen Yhdysvaltain Lähi-Idän erityislähettilääksi ja uuden valtiosihteerin, Hillary Clintonin, hiljattainen vierailu alueelle. Kvartetin ensimmäinen tapaaminen valtiosihteerin Hillary Clintonin kanssa Sharm-al-Sheikissä 2. maaliskuuta järjestetyn lahjoittajien konferenssin yhteydessä vahvisti sekä EU:n että Yhdysvaltojen sitoutuneisuuden tehdä yhteistyötä muiden kvartetin jäsenten ja arabikumppaneiden kanssa Lähi-idän rauhanprosessin ratkaisemiseksi.

*
* *

Ryszard Czarneckin laatima kysymys numero 28 (H-0113/09)

Aihe: Finanssikriisi ja jäsenvaltioiden kansantalouksien romahdus

Miten neuvosto reagoi, ja miten se aikoo jatkossa reagoida, jäsenvaltioiden kansantalouksien romahtamiseen, erityisesti Latvian, ja myös osittain Unkarin?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Neuvosto suhtautuu luottavaisesti siihen, että jäsenvaltioiden kansantalouksien romahtaminen voidaan tulevaisuudessa estää jo olemassa olevien rakenteiden, menettelyiden ja välineiden avulla. Neuvosto viittaa 2. joulukuuta 2008 antamaansa päätökseen järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille annetun asetuksen (EY) N:o 332/2002 muuttamisesta⁽⁷⁾, jolla jäsenvaltioille euroalueen ulkopuolella välineen puitteissa myönnettävien lainojen enimmäismäärää korotettiin 12 miljardista eurosta 25 miljardiin euroon. Neuvosto on jo päättänyt käyttää välinettä kahdessa yhteydessä vastataksaan Latvian ja Unkarin rahoitustarpeisiin.

Kuten parlamentin jäsen tietää, valtion- ja hallitusten päämiehet keskustelivat lisäksi 1. maaliskuuta 2009 järjestetyssä epävirallisessa tapaamisessa nykyisestä rahoitus- ja talouskriisistä ja sopivat erityisesti seuraavanlaisista toimenpiteistä: talouden asianmukaiset ja tehokkaat rahoitusolosuhteet on palautettava, pankkitoiminnan heikentynyt varallisuus on korjattava, rahoituslaitosten säätelyä ja valvontaa on kehitettävä ja julkisen talouden pitkän aikavälin vakaus on taattava.

Valtion- ja hallitusten päämiehet tunnustivat myös Keski- ja Itä-Euroopan jäsenvaltioiden väliset selvät erot ja päättivät tarkistaa jo maksetun yhteisön tuen. Pankkialan osalta he vahvistivat, että emopankin saama tuki ei saa rajoittaa tytäryhtiöiden toimintaa vastaanottavissa jäsenvaltioissa. He tunnustivat myös Euroopan investointipankin merkityksen rahoittajana alueella ja pitivät tässä yhteydessä tervetulleena Euroopan investointipankin, Maailmanpankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin viimeaikaista ilmoitusta yhteisestä aloitteesta tukea alueen pankkialaa ja myöntää lainoja maailmanlaajuisen talouskriisin vuoksi kärsineille yrityksille.

Neuvosto haluaa vielä lopuksi vakuuttaa parlamentin jäsenelle, että se tarkkailee tilannetta aktiivisesti tiiviissä yhteistyössä komission kanssa ja etsii ratkaisuja auttaakseen väliaikaisissa talousvaikeuksissa olevia valtioita käyttäen tarvittaessa kaikkia saatavilla olevia välineitä.

*
* *

Laima Liucija Andriekienėn laatima kysymys numero 29 (H-0121/09)

Aihe: EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Javier Solanan vierailu Valko-Venäjään

EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Javier Solana vieraili 19. helmikuuta 2009 Valko-Venäjällä, jossa hän tapasi presidentti Lukašenkan ja ulkoministeri Martinovin sekä oppositiojohtajia ja kansalaisyhteiskunnan edustajia.

⁽⁷⁾ EUVL L 352, 31.12.2008, s. 11.

Miten neuvosto arvioi näiden tapaamisten sisältöä? Antavatko ne valaistusta EU:n ja Valko-Venäjän tuleville suhteille? Mihin toimiin neuvosto aikoo seuraavaksi ryhtyä edellä mainittujen tapaamisten tulosten johdosta?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Javier Solanan arvion mukaan tapaamisen ilmapiiri oli myönteinen, avoin ja vilpitön. Javier Solana totesi lehdistötilaisuudessa tavattuaan presidentti Lukašenkan, että ”kaikki, mitä oli sanottava, sanottiin, kaikkea, mitä oli kritisoitava, kritisoitiin ja kaikesta, mistä oli huomautettava, huomautettiin”. Tapaamisessa välitettiin jo tutuksi tulleita viestejä ja saatiin rakentavia vastauksia. Ennen presidentin ja pääministerin tapaamista Javier Solana tapasi oppositiojohtajia ja kansalaisyhteiskunnan edustajia, jotka kaikki kiittivät Solanaa hänen vierailustaan. He myös kannustivat häntä puuttumaan tilanteeseen entistä painokkaammin pitäen sitä ainoana vaihtoehtona.

Neuvosto on ryhtynyt käsittelemään viisumikiellon keskeyttämisen tarkistamista ja aikoo tehdä asiasta päätöksen 13. huhtikuuta mennessä. Neuvosto pitää korkean tason vierailujen tarjoamaa panosta hyvin arvokkaana työnsä jatkamisen kannalta ja tarkkailee tilanteen kehittymistä Valkovenäjällä jatkossakin tiiviisti. Valkovenäjä on ehdolla osallistumaan itäiseen kumppanuusohjelmaan, jonka Tšekin tasavallan puheenjohtajuus käynnistää itäisen kumppanuuden huippukokouksessa toukokuun 2009 alussa.

Kuten Javier Solanan ja ulkoministeri Martynovin tapaamisessa sovittiin, EU:n ja Valkovenäjän välinen ihmisoikeuksia koskeva vuoropuhelu tullaan käynnistämään myöhemmin. Neuvoston valmistelevat elimet järjestävät parhaillaan Valkovenäjälle suuntautuvaa tiedustelutehtävää. Tiedustelun tulosten perusteella päätetään vuoropuhelun yksityiskohdista, joille neuvosto antaa lopuksi hyväksyntänsä.

*
* *

Pedro Guerreiron laatima kysymys numero 30 (H-0124/09)

Aihe: Ns. veroparatiisien lopettaminen

Onko mikään jäsenvaltio ehdottanut ns. veroparatiisien lopettamista Euroopan unionissa?

Onko EU tehnyt päätöstä, jossa jäsenvaltioille ehdotetaan niiden alueella sijaitsevien veroparatiisien lakkauttamista?

Mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa veroparatiisien lakkauttamiseksi, finanssikeinottelun torjumiseksi ja pääomien vapaan liikkuvuuden lopettamiseksi EU:n tasolla?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin maaliskuun I 2009 istuntojaksolla Strasbourgissa.

Euroopan yhteisö on hyväksynyt useita verotusta koskevia toimenpiteitä.

Vuonna 1977 neuvosto hyväksyi neuvoston direktiivin 77/799/ETY jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen alalla⁽⁸⁾. Direktiivissä tunnustetaan, että jäsenvaltioiden rajojen yli ulottuvat veropetokset ja veron kiertäminen aiheuttavat taloudellisia menetyksiä sekä asianmukaisen verotuksen periaatteen rikkomisia haitaten siten yhteismarkkinoiden toimintaa. Tällä direktiivillä täydennettiin neuvoston direktiiviä 76/308/ETY keskinäisestä avunannosta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvista toimista aiheutuvien saatavien sekä maatalousmaksujen ja tullien perinnässä. Komissio ehdotti helmikuussa 2009 kahden edellä mainitun direktiivin tarkistamista jäsenvaltioiden välisen välittömien verojen arvioimista ja keräämistä koskevan yhteistyön tehokkuuden ja avoimuuden parantamiseksi. Erityisesti tarkistuksilla haluttiin poistaa pankkisalaisuuteen liittyvät esteet, jakaa kolmansista maista saatavaa tietoa ja perustaa uudet hallinnolliset puitteet, jotka perustuvat aikarajoihin ja täysin sähköiseen viestintään. Neuvosto keskustelee näistä ehdotuksista parhaillaan.

⁽⁸⁾ EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15.

Kesäkuun 3 päivänä 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/48/EY säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta⁽⁹⁾, joka tuli voimaan heinäkuussa 2005, tavoitteena on estää jäsenvaltioissa asuvia henkilöitä kiertämästä säästöjen tuottamien korkotulojen verotusta säätämällä jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta. Korkotulojen verotuksesta annettu direktiivi koskee sekä yhteisön sisäisiä että sen rajatylittäviä tilanteita.

– Yhteisön sisäisten tilanteiden osalta direktiivissä säädetään jäsenvaltioiden välisestä EU:n ulkopuolella asuvien sijoittajien saamia korkoja koskevasta tietojenvaihdosta. Neuvosto pani 2. joulukuuta 2008 tyytyväisenä merkille komission ehdotuksen direktiivin soveltamisalan laajentamiseksi ja vaati keskustelujen pikaista etenemistä.

– Yhteisön rajatylittävien tilanteiden osalta sopimuksissa, jotka yhteisö solmi korkotulojen verotuksesta viiden kolmannen maan kanssa, asetettiin yhteisön sisällä sovellettavien toimenpiteiden kaltaisia tai vastaavanlaisia toimenpiteitä. Komissio käy keskusteluja korkotulojen verotusta koskevan verkoston laajentamiseksi myös muihin kolmansiin maihin.

Edellä mainittujen direktiivien lisäksi neuvosto on antanut komissiolle valtuudet neuvotella petosten torjuntaa koskevista sopimuksista toisaalta EU:n ja sen jäsenvaltioiden ja toisaalta kolmansien maiden välillä. Sopimuksilla on tarkoitus taata tehokas hallinnollinen tuki ja kaikkia sijoitusmuotoja, erityisesti rahastoja ja trusteja, koskevien tietojen saanti

Sveitsin kanssa asiasta tehtyä sopimusta sovelletaan väliaikaisesti odottaessa ratifiointia kaikissa jäsenvaltioissa ja Liechtensteinin kanssa käydään sopimusneuvotteluja parhaillaan.

Neuvosto hyväksyi toukokuussa 2008 päätelmät, joiden mukaan veropetosten ja veronkierron torjuntaa tulee tehostaa maailmanlaajuisesti takaamalla hyvän hallinnon periaatteiden, kuten avoimuuden, tietojenvaihdon ja oikeudenmukaisen verokilpailun, noudattaminen verotuksen alalla. Neuvoston päätelmien seurauksena komissio neuvottelee parhaillaan hyvää hallintotapaa koskevien artiklojen lisäämisestä kahdensivulisiin sopimuksiin, jotka on solmittu 14 valtion (Indonesian, Singaporen, Thaimaan, Vietnamin, Brunein, Filippiinien, Malesian, Kiinan, Mongolian, Ukrainan, Irakin, Libyan, Venäjän ja Etelä-Korea) sekä 8 alueen (Karibian, Tyynenmeren, 4 Afrikan alueen, Keski-Amerikan ja Andien yhteisön) kanssa.

*
* *

KYSYMYKSET KOMISSIOILLE

Zdzisław Kazimierz Chmielewskin laatima kysymys numero 37 (H-0073/09)

Aihe: Tahattoman verkkovierailun ongelma

Sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun asiakirjan (KOM(2008)0580 – C6-0333/2008 – COD 2008/0187) käsittelyn yhteydessä vaalipiirini (kaksi Saksan rajan läheisyydessä sijaitsevaa voivodikuntaa) valitsijat kiinnittivät huomiotani nk. tahattoman verkkovierailun ongelmaan.

Ongelmana on tarkemmin sanoen tahaton yhteydenotto ulkomaiseen verkkoon, kun matkapuhelinta käytetään rajaseuduilla. Mainittujen seutujen asukkaiden matkapuhelimet saattavat vastaanottaa naapurimaan matkapuhelinoperaattorin signaalin myös rajan ylitse, mikä kasvattaa huomattavasti puhelujen, tekstiviestien lähettämisen ja datasiirron kustannuksia.

Onko komissio tietoinen ongelmasta? Mitä toimia aiotaan toteuttaa tai on jo toteutettu näiden epäkohtien korjaamiseksi, jotka haittaavat matkapuhelinten käyttöä rajaseuduilla?

Vastaus

(EN) Komissio on tietoinen parlamentin jäsenen esiin tuomasta tahattomien verkkovierailujen ongelmasta, joka koskee tiettyjä, erityisesti rajaseuduilla asuvia käyttäjiä. Voimassaolevan verkkovierailuasetuksen⁽¹⁰⁾

⁽⁹⁾ EUVL L 157, 26.6.2003, s. 38.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 717/2007, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2007, verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella ja direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta.

7 artiklan 3 kohdassa kansalliset sääntelyviranomaiset veloitetaan tarkkailemaan tahatonta verkkovierailua naapurijäsenvaltioiden rajatylittävillä alueilla.

Eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä on komission kehotuksesta sisällyttänyt tahattoman verkkovierailun selontekoihinsa, joista viimeisin on julkaistu tämän vuoden tammikuussa. Selontekojen mukaan valtaosa operaattoreista on tunnustanut tahattoman verkkovierailun olemassaolon. Operaattorit kuitenkin väittävät, että kyseessä ei ole huomattava ongelma, sillä se koskee merkittävällä tavalla vain pientä osaa kuluttajista.

Monet palveluntarjoajat ovat ottaneet käyttöön useita tapoja tahattomien verkkovierailuiden ongelman ratkaisemiseksi. Asiasta tiedotettiin yleensä palveluntarjoajien internetsivuilla. Erityisen ongelmallisten tapausten kohdalla, kuten Pohjois-Irlannin ja Irlannin tasavallan tapauksessa, palveluntarjoajat ryhtyivät yleensä lisätoimiin kuluttajien tiedottamiseksi ja tarjosivat jossain tapauksissa jopa erityisiä "mittatilaushintoja". Edellä mainittujen selontekojen mukaan valtaosa palveluntarjoajista ilmoitti, että vilpittömästi tahattomien verkkovierailuiden tapauksessa verkkovierailumaksut voidaan jättää perimättä hyvän tahdon eleenä. Komissio uskoo lisäksi, että Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten aloite perustaa asiaa tutkiva yhteinen työryhmä antaa erinomaisen esimerkin myös muille.

Komissio käsitteli tahattomia verkkovierailuja tarkistaessaan verkkovierailuasetuksen toimivuutta. Tarkistuksen tulokset esiteltiin komission 23. syyskuuta 2008 hyväksytyssä tiedonannossa⁽¹¹⁾. Komissio totesi, että koska asiakkaille on nyt annettava tiedot verkkovierailun hinnoista, he tietävät, milloin he käyttävät verkkovierailua tahattomasti. Asiakkaiden tietoisuuden lisääntymisen ohella kansalliset sääntelyviranomaiset ja jäsenvaltioiden hallinnot ovat myöskin pyrkineet ratkaisemaan ongelman kahdenvälisellä yhteistyöllä. Tältä osin onkin tehty jo useita sopimuksia. Näiden syiden vuoksi komissio katsoi uusien säännösten lisäämisen asetukseen tarpeettomaksi. Komissio jatkaa kuitenkin tilanteen tarkkailua yhtenäismarkkinoiden hyvän toiminnan ja kuluttajansuojan takaamiseksi.

*
* *

Lambert van Nistelrooijin laatima kysymys numero 38 (H-0102/09)

Aihe: Hätänumero 112:n saavutettavuus raja-alueilla

Matkapuhelinliikenteeseen raja-alueilla liittyvät ongelmat edesauttavat mahdollisesti vaarallisten tilanteiden syntymistä, koska käyttäjän tahdosta riippumatta tapahtuvat siirtymiset verkosta toiseen voivat hidastaa yhteyden saamista hätänumero 112:een, katkaista yhteyden tai johtaa siihen, että soittaja saakin tahtomattaan langan päähän ulkomaisen hätäkeskuksen.

Onko komissio tietoinen siitä, että kansalaiset, jotka soittavat matkapuhelimella kotimaansa raja-alueelta, mutta tietämättään voimakkaammasta ulkomaisesta verkosta Euroopan hätänumeroon 112, saavat nykyisessä tilanteessa ulkomaisen hätäkeskuksen langan päähän?

Onko komissio tietoinen ongelmasta, jossa on kyse siitä, että yhteys voi katketa, mikäli matkapuhelin löytää voimakkaamman ulkomaisen verkon ja siirtyy sen käyttäjäksi?

Onko komissio tietoinen siitä, että hätäkeskukset eivät noudata ennakoivan takaisinsoiton politiikkaa, jolloin voi käydä esimerkiksi niin, että soittaja, joka kertoo paniikissa tilanteestaan alankomaalaiselle 112-numeron hätäkeskukselle ja puhelu katkeaa kesken kaiken, saakin, kun hän soittaa uudelleen, langan päähän saksalaisen hätäkeskuksen kaikkine mahdollisine siihen liittyvine kieliongelmineen?

Mitä toimenpiteitä (ennakoivan takaisinsoittopolitiikan soveltamisen ohella) komissio ehdottaa, jotta huolehditaan siitä, että raja-alueiden asukkaat saavat palvelua omalla kielellään, kun he soittavat Euroopan hätänumeroon 112?

⁽¹¹⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella ja direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 717/2007 toimivuutta koskevan uudelleentarkastelun tuloksista {KOM(2008)0580 lopullinen}

Vastaus

(EN) Vastuu hätäpalveluiden järjestämisestä ja 112-numeroon soitettuihin puheluihin vastaamisesta, mukaan luettuna katkenneiden puheluiden käsittelytavoista, kielellisistä resursseista sekä valtioiden ja alueiden välisillä raja-alueilla syntyvien hätätilanteiden käsittelyprotokollista, kuuluu jäsenvaltioille.

Komissio on valvonut tarkasti 112-hätänumeroa koskevien EU:n säännösten täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja se on käynnistänyt 17 rikkomusmenettelyä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole noudattaneet asiaa koskevia EU:n lainsäädännön vaatimuksia⁽¹²⁾. Näistä tapauksista kolmentoista käsittely on päätetty kyseisten valtioiden korjaavien toimenpiteiden seurauksena. Muilla alueilla, joita koskevia konkreettisia vaatimuksia EU:n lainsäädännössä ei ole, kuten 112-hätänumeroon soitettujen puheluiden käsittelemisessä eri kielillä, komissio on edistänyt parhaita käytänteitä jäsenvaltioissa eri elinten, kuten tiedonvälityksestä vastaavan komitean ja hätäviestien asiantuntijaryhmän (Expert Group on Emergency Access), välityksellä.

Komissio on tietoinen parlamentin jäsenen esiin tuomista ongelmista, joita voi aiheutua, kun hätäpuhelu joutuu matkapuhelimesta 112-hätänumeroon soittaessa tahattoman verkkovierailun kohteeksi ja kytkeytyy naapurivaltion hätäkeskukseen. Tapaukset, joissa yhteyttä ei saada lainkaan tai puheluun ei saada asianmukaista vastausta, ovat ilmeisesti harvinaisia. Komissio aikoo kuitenkin ottaa asian puheeksi jäsenvaltioiden kanssa tiedonvälityksestä vastaavassa komiteassa ja hätäviestien asiantuntijaryhmässä taatakseen, että tällaisten tapausten hoitamiseksi ryhdytään asianmukaisiin toimiin.

Lisäksi komissio valvoo tahattomaan verkkovierailuun liittyviä ongelmia verkkovierailudirektiivin täytäntöönpanon ja tarkistuksen yhteydessä. Kuten komission vastauksessa Zdzisław Kazimierz Chmielewskin laatimaan kysymykseen numero H-0073/09 mainittiin, voimassaolevan verkkovierailudirektiivin⁽¹³⁾ 7 artiklan 3 kohdan nojalla kansallisten sääntelyviranomaisten on tarkkailtava tahatonta verkkovierailua naapurijäsenvaltioiden rajatylittävillä alueilla ja ilmoitettava komissiolle kuuden kuukauden välein valvonnan tuloksista.

Verkkovierailudirektiivin⁽¹⁴⁾ tarkistamisen yhteydessä komissio totesi lisäksi, että verkkovierailudirektiivissä asetettu velvoite tiedottaa asiakkaille verkkovierailun hinnoista on tehnyt asiakkaat tietoisiksi siitä, milloin he käyttävät verkkovierailua tahattomasti. Asiakkaiden tietoisuuden lisääntymisen ohella kansalliset sääntelyviranomaiset ja jäsenvaltioiden hallinnot ovat myöskin pyrkineet ratkaisemaan ongelman kahdenvälisellä yhteistyöllä. Tältä osin onkin tehty jo useita sopimuksia. Näiden syiden vuoksi komissio katsoi uusien säännösten lisäämisen asetukseen tarpeettomaksi. Komissio jatkaa kuitenkin tilanteen tarkkailua yhtenäismarkkinoiden hyvän toiminnan ja kuluttajansuojan takaamiseksi.

Komissio pyrkii takaamaan, että hädässä olevat EU:n kansalaiset voivat saada yhteyden hätäpalveluihin tehokkaasti kaikissa jäsenvaltioissa soittamalla 112-hätänumeroon.

*
* *

Krzysztof Hołowczycin laatima kysymys numero 39 (H-0118/09)

Aihe: Euroopan yleisen hätänumeron 112 käyttöönotto

Viimeisimpien, 11. helmikuuta 2009 tehtyjen, Eurobarometrin tutkimusten mukaan 112-hätänumeroa ei tunneta yhteisön alueella läheskään tyydyttävässä määrin. Vielä huonommin on asia tämän numeron käytettävissä olon suhteen jäsenvaltioissa, vaikka i2010-ohjelman ("eCall takaisin raiteilleen - toimintasuunnitelma; (kolmas eSafety-tiedonanto)", KOM(2006)0723) täytäntöönpanon puitteissa tämän numeron pitäisi olla yleisesti tarjolla ja käytössä Euroopan unionissa.

⁽¹²⁾ Pääasiassa yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 26 artikla.

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 717/2007, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2007, verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella ja direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta.

⁽¹⁴⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella ja direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 717/2007 toimivuutta koskevan uudelleentarkastelun tuloksista {KOM(2008)0580 lopullinen}.

Mitä sellaisia toimia komissio aikoo toteuttaa, joilla voidaan vaikuttaa tämän hankkeen tehokkaaseen toteuttamiseen koko yhteisön alueella?

Vastaus

(EN) Komissio on toiminut varsin aktiivisesti varmistaakseen, että yhteinen eurooppalainen hätänumero 112 olisi saatavilla ja toiminnassa kaikkialla EU:n alueella.

Komissio on valvonut tarkasti 112-hätänumeroa koskevien EU:n säännösten täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja se on käynnistänyt 17 rikkomusmenettelyä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole noudattaneet asiaa koskevia EU:n lainsäädännön vaatimuksia⁽¹⁵⁾. Näistä tapauksista kolmentoista käsittely on päätetty kyseisten valtioiden korjaavien toimenpiteiden seurauksena.

Komissio on lisäksi edistänyt jäsenvaltioiden yhteistyötä ja 112-hätänumeroa koskevien parhaiden käytänteiden levittämistä eri elinten, kuten tiedonvälityksestä vastaavan komitean ja hätäviestien asiantuntijaryhmän (Expert Group on Emergency Access), välityksellä. Se pyrkii myös tuomaan 112-hätänumeron paremmin kaikkien kansalaisten saataville uudistamalla EU:n televiestintäsääntöjä ja rahoittamalla tutkimushankkeita, kuten eCall- ja Total Conversation -hankkeita.

Kuten parlamentin jäsen totesi, 112-hätänumeroa koskevan Eurobarometri-tutkimuksen viimeisimmät tulokset ovat osoittaneet, että EU:n kansalaisten tiedottamista on syytä parantaa huomattavasti, sillä vain yksi neljästä vastaajasta tunnisti numeron 112 EU:n laajuiseksi hätänumeroksi. Sen vuoksi komissio on myös pyrkinyt lisäämään 112-hätänumeron tunnettavuutta tarjoamalla EU:n kansalaisille, erityisesti EU:n sisällä matkustaville henkilöille ja lapsille, tietoa 112-hätänumerosta, sen käytöstä ja siitä, miten numero toimii kussakin jäsenvaltiossa asialle omistetun verkkosivuston avulla⁽¹⁶⁾. Komission julisti viime kuussa yhdessä parlamentin ja neuvoston kanssa helmikuun 11 päivän Euroopan 112-päiväksi. 112-päivänä järjestettiin ja tullaan myös jatkossa järjestämään erilaisia tiedotus- ja verkostoitumistapahtumia tietoisuuden lisäämiseksi yhteisen eurooppalaisen hätänumeron olemassaolosta ja käytöstä.

i2010-aloitteen osalta komissio toteaa, että aloitteen täytäntöönpano on raiteillaan ja kaikki jäsenvaltiot tukevat sitä. Parlamentin jäsen saa asiasta lisätietoja tutustumalla vastaukseen, jonka komissio on antanut kirjalliseen kysymykseen E-6490/08. Tarkemmin ottaen eCall-standardit ovat lähes valmiit ja vastaperustettu eurooppalainen eCall-täytäntöönpanoalusta koordinoi ja valvoo eCall-järjestelmän kehittymistä kaikkialla Euroopassa.

Komissio panee merkille parlamentin osoittaman kiinnostuksen, josta kertoo muun muassa 530 parlamentin jäsenen syyskuussa 2007 allekirjoittama 112-hätänumeroa koskeva kirjallinen kannanotto. Komissio valvoo tiiviisti 112-hätänumeron täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa jatkossakin. 112-hätänumero on kuitenkin tänä päivänä konkreettinen esimerkki siitä, mitä EU voi tarjota kansalaisilleen.

*
* *

Elisabetta Gardinin laatima kysymys numero 40 (H-0115/09)

Aihe: UMTS-teknologiaan perustuvien palvelujen hyväksymisen myöhästyminen

Nyt kun Euroopassa on yli 115 HSPA-verkkoa (mobiilipalvelujen käyttäjien suorittamaa tietojen lataamista nopeuttava uusin tekniikka) ja yli 35 miljoonaa käyttäjää, GSM-järjestelmää laajentavalla UMTS-teknologialla on ensiarvoisen tärkeä rooli, ja kuluttajat ovat antaneet sille tunnustusta sen monien etujen vuoksi.

UMTS-palvelujen kehittämisen jatkumisen varmistamiseksi lainsäädäntökehitys edellyttää 900 MHz:n GSM-kaistan avaamista UMTS-palveluille. Direktiivin 87/372/EY⁽¹⁷⁾ tarkistaminen on kuitenkin huomattavan paljon myöhässä jäsenvaltioiden odottaessa, että komissio, neuvosto ja parlamentti selventävät asiaa koskevia säännöksiä.

⁽¹⁵⁾ Pääasiassa yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 26 artikla.

⁽¹⁶⁾ <http://ec.europa.eu/112>

⁽¹⁷⁾ EYVL L 196, 17.7.1987, s. 85.

Koska Euroopan rahoitusmarkkinat ovat joutuneet kriisiin, olisi toivottavaa, että kyseisen kaistan avaamiseen ja edellä mainitun direktiivin uudistamiseen löydetäisiin nopea ja vastuuntuntoinen ratkaisu, joka tukisi mobiiliviestintäalan yrityksiä. Kaikkien lainsäädäntöprosessin osapuolten vastuulla on saada kyseisessä asiassa aikaan Euroopan laajuinen ratkaisu.

Mitä poliittisia ja teknisiä toimenpiteitä komissio aikoo ehdottaa sellaisten enempien viivästymisien välttämiseksi, joilla saattaisi olla vaikutuksia koko eurooppalaiseen sähköisen viestinnän teollisuuteen?

Vastaus

(EN) Vastauksena parlamentin jäsenen kysymykseen komissio toteaa pitävänsä hyvin tärkeänä, että muille matkaviestinteknologioille avataan 900 MHz:n GSM-kaista kuluttajien edun vuoksi ja EU:n talouden kohentamiseksi merkittävällä tavalla.

Tämän strategisen merkityksen vuoksi komissio ehdotti jo vuoden 2007 puolivälissä GSM-direktiivin kumoamista ja GSM-kaistan avaamista.

Ehdotus oli täysin puheenjohtaja Barroson parempaan säätelyyn tähtäävän politiikan kanssa ja antoi selvän viestin matkaviestinteollisuudelle ja jäsenvaltioille.

Vaikka neuvosto sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitea tukivat aloitetta, komission ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan välisessä kanssakäymisessä kävi kuitenkin selväksi, että parlamentti ei hyväksynyt komission ehdottamaa menettelyä.

Jotta asiassa voitaisiin edetä sen vaatimalla ripeydellä ja kuitenkin parlamentin esiin tuomat ongelmat huomioiden, komissio laati GSM-direktiivin muuttamisesta uuden ehdotukset.

Komissio uskoo, että on tärkeää erottaa tämä politiikan väline – 900 MHz:n kaistojen muuttaminen teknologian kannalta neutraalimmiksi avaamalla ne toisille järjestelmille, kuten UMTS-palveluille – teknisistä toimenpiteistä, joilla selvennetään teknisiä vaatimuksia uusien järjestelmien ja GSM-järjestelmän rinnakkaiselle olemassaololle sekä interferenssin välttämistä yleensä ottaen.

Ehdotus on nyt toisen lakia säätävän toimielimen käsissä. Tekniset toimenpiteet tehdään käyttäen radiotaajuuspäätöstä, jonka nojalla komissio on jo testannut UMTS-palveluiden yhteensopivuuden. Tätä tarkoitusta varten laadittu tekninen päätös, josta on sovittu jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa, voidaan hyväksyä heti, kun parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet muutosdirektiivin.

Komissio on osoittanut sitoutuneisuutensa rakentavan ratkaisun löytämiseen esittämällä asianmukaiset poliittiset ja tekniset ehdotukset. On nyt parlamentin ja neuvoston aika täyttää velvollisuutensa ja hyväksyä muutosdirektiivi nopeasti.

*
* *

Laima Liucija Andrikiene'n laatima kysymys numero 47 (H-0126/09)

Aihe: EU:n ja Turkin välisten jäsenyysneuvottelujen tilanne

Euroopan unionin laajentumisesta vastaava komission jäsen Olli Rehn on sanonut, että "EU:n jäsenyysneuvottelut Turkin kanssa eivät etene kovin nopeasti mutta kuitenkin vakaasti".

Mitkä ovat ongelmallisimmat asiat, joiden suhteen Turkilta vaaditaan uudistuksia, jotta se täyttäisi Kööpenhaminan kriteerit? Turkki on maa, joka voi tarjota EU:lle apua energian toimitusvarmuuden parantamisessa. Mitä takeita on siitä, että komissio ei jäsenyysneuvotteluissa "sulje silmiään" jäljellä olevilta, erityisesti Turkin ihmisoikeustilanteeseen liittyviltä ongelmilta energiahuolto-ongelmien ratkaisemiseksi?

Vastaus

(EN) Turkin liittymisprosessi on yhä käynnissä.

Neuvotteluiden eteneminen riippuu kuitenkin ennen kaikkea Turkin kyvystä täyttää avaamisedellytykset sekä hyväksyä ja toteuttaa EU:ta koskevia uudistuksia.

Turkki edistyy muun muassa verotus- ja sosiaalipolitiikan alalla; edistymistä pitäisi vielä tapahtua myös ympäristöä, kilpailua, julkisia hankintoja sekä elintarviketurvallisuutta, eläinlääkintää ja kasvinsuojelua koskevilla aloilla.

Turkin poliittisten uudistusten on saatava vauhtia myös esimerkiksi sananvapauden ja korruption torjunnan alalla.

Energian osalta Turkki ja EU voivat molemmat hyötyä suuresti läheisemmästä energiayhteistyöstä. EU:n energiaturvallisuus ei kuitenkaan missään oloissa saa mennä liittymisvaatimusten edelle – ei ihmisoikeuksien, eikä minkään muunkaan alan suhteen.

*
* *

Ryszard Czarneckin laatima kysymys numero 48 (H-0114/09)

Aihe: Euroopan unionin laajentuminen ja finanssikriisi

Voiko finanssikriisi komission mielestä viivästyttää virallisten uusien ehdokasvaltioiden liittymistä Euroopan unioniin?

Vastaus

(EN) Euroopan unioni toistuvasti ilmaissut olevansa sitoutunut Länsi-Balkanin ja Turkin eurooppalaisuuteen. Mahdollisuus liittyä tulevaisuudessa EU:hun ja huomattava liittymistä edeltävä tuki tarjoavat näille valtioille vakauttavan ankkurin erityisesti nykyisen kansainvälisen rahoituskriisin aikana.

Rahoituskriisi on ulottanut vaikutuksensa myös Länsi-Balkanille ja Turkkiin, toisaalla voimakkaammin kuin toisaalla. EU on laatinut kriisitukipaketin valtioiden pk-yrityksille ja on valmis harkitsemaan lisätoimia tiettyjen hakijavaltioiden tukemiseksi, mikäli tämä osoittautuu tarpeelliseksi ja mahdolliseksi. Tässä yhteydessä on syytä korostaa, että naapurivaltioidemme markkinoiden nopea toipuminen on EU:n kannalta erittäin tärkeää.

EU:hun liittymisen aikataulu riippuu ennen kaikkea siitä, kuinka nopeasti hakijavaltiot täyttävät liittymisehdot ja toteuttavat asianmukaiset uudistukset. Nykyinen kriisi voi jopa lisätä niiden liittymismotivaatiota.

EU on yhä sitoutunut Länsi-Balkanin ja Turkin tulevaisuuteen EU:n jäsenenä. Komissio tekee jatkossakin kaikkensa tukeakseen näitä valtioita niiden tiellä kohti EU:ta.

*
* *

Jim Higginsin laatima kysymys numero 52 (H-0057/09)

Aihe: Luomutuotanto

Voiko komissio kertoa, onko se valmis lisäämään rahoitusta, jolla rohkaistaan tuottamaan elintarvikkeita yhä laajemmin luonnonmukaisesti?

Vastaus

(EN) Parlamentin jäsenen kysymys luomutuotannosta on erityisen tervetullut.

Parlamentin jäsen pyytää myöntämään lisätukea luomuviljelijöille. Ensin on syytä selittää, miten luomuviljelijät voivat hyötyä yhteisestä maatalouspolitiikasta. Luomuviljelijät saavat ensimmäisen pilarin mukaisia suoria tukia muiden eurooppalaisten viljelijöiden tavoin. Uusi 68 artikla tarjoaa jäsenvaltioille mahdollisuuden maksaa luomuviljelijöille erityistä lisätukea.

Lisäksi useita toiseen pilariin kuuluvia maaseudun kehittämisohjelmia voidaan suunnata luomuviljelijöiden hyväksi. Erityisesti käytetään maatalouden ympäristötoimenpiteitä, joita kanavoidaan joko tavanomaisista tuotantomenetelmistä luomutuotantoon siirtymisen tukemiseen tai luomutuotannosta aiheutuvien lisäkustannusten kompensoimiseen tai molempiin tarkoituksiin. Tällaisia toimenpiteitä sisältyy lähes kaikkiin kaudelle 2007–2013 tehtyihin maaseudun kehittämisohjelmiin.

Komissio tietää luomuviljelijöiden pelänneen, että viimevuotiset elintarvikkeiden hinnannousut voisivat johtaa luomutuotteiden kysynnän vähenemiseen. Kysynnän osalta ei kuitenkaan ole nähtävissä hälyttäviä merkkejä, vaan luomutuotteiden kysyntä on säilynyt vakaana. Komissio on myös aktiivinen tällä alalla. Viime vuonna se käynnisti luomutuotantoa koskevan mainoskampanjan, johon sisältyi täysin uusittu verkkosivusto. Kampanjan yhteydessä järjestetään myös avoin kilpailu EU:n uuden luomulogan laatimiseksi. Logoa on

tarkoitus käyttää heinäkuusta 2010 lähtien ja sillä helpotetaan luomutuotteiden markkinointia kaikkialla EU:ssa.

Komission luomualaa koskevasta politiikasta sovittiin vuonna 2004. Politiikka perustuu 21 toimea sisältävään suunnitelmaan. Sekä neuvosto että parlamentti tunnustivat, että luomutuotantoalan kehityksen pitäisi perustua kysyntään. Näin ollen erityisten kannustimien, kuten tuotantotukien, käyttöön ottaminen muuttaisi luomualaa koskevaa politiikkaa. Tällä hetkellä komissio pitää tällaista muutosta epäasianmukaisena. Komissio on kuitenkin valmis vahvistamaan edelleen luomutuotantoa koskevia toimenpiteitä maaseudun kehittämisohjelmissa.

Yhteenvetona komissio toteaa, että nykyinen politiikkayhdistelmä tarjoaa sen mukaan luomutuotannolle tasapainoisen tuen, eikä lisärahoitus ole tarpeen.

*
* *

Justas Vincas Paleckisin laatima kysymys numero 53 (H-0075/09)

Aihe: Maatalousalan rahoitusvälineet

Maataloutta, kuten muitakin Euroopan unionin toiminta-aloja vaivaa tällä hetkellä pula luotoista ja varsinkin käyttöpääomarahastoista.

Komissio kannattaa erityisesti mikroluottojen, luottovakuuksien, riskipääoman ja muiden välineiden käyttöä pienten ja keskisuurten yritysten edistämiseksi. Maatalousala ei kuitenkaan yleensä voi saada rahoitusta Euroopan investointirahaston (EIR) ohjelmista (vastatakaukset, mikroluotot).

Aikooko komissio tehdä muutoksia edellä mainitulla alalla? Aikooko se lisätä niiden alojen määrää, joille Euroopan investointirahasto voi antaa rahoitusapua?

Voitaisiinko Euroopan unionin välineitä käyttää rahoitusavun tarjoamiseksi maanviljelijöille ja maatalousyrityksille maaseutualueilla rahoitusvälineiden muodossa (mikroluotot, portfoliovastatakaukset)?

Vastaus

(EN) Kauden 2007–2013 rakennerrahastoja koskeva uusi asetus sisältää säännöksiä, joilla pyritään kehittämään rahoitusjärjestelyjä koskevia välineitä jäsenvaltioissa ja Euroopan unionin alueilla. Euroopan yhteiset resurssit mikro- ja keskikokoisten yritysten tukemiseksi (JEREMIE) on aloite, joka on suunniteltu mikro- ja keskikokoisten yritysten rahoitustarpeiden kohtaamiseksi. Sen käytöstä päättävät kuitenkin rakennerrahastojen toimenpideohjelmien hallintoviranomaiset.

Jos viranomaiset antavat suostumuksensa välineen käytölle, heidän on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin JEREMIE-holdingrahaston perustamiseksi kansallisella tai alueellisella tasolla. Viranomaisten päävelvollisuuksiin kuuluu myös tuen kohteen päättäminen, vaikka he saavatkin siihen apua komissiolta parhaiden mahdollisten tulosten saavuttamiseksi pitkällä aikavälillä.

Holdingrahaston hoitajana voi toimia Euroopan investointipankki tai kansallinen hakija. Holdingrahaston tulisi nimetä rahoituksen välittäjiä, jotka puolestaan järjestävät rahastoja (laina-, takuu-, ja riskipääomarahastoja) lopullisten edunsaajien tukemiseksi. Lopullisiin edunsaajiin voi kuulua myös maatalousalan yrityksiä. Tällaisessa tapauksessa on kuitenkin tehtävä selvä ero toisaalta JEREMIE-ohjelman ja toisaalta maaseudun kehittämisohjelman tukemien toimien välille.

Maaseudun kehittämispolitiikka tarjoaa jäsenvaltioille ja alueille tilaisuuksia kehittää rahoitusjärjestelytoimia ja varmistaa tällä tavoin paremmat rahoitusmahdollisuudet maaseudun kehittämisohjelmien edunsaajille. Tämä kattaa laajan valikoiman toimia, kuten maaseuturahaston yhteisrahoituksen kustannuksille, jotka aiheutuvat osuuksista riskipääomarahastojen, takuurahastojen ja lainarahastojen tukemiseksi ja jopa korkotukimäärärahoista Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston yhdessä rahoittamille lainoille.⁽¹⁸⁾

⁽¹⁸⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 71 artiklan 5 kohdan mukaan maaseuturahaston tuki voidaan suorittaa muussa muodossa kuin ei-takaisinmaksettavana suorana tukena. Tätä tarkennetaan komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006 49–52 artiklassa, jossa säädetään useiden rahoitusjärjestelyiden kehittämisen vaihtoehtoista ja ehdoista.

Jäsenvaltiot ja alueet ovat jo perustaneet useita rahoitusjärjestelyitä. Esimerkkeinä voidaan mainita Portugalin, Sachsen-Anhaltin alueen (Saksa) ja Korsikan (Ranska) maaseudun kehittämisohjelmat. Muita takuurahastoehdotuksia on parhaillaan käsiteltävänä.

Näiden säännösten käyttäminen maaseudun kehittämisohjelmien yhteydessä voi auttaa lieventämään kriisin vahingollisia vaikutuksia ja antaa potentiaalisille maatalousalan edunsaajille mahdollisuuden parempaan rahoitukseen.

*
* *

Michl Ebnerin laatima kysymys numero 54 (H-0076/09)

Aihe: Integroitu EU:n strategia vuoristoalueiden resurssisen kestävä kehittämistä ja käyttöä varten

Vuoristoalueiden maatalouden tilanteesta ja näkymistä 23. syyskuuta 2008 annetussa valiokunta-aloitteisessa mietinnössä Euroopan parlamentti kehotti Euroopan komissiota "laatimaan kuuden kuukauden kuluessa tämän päätöslauselman hyväksymisestä integroidun EU:n strategian, joka koskee vuoristoalueiden resurssien kestävä kehittämistä ja käyttöä (EU:n strategia vuoristoalueiden kehittämiseksi)".

Miten komissio on edistynyt hankkeessa? Miten komissio aikoo varmistaa sen, että strategia sisällytetään tulevaan työohjelmaan?

Vastaus

(EN) Kuten komissio on jo todennut vastauksessaan parlamentin jäsenen mietintöön, komissio ei aio ehdottaa tässä vaiheessa mietinnössä ehdotettua erityistä ja integroitua strategiaa vuoristoalueiden kehittämiseksi⁽¹⁹⁾.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita, ettei komissio olisi kiinnittänyt huomiota vuoristoalueiden maatalouden tilanteeseen.

Eräiden todisteiden mukaan maataloustoiminta on vetäytymässä tietyiltä alueilta, erityisesti tämä koskee pysyviä laitumia ja jyrkkiä rinteitä. Muun muassa Portugalissa ja Italiassa tällaiset muutokset voivat johtaa jopa maatalouden harjoittamisen loppumiseen.

Nämä merkit on otettava vakavasti. Jos vuoristoalueiden maatalous kuihtuu, perheet, jotka ovat vuosikymmenten ajan omistautuneet vuoristomaataloudelle, menettävät elinkeinonsa ja alueen koko talous kärsii huomattavia vahinkoja. Monilla vuoristoalueilla maatalous muodostaa maaseututalouden selkärangan. Jos maataloustoiminta päättyy, koko alueen olemassaolo vaarantuu. Esimerkiksi voi ottaa matkailun, joka tarvitsee vuoristoalueiden maataloutta.

Komissio haluaa sen vuoksi tarkastella vuoristoalueiden maataloutta koskevaa nykyistä poliittista kehystä lähemmin yhdessä kaikkien osapuolten, kuten parlamentin ja alueiden komitean, mutta myös itse vuoristoalueiden viljelijöiden, kanssa. Komissio haluaa tehdä arvion erityisistä ongelmista, uusista haasteista ja tulevista kehittämismahdollisuuksista. Komissio puhuu tulevista kehittämismahdollisuuksista, sillä se uskoo vakaasti, että vuoristoalueiden maataloudella on yhä paljon potentiaalia matkailun kannalta (esimerkkeinä laadukkaiden tuotteiden, kuten juuston, tuottaminen tiloilla, paikalliset ja alueelliset markkinointistrategiat ja hyvinvointi maatilalla).

Tämän jälkeen voimme tarkistaa, ovatko politiikkamme yhä riittäviä ja tarpeeksi tehokkaita. Meillä on käytössämme varsin kattava työkalupakki. Se koostuu muun muassa seuraavista osista: ensimmäisen pilarin mukaiset suorat tuet, korvausmaksut epäsuotuisiksi luokitelluille vuoristoalueille ja maatalouden ympäristötuet; terveystarkastuksen seurauksena jäsenvaltiot voivat säilyttää joitain tuotantoon sidottuja tukijärjestelmiä tukeakseen taloudellista toimintaa alueilla, joilla on vain vähän tai ei lainkaan muita taloudellisia vaihtoehtoja; jäsenvaltiot voivat tarjota tukea alueille ja aloille, joilla on erityisiä ongelmia (niin kutsutut '68 artiklan' toimenpiteet), varaamalla 10 prosenttia kansallisen talousarvion enimmäismäärästä suoriin tukiin ja käyttämällä näitä varoja ympäristötoimenpiteisiin tai maataloustuotteiden laadun ja markkinoinnin kehittämiseen; edellä mainittujen toimenpiteiden lisäksi vuoristoalueiden maataloutta tuetaan yhteisen maatalouspolitiikan toisen pilarin nojalla metsätalouteen, laatutuotantoon, jalostukseen,

⁽¹⁹⁾ Seuranta-asiakirja Michl Ebnerin mietintöön maatalouden tilanteesta ja näkymistä vuoristoalueilla (2008/2066(INI)) lähetetty Euroopan parlamentille 29. tammikuuta 2009.

markkinointiin ja monipuolistamiseen (esimerkkeinä matkailuala ja paikallisten kehittämisstrategioiden täytäntöönpano vuoristokunnissa) myönnettävillä tuilla.

Meidän on saatava selville, voidaanko näiden välineiden avulla saavuttaa päätavoitteemme, toisin sanoen tarjota vuoristoalueiden maataloudelle kestävä tulevaisuus ja vahvistaa tämän tyyppistä maataloutta. Jos nämä välineet eivät riitä, meidän on löydettävä keinoja muokata poliittista kehystä.

Mitä on tehtävä seuraavaksi? Useiden EU:n vuoristoalueiden aloitteesta ja eräiden Euroopan parlamentin jäsenten huomattavan henkilökohtaisen panoksen ansiosta me laadimme 31. maaliskuuta 2009 Brysselissä kehykset asiaa koskeville keskusteluille. Tätä seuraa Garmisch-Partenkirchenissä heinäkuun alussa 2009 järjestettävä konferenssi, jossa esittelemme näiden keskusteluiden ensimmäiset tulokset.

Komissio pitää tärkeänä, että kaikki osapuolet osallistuvat keskusteluihin aktiivisesti, jotta nykyisestä tilanteesta ja vuoristoalueiden maatalouden tukemiseksi tarvittavista toimenpiteistä voidaan muodostaa selkeä ja kattava kuva.

*
* *

Evgeni Kirilovin laatima kysymys numero 55 (H-0117/09)

Aihe: Bulgaria ja Romanian vähäisemmät taloudelliset resurssit maaseudun kehittämistä varten

Suunnittelee ko komissio Bulgariaa ja Romaniaa varten lisäpaketteja maaseudun kehittämiseen, kun otetaan huomioon, että nämä maat eivät saa varoja mukauttamisen kautta ja että niille pitäisi antaa samat taloudelliset mahdollisuudet vastata YMP:n terveystarkastusta koskevissa neuvotteluissa määritettyihin uusiin haasteisiin kuin vanhoille jäsenvaltioille?

Vastaus

(EN) Terveystarkastussopimuksen nojalla lisävaroja maaseudun kehittämiseen on saatavilla vuodesta 2010 lähtien 15 "vanhalle" jäsenvaltioille. Useimmat "uudet" jäsenvaltiot saavat terveystarkastuksen lisävaroja maaseudun kehittämiseen vuodesta 2013 lähtien ja Bulgaria ja Romania vuodesta 2016 lähtien, jolloin niihin sovelletaan pakollista mukauttamista suorien tukien asteittaisen käyttöönoton vuoksi. Komissio muistuttaa, että mukauttamislisävarat saadaan suorien tukien vähentämisestä.

Terveystarkastussopimus ei millään tavoin estä Bulgariaa ja Romaniaa käyttämästä niiden maaseudun kehittämisohjelmien nojalla tällä hetkellä saatavilla olevia varoja uusien haasteiden voittamiseksi. Ne voivat kehittää toimia, jotka koskevat luonnon monimuotoisuutta, vesihuoltoa, uusiutuvia energiamuotoja, ilmastonmuutosta ja maitoalan rakenneuudistusta. Ne voivat lisäksi tarkistaa ohjelmiaan vastatakseen asianmukaisesti tarpeisiinsa, muun muassa tehdä ehdotuksia toimista, joita ohjelmiin ei toistaiseksi sisälly.

Komissio ehdotti Euroopan talouden elvytyssuunnitelman yhteydessä yhteisön toimien lisäämistä energia-alalla, maaseudun laajakaistaverkon kehittämisessä ja ilmastonmuutoksen torjumisessa, myös yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksen yhteydessä nimettyjen uusien haasteiden voittamisessa.

Jos neuvosto ja parlamentti hyväksyvät komission ehdotuksen, Bulgaria ja Romania saavat huomattavia määriä tukea jo vuonna 2009. Osa tästä tuesta voidaan käyttää uusiin haasteisiin.

Maaseudun kehittämiseen on tällä hetkellä varattuna 1,25 miljardia euroa, josta 250 miljoonaa euroa on tarkoitettu YMP:n terveystarkastuksen yhteydessä nimettyihin uusiin haasteisiin. Nämä varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken ja ne pitäisi varata vuoden 2009 kuluessa.

Komissio haluaa muistuttaa parlamentin jäsenelle, että terveystarkastuksen ansiosta kaikkien uusien jäsenvaltioiden (EU12) suoriin tukiin varattuja määrärahoja korotettiin yhteensä 90 miljoonalla eurolla. Näitä lisävaroja voidaan myöntää yhteisesti sovittujen sääntöjen mukaisesti erityiseen tukeen, esimerkiksi ympäristön suojeluun tai sen tilan kohentamiseen, maito-, naudanliha- tai vuohi- ja lammassalan ongelmien ratkaisemiseen tai riskinhallintavälineiden kehittämiseen.

*
* *

Alain Hutchinsonin laatima kysymys numero 56 (H-0122/09)**Aihe: Vientituet**

EU sitoutui vuonna 2001 pienentämään asteittain maataloustuotteidensa vientitukia ennen vuotta 2013. Siitä huolimatta EU käytti vielä vuonna 2006–2007 vientitukiin 2,5 miljardia euroa. Vaikka summa onkin laskussa, se on edelleen liian korkea. Kansainvälisen elintarvikekriisin ja maataloushintojen nousun yhteydessä olisi kuitenkin välttämätöntä poistaa nopeammin tämänkaltaiset tuet, joiden mukanaan tuomalta polkumyynniltä miljoonat kehitysmaiden pientuottajat eivät voi suojautua.

Voiko komissio täsmentää lukujen ja aikataulun avulla, mitä se aikoo asialle tehdä?

Vastaus

(EN) Euroopan yhteisön maitotuotteille myönnettävän vientituen palauttaminen on vastaus viime kuukausina tapahtuneeseen maailman markkinahintojen dramaattiseen 60 prosentin laskuun, joka johtuu kysynnän vähenemisestä. Päinvastoin kuin EU:ssa, maitotuotteiden tuotanto lisääntyy joissain kilpailevissa, vientiä harjoittavissa kolmansissa maissa, kuten Uudessa-Seelannissa, Brasiliassa ja Yhdysvalloissa.

Vientitukia on sen vuoksi pidettävä turvaverkkona, eikä suinkaan taantumana vuoden 2003 yhteisen maatalouspolitiikan uudistukseen ja sitä seuranneeseen terveystarkastukseen nähden.

EU on aina noudattanut kansainvälisiä vientitukia koskevia sitoumuksiaan ja tekee niin jatkossakin.

Hong Kongissa 13.–18. joulukuuta 2005 järjestetyn Maailman kauppajärjestön (WTO) ministerikokouksen julistuksessa ministerit sopivat takaavansa, että kaikki vientituen muodot sekä vastaavan vaikutuksen aikaansaavat vientiin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet poistetaan samanaikaisesti vuoden 2013 loppuun mennessä. WTO:n jäsenenä Euroopan yhteisö noudattaa julistuksessa tekemiään poliittisia sitoumuksia mukaan luettuna kaikkien vientitukien poistamisen takarajaa. Nämä sitoumukset edellyttävät kuitenkin Dohan neuvottelukierroksen onnistumista.

Euroopan yhteisö on yhä sitoutunut Dohan neuvottelukierroksen loppuun viemiseen ja toivoo, että sopimus saadaan aikaan vuoden 2009 aikana. Sopimuksen synnyttyä Euroopan yhteisö esittelee aikataulussaan vientitukien vuoteen 2013 mennessä tapahtuvan poistamisen yksityiskohdat.

Euroopan yhteisö ilmoitti WTO:lle käyttäneensä vientitukiin vuosina 2006–2007 1,4 miljardia euroa 2,5 miljardin euron sijaan. Tämä on alle viidesosa WTO:n kanssa sovitusta tukien enimmäismäärästä.

*
* *

Katerina Batzelin laatima kysymys numero 57 (H-0123/09)**Aihe: Yhdysvaltojen Farm Bill**

Taantuma horjuttaa sekä EU:n että kansainvälistä tuotantoa ja taloutta pakottaen laatimaan uusia politiikkoja erityisongelmien ratkaisemiseksi. Yhdysvaltojen hallitus laati äskettäin maatalouspolitiikkaa koskevan uuden lakiesityksen (Farm Bill), jossa edellytetään maataloustulojen vahvistettuja tukitoimia, riskien kattamista ja uusia vakuutusjärjestelmiä, jotka kattavat koordinoitujen ja integroitujen toimien avulla (new ACRE ja CCP) maanviljelijöiden tulonmenetykset mahdollisten markkinahäiriöiden sattuessa.

Kun otetaan huomioon peräänkuulutetut uudet maataloustulojen tukitoimet, aikooko komissio edistää vastaavia eurooppalaisille tuottajille kohdistettuja toimia, jotta eurooppalaiset maanviljelijät eivät saisi vähemmän tukea kuin Yhdysvaltojen maanviljelijät?

Katsooko komissio, että YMP:n nykyiset mekanismit ja yhteistä markkinajärjestelyä koskevat sopimukset takaavat tällä hetkellä maataloustuotteiden jatkuvan pääsyn kansainvälisille markkinoille?

Aikooko komissio tutkia tätä tilannetta, jossa amerikkalaista maataloutta, sen taloudellisista ja sosiaalisista erityispiirteistä huolimatta, tuetaan suuremmalla budjetilla kuin eurooppalaista maataloutta?

Vastaus

(EN) Rahoituskriisin vaikutus reaalielämään on johtanut taloudellisen toiminnan merkittävään hidastumiseen, joka vaikuttaa samanaikaisesti kaikkiin suuriin talouksiin. Vaikka maatalousala on yleensä muita aloja vastustuskykyisempi, myös sen uskotaan kohtaavan huomattavia haasteita erityisesti kysynnän kasvun ja

tilakohtaisten tulojen osalta. Mikään näistä haasteista ei kuitenkaan viittaa siihen, että olemassa olevat WTO:n säännöt estäisivät pääsymme kansainvälisille markkinoille.

Eurooppalaiset maataloustuottajat saavat vakaata tulotukea tilatukijärjestelmän kautta. Tilatukijärjestelmä on tehokas väline maataloustuotannon jatkuvuuden takaamiseksi kaikkialle EU:ssa. Se on samalla markkinaorientoitunut ratkaisu, jonka mukaan maataloustuottajat tekevät ratkaisunsa markkinasignaaleiden perusteella. Yhdysvaltalaisilla maataloustuottajilla on käytössään useita erilaisia riskinhallintavälineitä, kuten eurooppalaisillakin tuottajilla, mutta EU:ssa on päätetty ratkaista riskien hallinta eri tavalla. Tämä riippuu eri tekijöistä, kuten tuotantorakenteista, talousarvion suunnittelusta sekä maataloustuen tavoitteista.

Komissio on selvittänyt, mitä tulotakuujärjestelmä merkitsisi EU:lle, sekä ulkoisten että sisäisten tutkimusten avulla. Tutkimusten perusteella tehdyn johtopäätöksen mukaan tulotakuujärjestelmä vaatisi yhdenmukaistetun määritelmää laatimista sille, mitä tuloilla tarkoitetaan kaikissa 27 jäsenvaltiossa, se aiheuttaisi huomattavasti lisää hallinnollista työtä ja olisi hyvin kallis ja kustannuksiltaan vaihteleva, kun YMP:lla on taas vahvistettu talousarvio tietyille kausille. Lisäksi YMP:aan sisältyy jo useita välineitä huomattavien hinta- tai tuotantomuutosten vaikutusten lieventämiseksi. Niitä ovat muun muassa häiriölausekkeet ja interventiomekanismit useilla aloilla sekä poikkeuksellisissa oloissa valtion tuki maatalouden vakuutusjärjestelmille ja luonnononnettomuuksista aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseen. Lisäksi terveystarkastuksen yhteydessä jäsenvaltioille tarjotaan mahdollisuus käyttää osa suorien tukien määrärahoista riskinhallintatoimenpiteisiin.

Tulevien rahoitusnäköymien osalta Euroopan komissio on juuri ryhtymässä tarkastelemaan talousarviota. Tarkastelussa pyritään muotoilemaan asianmukaiset tavoitteet tulevaa talousarviota varten. Kun näistä tavoitteista on sovittu, voidaan aloittaa keskustelu tarkoista euromääristä, joita näiden tavoitteiden saavuttaminen vaatii. Komissio ottaa tarkastelussa luonnollisesti keskeisenä seikkana huomioon sen, miten eurooppalaisten maataloustuottajien kilpailukyky voidaan edistää parhaalla mahdollisella tavalla. Tuottajien kilpailukyky ei kuitenkaan ole yksin riippuvainen maatalouspolitiikkaan varatuista määrärahoista, vaan se riippuu myös tuetuista politiikoista ja niistä yleisistä olosuhteista, joissa tuottajat toimivat.

*
* *

Emmanouil Angelakasin laatima kysymys numero 58 (H-0038/09)

Aihe: Eurooppalaisen media-alan elimen perustaminen ja eurooppalaisen tiedotuksen yleistajuistaminen jäsenvaltioissa

Komissio on demokratiavajeen torjumiseen liittyvän politiikkansa yhteydessä ryhtynyt toteuttamaan merkittävää määrää toimia, jotka koskevat tiedottamista EU:n kansalaisille ja tiedotusvälineiden eurooppalaisen luonteen vahvistamista. Sekä Europa-verkkosivusto että sellaiset esimerkit kuten Europarl TV, Euronews jne. edustavat merkittäviä ponnisteluja tiedotuksen eurooppalaistamisen hyväksi. Havaittavissa on suuntautuminen globaaliin ("to go global"), ja tämä vetää puoleensa lähinnä kansalaisia, jotka ovat kiinnostuneita eurooppalaisista aiheista ja joilla on korkea koulutustaso ja ainakin englannin kielen taito.

Mitä suunnitelmia komissiolla on paikalliseen suuntautumisen suhteen ("to go local")? Harkitsisiko se mahdollisuutta perustaa virallinen eurooppalainen tiedotusväline tai media-alan elin kuhunkin jäsenvaltioon toimimaan komission alaisuudessa kunkin jäsenvaltion omalla kielellä, käsittelemään yksinomaan eurooppalaisia aiheita ja harjoittamaan yleistajuistettua tiedotusta kytkien tämän Eurooppaa koskevan tiedottamisen paikalliseen todellisuuteen?

Vastaus

(EN) Huhtikuussa 2008 hyväksyttiin keskipitkän aikavälin audiovisuaalinen strategia, jonka tavoitteena on luoda välineitä audiovisuaalisten (AV) markkinoiden ymmärtämisen lisäämiseksi, olemassa olevien ammattilaisille ja toimittajille suunnattujen AV-palveluiden vahvistamiseksi ja uusien palveluiden kehittämiseksi sekä audiovisuaalisen eurooppalaisen julkisen alueen edistämiseksi perustamalla AV-operaattoreiden verkostoja, jotka luovat, tuottavat ja lähettävät EU-asioita koskevia ohjelmia radio-, televisio- ja internetmedioissa, joita kansalaiset käyttävät jo paikallisella tai kansallisella tasolla ja valitsemallaan kielellä.

Komissiolla ei ole aikomusta luoda virallista eurooppalaista mediankanavaa, sillä tarjolla on jo useita olemassaolevia medioita, teknologioita ja operaattoreita. Uudella medially, joka ilmestyisi kaikille teknisille alustoille, olisi vaikeuksia löytää markkinansa. Tämän vuoksi politiikan tavoitteena on olla läsnä

olemassaolevissa medioissa ja käyttää useita teknisiä alustoja mahdollisimman suuren kattavuuden ja yleisön saamiseksi EU:n tiedotusohjelmille. Komissio on perustanut kolme EU:n laajuista verkostoa, joista kaksi on toiminnassa, vastatakseen paremmin kansalaisten tarpeisiin kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti, mutta samalla kunnioittaen välittävien asemien toimituksellista riippumattomuutta.

Eurooppalaisten radioiden verkosto (European Radio Network, Euranet) perustettiin joulukuussa 2007 ja se aloitti lähetykset kymmenellä EU:n kielellä huhtikuussa 2008. Verkosto tavoittaa viikoittain 19 miljoonaa EU:n kansalaista ja 30 miljoonaa Euroopan ulkopuolella asuvaa kuulijaa ympäri maailman. Verkoston interaktiivinen verkkosivusto www.euranet.eu aloitti toimintansa viidellä kielellä heinäkuussa 2008 ja kymmenellä kielellä marraskuussa 2008. Verkosto on avoin uusille jäsenille, olivat ne sitten kansainvälisiä, kansallisia, alueellisia tai paikallisia toimijoita, kunhan ne täyttävät laatua ja riippumattomuutta koskevat vaatimukset. Verkoston lähetyskielen määrä kasvatetaan 23 kieleen vaiheittain sopimuskauden kuluessa.

Toinen verkkosivustojen verkosto, nimeltään <http://www.PRESSEUROPE.eu>, perustettiin joulukuussa 2008 ja se aloittaa toimintansa toukokuussa 2009. Sen tavoitteena on olla interaktiivinen verkkosivusto, joka valitsee päivittäin parhaat palat kansainvälisessä lehdistössä julkaistuihin teksteihin. Sivuston ensimmäinen tekstivalikoima koskee Euroopan parlamentin vaaleja. Verkko tulee tavoittamaan vähintään 3 miljoonaa vierailijaa kymmenellä kielellä kuukaudessa ja noin miljoona verkostoon osallistuvien lehtien lukijaa viikossa.

EU:n televisioverkosto muodostuu kansainvälisistä, kansallisista, alueellisista ja paikallisista televisiokanavista, jotka tuottavat ja lähettävät EU:ta koskevia tiedotusohjelmia aluksi vähintään kymmenellä kielellä ja jopa 23 kielellä sopimuskauden päättyessä. Valintamenettely on käynnissä. Televisioverkoston uskotaan aloittavan toimintansa ennen vuoden 2010 puoliväliä.

Eri verkostojen ja verkkosivustojen yhteisvaikutuksesta huolehditaan parhaan mahdollisen näkyvyyden aikaan saamiseksi ja kansalaisten saavuttamiseksi, rajatylittävien keskusteluiden järjestämiseksi ja unionin etäisimmilläkin alueilla asuvien kansalaisten mielipiteiden, tarpeiden ja pyyntöjen kuulemiseksi.

Saatuaan toimintansa täysin käyntiin nämä kolme verkostoa tavoittavat yhdessä Euronewsin kanssa viikoittain 60–90 miljoonaa EU:n kansalaista kaikilla EU:n kielillä.

Näiden tiedotusvälineiden tehtävänä on tiedottaa EU:n kansalaisia osallistavalla tavalla helpottaakseen EU:ta koskevan tiedon saantia ja demokraattiseen keskusteluun osallistumista. Ne nauttivat kuitenkin täyttä toimituksellista riippumattomuutta.

*
* *

Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 59 (H-0039/09)

Aihe: Luonnon monimuotoisuuden väheneminen EU:ssa

Vuoden 2008 lopussa julkaistussa komission tiedonannossa väliarviointi biologista monimuotoisuutta koskevan EY:n toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta kerrotaan, että EU ei todennäköisesti saavuta tavoitetta, jonka mukaan biologisen monimuotoisuuden väheneminen pysäytetään vuoteen 2010 mennessä. Komissio toteaa, että on tarpeen luoda ”tehokkaat lainsäädäntöpuitteet maaperän rakenteen ja toimintojen suojelua varten.” Voiko komissio antaa asiasta lisätietoja?

Maatalousmaan tuottavuuteen kohdistuvat vaatimukset ovat nykypäivänä suuremmat kuin koskaan. Onko komissiolla suunnitelmia maaperää koskevan luonnon monimuotoisuuden vähenemisen estämiseksi välittömästi sen sijaan, että tilannetta ryhdyttäisiin arvioimaan vasta vuonna 2010?

Vastaus

(EN) Maaperän monimuotoisuus vaikuttaa ekosysteemin useimpiin tunnettuihin palveluihin, kuten ravinteiden, kaasujen ja veden kiertoon sekä maaperän ja biomassan muotoutumiseen. Näin ollen maaperän eliöstön katoaminen johtaisi maapallon ekosysteemien romahtamiseen.

Komissio on laatinut direktiiviehdotuksen maaperän suojelun puitteista⁽²⁰⁾, jonka tavoitteena on taata maaperän kestävä käyttö ja maaperän toimintojen suojeleminen. Maaperä on biologisen monimuotoisuuden, kuten luontotyyppien, lajien ja geenien, ylläpitäjä. Parlamentin marraskuussa 2007 tekemän ensimmäisen käsittelyn jälkeen komissio on tehnyt yhteistyötä neuvoston kanssa ehdotuksen nopean hyväksymisen

⁽²⁰⁾ KOM(2006) 232, 22.9.2006.

mahdollistamiseksi. Direktiivin täytäntöönpanon seurauksena kaikkialla yhteisön alueella perustetaan viimein tehokas oikeudellinen kehys maaperän rakenteen ja toimintojen suojelemiseksi. Direktiivin säännökset eroosion, orgaanisen aineksen vähentymisen, tiivistymisen, suolaantumisen ja pilaantumisen torjumisesta edistävät maaperän monimuotoisuuden suojelua merkittäväällä tavalla.

Maaperän suojelun koskevan direktiivin hyväksymistä odottaessaan komissio toimii aktiivisesti maaperän monimuotoisuuden suojelemiseksi muita olemassaolevia välineitä käyttäen. Näitä ovat muun muassa maaseudun kehittämisen tarjoamat mahdollisuudet tukea soveltuvia maanviljelymenetelmiä, kuten vuoroviljelyä, puskurivyöhykkeitä, sadon jäänteiden kyntämistä peltoon ja luonnonmukaista viljelyä, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽²¹⁾ mukaisten maatalouden ympäristötoimien yhteydessä. Maaperän suojelua voivat edistää myös tietyt hyviä maatalous- ja ympäristöoloja koskevat standardit täydentävien ehtojen mukaisesti, erityisesti standardit, jotka koskevat maaperän eroosiota, eloperäistä ainesta ja rakennetta koskevia ongelmia. Lisäksi YK:n biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen yhteydessä pyritään nostamaan maaperän monimuotoisuuden profiilia. Komissio on myös varsin tietoinen siitä, että maaperän monimuotoisuutta tunnetaan vielä melko puutteellisesti. Näiden puutteiden korjaamiseksi komissio kiinnittää maaperän monimuotoisuuteen ja maaperän hedelmällisyyteen entistä enemmän huomiota seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa, erityisesti sen elintarvikkeita, maataloutta ja kalastusta sekä bioteknologiaa käsittelevässä kohdassa 2 ja ympäristöä käsittelevässä kohdassa 6. Lisäksi komissio on hiljattain käynnistänyt 12 kuukautta kestävä tutkimuksen, jonka tavoitteena on laatia kattava yleiskuva maaperän monimuotoisuutta sekä maaperän monimuotoisuuden ja sen toimintojen välistä yhteyttä koskevasta nykytietämyksestä.

*
* *

Ioannis Gklavakis in laatima kysymys numero 60 (H-0042/09)

Aihe: Eurooppalaisten elintarvikkeiden kilpailukyky

Edelliseen kysymykseeni (P-5307/08) antamassaan vastauksessa Euroopan komissio vahvistaa, että elintarvikkeiden tuonti kolmansista maista on kasvanut, mikä herättää levottomuutta sekä eurooppalaisten tuottajien että eurooppalaisen elintarviketeollisuuden keskuudessa.

Onko komissio harkinnut mitään toimia, joilla eurooppalaisten elintarvikkeiden kilpailukykyä parannettaisiin, ja aikooko se laatia jonkin strategian vahvistaakseen eurooppalaisten elintarvikkeiden myynnin edistämistä?

Vastaus

(EN) Komissio pyrkii ylläpitämään eurooppalaisen elintarviketeollisuuden kilpailukykyä huomioiden kuitenkin samalla sekä yhteisen maatalouspolitiikan vaatimukset että EU:n kahdenvälisiin ja monenvälisiin kauppasopimuksiin perustuvat kansainväliset velvoitteet.

Komissio on asettanut maatalous- ja elintarviketeollisuuden kilpailukykyä tarkastelevan korkean tason ryhmän, jonka puheenjohtajana toimii komission varapuheenjohtaja Verheugen ja joka pyrkii käsittelemään seuraavia seikkoja:

yhteisön maatalous- ja elintarviketeollisuuden kilpailukyky tulevaisuudessa

tekijät, jotka vaikuttavat yhteisön maatalous- ja elintarviketeollisuuden kilpailuasemaan ja kestävyYTEEN, muun muassa tulevat haasteet ja suuntaukset, jotka vaikuttavat todennäköisesti kilpailukykyyn

yhteisön tason päättäjille suunnattujen alakohtaisten suositusten laatiminen. Ryhmän loppukertomus esitellään huhtikuussa 2009.

Yhteisössä on lisäksi käytössä useita teollisuuden kilpailukykyä tukevia ohjelmia ja osa niistä on suunnattu elintarviketeollisuuden tarpeisiin. Ohjelmien tavoitteena on parantaa alan kilpailukykyä, toisin sanoen sen kykyä kasvaa ja menestyä. 90 prosenttia elintarvikealan yrityksistä on pieniä tai keskusuuria yrityksiä. Yksi tärkeimmistä pk-yrityksille suunnatuista ohjelmista on kilpailukykyyn ja innovoinnin puiteohjelma. Ohjelmalla pyritään erityisesti helpottamaan rahoituksen saantia sekä tukemaan innovointitoimintaa ja tieto- ja viestintätekniikoiden käyttöä. Ohjelmaa toteutetaan kaudella 2007–2013.

Lisäksi pk-yrityksille on varattu Euroopan aluekehitysrahastosta ja koheesiorahastosta 26,4 miljardia euroa kaudelle 2007–2013.

⁽²¹⁾ EYVL L 277, 21.10.2005

Yrityksiä tukee myös Yritys-Eurooppa-verkosto, joka on perustettu tukemaan yrityksiä kaikkialla Euroopassa ja edistämään innovointia ja kilpailukykyä. Verkosto koostuu yli 600 kumppanijärjestöstä, jotka ovat peräisin yli 40 maasta.

Komissio hyväksyi joulukuussa 2008 tiedonannon elintarvikkeiden hinnoista Euroopassa. Tiedonanto tarjoaa alustavan analyysin elintarvikeketjun eri toimijoiden asemista ja mahdollisista ongelmista. Tiedonannon seurannan yhteydessä tehdään lisätutkimuksia, joissa käsitellään kilpailun soveltamista EU:ssa ja jäsenvaltioissa keskittyen erityisesti alalla varsin haitallisiin käytäntöihin ja rajoituksiin, toimitusketjun avoimuuden lisäämistä ja kuluttajien tiedottamisen parantamista. Samalla tarkastellaan syvällisemmin elintarvikeketjun toimintaa ja elintarviketeollisuuden kilpailukykyyn ehtoja.

Lainsäädännöllisellä kehyksellä, jossa EU:n elintarviketeollisuus toimii, on ratkaiseva vaikutus teollisuuden kilpailukykyyn, kasvuun ja työllisyyteen. Komissio auttaa yrityksiä parantamaan kilpailukykyään vähentämällä byrokratiaa ja laatimalla parempaa lainsäädäntöä. Nämä toimet ovat tärkeä osa EU:n kasvua ja työllisyyttä edistävän kumppanuuden strategiaa, jolla vahvistetaan Lissabonin ohjelman pyrkimystä tehdä Euroopasta maailman kilpailukykyisin talous.

Komissio on tämän mukaisesti ehdottanut yhteisen maatalouspolitiikan huomattavaa yksinkertaistamista. Ehdotus perustuu viimeisimmän YMP:n uudistuksen, terveystarkastuksen, mukanaan tuomiin parannuksiin, joilla pyritään ennen kaikkea tekemään maatalousalasta aiempaa markkinaorientoituneempi.

*
* *

Armando França laatima kysymys numero 61 (H-0043/09)

Aihe: Lainvastainen vedonlyönti

Urheilu on nykyisin myös taloudellista toimintaa, jossa liikkuu monia miljoonia euroja. Urheiluvedonlyöntimarkkinat ovat kasvaneet räjähdysmäisesti, ja vedonlyönti on internetin myötä yleistynyt esimerkiksi jalkapallossa. Sen vuoksi on erittäin tärkeää suojella jalkapalloseuroja ja kaikkia tämän urheilulajin parissa toimivia, joiden tuotteita jatkuvasti käytetään ilman lupaa ja joilta siten viedään laillinen tulonlähde, jolloin vaarannetaan jalkapalloa ja sen taloudellinen elinkelpoisuus. Tällaiset vedonlyöntimarkkinat ovat edelleen sääntelyn ja verotuksen ulkopuolella. Alaikäisten pelaaminen on yhä yleistä, kuluttajilta puuttuu yksityisyyden suoja, eikä tehokasta tietosuojaa tai ns. inside-vedonlyöntiä ole olemassa. Millaisia sääntelyhankkeita komissiolla on kyseisiä markkinoita varten ja missä aikataulussa ne toteutetaan?

Vastaus

(EN) Komissiolla ei ole aikeita säädellä vedonlyöntimarkkinoita. Parlamentin jäsen saattaa muistaa, että jäsenvaltiot ja Euroopan parlamentti vastustivat komission vedonlyöntiä koskevaa asetusehdotusta palveludirektiivistä käydyssä keskustelun yhteydessä. Myös kilpailukykyneuvostossa 1. joulukuuta 2008 käyty keskustelu osoitti, että jäsenvaltiot haluavat säilyttää vedonlyönnin kansallisen sääntelyn piirissä.

Komissio katsoo, että jäsenvaltiot voivat säädellä vedonlyöntiä ja muita vastaavia toimia itse, mutta sääntelyssä on kuitenkin noudatettava EY:n perustamissopimusta. Tällaisissa tilanteissa komissio vaatii, että jäsenvaltioiden asettamat rajoitukset on voitava perustella yleistä etua koskevilla tavoitteilla ja rajoitusten on oltava tarpeellisia ja tavoitteisiin nähden oikeasuhtaisia. Rajoituksia on lisäksi sovellettava johdonmukaisesti sekä kotimaisiin että toisessa jäsenvaltiossa luvan saaneisiin toimijoihin, jotka tarjoavat palveluitaan rajan yli.

Yleisemmin urheilun alalla komissio aikoo julistaa vuoden 2009 ensimmäisen neljänneksen aikana ehdotuspyynnön EU:n ruohonjuuritason urheilutoiminnan eri rahoittamisjärjestelmien analysoimiseksi. Tutkimuksessa tarkastellaan rahoituslähteiden koko kirjoa, mukaan luettuna ammattiurheilun ja ruohonjuuritason urheilun välisiä suoria ja välillisiä solidaarisuuteen perustuvia rahoitusvirtoja.

*
* *

Brian Crowleyn laatima kysymys numero 62 (H-0045/09)

Aihe: Kauppasuhteet Balkanin alueen kanssa

Mitä aloitteita Euroopan unioni on käynnistämässä lisätäkseen Euroopan unionin 27 jäsenvaltion Balkanin alueelle myymien vientituotteiden määriä? Yleisesti ottaen, mitä ohjelmia toteutetaan Euroopan unionin ja Balkanin alueen maiden kauppasuhteiden parantamiseksi?

Vastaus

(EN) Länsi-Balkanin alue on EU:lle tärkeä ja arvokas kumppani. EU on todennut useissa yhteyksissä olevansa sitoutunut alueen eurooppalaisuuteen, joka voi myöhemmin johtaa alueen liittymiseen EU:hun.

EU on Länsi-Balkanin tärkein kauppakumppani. Länsi-Balkanin talouden kasvu edellyttää siksi EU:n ja Länsi-Balkanin taloudellisten siteiden vahvistamista, mistä hyötyisivät kahden valtion lisäksi myös EU ja EU:n viejät. Kaupan vapautuminen ja integraatio on vakautus- ja assosiaatioprosessin kulmakivi. EU on tukenut Länsi-Balkanin pääsyä tähän tavoitteeseen kolmella tasolla.

Ensinnäkin komissio on neuvotellut vapaakauppasopimuksia osana vakautus- ja assosiaatiosopimuksia. Sopimuksissa määrätään molemminpuolisesta vientituotteiden vapaasta pääsystä EU:hun ja kyseessä olevaan Länsi-Balkanin valtioon. Sopimuksilla luodaan poliittisten ja taloudellisten uudistusten edellyttämät olosuhteet ja laaditaan perusta Länsi-Balkanin integroitumiselle EU:hun yhdenmukaistamalla aluetta yhteisön säännösten kanssa. Vakautus- ja assosiaatiosopimuksia edelsivät EU:n Länsi-Balkanille myöntämät yksipuoliset tullietuudet.

Toiseksi, paikallisella tasolla, komissio helpotti Keski-Euroopan vapaakauppasopimuksen neuvotteluita. Se on myös tarjonnut rahoitustukea ja teknistä apua Keski-Euroopan vapaakauppasopimuksen sihteeristölle ja osapuolille tukeakseen sopimuksen täytäntöönpanoa. Samalla komissio arvostaa sopimuksen alueellista omistusta ja tunnustaa, että Keski-Euroopan vapaakauppasopimus on erittäin tärkeä alueen taloudellisen integraation kannalta, muun muassa pohjustettaessa Länsi-Balkanin täyttä osallistumista EU:n yhtenäismarkkinoille.

Kolmanneksi, monenvälisellä tasolla, komissio on tukenut alueen valtioiden liittymistä WTO:hon, sillä WTO:n jäsenyys on merkittävä askel kohti todellista osallistumista globalisoituneeseen talouteen.

*
* *

Georgios Papastamkos laatima kysymys numero 63 (H-0049/09)

Aihe: Jalkapallo-ottelujen televisiointioikeudet

Mitkä jalkapallo-ottelujen televisiointioikeuksien myyntijärjestelmää koskevat kysymykset Euroopan tasolla (Champions League) ja kansallisella tasolla ovat ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa?

Vastaus

(EN) Tärkein kilpailuoikeutta koskeva ongelma urheilun mediaoikeuksien alalla on viime vuosina ollut kysymys siitä, onko mediaoikeuksien yhteismyynti EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan mukaista ja missä olosuhteissa se voi olla sitä. Komissio on tehnyt viime vuosina kolme mediaoikeuksien yhteismyyntiä koskevaa päätöstä, joissa on käsitelty UEFA Mestarien liigan⁽²²⁾, Saksan Bundesliigan⁽²³⁾ ja Englannin valioliigan⁽²⁴⁾ oikeuksien myyntiä.

Komission kanta näissä kolmessa päätöksessä on, että urheilun mediaoikeuksien yhteismyynti – toisin sanoen tilanne, jossa urheiluseurat, kuten jalkapalloseurat, antavat mediaoikeuksiensa myynnin yksinoikeudella vastaavan urheilujärjestön (liigan) tehtäväksi ja tämä myy oikeudet seuran puolesta – täyttää kilpailun horisontaalisen rajoittamisen tunnusmerkit EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan nojalla. Komissio on kuitenkin todennut, että myyntikäytäntö lisää tehokkuutta ja voidaan sen vuoksi hyväksyä EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan nojalla tietyin edellytyksin.

Tällaisia edellytyksiä olivat muun muassa mediaoikeuksien myyjälle asetettu velvoite järjestää kilpailukykyinen, syrjimätön ja avoin tarjousmenettely, velvoite rajoittaa yksinoikeudellisen vertikaalisen sopimuksen kestoa

⁽²²⁾ Komission päätös, tehty 23 päivänä heinäkuuta 2003, asiassa 37398, UEFA:n Mestarien liigan kaupallisten oikeuksien yhteismyynti, EUVL 2003 L 291, s.25.

⁽²³⁾ Komission päätös, tehty 19 päivänä tammikuuta 2005, asiassa 37214, Saksan Bundesliigan lähetysoikeuksien yhteismarkkinointi, EUVL 2005 L 134, s. 6.

⁽²⁴⁾ Komission päätös, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2006, asiassa 38173, Englannin valioliigan mediaoikeuksien yhteismyynti, saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38173/decision_en.pdf.

ja laajuutta, ehdollisen tarjousmenettelyn kieltäminen ja yhden ostajan kieltävän lausekkeen asettaminen (ainoastaan Englannin valioliigaa koskeva päätös).

Komissio on tuonut urheilun valkoisessa kirjassa⁽²⁵⁾ ja sen liitteissä esiin kantansa, mitä tulee urheilutapahtumien lähetysoikeuksien myyntiin sekä yhteisön lainsäädännön ja erityisesti kilpailulainsäädännön soveltamiseen mediaoikeuksiin.

*
* *

Avril Doylen laatima kysymys numero 64 (H-0059/09)

Aihe: Kasvinsuojeluaineet ja kostean ilmanalan maat

Onko komissio maatalouden näkökulmasta tarkasteltuna huolissaan torjunta-aineita koskevan paketin, eli Klassin ja Breyerin mietintöjen, lopputuloksista? Luottaako komissio täydellisesti siihen, että Irlannin kaltaisten kostean ilmanalan maiden viljakasvi-, peruna- ja marjatuotannossa on jatkossakin saatavissa kaikki näille merkittävälle lajeille tarvittavat kasvinsuojeluaineet?

Vastaus

(EN) Komissio on vakuuttunut, että uusi asetus, joka saattaa johtaa joidenkin tehoaineiden poisvetämiseen, ei vaikuta markkinoihin merkittävästi.

Päin vastoin komissio uskoo, että asetus voi kannustaa kehittämään uusia ja turvallisempia tuotteita. Asetuksella myös yksinkertaistetaan luvanhakumenettelyä, jotta uudet torjunta-aineet pääsevät markkinoille nopeammin, mikä puolestaan parantaa innovoinnin mahdollisuuksia ja tuo uusia ratkaisuja, jotka takaavat kestäväen kasvinsuojelun ja elintarviketurvallisuuden samanaikaisesti.

Asetuksessa säädetään mahdollisuudesta hyväksyä tehoaineita rajoittavin edellytyksin ja rajoitetuksi ajaksi kasviterveyttä uhkaavan vakavan ongelman poistamiseksi, vaikka nämä aineet eivät täytä karsinogeenisuutta, toksisuutta tai hormonaalisia haittavaikutuksia koskevia hyväksymisedellytyksiä.

Lisäksi hyväksymismenettelyn alueellinen järjestelmä lisää torjunta-aineiden jäsenvaltioiden välistä saatavuutta maataloustuottajien kannalta ja antaa teollisuudelle kannustimia kehittää pienille viljelyksille suunnattuja tuotteita. Se keventää kasvinsuojeluaineiden tuottajille ja toimivaltaisille viranomaisille lankeavaa hallinnollista taakkaa. Komissio katsoo näin ollen, että EU:n maataloustuottajilla on jatkossakin käytettävissään kaikki kasvinsuojeluaineet, joita kestävä ja taloudellisesti kannattava kasvintuotanto edellyttää.

*
* *

Magor Imre Csibin laatima kysymys numero 65 (H-0074/09)

Aihe: Kozloduin ydinvoimala

Katsooko komissio, että päätös käynnistää uudelleen Bulgariassa sijaitsevan Kozloduin ydinvoimalan reaktorit 3 ja 4 saattaisi vaarantaa kyseisen alueen turvallisuuden jollakin tavalla?

Vastaus

(EN) Ydinturvallisuus on ollut Euroopan unionille laajentumisten yhteydessä keskeinen kysymys 1990-luvulla lähtien. Kozloduin yksiköt 1–4 ovat VVER 440/230 -reaktoreita, jotka ovat ensimmäisen sukupolven neuvostoliittolaista suunnittelua olevia reaktoreita. Komission kanta näiden reaktoreiden suhteen on säilynyt ennallaan: ne ovat ydinalan asiantuntijoiden mukaan vaarallisia, eikä niitä voida taloudellisesti kunnostaa riittävän turvallisuustason saavuttamiseksi. Komission kanta on yhdenmukainen G7-maiden huippukokouksessa Münchenissä vuonna 1992 hyväksytyn G7-maiden monenvälisen toimintaohjelman kanssa, jolla pyritään parantamaan kaikkien Keski- ja Itä-Euroopassa sijaitsevien neuvostoliittolaista suunnittelua olevien reaktoreiden turvallisuutta⁽²⁶⁾.

⁽²⁵⁾ Urheilun valkoinen kirja, KOM(2007) 391 lopullinen, 11. heinäkuuta 2007; komission yksiköiden valmisteluasiakirja SEC(2007)0935, 11. heinäkuuta 2007.

⁽²⁶⁾ <http://www.g7.utoronto.ca/summit/1992munich/communique/nuclear.html>

Kozloduin yksiköiden 1–4 sulkemisesta neuvoteltiin osana Bulgarialle asetettuja Euroopan unionin liittymisehtoja ja sulkeminen sisällytettiin sellaisenaan liittymissopimukseen. Bulgarian tekemä yksipuolinen päätös avata Kozloduin yksiköt 3–4 rikkoisi liittymissopimusta.

*
* *

Zita Pleštinskán laatima kysymys numero 66 (H-0078/09)

Aihe: Vammaisille henkilöille myönnettävien henkilökorttien harmonisointi

Noin 50 miljoonalla eurooppalaisella, eli joka kymmenennellä Euroopan asukkaalla on jonkinlainen vammaisuuden muoto. Noin joka neljännellä eurooppalaisella on vammainen henkilö perheenjäsenenä. Vaikka vammaisten henkilöiden sosiaalisen osallisuuden suhteen on edistytty, EU:ssa on vielä monia esteitä esimerkiksi vaikeasti vammaisten henkilöiden henkilökorttien keskinäisen tunnustamisen suhteen. Monilla vammaisilla henkilöillä on ongelmia ulkomailla esimerkiksi vammaisille tarkoitettujen pysäköintipaikkojen käyttämisessä.

Harkitseeko komissio eurooppalaisen sairausvakuutuskortin kaltaista harmonisointia myös vakavasti vammaisten henkilöiden henkilökorttien suhteen?

Vastaus

Komissio kannattaa vammaisuuden vastavuoroista tunnustamista EU:n jäsenvaltioiden välillä, jolla pyrittäisiin helpottamaan etuuksien myöntämistä vammaisille. Euroopan tasolla ei kuitenkaan ole yksimielisyyttä vammaisuuden määritelmästä. Lisäksi kansalliset käytännöt vaihtelevat, ja jotkin jäsenvaltiot suhtautuvat asiaan varsin penseästi. Näistä syistä komissio ei voi tässä vaiheessa ehdottaa EU:n laajuista henkilökorttia vammaisille henkilöille eikä kansallisten vammaisten henkilöiden henkilökorttien keskinäistä tunnustamista erityisten etuuksien mahdollistamiseksi.

Vammaisten henkilöiden pysäköintilupien osalta komissio muistuttaa, että neuvoston suosituksessa 2008/205/EY⁽²⁷⁾ esitetään standardi yhteisönlaajuiselle korttimallille. Suosituksen mukaan jäsenvaltion myöntämän EU:n yhtenäisen pysäköintiluvan haltija voi käyttää kaikkia niitä pysäköintimahdollisuuksia, joita missä tahansa muussa jäsenvaltiossa myönnettävään vammaisten pysäköintilupaan liittyy.

Komissio korostaa, että suositukset eivät kuitenkaan sido jäsenvaltioita ja että vammaisuuden määrittelemisen, luvan myöntämismenettelyn päättäminen ja luvan käyttöehtojen asettaminen on jäsenvaltioiden vastuulla. Pysäköintilupien käytön helpottamiseksi kaikkialla EU:ssa komissio perusti verkkosivuston⁽²⁸⁾ ja julkaisi lehtisen⁽²⁹⁾, joilla kansalaisia ja kansallisia viranomaisia tiedotetaan yhteisön standardimallista sekä pysäköintilupien käyttöehdoista eri jäsenvaltioissa.

*
* *

Jens Holmin laatima kysymys numero 67 (H-0079/09)

Aihe: EU:n ja Marokon kalastussopimus

EU:n ja Marokon välillä vuonna 2006 voimaan tullut kalastussopimus käsittää Länsi-Saharan miehitetty alueet. Sopimuksella Marokko saa myydä kalastuslupia omien vesiensä lisäksi myös Länsi-Saharan vesillä. YK totesi jo vuonna 2002, että miehittäjävaltiona Marokolla ei ole oikeutta myydä Länsi-Saharan luonnonvaroja omaksi edukseen, vaan ainoastaan neuvoteltuaan asiasta saharalaisten kanssa ja luovuttamalla myyntitulot heille.

⁽²⁷⁾ Neuvoston suositus 2008/205/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2008, vammaisten pysäköintiluvasta annetun suosituksen 98/376/EY mukauttamisesta Bulgarian tasavallan, Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan Unkarin tasavallan, Maltaan tasavallan, Puolan tasavallan, Romanian, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen johdosta.

⁽²⁸⁾ <http://parkingcard.europa.eu>

⁽²⁹⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/docs/en_bookletparkingcard_080522.pdf

Voiko komissio selvittää miten monta kalastuslupaa Länsi-Saharan alueelta on myyty eurooppalaisille aluksille sopimuksen voimaantulon jälkeen, ja mikä on näiden lupien rahallinen arvo? Miten Saharan väestö on komission mielestä hyötynyt sopimuksesta aivan konkreettisella tasolla?

Vastaus

(EN) Länsi-Saharan ja EU:n ja Marokon kalastussopimuksen kysymystä, muun muassa kalastussopimuksen yhdenmukaisuutta kansainvälisen lainsäädännön kanssa, on käsitelty yksityiskohtaisesti neuvostossa ja parlamentissa sopimuksen hyväksymismenettelyn yhteydessä.

EU katsoo, että Länsi-Saharan kansainvälinen asema on monitahoinen kysymys, joka tulisi tarkaista kahdenvälisesti ja monenvälisesti YK:n puitteissa. Tästä syystä EU:n ja Marokon kalastussopimuksessa ei viitata Länsi-Saharan asemaan.

Kalastussopimuksen ja kansainvälisen lainsäädännön mukaisesti Marokon hallitus on vastuussa kalastusalan politiikan täytäntöönpanosta sekä sopimuksen tarjoaman rahoituksen käytöstä. Rahoituksen vuosittainen määrä on 36,1 miljoonaa euroa, josta vähintään 13,5 miljoonaa euroa on käytettävä kalastuspolitiikan tukemiseen sekä vastuullisen ja kestävä kalastuksen toteuttamiseen. EU ja Marokon hallitus valvovat ja tarkastelevat kalastusalan politiikan täytäntöönpanon tuloksia kalastussopimuksen nojalla perustetussa sekakomiteassa. Länsi-Saharan kalastusalan tukeminen on yksi edellä mainitun politiikan osista, ja se otetaan huomioon sopimuksen puitteissa toteutettavia toimenpiteitä suunniteltaessa.

Komissiolla ei ole käytössään tietoja yksinomaan Länsi-Saharan alueella myönnettyistä kalastusluvista. Useimmat pelagiset alukset, jotka kalastavat kalastussopimuksen luokassa 6, toimivat kuitenkin Länsi-Saharan alueella ja tuovat alueella maihin huomattavia saaliita. Dakhlassa maihin tuotu saalis muodosti vuonna 2008 44 prosenttia (25 920 tonnia) luokan 6 saaliista.

Layounessa pohjatrolit ja pitkäsiima-alukset (luokka 4) toivat maihin 488 tonnia saalista ja kurenuottakalastusta harjoittavat tonnikala-alukset (luokka 5) 13 tonnia saalista. Luokkien 4 ja 6 lupamaksut olivat 350 711 euroa vuonna 2008, mutta tässäkin tapauksessa tietoja ei ole jaoteltu kalastustoiminnan todellisen sijaintipaikan mukaan.

Eurooppalaiset pelagiset toimittajat, jotka käyvät maissa Dakhlassa, arvioivat, että heidän käsittely- ja kuljetusinvestointinsa ovat työllistäneet noin 200 henkeä. Lisäksi aluksilla työskentelevät marokkolaiset ovat paikallisia dakhalaisia merimiehiä.

*
* *

Bogusław Sonikin laatima kysymys numero 68 (H-0081/09)

Aihe: Auschwitz-Birkenauin museon katastrofaalinen taloudellinen tilanne

Auschwitz-Birkenauin museo on joutunut katastrofaaliseen taloudelliseen tilanteeseen. Mikäli lähiaikoina ei löydy rahoitusta, joka mahdollistaa entisen Auschwitz-Birkenauin keskitysleirin rakennusten konservoinnin ja suojelemisen, lähivuosien aikana sen alueella tapahtuu peruuttamattomia muutoksia, joiden seurauksena tämä muistomerkki menettää pysyvästi autenttisuutensa ja raunioituu. Auschwitz-Birkenauin museon lähes 200 hehtaarin laajuisella alueella on 155 rakennusta ja 300 rauniota. Siellä on myös kokoelmia ja arkistomateriaalia, joita uhkaa tuhoutuminen. Tähän asti Auschwitzin museota on ylläpidetty pääasiassa Puolan valtion talousarviosta myönnettyin varoin sekä sen omin varoin. Vuonna 2008 ulkomailta tuleva apu kattoi vain 5 prosenttia museon talousarviosta. Euroopalla on moraalinen velvoite pelastaa tämä paikka ja vaalia satojen tuhansien Euroopan kansalaisten surmaamisen muistoa.

Entisen Auschwitz-Birkenauin keskitysleirin katastrofaalisen tilanteen johdosta käännyn komission puoleen kysyen: Voidaanko tämä ongelma ratkaista Euroopan yhteisön tasolla, ja voidaanko museolle myöntää tukea?

Vastaus

(EN) Komissio katsoo, että Euroopan rakentamisprosessi vaatii eurooppalaisen tietoisuuden kehittämistä kansalaisissa. Tietoisuus perustuu yhteisiin arvoihin, historiaan ja kulttuuriin sekä menneisyyden muistojen, myös järkyttävien sellaisten, säilyttämiseen.

Auschwitz-Birkenauin muistomerkki ja museo sai helmikuussa 2009 noin 4,2 miljoonan euron apurahan Euroopan aluekehitysrahastosta. Apurahan myönsi Puolan kulttuuriministeriö osana ”Infrastruktuuri ja ympäristö” -toimintaohjelmaa.

Tässä yhteydessä komissio haluaa muistuttaa, että myös yhteisön ”Kansalaisten Eurooppa” -toimintaohjelmasta tuetaan hankkeita, jotka edistävät natsismin ja stalinismin ajan karkoitusten muiston säilyttämistä. Tästä ohjelmasta ei voida myöntää varoja kysymyksessä tarkoitettuihin mittaviin säilytys Hankkeisiin, mutta se tarjoaa kuitenkin merkittävän panoksen muiston säilyttämiseksi ja sen välittämiseksi tuleville sukupolville.

*
* *

Charlotte Cederschiöldin laatima kysymys numero 69 (H-0082/09)

Aihe: Rajatylittävä terveydenhuolto

Komissio on perussopimusten valvoja (ks. 49 artikla) ja sen on puolustettava Euroopan unionin kansalaisten oikeuksia.

Aikooko komissio vetää takaisin potilaiden vapaata liikkuvuutta koskevan ehdotuksen, jos potilaiden oikeuksia ei noudateta nykyisen yhteisön säännösten mukaisesti?

Vastaus

Parlamentti ei ole vielä äänestänyt komission rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista antaman direktiiviehdotuksen⁽³⁰⁾ ensimmäisestä käsittelystä. Asian käsittely jatkuu neuvostossa; toistaiseksi neuvostolta on saatu vain terveystieteiden joulukuussa laatima väliraportti.

Komissio ei näin ollen voi arvioida, tulevatko lainsäädäntötoimielinten kannat vaikuttamaan keskeisesti ehdotuksen tavoitteisiin – ja erityisesti Euroopan yhteisön tuomioistuimen tunnustamien potilaiden oikeuksien täytäntöönpanoon.

Potilaiden oikeudet perustuvat suoraan EY:n perustamissopimuksen 49 artiklassa säädettyyn palveluiden saamista koskevaan perusvapauteen. Euroopan yhteisön tuomioistuin on vahvistanut nämä oikeudet useaan otteeseen. Yksi ehdotuksen tavoitteista on selkeyttää potilaiden oikeuksia ja tarjota potilaille, jäsenvaltioille ja hoidon tarjoajille lisää oikeudellista varmuutta. Komissio on sitoutunut puolustamaan potilaiden oikeuksia, eikä aio rajoittaa tai poistaa niitä. Se kunnioittaa tässä suhteessa Euroopan yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytäntöä ja olemassa olevaa yhteisön säännöstöä, erityisesti sosiaaliturvan koordinoinnista annettua asetusta 1408/71.

*
* *

Marianne Mikkon laatima kysymys numero 70 (H-0084/09)

Aihe: Kannanotto elokuun 23. päivän julistamiseen stalinismin ja natsismin uhrien eurooppalaisiksi muistopäiväksi

Tänä kesänä on kulunut 70 vuotta kuuluisan Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tekemisestä. Neuvostoliiton ja Saksan 23. elokuuta 1939 tekemän Molotov-Ribbentrop-sopimuksen salaisilla lisäpöytäkirjoilla Eurooppa jaettiin kahteen etupiiriin. Kannanotto 0044/2008 tämän sopimuksen seurausten uhrien muistamiseksi sai 409 Euroopan parlamentin jäsenen tuen. Tukijat olivat kaikista poliittisista ryhmistä. Euroopan parlamentin puhemies ilmoitti tästä kannanotosta 22. syyskuuta 2008 ja välitti sen allekirjoituksineen jäsenvaltioiden parlamenteille. Neuvostoliiton miehityksen vaikutus sen etupiiriin kuuluneiden valtioiden kansalaisiin tunnetaan Euroopassa huonosti.

Mitä mahdollisia aloitteita komissio on aikonut toteuttaa tämän julistuksen suhteen jatkossa?

Vastaus

(FR) Komissio katsoo, että parlamentin kannanotto elokuun 23. päivän julistamiseksi stalinismin ja natsismin uhrien eurooppalaisiksi muistopäiväksi on merkittävä aloite totalitarismin uhrien muiston vaalimiseksi ja yleisön tietoisuuden lisäämiseksi erityisesti nuorten sukupolvien keskuudessa.

⁽³⁰⁾ KOM(2008) 414 lopullinen

Komissio toivoo, että jäsenvaltioiden parlamentit, joille kannanotto on osoitettu, panevat sen täytäntöön kansallisen historiansa ja suhtautumisensa kannalta sopivimmalla tavalla.

Komissio valmistelee kertomusta, jota neuvosto pyysi hyväksyessään puitepääöstä rasismien ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmentymien torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin. Komissio esittelee kertomuksen vuonna 2010, jotta uusien yhteisön aloitteiden tarpeesta voidaan järjestää poliittinen keskustelu.

Komissio on käynnistänyt kertomuksen laatimista silmällä pitäen tutkimuksen saadakseen faktoihin perustuvan yleiskuvan menetelmistä, laeista ja käytännöistä, joita jäsenvaltioissa käytetään totalitarismin rikosten muiston vaalimiseksi. Tutkimus saadaan päätökseen vuoden 2009 loppuun mennessä. Komission kertomus perustuu myös 8. huhtikuuta 2008 puheenjohtajavaltion kanssa järjestetyssä kuulemisessa pidettyihin puheenvuoroihin. Komissio aikoo lisäksi tarkastella, miten yhteisön ohjelmat voivat lisätä tietoisuutta aiheesta.

Komissio on sitoutunut jatkamaan käynnissä olevaa prosessia ja etenemään askel askeleelta ottaen samalla huomioon, että kunkin jäsenvaltion on löydettävä oma tapansa kohdata uhrien odotukset ja päästä sovintoon. Euroopan unionin tehtävänä on helpottaa tätä prosessia aikaan saamalla keskustelua ja edistämällä kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihtoa.

*
* *

Esko Seppäsen laatima kysymys numero 71 (H-0085/09)

Aihe: Vapaa-ajan kalastus

Komissiossa valmistellaan asetusluonnosta, jonka mukaan vapaa-ajan kalastajien pitää ilmoittaa yli 15 kilon kalansaaliit viranomaisille. Esitys on absurdi ja sen laatijat ovat totaalisen ymmärtämättömiä siitä, miten pohjoisten jäsenvaltioiden elämä on yhteydessä luontoon ja sen antimiin. Onko komissiolla todella tarkoitus tehdä itsensä samaan aikaan sekä naurunalaiseksi että pohjoismaisen elämänmuodon inkvisitiolaitokseksi määräämällä vapaa-ajan kalastajille kalansaaliiden ilmoittamispakon?

Vastaus

(EN) Vastoin laajalle levinneitä tietoja komissio ei ole tehnyt ehdotusta kiintiöiden tai valvonnan kohdistamiseksi kaikkiin vapaa-ajan- tai harrastuskalastajiin samaan tapaan kuin ammattikalastajiin.

Komissio on laatinut virkistyskalastusta koskevan ehdotuksen asetukseksi yhteisön valvontajärjestelmästä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi (47 artikla). Asetusehdotuksella ei kuitenkaan pyritä säilyttämään yksittäisille kalastajille tai virkistyskalastukselle kohtuutonta taakkaa. Ehdotuksessa esitetään tiettyjä lupia ja saaliin ilmoittamista koskevien perusedellytysten asettamista virkistyskalastukselle tiettyjen, erityisesti elvytysuunnitelman alaisten, kantojen osalta. Ehdotuksen tavoitteena on saada tarkempia tietoja, joiden avulla viranomaiset voivat arvioida virkistyskalastuksen biologista vaikutusta ja tarvittaessa laatia asianmukaisia toimenpiteitä. Tarvittavien toimenpiteiden täytäntöönpanosta ja valvonnasta huolehtisivat jäsenvaltiot kuten tehdään kaupallisenkin kalastuksen kohdalla.

Kuten meriasioista ja kalastuksesta vastaava komission jäsen on jo julkisesti todennut, komissiolla ei ole aikeita asettaa kaikille vapaa-ajan kalastajille kiintiöitä ammattikalastajien tapaan. Komission ehdotus ei koske rantakalastajia, ei myöskään meressä kahlaten kalastavia, eikä laiturilta, kanootista tai kajakista kalastavia. Ehdotus koskisi itse asiassa vain niitä vapaa-ajan kalastajia, jotka kalastavat avomerellä aluksesta ja jotka saavat monivuotisissa suunnitelmissa tarkoitettuja kalalajeja, toisin sanoen kaloja, joita uhkaa sukupuuttoon kuoleminen. Tavallinen harrastuskalastaja, joka saa vain vähäisiä määriä saaliista ja käyttää saaliinsa itse, ei kuulu ehdotetun asetuksen piiriin edes silloin, kun hän saa saaliikseen esimerkiksi turskaa, joka on elvytysuunnitelman alainen laji.

Saaliin enimmäismäärä, jonka ylityessä kalastaja siirtyy asetuksen piiriin, oli se sitten 5, 10 tai 15 kiloa tai jokin muu määrä, riippuu saaliiksi saadusta kalalajista. Meriasioista ja kalastuksesta vastaava komission jäsen ilmoitti Euroopan parlamentille 10. helmikuuta pitämässään puheessa, että enimmäismäärä määritetään tapauskohtaisesti komission saatua asiaa koskevat neuvot tieteellis-teknis-taloudelliselta kalastuskomitealta, jonka pitäisi toimittaa komissiolle tarpeelliset tiedot siitä, minkä suuruisia enimmäismääriä voidaan pitää oikeudenmukaisina ja kohtuullisina.

On syytä muistaa, että merellä harjoitettavaa vapaa-ajan kalastusta säädellään kansallisella tasolla jäsenvaltioissa ja että monissa tapauksissa kalastajilta edellytetään jo nyt lupia ja saaliin ilmoittamista.

Komissio toivookin, että ehdotuksen avulla voidaan yhdenmukaistaa kansallisia vaatimuksia ja samalla varmistaa, että ehdotuksen tarkoittamista kalastusmuodoista saadaan kaikkialla Euroopassa käyttökelpoista tietoa.

Komissio toivoo pääsevänsä keskustelemaan sidosryhmien kanssa siitä, miten ehdotuksen toteuttamista voidaan rajata tarkemmin niihin vapaa-ajan kalastuksen muotoihin, joilla on merkittävä vaikutus elvytys suunnitelmien alaisiin kalakantoihin. Komissio haluaa luonnollisesti varmistaa, että lopullinen neuvoston hyväksymä asetus on siten tasapainossa, että se toisaalta mahdollistaa käyttökelpoisten tietojen hankkimisen virkistyskalastuksen vaikutuksesta herkkiin (elvytettäviin) kalakantoihin (tapauskohtaisen analyysin jälkeen) ja toisaalta varmistaa, että vapaa-ajan kalastajat, joiden saaliilla ei ole biologisesti merkittävää vaikutusta, eivät saa kantaakseen kohtuuttomia vaatimuksia.

*

* *

Bart Staesin laatima kysymys numero 72 (H-0086/09)

Aihe: EU:n Bulgarialle myöntämän taloudellisen tuen keskeyttäminen lahjonnan kitkemisessä tapahtuneen edistymisen riittämättömyyden vuoksi

Komissio ilmoitti kaksi vuotta sitten saaneensa ehdokasvaltio Bulgarialta riittävät takeet siitä, että maan yhteisön talousarviosta saama taloudellinen tuki hallinnoidaan asianmukaisesti. Nyt on siis käynyt ilmi, että niin ei tapahtunutkaan. Bulgaria menettää 220 miljoonaa euroa ja lisäksi jo hyväksytyille hankkeille osoitettu 340 miljoonan euron tuki jäädytetään huolimatta siitä, että Euroopan komission mukaan poliittista tahtoa lahjonnan torjumiseen Bulgarialla kyllä on.

Voiko komissio selittää, mistä tekijöistä edellä mainitut "takuut" aikoinaan koostuivat ja miksi ne eivät sittenkään osoittautuneet riittävän pitäviksi?

Vastaus

(EN) Komissio kiinnittää erityistä huomiota moitteettomaan varainhoitoon ja EU:n varojen valvontaan sekä EU:n talousarvion asianmukaiseen täytäntöönpanoon. EU:n varojen käyttöä Bulgariassa tarkkailevat varojen hallinnoinnista vastaavat yksiköt. Varojen käytössä noudatetaan erillisiä säädöksiä. Komissio raportoi talousarvion toteuttamisesta parlamentille vuosittain.

Komissio havaitsi vuoden 2008 alussa huomattavia puutteita EU-varojen hallinnoinnissa Bulgariassa. Tämän seurauksena komissio jäädytti tiettyjä varoja, jotka ovat peräisin kaikista kolmesta liittymistä valmistelevalta rahastosta, Pharesta, ISPA:sta ja Sapardista. Lisäksi komissio kumosi kahden Phare-varojen hallinnoinnista vastanneen hallituksen viraston akkreditoinnin. Nämä päätökset ovat yhä voimassa. Komission yksiköt arvioivat parhaillaan, voidaanko varojen jäädyttäminen peruuttaa tietyin ehdoin Bulgarian korjaavien toimenpiteiden ansiosta. On erityisen tärkeää, että Bulgaria osoittaa saavuttaneensa konkreettisia tuloksia sääntöjenvastaisuuksien ja petosten torjunnassa.

Komission yksiköt ovat tiiviissä yhteydessä Bulgarian viranomaisiin ja tukevat viranomaisia jatkuvasti niiden pyrkimyksissä ratkaista EU:n varojen käytössä havaitut ongelmat. Sekä komission että Bulgarian viranomaisten tavoitteena on, että EU:n tukea käytetään täysin moitteettoman varainhoidon ja valvonnan periaatteiden mukaisesti sekä Bulgarian kansalaisten parhaaksi.

Myös Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) on vahvasti läsnä Bulgariassa ja toimii läheisessä yhteistyössä useiden Bulgarian viranomaisten, kuten kansallisen tutkimusviraston, yleisten syyttäjien, kansallisesta turvallisuudesta vastaavan viraston, veroviranomaisten ja varapääministerin. Se keskustelee näiden kanssa toimenpiteistä, joilla EU:n taloudellisten etujen kannalta haitallisten petosten ja korruption torjuntaa voitaisiin tehostaa. OLAF seuraa erityisen suurella mielenkiinnolla meneillään olevaa Sapard-tapauksia koskevaa oikeudenkäyntiä.

Komissio tekee Bulgarian kanssa läheistä yhteistyötä myös yhteistyö- ja tarkastusmekanismin puitteissa. Mekanismi perustettiin Bulgarian liittyessä EU:hun ja sen tavoitteena on auttaa Bulgariaa korjaamaan puutteita, jotka koskevat oikeusjärjestelmän uudistamista, korruption torjuntaa ja järjestäytyneitä rikollisuuksia. EU:n varojen tehokkaan hyödyntämisen varmistamiseksi Bulgarian on myös torjuttava korruptiota ja kitkettävä huomattavasti järjestäytyneitä rikollisuuksia.

*

* *

Joel Hasse Ferreiran laatima kysymys numero 73 (H-0087/09)**Aihe: EU-alueen työntekijöiden syrjintä Yhdistyneessä kuningaskunnassa**

Yhdistyneessä kuningaskunnassa on hiljattain ilmennyt muutama tapaus, joissa on merkkejä portugalilaisten ja muista EU-maista kotoisin olevien työntekijöiden syrjinnästä ja joissa brittiläiset työntekijät ovat menettelleet huolestuttavan antieurooppalaisesti. Brittiläisten mielenosoittajien kommentit Portugalista ja muista jäsenvaltioista kotoisin olevista työntekijöistä eivät ole mitenkään hyväksyttävä.

Aikooko komissio Itä-Englannin Lindseyssä sattuneen Total- ja IREM-tapauksen tutkinnassa ryhtyä tarvittaviin toimiin, joilla varmistetaan työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevien yhteisön säännösten noudattaminen, ja onko komissio kenties jo ollut yhteydessä Ison-Britannian hallitukseen?

Vastaus

(EN) Komissio on tietoinen Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Lincolnshiren alueella, Lindseyssä sijaitsevan Totalin voimalaitoksen lakosta. Komissio on ymmärtänyt, että italialaiset ja portugalilaiset työntekijät olivat tulleet Lindseyhin Totalin Yhdistyneen kuningaskunnan yksikön IREM-nimiselle italialaisyritykselle myöntämän alihankintasopimuksen välityksellä.

Parlamentin jäsenen tarkoittama tapaus koskee palveluiden vapaata liikkuvuutta.

Palveluiden vapaaseen liikkuvuuteen sisältyy yritysten oikeus suorittaa toisessa jäsenvaltiossa palveluita, joiden yhteydessä yritykset voivat lähettää paikalle väliaikaisesti omia työntekijöitään. Näyttää siis siltä, että työtaistelussa kyseenalaistetaan palveluiden tarjoamisen vapaus.

Komissio katsoo, että työntekijöiden lähettämisestä annettu direktiivi on merkittävä väline, jolla sallitaan yritysten hyötyä sisämarkkinoista ja annetaan samalla jäsenvaltioille mahdollisuus ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin työntekijöiden oikeuksien suojelemiseksi.

Komissio aikoo jatkossakin varmistaa, että työntekijöiden suojelun ja taloudellisten vapauksien välinen tasapaino säilyy ja että epäoikeudenmukaista kilpailua ei pääse syntyään. Työntekijöiden ja palveluiden vapaa liikkuvuus ovat talouskasvun, kilpailukykyyn vahvistamisen sekä EU:n sisäisen elintason ja hyvinvoinnin edistämisen keskeisiä edellytyksiä.

Komissio ymmärtää eurooppalaisten työntekijöiden huolestuneisuuden, jonka nykyinen kriisi on saanut yltyään. Komissio hyväksyi marraskuussa 2008 Euroopan talouden elvytysuunnitelman, jonka tarkoituksena on rajoittaa kriisin vaikutuksia reaalityömarkkinoihin ja työpaikkoihin. Viime viikolla komissio hyväksyi maaliskuun 2009 Eurooppa-neuvoston jatkoksi asiakirjan, jolla pyritään lieventämään kriisin haitallisia vaikutuksia ja valmistelemaan EU:ta tulevaa kestäväää kasvua varten. Toukokuussa 2009 järjestettävä työllisyys- ja sosiaaliasioiden huippukokous tarjoaa uuden tilaisuuden keskustella aiheesta. Aiemmat kokemukset ovat osoittaneet, että kriisistä ei päästä yli pystyttämällä suojavalleja tai lietsomalla protektionismia, vaan pitämällä yllä avoimuutta ja vapaata liikkuvuutta.

*

* *

Ilda Figueiredon laatima kysymys numero 74 (H-0090/09)**Aihe: Portugalilaisten työntekijöiden oikeuksien puolustaminen Yhdistyneessä kuningaskunnassa**

Yhdistyneessä kuningaskunnassa sattuneissa viimeaikaisissa tapahtumissa on ollut kyse siitä, että muutamaa kymmentä portugalilaista työntekijää estettiin työskentelemästä Total-yrityksen jalostamossa Lindseyssä Englannin pohjoisosassa. Tapahtumat ovat seurausta lisääntyvästä työttömyydestä ja muukalaisvihaa lietsovista tunteenpurkauksista, joiden avulla yritetään uskotella, että siirtolaiset (maastamuuttajat ja maahanmuuttajat) ovat syyä kriisiin, mikä ei ole totta. Kriisillä on muita syitä. Se on seurausta Euroopan unionin tukemasta kapitalistisesta ja neoliberaalista politiikasta.

Pyydän Euroopan komissiota ilmoittamaan minulle, mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä puolustaakseen kaikkien työntekijöiden oikeuksia, luodakseen lisää oikeuksin varustettuja työpaikkoja ja myös ehkäistäkseen rasismia ja muukalaisvihaa lietsovaa käyttäytymistä.

Vastaus

(EN) Komissio on tietoinen Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Lincolnshiren alueella, Lindseyssä sijaitsevan Totalin voimalaitoksen lakosta. Komissio on ymmärtänyt, että italialaiset ja portugalilaiset työntekijät oli tulleet Lindseyhin Totalin Yhdistyneen kuningaskunnan yksikön IREM-nimiselle italialaisyrittäjälle myöntämän alihankintasopimuksen välityksellä. Komission tietojen mukaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiva työsuhteiden sovittelusta vastaava elin, Acas, on julkaissut tutkimuksiinsa perustuvan raportin, jonka mukaan ei ole löytynyt todisteita siitä, että Total tai sen alihankkijat, Jacobs Engineering tai IREM, olisivat rikkoneet lakeja käyttäessään lähetettyjä työntekijöitä tai harjoittaneet laittomia värväyskäytäntöjä.

Parlamentin jäsenen kuvaama tilanne ei ilmeisesti koske EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan tarkoittamaa työntekijöiden vapaata liikkuvuutta. Työntekijöiden vapaa liikkuvuus on pidettävä erillään EY:n perustamissopimuksen 49 artiklaan perustuvasta palveluiden tarjoamisen vapaudesta, johon sisältyy yritysten oikeus suorittaa toisessa jäsenvaltiossa palveluita, joiden yhteydessä yritykset voivat lähettää paikalle väliaikaisesti omia työntekijöitään.

Näyttää siis siltä, että työtaistelussa kyseenalaistetaan palveluiden tarjoamisen vapaus. Komissio katsoo, että työntekijöiden lähettämisestä annettu direktiivi on merkittävä väline, jolla sallitaan yritysten hyötyä sisämarkkinoista ja jonka 3 artiklassa annetaan samalla jäsenvaltioille mahdollisuus ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin työntekijöiden oikeuksien suojelemiseksi. Komissio aikoo jatkossakin varmistaa, että työntekijöiden suojelun ja taloudellisten vapauksien välinen tasapaino säilyy ja että epäoikeudenmukaista kilpailua ei pääse syntymään. Komissio on yhdessä Ranskan puheenjohtajuuden kanssa pyytänyt tässä yhteydessä Euroopan työmarkkinaosapuolia laatimaan aiheesta yhteisen analyysin. Komissio odottaa osapuolten keskustelun tuloksia mielenkiinnolla.

Komissio ymmärtää eurooppalaisten työntekijöiden huolestuneisuuden, jonka nykyinen kriisi on saanut yltyään. Komissio hyväksyi marraskuussa 2008 Euroopan talouden elvytyssuunnitelman, jonka tarkoituksena on rajoittaa kriisin vaikutuksia reaaliatalouteen ja työpaikkoihin. 4. maaliskuuta komissio hyväksyi maaliskuun 2009 Eurooppa-neuvoston jatkoksi asiakirjan, jolla pyritään lieventämään kriisin haitallisia vaikutuksia ja valmistelevaan EU:ta tulevaa kestävästä kasvusta varten. Lisäksi Tšekin tasavallan puheenjohtajuus järjestää 7. toukokuuta 2009 työllisyyttä käsittelevän huippukokouksen. Aiemmat kokemukset ovat osoittaneet, että kriisistä ei päästä yli pystyttämällä suojavalleja tai lietsomalla protektionismia, vaan pitämällä yllä avoimuutta ja vapaata liikkuvuutta.

*

* *

Zbigniew Krzysztof Kuźmiukin laatima kysymys numero 75 (H-0088/09)**Aihe: Saksan työmarkkinoiden avaaminen uusille jäsenvaltioille**

Saksan hallitus päätti 16. heinäkuuta 2008, että maan työmarkkinat suljetaan uusista jäsenvaltioista tulevilta työntekijöiltä seuraavien 2 vuoden ajaksi (huhtikuun 2011 loppuun asti), vaikka työttömyysaste oli kesäkuussa 2008 vain 7,5 prosenttia. Komissiolle laaditussa tämän päätöksen perustelussa tärkeimmäksi syyksi mainitaan meneillään oleva talouskriisi, vaikka sehän ei koske ainoastaan Saksan taloutta, vaan kaikkien EU-maiden taloutta.

Pitääkö komissio tätä perustelua vakuuttavana ja hyvin todisteltuna?

Vastaus

(EN) Komissio on tietoinen Saksan hallituksen päätöksestä jatkaa vuoteen 2011 asti rajoituksia, jotka koskevat EU 8 -valtioista tulevien työntekijöiden pääsyä Saksan työmarkkinoille.

Liittymissopimuksen mukaan jäsenvaltion, joka haluaa jatkaa työvoimarajoitusten ylläpitämistä 1. toukokuuta 2009 ja 30. huhtikuuta 2011 välisenä aikana, on ilmoitettava komissiolle 1. toukokuuta 2009 mennessä vakavista häiriöistä työmarkkinoillaan tai tällaisten häiriöiden uhkasta. Komissio varaa perussopimusten valvojana oikeuden ryhtyä asianmukaisiin toimiin vastaanotettuaan ja arvioituaan Saksan ilmoituksen.

*

* *

Athanasios Pafilisin laatima kysymys numero 76 (H-0092/09)**Aihe: Kreikkaan palanneiden poliittisten pakolaisten eläkeoikeudet**

Kuten tiedetään, Romania ja Bulgaria liittyivät Euroopan unioniin 1.1.2007 ja ovat siitä lähtien soveltaneet yhteisön asetuksia (ETY) N:o 1408/71⁽³¹⁾ ja (ETY) N:o 574/72⁽³²⁾ jäsenvaltioiden kahden yhteisön välisissä sosiaaliturvaa koskevilla suhteilla.

Romanian ja Bulgarian liittyttyä EU:iin näistä kahdesta valtiosta palanneet kreikkalaiset poliittiset pakolaiset toimittivat – vakuutuslaitosten kautta (IKA, OGA, OPAD, valtionkonttori) – kyseisten kahden valtion yhteyselimille eläkettä ja vakuutusajan todentamista koskevat hakemuksensa seuraaviin osoitteisiin: Romania: Casa Nationala de Pensii si Alte Drepturi de Asigurari Sociale, str. Latina 8, Sector 2.; Bulgaria: National Social Security Institute, 62–64, Alexander Stabilsinsky Blvd., Sofia 1303.

Vaikka edellä mainituista tapahtumista on kulunut jo kaksi vuotta, näistä kahdesta valtiosta palanneille kreikkalaisille poliittisille pakolaisille ei ole vielä myönnetty heille kuuluvaa työstä kertynyttä eläkettä.

Mikä on komission kanta siihen, että valtiot, joista kreikkalaiset poliittiset pakolaiset ovat palanneet, myöntäisivät eläkkeet viipymättä kyseisille edunsaajille?

Vastaus

(FR) Komissio on tietoinen ongelmista, jotka koskevat Romaniassa ja Bulgariassa työskennelleiden ja 1970-luvun aikana Kreikkaan palanneiden Kreikan kansalaisten eläkeoikeuksia.

Kreikan ja edellä mainittujen valtioiden kahdenvälisen sopimusten perusteella Kreikan lainsäädäntö tunnusti tietyin edellytyksin, että mainituissa valtioissa työskennelty aika voitaisiin tulkita Kreikassa työskennellyksi. Tämän oikeudellisen tulkinnan tarkoituksena oli suojella tiettyjä henkilöryhmiä, jotka olivat vaarassa menettää täysin oikeutensa sosiaaliturvaan. Tämä tuki, joka myönnettiin yksinomaan kansallisen lainsäädännön nojalla ja siinä määritellyin edellytyksin, koski etuuksia, joita maksettiin 1. tammikuuta 2007 asti.

Tästä päivästä lähtien yhteisön asetukset (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 ovat koskeneet Romaniaa ja Bulgariaa. Asetuksen 1408/71 94 artiklan 1 kohdassa säädetään kuitenkin, että asetuksen nojalla ei voi saada oikeuksia ajanjaksolle, joka edeltää asetuksen voimaantuloa kyseessä olevassa jäsenvaltiossa.

*
* *

Kathy Sinnottin laatima kysymys numero 77 (H-0094/09)**Aihe: Moottoritie M8 Rathcormac/Fermoy Bypass ja N8 Watergrasshill Bypass**

Otin komissioon yhteyttä ensimmäisen kerran elokuussa 2006 asiasta M8 ja N8 Watergrasshill Bypass. Edellisiin kirjallisiin kysymyksiini (P-3803/06, P-5555/06 ja E-0821/07) saamani vastaukset eivät olleet tyydyttäviä.

Uuden maksullisen M8-moottoritien avaaminen 2. lokakuuta 2006 johti siihen, että 2,4 km EU:n rahoittamaa tietä (N8) poistui maksuttomasta yleisestä käytöstä, koska sillä ei ole sisään- ja ulosajoliittymiä tiemaksua maksamattomia kansalaisia varten. Vaalipiirini asukkaat eivät pääse kyseiselle tieosuudelle, elleivät he maksa tiemaksua yksityiselle yritykselle. Tällainen tien käytön ja omistajuuden muuttaminen on laitonta. Muutosten vaikutukset Watergrasshillin kylään ovat olleet merkittäviä, ja kylän läpi kulkevan liikenteen määrä on kasvanut huomattavasti, mikä on vaarallista asukkaille. Tilanne jatkuu samana ja aiheuttaa vaikeuksia monille vaalipiirini asukkaille.

Voisiko komissio kertoa minulle, mitä se on parhaillaan tekemässä tilanteelle?

Vastaus

(EN) Komissio on kuullut Irlannin viranomaisia kattavasti parlamentin jäsenen esittämien Watergrasshillin liittymää koskevien kysymysten johdosta. Komission ja jäsenvaltion välinen kirjeenvaihto on toimitettu suoraan parlamentin jäsenelle hänen pyyntönsä mukaisesti.

⁽³¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽³²⁾ EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1.

Yhteisrahoitettu Watergrasshillin liittymä on paikallisviranomaisen omistuksessa. Koko Watergrasshill Bypass pysyy julkisessa omistuksessa, ja sen ylläpidosta huolehtivat paikallisviranomaiset.

Irlannin viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että alueella on suoritettu joitain parannuksia, joiden tarkoituksena on saada raskaat tavaraliikenteen ajoneuvot, jotka kartoivat maksullista tietä, välttämään Watergrasshillin kylän halki kulkevaa tietä. Näitä olivat

Watergrasshillin risteyksestä kylän keskustaan johtavan tien yksisuuntaisuus

kolmen tonnin painoraja pääkatua käyttäville ajoneuvoille

parannettu paikallinen kylän ohikulkutie, joka voisi johtaa tullittoman liikenteen vaihtoehtoiselle reitille pois Watergrasshillin kylästä.

Parlamentin jäsenen edellä mainitun kysymyksen johdosta komissio otti yhteyttä Irlannin viranomaisiin tarkistaakseen kylän halki kulkevan liikenteen tämän hetkisen tilanteen. Irlannin viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että sekä yksisuuntaisuus että kolmen tonnin painoraja kumottiin vuoden 2008 puolivälissä Corkin kreivikunnanvaltuuston äänestyksessä Watergrasshillin paikallisyhteisön pyynnöstä.

Edellä mainittujen rajoitusten kumoamisen jälkeen tehdyt viimeisimmät liikenteen laskennat kertovat seuraavaa:

yhteensä 19 859 ajoneuvoa N8-tiellä Fermoy bypass'istä etelään

yhteensä 13 202 ajoneuvoa maksullisella tiellä

yhteensä 6 214 ajoneuvoa parannetulla paikallisella kylän ohitustielle (mainittu edellä).

Kylän pääkadulla kulkee päivittäin noin 6 600 ajoneuvoa. Tähän sisältyy kylän vähittäiskaupan liikenne sekä paikallisliikenne. Irlannin viranomaiset arvioivat, että merkittävä osa tästä liikenteestä tulee aina säilymään ennallaan alueen asutuksen viimeaikaisen kehityksen huomioon ottaen.

Kylän halki kulkevista raskaista tavaraliikenteen ajoneuvoista ei ole saatavilla tarkkoja tietoja. Niiden määrä on kuitenkin todennäköisesti lisääntynyt yksisuuntaisuuden ja kolmen tonnin painorajan kumoamisen johdosta.

On syytä huomata, että kylän halki kulkevien ajoneuvojen määrä on huomattavasti vähäisempi kuin marraskuussa 2006, jolloin vastaava lukumäärä oli 10 336.

Edellä kuvattujen seikkojen valossa komissio katsoo, että Irlannin viranomaiset ovat ryhtyneet tarvittaviin toimenpiteisiin vastatakseen Watergrasshillin asukkaiden liikenneongelmiin. Komissio toivoo, että edellä annetut tiedot vastaavat parlamentin jäsenen viimeisimpään aihetta koskevaan kysymykseen.

*

* *

Konstantinos Droutsasin laatima kysymys numero 78 (H-0096/09)

Aihe: Irtisanomiset ja ammattiyhdistystoiminnan kieltäminen

Vähittäiskaupan alan työntekijät Kreikassa ovat alkaneet liikehtiä vaatiakseen oikeudenmukaisten vaatimustensa täyttämistä; nämä vaatimukset koskevat parempia työolosuhteita, palkkaa ja sosiaaliturvaa, ja lisäksi he vaativat myös JUMBO-tavaratalossa työskennelleen ja alan lakkoon osallistumisen vuoksi sieltä irtisanotun kollegansa irtisanomisen perumista. Hallitus ja työnantajat ovat yrittäneet säilyttää työntekijöitä suorittamalla joukon pidätyksiä ja nostamalla syytteitä niitä työntekijöitä vastaan, joka ovat osallistuneet monissa Kreikan kaupungeissa järjestettyyn liikehdintään. Varsinkin mainittu JUMBO-niminen yritys on pyytänyt, että kaikki ammattiyhdistysliikehdintä lopetetaan, että työntekijät maksavat takuumaksuja, että heille langetetaan rahasakkoja ja rikosoikeudellisissa seuraamuksia ja erityisesti niiden työntekijöiden liikehdinnän kieltämistä, jotka vaativat oikeutta työhön ja irtisanottujen ottamista takaisin työhön sekä demokraattisten ja ammattiyhdistystoimintaa koskevien oikeuksien vahvistamista.

Tuomitseeko komissio nämä toimet, joilla rikotaan työntekijöiden oikeutta lakkoon sekä heidän demokraattisia ja ammattiyhdistystoimintaa koskevia vapauksiaan?

Vastaus

(EN) Komissio katsoo, että yhdistymisvapautta tulee pitää yhteisön lainsäädännön yleisenä periaatteena. Sitä on näin ollen kunnioitettava kaikissa yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvissa tilanteissa. Komissio kehottaa parlamentin jäsentä tutustumaan tässä yhteydessä Euroopan yhteisön tuomioistuimen asiassa Bosman antamaan päätökseen sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 12 artiklaan, jonka nojalla jokaisella on oikeus yhdistymisvapautteen erityisesti ammattiyhdistystoiminnassa⁽³³⁾.

EY:n lainsäädäntö ei kuitenkaan sisällä erityisiä yhdistymisoikeutta koskevia säännöksiä. EY:n perustamissopimuksen 137 artiklan 5 kohdassa säädetään, että artikla ei koske yhdistymisoikeutta. EY:n lainsäädännössä ei ole myöskään säännöksiä, jotka kieltävät ammattiyhdistyksen jäsenyyteen tai lakkoon osallistumiseen perustuvan syrjinnän⁽³⁴⁾.

Komissio haluaa lisäksi korostaa, että perustamissopimus ei anna sille valtuuksia ryhtyä toimenpiteisiin yhdistymisoikeutta ja/tai lakko-oikeutta rikkovaa yksityisyrittäystä vastaan. Tällaisessa tapauksessa on kansallisten viranomaisten ja erityisesti tuomioistuinten tehtävä varmistaa, että oikeuksia kunnioitetaan niiden alueella kaikkien olennaisten tosiseikkojen perusteella noudattaen asiaankuuluvaa kansallista ja kansainvälistä lainsäädäntöä.

*
* *

Ivo Beletin laatima kysymys numero 79 (H-0097/09)**Aihe: Polttoainelisien kohoaminen konferenssien lakkauttamisen jälkeen**

Sen jälkeen, kun konferenssit lakkautettiin lokakuun puolivälissä, on varustamoiden itse määritettävä polttoaineiden hintavaihteluihin liittyvien riskien korvaamiseksi vahvistettujen polttoainelisien (bunker adjustment factor, BAF) suuruus.

Antwerpenista Aricaan kuljetettavan merirahdin polttoainelisien osalta on merkillepantavaa, että varustamot soveltavat samoja maksuja kuin heinäkuussa 2008, huolimatta öljyn hintatason viimeaikaisesta laskusuunnasta.

Onko Euroopan komissio tietoinen tästä asianlaidasta?

Mihin toimiin voitaisiin ryhtyä, jotta varustamot saadaan asettamaan kohtuullisia maksuja?

Vastaus

(EN) Kuten parlamentin jäsen tietää, linjakonferensseja koskevan ryhmäpoikkeuksen lakkauttamisesta 18. lokakuuta 2008 lähtien linjaliikennettä harjoittavien varustamoiden on pitänyt itse arvioida ovatko niiden liiketoimintakäytännöt kilpailusääntöjen mukaisia. Auttaakseen merialan toimijoita ymmärtämään tämän muutoksen merkityksen komissio hyväksyi 1. heinäkuuta 2008 suuntaviivat EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan soveltamisesta merikuljetuspalveluihin. Suuntaviivojen ja 81 artiklaa koskevan tämänhetkisen tapausoikeuden perusteella näyttää siltä, että yksinomaan se, että Antwerpenin ja Afrikan välisen kaupan polttoaineliset ovat yhä samalla tasolla kuin heinäkuussa 2008, ei välttämättä osoita, että varustamot harjoittaisivat kilpailun vastaisia käytäntöjä. Sille, että polttoaineliset eivät laske yhtä nopeasti kuin öljyn hinnat (tai perusmaksut), voi olla perusteltuja syitä, kuten bunkkerien suojaaminen ja/tai markkinoiden avoimuus laivaliikenne- ja öljyalalla. Komissio on kuitenkin seurannut tarkasti linjaliikennealan kehittymistä linjakonferenssien viime lokakuussa tapahtuneesta lakkauttamisesta lähtien ja aikoo tehdä niin jatkossakin. Komissio kiinnittää erityisesti huomiota kilpailusääntöjen täytäntöönpanoon estääkseen yritykset kompensoida perusmaksujen laskua korottamalla polttoainelisiä ja muita lisä- ja liitännäismaksuja kilpailun vastaisten käytäntöjen avulla.

*
* *

⁽³³⁾ Perusoikeuskirja ei ole kuitenkaan vielä oikeudellisesti sitova.

⁽³⁴⁾ Katso komission vastaukset kirjallisiin kysymyksiin H-0271/07 ja E-2091/08.

Proinsias De Rossan laatima kysymys numero 80 (H-0099/09)

Aihe: Lääkäriharjoittelijoiden työajat

Irlannin terveysministeriö on hiljattain julkaissut raportin, jonka mukaan osa Irlannin 4 500 lääkäriharjoittelijasta tekee yhä työvuoroja, jotka kestävät 36 tuntia tai pidempään, neljä ja puoli vuotta työaikadirektiivin (direktiivi 93/104/EY⁽³⁵⁾) sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2000/34/EY⁽³⁶⁾ voimaantulon jälkeen. Raportissa todetaan lisäksi, että yksikään Irlannin sairaaloista ei noudata täysin EY:n työaikalainsäädäntöä. Mikä on komission vastaus tähän raporttiin?

Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä varmistaakseen, että Irlanti noudattaa täysin EY:n työaikalainsäädännön mukaisia velvoitteitaan?

Vastaus

(EN) Komissio on tietoinen Irlannin viranomaisten joulukuussa julkaisemasta raportista, joka koskee lääkäriharjoittelijoiden työaikalilannetta Irlannissa.

Työaikadirektiivin mukaan⁽³⁷⁾ keskimääräisen viikoittaisen työajan pitäisi olla korkeintaan 48 tuntia. Direktiivissä säädetään erityisistä siirtymäkauden järjestelyistä rajoituksen soveltamiseksi myös lääkäriharjoittelijoihin, jotka olivat direktiivin ulkopuolella vuoteen 2004 asti. Lääkäriharjoittelijoiden työajan ei pitäisi siirtymäkauden aikaan ylittää keskimäärin 56:tta tuntia viikossa elokuuhun 2007 mennessä, eikä keskimäärin 48:aa tuntia 31. heinäkuuta 2009 mennessä. Direktiivin muita säännöksiä on sovellettu lääkäriharjoittelijoihin täysimääräisesti vuodesta 2004 lähtien. Näihin säännöksiin sisältyy vaatimus päivittäisestä vähimmäislepoajasta (vähintään 11 tuntia yhtäjaksoista lepoaikaa jokaista 24 tunnin jaksoa kohden) ja, soveltuviissa tapauksissa, yötyötä koskevista erityisrajoituksista.

Nämä säännökset huomioon ottaen komissio pitää parlamentin jäsenen mainitsemää raporttia huolestuttavana ja aikoo ottaa yhteyttä kansallisiin viranomaisiin.

*
* *

Jim Allisterin laatima kysymys numero 81 (H-0104/09)

Aihe: Jean Calvin

Jean Calvinilla oli suunnaton vaikutus Euroopan uskolliseen, poliittiseen ja sosiaaliseen historiaan sekä Euroopan kehitykseen ja valistukseen. Miten komissio aikoo juhlistaa hänen syntymänsä 500-vuotispäivää heinäkuussa 2009?

Vastaus

(EN) John Calvinin elämäntyö on muiden merkittävien poliittisten ja uskonnollisten ajattelijoiden työn tavoin vaikuttanut eurooppalaisten arvojen muotoutumiseen erityisesti tietyillä alueilla ja tietyissä jäsenvaltioissa. Komissiolla ei kuitenkaan ole tällä hetkellä suunnitelmia Calvinin syntymän 500-vuotispäivän juhlistamiseksi.

*
* *

Manolis Mavrommatisin laatima kysymys numero 82 (H-0105/09)

Aihe: Joukkotiedotusvälineiden taloudellinen tukeminen

Komission vastauksessa kysymykseen P-0189/09, joka koskee joukkotiedotusvälineiden taloudellista tukemista maailmanlaajuisen taloudellisen kriisin aikana, kerrotaan, että monet EU:n jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet myöntävänsä lehdistölle valtiontukia, jotka komissio on jo hyväksynyt siinä määrin kuin ne olivat yhdenmukaisia yhteisön oikeuden kanssa.

⁽³⁵⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

⁽³⁶⁾ EYVL L 195, 1.8.2000, s. 45.

⁽³⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista, EUVL L 299, 18.11.2003, s. 9.

Voiko komissio ilmoittaa minulle tarkalleen, mitkä jäsenvaltiot ovat jo toimittaneet kyseiset tukia koskevat hakemukset, mitkä hakemuksista on jo hyväksytty, kuinka suuresta rahasummasta on kyse ja mille joukkotiedotusvälineille tuet on tarkoitettu? Mitä edellytyksiä kyseisten valtiontukien on täytettävä, jotta ne olisivat yhdenmukaisia yhteisön oikeuden kanssa?

Vastaus

(EN) Komissio tunnustaa tiedotusvälineiden oikeuden täyteen toimitukselliseen vapauteen ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden merkityksen jäsenvaltioissa käytävän kulttuurillisen, demokraattisen ja julkisen keskustelun kannalta sekä sanomalehtien tärkeyden tässä yhteydessä. Sanomalehden toimittaminen on kuitenkin myös kaupallista toimintaa ja komissiolla on velvollisuus estää julkisista tuista aiheutuva kilpailun ja kaupan liiallinen vääristyminen.

Komissiolle on ilmoitettu useista lehdistön tukemiseen tarkoitetuista valtiontukijärjestelmistä. Suomi ilmoitti esimerkiksi tuista (0,5 miljoonaa euroa vuonna 2008), joita oli myönnetty tietyille ruotsinkielisille ja vähemmistökielten sanomalehdille⁽³⁸⁾, Tanska ilmoitti järjestelmästä, jolla tuettiin tiettyjen sanomalehtien ja aikakauslehtien jakelua⁽³⁹⁾ (noin 4,6 miljoonaa euroa vuodessa), ja Belgia ilmoitti flaaminkielistä painettua lehdistöä tukevasta järjestelmästä⁽⁴⁰⁾ (1,4 miljoonaa euroa vuodessa).

Arvioituaan nämä järjestelmät yhteisön lainsäädännön kannalta komissio päätti, että tällaiset tuet voidaan julistaa yhteensopiviksi yhtenäismarkkinoiden kanssa. Komissio tarkasteli erityisesti, pyrittiinkö tukea myöntämällä yhteistä etua koskevaan tavoitteeseen, kuten tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistämiseen ja näkemysten moninaisuuteen, tarpeellisella ja oikeasuhtaisella tavalla. Komissio huomioi arvioinnissa muun muassa järjestelmän keston, etuudensaajien lukumäärän ja toiminnan, tuen määrän sekä tuen intensiteetin.

Ruotsi ilmoitti tarkistuksista ruotsalaisen lehdistön tukijärjestelmään syyskuussa 2008. Komissio päätti marraskuussa 2008 noudattaa menettelyä, jota sovelletaan jo ennen jäsenvaltion Euroopan unioniin liittymistä olemassaollessiin tukijärjestelmiin. Asiaa käsitellään parhaillaan.

Toistaiseksi mikään jäsenvaltio ei ole ilmoittanut lehdistölle myönnetyn kriisin vastaista tukea. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin käyttää tukijärjestelmiä, jotka on hyväksytty valtiontukitoimenpiteille rahoituksen saatavuuden turvaamiseksi tämänhetkisessä finanssi- ja talouskriisissä laadittujen tilapäisten yhteisön puitteiden⁽⁴¹⁾ nojalla, lehdistön tukemiseen samalla tavoin kuin muidenkin alojen tukemiseen.

*
* *

Carmen Fraga Estévezin laatima kysymys numero 83 (H-0107/09)

Aihe: Luonnonkatastrofit tammikuussa 2009

Espanjassa ja Ranskassa tammikuussa riehuneet myrskyt saivat aikaan varsin raskaita vahinkoja, sekä materiaalisia vahinkoja että ihmishenkien menetyksiä. Galician autonomisella alueella pahimmat tuhot kärsi metsätalousala. Komissio on vahvistanut, että se on ollut yhteydessä Ranskan hallitukseen myrskyjen alkamisesta lähtien määrittääkseen, voidaanko Ranskan kärsimiä tuhoja korvata yhteisön varoista.

Onko Espanjan hallitus hakenut yhteisön tukea solidaarisuusrahaston kautta? Onko se ottanut yhteyttä komissioon tiedustellakseen, mitä tukea solidaarisuusrahaston tai maaseudun kehittämisohjelmien puitteissa on saatavilla?

⁽³⁸⁾ Komission päätös asiassa N 537/2007, Sanomalehdistön tuki, 20.5.2008, katso

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2007/n537-07-fi.pdf

⁽³⁹⁾ Komission päätös asiassa N 631/2003, Distribution af visse periodiske blade og tidsskrifter, 16.6.2004, katso http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2003/n631-03.pdf

⁽⁴⁰⁾ Komission päätös asiassa N 74/2004, Aide à la presse écrite flamande, 14.12.2004, katso

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2004/n074-04-fr.pdf

⁽⁴¹⁾ EUVL C 16, 22.1.2009, s 1. Muutettu 25. helmikuuta 2009 (muutosta ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

Vastaus

(EN) Euroopan unionin solidaarisuusrahaston osalta komission asiasta vastaaville yksiköille ei ole esitetty 24. tammikuuta 2009 riehunutta myrskyä koskevaa hakemusta. Neuvoston 11. marraskuuta 2002 annetun asetuksen (EY) N:o 2012/2002 nojalla jäsenvaltion kansallisten viranomaisten on kuitenkin jätettävä hakemuksensa komissiolle 10 viikon kuluessa ensimmäisistä vahingoista; tässä tapauksessa viimeistään 4. huhtikuuta 2009.

Euroopan unionin solidaarisuusrahasto voi myöntää taloudellista tukea jäsenvaltioille ja liittymisneuvotteluita käyville valtioille merkittävä luonnonkatastrofien tapauksessa, jos katastrofista suoraan aiheutuvien vahinkojen kokonaiskustannukset ovat yli 3 miljardia (vuoden 2002 hinnoissa) tai 0,6 prosenttia maan bruttokansantuotteesta sen mukaan, kumpi on alhaisempi. Espanjaan vuonna 2009 sovellettavat suorien vahinkojen vähimmäiskustannukset ovat 3,398 miljardia. Tiedot ehdot täyttävissä poikkeustapauksissa rahastosta voidaan myöntää varoja myös tämän rajan alle jäävien vahinkojen korvaamiseen.

On syytä muistaa, että solidaarisuusrahastosta myönnettävä taloudellinen tuki on tarkoitettu vain tiettyihin (asetuksessa määriteltyihin) julkisten viranomaisten suorittamiin hätäoperaatioihin, kuten elintärkeiden infrastruktuurien toimintakunnon palauttamiseen, jälkien siivoamiseen, väliaikaisen majoituksen järjestämiseen ja pelastuspalveluiden rahoittamiseen. Rahastosta ei voida myöntää varoja yksityisten menetysten korvaamiseen.

Maaseudun kehittämissäädösten osalta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽⁴²⁾ 48 artiklassa säädetään toimenpiteistä, jonka tavoitteena on palauttaa metsätalouden tuottokyky luonnonkatastrofien vahingoittamissa metsissä. Galician maaseudun kehittämisohjelma kaudelle 2007–2013 mahdollistaa tämän. Kokonaisrahoituksen määrä on 147 799 420 euroa, josta 81 022 302 euroa on maaseuturahaston yhteisrahoitusta. Espanjan maaseudun kehittämisestä vastaaviin komission yksiköihin ei ole toistaiseksi otettu asiasta yhteyttä, sillä edellä mainittua toimenpidettä sovelletaan välittömästi.

*
* *

David Martinin laatima kysymys numero 84 (H-0110/09)

Aihe: Kauttakuljetusten aikana takavarikoidut geneeriset lääkkeet Alankomaissa

Alankomaissa on takavarikoitu geneerisiä lääkkeitä kauttakulun aikana. Voiko komissio selvittää, miksi lääkkeet takavarikoitiin, kun otetaan huomioon, että teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (TRIPS-sopimus) 51 artiklan alaviitteessä ei määritetä vaatimusta tarkastaa tavarat kauttakulun aikana mahdollisten patentinloukkausten varalta?

Katsooko komissio, että tämä takavarikointi on vastoin TRIPS-sopimuksen 41 artiklaa, jossa todetaan, että teollis- ja tekijänoikeuksien valvonta ei saa haitata kauppaa?

Onko komissio sisällyttänyt tai aikooko se sisällyttää vastaavia teollis- ja tekijänoikeuksia koskevia määräyksiä uuden sukupolven vapaakauppasopimuksiin tai muihin kahdenvälisiin kauppasopimuksiin?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistukseksi, että vastaavat takavarikoinnit eivät tulevaisuudessa haittaa geneeristen lääkkeiden toimituksia kehitykselle?

Vastaus

(EN) EU:n lainsäädännössä (neuvoston asetus (EY) N:o 1383/2003⁽⁴³⁾) annetaan tulliviranomaisille valtuudet pitää tavaroita, joiden epäillään loukkaavan tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia, mukaan luettuna patentit, myös kauttakulun aikana. TRIPS-sopimuksen 51 artiklassa on huomioitu molemmat tilanteet, mutta siinä asetetaan ainoastaan vähimmäisvaatimus, jonka mukaan WTO:n jäsenvaltioiden on valvottava sellaisten tavaroiden tuontia, joiden epäillään loukkaavan tavaramerkkejä ja tekijänoikeuksia. Sopimus ei estä jäsenvaltioita ulottamasta valvontaa myös valtion kautta kulkeviin tavaroihin. EU:n lainsäätäjät valitsi TRIPS-sopimuksen mahdollistaman laajemman soveltamisalan. Asetus (EY) N:o 1383/2003 on näin ollen

(42) Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s.1).

(43) EUVL L 196, 2.8.2003

täysin yhdenmukainen WTO:n ja TRIPS-sopimuksen vaatimusten kanssa tulliviranomaisten toimenpiteiden soveltamisalan ja kattavuuden osalta.

Tullilainsäädännön mukaan ei ole tulliviranomaisten päätettävissä, loukkaavatko tavarat teollis- ja tekijänoikeuksia. Jos oikeuksien loukkaamista epäillään, normaali menettely on pidättää tavarat lyhyeksi, lainsäädännön nojalla rajoitetuksi ajaksi ja ottaa yhteyttä oikeuksien omistajaan. Sen jälkeen on oikeuksien omistajan päätettävissä, haluaako hän viedä asian tuomioistuimeen, kansallisten säännösten nojalla. TRIPS-sopimuksen 55 artiklassa asetetaan tavaroiden pidättämisen enimmäiskestoksi 10 työpäivää, jota voidaan pidentää vielä 10 työpäivällä.

Käsiteltävänä olevassa tapauksessa yritys, joka omistaa kyseessä olevan lääkkeen patenttioikeudet Alankomaissa, oli pyytänyt Alankomaiden tulliviranomaisia pidättämään kyseiset lääkkeet väliaikaisesti kauttakulun aikana. Tavarat vapautettiin sen jälkeen, kun oikeuksien omistaja ja tavaroiden omistaja olivat sopineet, että asiaa ei viedä tuomioistuimeen. Tulliviranomaisten toimenpiteet päättyivät virallisesti niiden vapauttaessa tavarat. On tärkeää huomata, että päätös lähettää kuljetus takaisin Intiaan johtui omistavien osapuolten sopimuksesta, eikä tulliasetuksesta, jossa tavaroiden omistajalle annetaan täysi vapaus päättää tavaroiden sijoittamisesta haluamallaan tavalla niiden vapauttamisen jälkeen.

Komissio katsoo, että edellä kuvatut menettelyt ovat TRIPS-sopimuksen 41 artiklan ja 51–60 artiklan mukaisia, eivätkä ne muodosta kaupan estettä. Tavaroiden väliaikaisen pidättämisen kesto on tiukasti rajattu. Lisäksi, jos tavarat on pidätetty perusteettoman valituksen perusteella, tavaroiden omistaja voi vaati korvausta. Myös WTO:n muut jäsenet soveltavat samankaltaisia tullimenettelyitä ja -käytäntöjä havaitessaan kauttakulussa epäilyttäviä tavaroita.

Neuvoston asetus (EY) N:o 1383/2003 on ollut voimassa yli kuuden vuoden ajan ja se on osoittautunut tehokkaaksi välineeksi, jolla voidaan suojella valmistajien ja oikeuksien omistajien oikeutettujen etuja sekä terveyttä, turvallisuutta ja kuluttajien odotuksia väärennettyjä tuotteita vastaan, lääketuotteet mukaan luettuna. Belgian tulliviranomaiset esimerkiksi pysäyttivät hiljattain kuljetuksen, joka sisälsi 600 000 Togoan matkalla ollutta väärennettyä malariapilleriä. Sen ansiosta, että EU:n tulliasetus sallii tavaroiden tarkistamisen kauttakulun aikana, Belgian tulliviranomaisten toimet saattoivat pelastaa potentiaaliset kuluttajat väärennettyjen tuotteiden mahdollisilta haittavaikutuksilta. Komissio ei luonnollisestikaan kyseenalaista lääkkeiden saannin edistämistä kaikille. Se katsoo kuitenkin, että on kaikkien sidosryhmien velvollisuus suojella haavoittuvaisia ryhmiä mahdollisesti ihmishenkiä uhkaavilta käytännöiltä.

Komissio ehdottaa, että kahdenvälisen sopimusten teollis- ja tekijänoikeuksia koskevia osia selkeytetään ja täydennetään niissä kohdin, joissa TRIPS-sopimus on epäselvä tai kehittymätön, ja niissä kohdin, joissa teollis- ja tekijänoikeuksien kehittyminen muualla on mennyt sopimuksen edelle. EU:ssa käytössä oleva tulliviranomaisten menettely on osoittautunut tehokkaaksi ja tasapainoiseksi ja se sisältää riittävästi takuita, jotta pahantahtoiset valitusten tekijät eivät voi käyttää menettelyä hyväkseen. Komissio harkitsee sen vuoksi sisällyttävänsä samankaltaisia säännöksiä myös uuden sukupolven kahdenvälisiin kauppasopimuksiin. On kuitenkin syytä huomata, että sopimuksiin pitäisi myös sisältyä säännöksiä, joissa korostetaan ja vahvistetaan TRIPS-sopimusta ja kansanterveyttä käsittelevän Dohan julistuksen kirjainta ja henkeä. Esimerkiksi Cariforum-valtioiden ja EU:n välisen talouskumppanuussopimuksen 139 artiklan 2 kohdassa ja 147 artiklan 2 kohdassa tehdään selväksi, että mitään sopimuksessa ei saa tulkita tavalla, joka heikentää Cariforum-valtioiden kykyä edistää lääkkeiden saantia (katso komission vastaus kirjalliseen kysymykseen E-0057/09⁽⁴⁴⁾).

Komissio ymmärtää hyvin parlamentin jäsenen ja monien muiden esiin tuoman huolen geneeristen lääkkeiden kehitysmäihin suuntautuvan kaupan sujuvuuden edistämisestä ja tukee tätä tavoitetta täysin. Komissio aikoo siitä syystä valvoa tilannetta ja tarkkailla sellaista EU:n lainsäädännön mahdollista (vääriä) soveltamista, joka voi johtaa geneeristen lääkkeiden oikeutetun kaupan tarpeettomaan vaikeutumiseen tai sellaisten oikeudellisten esteiden syntymiseen, jotka estävät lääkkeiden viennin kehitysmäihin. Komissio ei ole kuitenkaan vakuuttunut, että parlamentin jäsenen tarkoittama tapaus edellyttäisi arvioinnin tekemistä useita vuosia käytössä olleesta oikeudellisesta mekanismista, joka ei ole aiheuttanut ongelmia, vaan on päinvastoin täyttänyt tehtävänsä väärennösten maailmanlaajusten kuljetusten vähentämisessä.

*

* *

(44) www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home

Sajjad Karimin laatima kysymys numero 85 (H-0112/09)**Aihe: Elektronista tunnistamista koskevan direktiivin kielteiset vaikutukset**

EY:n neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004⁽⁴⁵⁾ koskee lampaiden elektronista tunnistamista ja yksittäisten lampaiden ja vuohien rekisteröintiä 31. joulukuuta 2009 lähtien. Lampaankasvattajat pitävät kuitenkin liian hankalana vaatimusta, joka koskee myös ilman elektronista tunnusta olevien lampaiden ja vuohien eläinkohtaista ja yksityiskohtaista rekisteröintiä.

Voiko komissio määritellä, miten elektroninen tunnistaminen ja yksittäisten eläinten liikkumisen seuranta edistävät eläintautien valvontaa niiden tietojen lisäksi, jotka ovat käytettävissä jäsenvaltioiden nykyisten järjestelmien perusteella, joista voidaan mainita Iso-Britannian eräkohtaisen tunnistamisen ja rekisteröinnin järjestelmä.

Onko komissio tietoinen siitä, että mainitun direktiivin täytäntöönpano aiheuttaa lisäkustannuksia, jotka rekisteröintivaatimusten lisäksi pakottavat monet tuottajat luopumaan lampaiden kasvattamisesta?

Tunnustaako komissio käytännön ongelmat, jotka liittyvät elektronisen tunnistamisen laitteiden käyttämisestä lammastiloilla, sekä Ison-Britannian lammaskannan jokaisen yksilön tunnistamiseen ja rekisteröintiin?

Miten komissio aikoo varmistaa, että elektronista tunnistamista koskevan direktiivin tavoitteet saavutetaan kustannustehokkaimmalla tavalla?

Vastaus

(EN) Nykyiset yksittäisten lampaiden ja vuohien tunnistamista ja jäljitettävyyttä koskevat säännöt perustuvat komission ehdotukseen ja ne on hyväksytty neuvoston asetuksessa (EY) N:o 21/2004. Hyväksymistä edelsi Yhdistyneessä kuningaskunnassa vuonna 2001 riehunut suu- ja sorkkatauti sekä Euroopan parlamentin mietintö, tilintarkastustuomioistuimen kertomus ja Yhdistyneen kuningaskunnan alahuoneelle toimitettu niin kutsuttu Andersonin raportti, jotka osoittivat, että olemassa oleva eriin perustuva jäljitysjärjestelmä oli epäluotettava.

Elektroninen tunnistaminen on kustannustehokkain tapa saavuttaa yksilöiden jäljitettävyys ja se on nyt valmis käytettäväksi jopa kaikkein vaikeimmissa käytännön maatalousolosuhteissa.

Järjestelmän kustannukset ovat vähentyneet huomattavasti. Kustannusten arvioinnissa on kuitenkin syytä huomioida huomattavat taloudelliset menetykset, joita suu- ja sorkkataudin kaltaiset taudit aiheuttavat, sekä hyödyt, joita järjestelmä tuo maatalojen päivittäiseen hoitoon. Vuonna 2001 ilmennyt suu- ja sorkkatautiepidermia levisi hälyttävällä tavalla siirrettäessä lampaita kontrolloimattomasti Yhdistyneen kuningaskunnan sisällä ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta muihin jäsenvaltioihin. Epidemia aiheutti huomattavia sosiaalisia ja taloudellisia vahinkoja sekä Yhdistyneen kuningaskunnan että muiden jäsenvaltioiden maataloudelle. Tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen N:o 8/2004 mukaan komission suu- ja sorkkataudin (2005/ C 54/01) hillitsemiseen suuntaamien toimien vaikutus yhteisön talousarvioon oli 466 miljoonaa euroa. Yhdistyneen kuningaskunnan alahuoneelle laaditun niin kutsutun Andersonin raportin⁽⁴⁶⁾ mukaan epidemian Yhdistyneelle kuningaskunnalle aiheuttamat kustannukset kohosivat 2 797 miljoonaan puntaan. Näihin lukuihin ei sisälly talouden eri aloille, kuten maataloudelle, elintarviketeollisuudelle ja matkailulle, aiheutuneita huomattavia välittömiä ja epäsuoria kustannuksia, joista on vaikea laatia tarkkoja lukuja.

Komissio on tietoinen asiaa koskevien yhteisön sääntöjen vaikutuksesta maatalouden tuottajiin. Sen vuoksi se suhtautuu elektroniseen tunnistamiseen maltillisesti, kuten parlamentille on jo useissa yhteyksissä kerrottu, ja tekee kaikkensa, jotta järjestelmän käyttöönotto tapahtuisi mahdollisimman helposti.

Komissio julkaisee pian taloudellisen tutkimuksen, jonka tavoitteena on antaa ohjeistusta siitä, miten uusi jäljitysjärjestelmä voidaan panna täytäntöön mahdollisimman tehokkaasti. Komissio on myös avoin jäsenvaltioille varojen myöntämiseksi lammastiloille jäljitysjärjestelmän käyttöönottoa varten yhteisön valtionapua koskevien sääntöjen puitteissa. Lisäksi yhteisön talousarvioon sisältyy määrärahoja, joita jäsenvaltiot voivat myöntää maaseudun kehittämispolitiikan puitteissa.

⁽⁴⁵⁾ EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.

⁽⁴⁶⁾ "Foot and Mouth Disease 2001: Lessons to be learned inquire report", 22. heinäkuuta 2002.

*
* *

Anne E. Jensenin laatima kysymys numero 86 (H-0116/09)**Subject: Keski- ja Itä-Euroopan rahoituskriisin seuraukset**

Rahoituskriisi on iskenyt voimalla Keski- ja Itä-Euroopan maihin. Esimerkiksi Sveitsin frangeissa, dollareissa tai jeneissä otetut valuuttalainat ovat oman maan valuutan arvon laskemisen seurauksena muodostuneet raskaiksi taakoiksi sekä yrityksille että kotitalouksille. Jotkut kotitaloudet eivät enää pysty maksamaan esimerkiksi sähkö- ja kaasulaskujaan. Baltian maissa talouskasvu on kääntynyt kymmenen prosentin romahdukseksi, ja Maailmanpankin arvion mukaan Keski- ja Itä-Euroopan maiden rahoitustuen tarve on 236–266 miljardia Tanskan kruunua. Edellä mainitun lisäksi jäsenvaltioiden välisessä yhteistyössä on alkanut esiintyä säröjä.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen Keski- ja Itä-Euroopan maissa asuvien EU:n kansalaisten asianmukaiset elinehdot?

Onko komissio samaa mieltä Maailmanpankin pääjohtajan kanssa rahoitustuen tarpeen suuruusluokasta?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen yhteisen eurooppalaisen ratkaisun rahoituskriisin haasteisiin, varmistaakseen eurooppalaisen valmiuden torjua valuuttakriisejä ja valmiuden torjua pankkijärjestelmään kohdistuva dominovaikutus, mikä on lähtöisin Keski- ja Itä-Euroopan maiden ongelmista?

Vastaus

(EN) Komissio vastasi rahoitus- ja talouskriisiin marraskuussa 2008 esittelemällä Euroopan talouden elvytysuunnitelman, jolle neuvosto antoi hyväksyntänsä joulukuussa 2008. Suunnitelman peruseriaatteen ovat solidaarisuus ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus. Elvytysuunnitelmaan sisältyneessä työllisyyttä tukevassa eurooppalaisessa aloitteessa ehdotetaan sekä EU:n rahoitusvarojen käyttöönottoa että useiden sellaisten poliittisten painopisteiden määrittelyä jäsenvaltioille, joiden avulla voidaan lieventää talouden taantumaa inhimillisiä kustannuksia ja vaikutuksia kaikkein haavoittuvaisimpiin ryhmiin.

Käytännössä tämä tarkoittaa, että saatavilla olevia EU:n rahoitusvälineitä on vahvistettu. Euroopan globalisaattorahaston tarkistaminen mahdollistaa rahaston nopean aktivoimisen sellaisten työntekijöiden ja heidän yhteisöidensä tukemiseksi, jotka ovat joutuneet merkittävien työpaikkojen leikkausten kohteeksi. Komissio on myös toimittanut parlamentin ja neuvoston hyväksyttäväksi ehdotuksen, jolla on tarkoitus mukauttaa Euroopan sosiaalirahaston ohjelmointia kriisin tarpeisiin yksinkertaistamalla rahaston toimintaa, minkä ansiosta ennakkomaksuja voidaan korottaa välittömästi 1,8 miljardilla eurolla.

Useimmat välineistä, joiden avulla kriisin vaikutuksia työllisyyteen ja yhteiskuntaan voidaan lieventää, ovat jäsenvaltioiden käsissä. Tämän vuoksi komissio kannattaa työmarkkinoiden elvyttämisen koordinoitua, jotta yhdessä jäsenvaltioissa tehdyt toimet eivät aiheuta kielteisiä vaikutuksia muihin valtioihin. Komissio on laatinut jäsenvaltioille tätä varten useita poliittisia suuntaviivoja. Niiden tavoitteena on 1) tukea työllisyyttä lyhyellä aikavälillä, erityisesti ylläpitämällä väliaikaisia, joustavia työaikajärjestelyitä ja 2) helpottaa liikkuvuutta työmarkkinoilla vahvistamalla aktivoitumista ja tarjoamalla riittävää tulotukea niille, jotka ovat kärsineet taantumasta eniten, sekä sijoittamalla koulutukseen ja työllistettävyyteen työmarkkinoille palaamisen nopeuttamiseksi ja pitkäaikaisen työttömyyden hillitsemiseksi. Suuntaviivat on esitelty komission 4. maaliskuuta 2009 kevään Eurooppa-neuvostolle antamassa tiedonannossa.

Komissio ja jäsenvaltiot ovat päättäneet järjestää ylimääräisen työllisyyttä koskevan huippukokouksen toukokuussa sopiakseen konkreettisista lisätoimenpiteistä kriisin sosiaalisten ja työllisyysvaikutusten lieventämiseksi ja elpymisen nopeuttamiseksi.

2. Arviot pankkien menetyksistä, käteisvarojen ja pääomittamisen tarpeesta sekä lyhyen aikavälin ulkoisen velan uudelleen rahoittamisen tarpeesta ovat erittäin epävarmoja, ja niihin on suhtauduttava varauksella. Tässä vaiheessa on vältettävä aiheutonta pelottelua, joka perustuu vain toisinaan kiertäviin, alustaviin ja suuntaa antaviin arvioihin tukitarpeista. Komissio tekee läheistä yhteistyötä kansainvälisten kumppaneidensa kanssa arvioidakseen valtioiden todellisia tarpeita EU:n välineiden välityksellä myönnettävällä tuella (esimerkiksi kalibroimalla Latvialle ja Unkarille suunnatut maksutaselainat).

3. Valtion- ja hallitusten päämiesten sunnuntaina 1. maaliskuuta järjestetyssä epävirallisessa kokouksessa EU:n johtajat antoivat viestin solidaarisuudesta ja yhteisvastuusta. He myös korostivat, että jokaisella jäsenvaltiolla on poliittiset, institutionaaliset ja taloudelliset erityispiirteensä, minkä vuoksi kunkin valtion

tilanne on arvioitava tapauskohtaisesti ja joidenkin tiedotusvälineiden ja kansainvälisten instituutioiden levittämä käsitys, jonka mukaan EU ei tee paljoakaan Itä-Euroopan auttamiseksi, on virheellinen.

EU:n näkökulmasta Keski- ja Itä-Euroopan makrotaloudellisen vakauden tukemiseen käytettävissä olevat poliittiset toimenpiteet riippuvat siitä, onko kyseinen maa EU:n jäsenvaltio ja, muiden kuin jäsenvaltioiden kohdalla, siitä, onko maa jäsenyyden ehdokasmaa tai mahdollinen ehdokasmaa tai kuuluuko se EU:n laajempaan naapurialueeseen.

EU on jo ottanut käyttöön lukuisia välineitä hillitäkseen kriisin riskejä kaikkialla alueella. EU:n sisällä on otettu käyttöön kattava valikoima toimenpiteitä ja huomattavia rahoitusresursseja rahoitusalan vaikeuksien voittamiseksi ja reaali talouden tukemiseksi. Näihin kuuluvat seuraavat toimenpiteet:

keskuspankkien tarjoamat runsaat käteisvarat ja kattavat toimenpiteet pankkialan tukemiseksi EU:n kansallisille pelastuspaketeille laatimat puitteet varmistavat, että sekä kotimaa että kohdamaa voivat hyötyä paketeista

rahoitustuki valtioille, joilla on maksutaseongelmia (Latvia, Unkari)

kansalliset ja EU:n toimenpiteet kasvun tukemiseksi Euroopan talouden elvytys suunnitelman puitteissa

Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin lisäsitoumukset

rakennerahastojen aikaistaminen, minkä pitäisi johtaa uusille jäsenvaltioille vuonna 2009 maksettavien ennakkomaksujen selvään kasvuun.

Muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden kohdalla makrotaloudellisten haasteiden hallitsemiseen käytettäviä välineitä on vähemmän, mutta toimiin on silti ryhdytty sekä makrotalouden että reaali talouden tukemiseksi. Komissio tarkkailee näiden välineiden tehokkuutta jatkuvasti ja on lisännyt myös makrotaloutta ja makrotaloudellisia riskejä koskevaa valvontaansa. Kansainvälisillä rahoituslaitoksilla, – Kansainvälisellä valuuttarahastolla, Maailmanpankilla, Euroopan investointipankilla ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankilla – on tällä alueella merkittävä tehtävä. Komissio on tiiviissä yhteydessä Kansainväliseen valuuttarahastoon ja muihin kansainvälisiin rahoituslaitoksiin. EU tukee valuuttarahaston resurssien merkittävää lisäämistä voidakseen muun muassa parantaa mahdollisuuksiaan tukea Itä-Euroopan valtioita.

*

* *

Georgios Toussasin laatima kysymys numero 87 (H-0119/09)

Aihe: Kreikan kosteikkojen ympäristötuhot

Toimivaltaisten viranomaisten ja ympäristöjärjestöjen esittämien syytösten mukaan jatkuvan rikollisen toiminnan aiheuttamat ympäristötuhot uhkaavat Kreikan kosteikkoja, jotka ovat vaarassa tuhoutua peruuttamattomasti, jos ei ryhdytä välittömiin toimiin niiden suojelemiseksi teollisuustoiminnalta, laittomilta jätteiltä, matkailun liialliselta kehittämiseltä ja suurilta rakennushankkeilta sekä tarvittavan infrastruktuurin ja yhdenntetyn hoidon puutteelta. Kreikan 10 merkittävintä, kansainvälisesti huomattavaa kosteikkoaluetta, kuten Evros-, Aksios-, Nestos- ja Aliakmonas-joen suistot, Vistonida-, Volvi- ja Kerkini-järvet sekä lahdet ja laguunit on jätetty vastenmielisellä tavalla heitteille, josta esimerkkinä Koronia-järvi, jota pidetään ekologisesti kuolleena, ja muut kosteikot, jotka eivät sisälly Montreux'n ja Ramsarin sopimuksiin.

Mihin toimiin on ryhdytty näiden ympäristöön ja biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvien rikosten lopettamiseksi, Kreikan kosteikkojen suojelemiseksi tehokkaasti, huomattavien ekologisten puutteiden korjaamiseksi ja uusien puutteiden ennaltaehkäisemiseksi?

Vastaus

(EN) Kosteikkoja, jotka on liitetty Euroopan ekologiseen Natura 2000 -verkostoon lintudirektiivin⁽⁴⁷⁾ (erityissuojelualueet) tai luontotyyppidirektiivin⁽⁴⁸⁾ (yhteisön tärkeänä pitämät alueet) nojalla on suojeltava ja hoidettava näiden direktiivin soveltuviin säännösten mukaisesti, jotta kosteikkoalueille ominainen luonnon

⁽⁴⁷⁾ Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta, EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽⁴⁸⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta, EYVL L 206, 22.7.1992.

monimuotoisuus säilyy tai palaa ennalleen. On jäsenvaltioiden velvollisuus panna täytäntöön tarvittavat toimenpiteet kosteikkoja uhkaavien ongelmien ratkaisemiseksi sekä toimivan hoitojärjestelmän perustamiseksi.

Lintudirektiivin osalta Euroopan yhteisön tuomioistuin antoi hiljattain komission kanteen seurauksena Kreikan vastaisen tuomion (asia C-293/07), sillä Kreikka ei ollut perustanut yhdenmukaista, erityistä ja kattavaa oikeudellista järjestelmää, joka takaisi erityissuojelualueiden kestävän hoidon ja tehokkaan suojelun; erityissuojelualueilla viitattiin muun muassa parlamentin jäsenen mainitsemiin 10:een kansainvälisesti merkittävään kosteikkoalueeseen. Komissio arvioi tässä yhteydessä niiden toimenpiteiden asianmukaisuuden, jotka Kreikka on pannut täytäntöön tai tulee panemaan täytäntöön noudattaakseen tuomioistuimen päätöstä.

Luontotyyppidirektiivin osalta, koska Kreikassa sijaitsevat yhteisön tärkeinä pitämät alueet on lisätty yhteisön luetteloon heinäkuussa ⁽⁴⁹⁾, Kreikalla on kuusi vuotta aikaa nimetä ne erityissuojelualueiksi, määrittää suojelun painopisteet ja laatia tarvittavat suojelutoimenpiteet. Sillä välin Kreikan tulee varmistaa, että alueet eivät joudu merkittävän heikentymisen tai häiriöiden kohteeksi ja että niiden koskemattomuus säilyy.

Veden suojelun osalta vesipolitiikan puitedirektiivissä ⁽⁵⁰⁾ perustetaan hoidon puitteet, joiden tarkoituksena on suojella ja edistää kaikkia pintavesiä ja pohjavesiä kaikkien vesien hyvän tilan saavuttamiseksi vuoteen 2015 mennessä. Tärkein väline tähän tavoitteeseen pyrkimiseksi ovat vesipiirin hoitosuunnitelmat, joista ensimmäisen on tarkoitus valmistua joulukuussa 2009. Komissio on seurannut tiiviisti vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa, myös Kreikassa, direktiivin hyväksymisestä vuonna 2000 lähtien. Komission toimien seurauksena tuomioistuin tuomitsi Kreikan 31. tammikuuta 2008 vesipolitiikan puitedirektiivin 5 artiklassa vaaditun ympäristöanalyysin ilmoittamatta jättämisestä (asia C-264/07). Kreikka toimitti ympäristöanalyysin maaliskuussa 2008. Komissio on lisäksi käynnistänyt rikkomusmenettelyn, joka koskee vesipolitiikan puitedirektiivin 8 ja 15 artiklassa vaaditun Kreikan vesipiirien valvontaohjelmien ilmoittamatta jättämistä. Kertomuksen toimittamisen takaraja oli maaliskuussa 2007, eikä komissio ole vielä vastaanottanut sitä. Komissio seuraa tarkasti vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanon edistymistä varmistaakseen, että Kreikan viranomaiset täyttävät velvoitteensa.

*

* *

⁽⁴⁹⁾ /613/EY: Komission päätös, tehty 19 päivänä heinäkuuta 2006, neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisesta luettelosta Välimeren vyöhykkeen luonnonmaantieteellisellä alueella olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista, EUVL L 259, 21.9.2006, s. 1.

⁽⁵⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23.10.2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista, EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.